

VOL. I DE ANIMA

I

IACTUM

1 d.2, q.3-0902 6
d.2, q.3-0902 6 Omnes expositores fatentur fundamentum iactum ab

IAM

1 Prooemium-0002 10
Prooemium-0002 Romae octo, Compluti tot, et Conimbricae viginti annos, Eborae iam

2 Prooemium-0023 9
Prooemium-0023 2 In processu autem scientiarum Physicae tradita est iam scientia

3 Prooemium-0426 4
Prooemium-0426 Tertia etiam ratio iam est explicata.

4 d.1, q.1-0030 7
d.1, q.1-0030 quod si prorsus hac vi destitualetur iam mortuum censetur. Et ideo

5 d.1, q.2-0106 2
d.1, q.2-0106 est iam consummata, operatio est enim quasi consummatio rei, ideo

6 d.2, q.1-0058 4
d.2, q.1-0058 Haec conclusio est iam certa, quam late probat Aristoteles, lib

7 d.2, q.1-0215 8
d.2, q.1-0215 actione. Id tamen provenit ex defectu, quia iam non potest tantum convertere

8 d.2, q.3-0667 5
d.2, q.3-0667 Maioris, regis eorum, quibus iam moriturus consolabatur filios. Quae refert

9 d.2, q.3-1019 4
d.2, q.3-1019 potentia materiae, nam iam dixit quod venit de foris; unde quando

10 d.2, q.4-0894 10
d.2, q.4-0894 Item, tales animae vel essent in statu merendi, vel iam in

11 d.2, q.4-0896 5
d.2, q.4-0896 statum merendi; si autem iam sunt in termino, ergo iam habent merita

12 d.2, q.4-0896 10
d.2, q.4-0896 statum merendi; si autem iam sunt in termino, ergo iam habent merita

13 d.2, q.4-0897 4
d.2, q.4-0897 vel demerita; ergo iam fuerunt in corporibus; ergo nulla est anima

IBI

1 Prooemium-0035 1
Prooemium-0035 ibi demonstrantur passiones illorum obiectorum, ita hic passiones *

2 Prooemium-0036 5
Prooemium-0036 corporis animati; et sicut ibi agitur de partibus et principiis, etc, in ordine

- 3 Prooemium-0108 2
Prooemium-0108 rationes ibi assignatas; tamen comparando partes scientiae de *
- 4 Prooemium-0349 4
Prooemium-0349 expositio est quod ibi loquatur Philosophus de nostra anima rationali, et
- 5 Prooemium-0457 10
Prooemium-0457 non asserit Aristoteles scientiam esse honorabilem eo rigore quo ibi *
- 6 Prooemium-0553 2
Prooemium-0553 demonstratae ibi de primo motore non excedunt proprietates demonstratas
- 7 d.1-0052 4
d.1-0052 Alia etiam quae ibi dicit consulto omisi in conclusionibus, quia
- 8 d.1, q.2-0117 5
d.1, q.2-0117 unusquisque habitus praebet, ut ibi omnes exponunt. Aristoteles, et D *
- 9 d.1, q.2-0140 5
d.1, q.2-0140 Item, ipsum lumen gloriae ibi non est principalis actus *
- 10 d.1, q.3-0111 5
d.1, q.3-0111 sed sunt quaedam corpora ibi inclusa, ut videre est in astris quae habent
- 11 d.1, q.3-0155 7
d.1, q.3-0155 conferentem esse substantiale viventis. Et sumitur ibi esse in potentia,
- 12 d.1, q.4-0331 1
d.1, q.4-0331 ibi, lect 16, et 5 Metaphysicae, lect 1, et in 2, d 9, q 1, a 1, ad 1.
- 13 d.2, q.3-0744 2
d.2, q.3-0744 Philoponus ibi, et Simplicius, et D Thomas advertunt.
- 14 d.2, q.3-0824 2
d.2, q.3-0824 Aristoteles ibi aperte testatur, et omnes. Inquit ergo Aristoteles quod
- 15 d.2, q.3-1001 9
d.2, q.3-1001 intelligit post mortem manere animam, ut D Thomas ibi, lect 15, 16 et
- 16 d.2, q.3-1136 5
d.2, q.3-1136 Ad secundum respondetur quod ibi Concilium non negat
- 17 d.2, q.4-0700 5
d.2, q.4-0700 Sed advertendum cum Caietano, ibi, quod talis potentia
- 18 d.2, q.4-0961 10
d.2, q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *
- 19 d.2, q.5-0111 1
d.2, q.5-0111 ibi, et metaphysici in lib 8. Vide Soncinam, q 13. Et omnes tribuunt

IBIDEM

- 1 d.1, q.1-0051 1
d.1, q.1-0051 ibidem, cap 6, ait quod vivere est actus animae in eo quod est

2 d.2, q.4-0366 9
d.2, q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem

ID

1 Prooemium-0088 11
Prooemium-0088 sunt passiones totius et partis: totius, ut primi suppositi; partis, id

2 Prooemium-0093 8
Prooemium-0093 alicuius partis scientiae suum obiectum definire, immo id est *

3 Prooemium-0120 7
Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc

4 Prooemium-0127 7
Prooemium-0127 definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.

5 Prooemium-0157 1
Prooemium-0157 id scripsit, vel omissit propter alias causas; Albertus vero Magnus

6 Prooemium-0371 2
Prooemium-0371 reperitur id cuius gratia, in rebus autem abstractis a materia non reperitur

7 Prooemium-0372 1
Prooemium-0372 id cuius gratia.

8 Prooemium-0383 9
Prooemium-0383 Tandem est falsum in anima rationali non esse id cuius gratia.

9 Prooemium-0392 2
Prooemium-0392 esse id cuius gratia, addit: "Nam sicut artificialium omnium ars ipsa

10 Prooemium-0424 9
Prooemium-0424 hac intellectione subdit quod non est in animalibus, id est, intellectio

11 Prooemium-0434 4
Prooemium-0434 separabile a materia, id est, de ente quod fere secundum omnes partes *

12 Prooemium-0561 6
Prooemium-0561 negat proprietatibus animae, cum tamen id sit evidens, nam esse *

13 Prooemium-0563 6
Prooemium-0563 immutabilem, esse omni ratione incorporeum, id est, neque corpore

14 d.1-0034 1
d.1-0034 id per quod primo constituitur res in esse viventis; principium vero

15 d.1-0035 3
d.1-0035 sentiendi est id per quod primo constituitur in esse animalis.

16 d.1, q.1-0068 3
d.1, q.1-0068 appetere vitam, id est, operationem. Idem, 1 Politicorum, cap 3, et

17 d.1, q.1-0102 9
d.1, q.1-0102 et alii, quos D Thomas refert tx 55, id est, proportionem quamdam

18 d.1, q.1-0110 2
d.1, q.1-0110 endel,cheia", id est, "motio." Quam interpretationem defendit Angelus *

19 d.1, q.1-0129 6
d.1, q.1-0129 substantialia perfectissima; anima autem est id quo vivens in esse animati

20 d.1, q.1-0160 7
d.1, q.1-0160 3 arguit Aristoteles, cap 2, nam id quod est primum

21 d.1, q.1-0187 4
d.1, q.1-0187 principio quaestionis possumus, id insinuent. Quae, licet varie *

22 d.1, q.1-0191 5
d.1, q.1-0191 in fine: "Necdum patet", id est, nondum est ostensum animam vere

23 d.1, q.2-0015 3
d.1, q.2-0015 simpliciter primus, id est, qui respectu nullius est secundus; et huiusmodi

24 d.1, q.2-0022 8
d.1, q.2-0022 Aristoteles dixit animam esse quo primo vivimus, id est, quo primo sumus

25 d.1, q.2-0052 2
d.1, q.2-0052 perfectior, id est, secundum suam entitatem, tamen "formaliter", in ratione

26 d.1, q.2-0100 2
d.1, q.2-0100 distinguere id quod praebet actus primus per se ab eo quod praebet

27 d.1, q.2-0101 10
d.1, q.2-0101 actus secundus per se solum. Quo facto, invenimus quod id quod *

28 d.1, q.2-0102 7
d.1, q.2-0102 praebet actus primus est perfectius quam id quod praebet actus secundus,

29 d.1, q.2-0112 3
d.1, q.2-0112 actum, secundum id quod unusquisque praebet, absque dubio actus

30 d.1, q.2-0116 8
d.1, q.2-0116 qui habet scientiam; quod intelligitur sumendo praecise id quod *

31 d.1, q.2-0122 4
d.1, q.2-0122 dicitur finis rei, id est, res operans. Magis enim ordinatur operatio ad

32 d.1, q.2-0160 3
d.1, q.2-0160 secundo modo, id est qui potest ab operatione cessare. Et patet, quia

33 d.1, q.2-0167 5
d.1, q.2-0167 indefinite ex parte operationis, id est, quod licet non omnis anima

34 d.1, q.3-0004 6
d.1, q.3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles

35 d.1, q.3-0120 1
d.1, q.3-0120 id sit propter diversitatem formarum partialium, sive propter diversum

36 d.1, q.3-0154 10
d.1, q.3-0154 et tale corpus dicitur esse in potentia ad vitam, id est, ad formam

37 d.1, q.3-0174 3
d.1, q.3-0174 de accidentali, id est, in potentia ad partes vitae.

38 d.1, q.3-0253 8
d.1, q.3-0253 apta, quamvis non possit explicari nisi per id ad quod est apta, ad

- 39 d.1, q.4-0129 10
d.1, q.4-0129 10 Notandum 1 ad probationem quod unaquaeque res per id
- 40 d.1, q.4-0135 6
d.1, q.4-0135 et in alio recipitur, tunc id quod est principium operandi non est forma
- 41 d.1, q.4-0162 8
d.1, q.4-0162 sumi potest prout significat operationes animae vegetativae, id est, quo
- 42 d.1, q.4-0242 8
d.1, q.4-0242 animae. Componitur enim vivens ex anima secundum id quod est illi
- 43 d.1, q.4-0293 4
d.1, q.4-0293 a priori per id quod est extra essentiam; sed prima definitio explicat
- 44 d.2-0017 6
d.2-0017 Quarta conclusio: Anima intellectiva est id quo *
- 45 d.2, q.1-0089 4
d.2, q.1-0089 itaque genus, nam id quoque vivere fatemur. Locum supervacui *
- 46 d.2, q.1-0148 5
d.2, q.1-0148 possunt; plantae vero minime id possunt.
- 47 d.2, q.1-0219 1
d.2, q.1-0219 id quod perditur, nam si hoc sit minus dicitur augmentatio, si maius
- 48 d.2, q.2-0004 5
d.2, q.2-0004 potest esse veram animam; id tamen in quaestionem vertimus, non
- 49 d.2, q.2-0046 5
d.2, q.2-0046 principium quod constituit animal, id est, principium tactus.
- 50 d.2, q.2-0074 9
d.2, q.2-0074 Item est alia ratio, quia perfectum potest includere id quod
- 51 d.2, q.2-0076 5
d.2, q.2-0076 quantum est de se, id quod perfectius est, ideoque, quantum est de se,
- 52 d.2, q.2-0136 1
d.2, q.2-0136 id est aperte contra Aristotelem, qui tantum tres numerat, cap 4,
- 53 d.2, q.3-0098 1
d.2, q.3-0098 id est, non utens corpore tamquam instrumento suae operationis. *
- 54 d.2, q.3-0211 8
d.2, q.3-0211 cognoscitiva est, debet esse immaterialis aliquo modo, id est, debet
- 55 d.2, q.3-0306 6
d.2, q.3-0306 materialis compositionem ex multis postulare; id ergo quod tam *
- 56 d.2, q.3-0401 8
d.2, q.3-0401 dicitur a D Thoma corrumpi per se id quod terminat primo *
- 57 d.2, q.3-0403 10
d.2, q.3-0403 quem per se tendit; corrumpi vero per accidens dicitur id quod
- 58 d.2, q.3-0408 8
d.2, q.3-0408 dupliciter possit corrumpi: Uno modo per accidens, id est,

- 59 d.2, q.3-0414 5
d.2, q.3-0414 corrumpi; per se, inquam, id est, actione tendente ad corruptionem
- 60 d.2, q.3-0425 7
d.2, q.3-0425 subsistens, illi convenit esse ut quo, id est, tamquam principio quo *
- 61 d.2, q.3-0426 9
d.2, q.3-0426 compositum est. Est enim forma, secundum D Thomam, id quod complet
- 62 d.2, q.3-0502 8
d.2, q.3-0502 intrinsece sequitur ex ratione virtutis et vitii, id non habet rationem praemii
- 63 d.2, q.3-0576 6
d.2, q.3-0576 lumen suae naturae potest consequi id quod ad finem suae naturae
- 64 d.2, q.3-0733 4
d.2, q.3-0733 intelligere est phantasia, id est, imaginatio quaedam, aut sine *
- 65 d.2, q.3-0888 5
d.2, q.3-0888 quia non actuat corpus, id est, quia non subiectatur in illo, et quia non
- 66 d.2, q.3-0908 6
d.2, q.3-0908 si anima habet operationem propriam id est. independentem a corpore
- 67 d.2, q.3-0958 4
d.2, q.3-0958 intellectio est phantasia, id est, operatio elicit a phantasia, vel non
- 68 d.2, q.3-0959 4
d.2, q.3-0959 est sine phantasia, id est, si est eiusdem ordinis cum operatione *
- 69 d.2, q.3-0962 6
d.2, q.3-0962 intellectio non est sine corpore, id est, est operatio communis animae et *
- 70 d.2, q.3-1064 5
d.2, q.3-1064 aeternum, non tamen docet id convenire illi ex natura sua.
- 71 d.2, q.3-1071 3
d.2, q.3-1071 Hieronymus in id Mt 11 "Qui [...] minor est in regno caelorum, etc";
- 72 d.2, q.3-1092 9
d.2, q.3-1092 animae nullum miraculum Deus facit, nec Sacra Scriptura id narrat ut
- 73 d.2, q.3-1122 6
d.2, q.3-1122 Eandem veritatem confirmat Hieronymus in id Mt 10: "Animam
- 74 d.2, q.3-1144 3
d.2, q.3-1144 immortalitatem perfectam, id est, omnimodam immutabilitatem, ut exponit
- 75 d.2, q.3-1149 2
d.2, q.3-1149 immortalitatem, id est, est immunis a morte culpae. Exponit Ambrosius,
- 76 d.2, q.4-0025 6
d.2, q.4-0025 corporis; ergo multo minus anima id erit. Patet consequentia, quia
- 77 d.2, q.4-0048 7
d.2, q.4-0048 naturalem, et semper appeteret corpus tamquam id propter quod creatum
- 78 d.2, q.4-0082 11
d.2, q.4-0082 cap 1, et Philoponus, in 2 De Anima, in prooemio, id videtur

- 79 d.2, q.4-0188 7
d.2, q.4-0188 potentia dicitur, ut per illam operetur id quod principaliter operatur;
- 80 d.2, q.4-0249 9
d.2, q.4-0249 8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut
- 81 d.2, q.4-0256 2
d.2, q.4-0256 sic, id est, secundum id quod excedit gradum animarum sensitivarum.
- 82 d.2, q.4-0256 5
d.2, q.4-0256 sic, id est, secundum id quod excedit gradum animarum sensitivarum.
- 83 d.2, q.4-0274 6
d.2, q.4-0274 Quod convincunt rationes factae, nam id quod constituit *
- 84 d.2, q.4-0286 2
d.2, q.4-0286 Item, id patet ex multis passionibus quae in composito *
- 85 d.2, q.4-0304 11
d.2, q.4-0304 "Id quo vivimus et sentimus est forma"; sed anima est id quo
- 86 d.2, q.4-0317 2
d.2, q.4-0317 esse id quo vivimus, sentimus et intelligimus; et hinc infert animam
- 87 d.2, q.4-0323 5
d.2, q.4-0323 Adde quod eodem modo id concludit de principio intelligendi
- 88 d.2, q.4-0368 2
d.2, q.4-0368 cuncta, id est, omnes aliae viventium potentiae; at vero cui inest alia
- 89 d.2, q.4-0371 6
d.2, q.4-0371 intellectu vero alia est ratio", id est, licet quibusdam animalibus non
- 90 d.2, q.4-0372 11
d.2, q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,
- 91 d.2, q.4-0378 6
d.2, q.4-0378 intellectu ipso alia est ratio, id est, quia ratio intellectivae potentiae est
- 92 d.2, q.4-0417 9
d.2, q.4-0417 constat, quia imago illa est in homine secundum id in quo superat *
- 93 d.2, q.4-0533 6
d.2, q.4-0533 in materiali subiecto, non vero id repugnet formae substantiali. *
- 94 d.2, q.4-0656 9
d.2, q.4-0656 etc. Respondetur quod si in rigore sumatur subiectum, id fieri
- 95 d.2, q.4-0677 2
d.2, q.4-0677 putat id impossibile. Idem Scotus, Quodl 9, et Capreolus supra.
- 96 d.2, q.4-0774 7
d.2, q.4-0774 corpori non convenit per se animae, id est, essentialiter, sed esse aptam
- 97 d.2, q.4-0821 7
d.2, q.4-0821 quando vero status est primo modo, id est, propter solam carentiam
- 98 d.2, q.4-0852 12
d.2, q.4-0852 Genesis ad litteram, cap 24, et lib 10, cap 7, videtur id dicere

99 d.2, q.4-0868 4
d.2, q.4-0868 12, Cyrillus in id Ioannis: "Qui illuminat omnem hominem,

100 d.2, q.4-1003 6
d.2, q.4-1003 per generationem, contra antiquos qui id asserebant.

101 d.2, q.5-0071 6
d.2, q.5-0071 tantum numerantur corpus et spiritus, id est, rationalis anima; ergo

102 d.2, q.6-0120 3
d.2, q.6-0120 forma corporis, id est, constitutiva substantiae corporeae. Quod potest

103 d.2, q.6-0173 10
d.2, q.6-0173 est prima omnium; ergo communis est omnibus viventibus; ergo id

104 d.2, q.6-0224 2
d.2, q.6-0224 distinguere id quod est unicuique proprium, et quod est commune. Et

105 d.2, q.6-0228 7
d.2, q.6-0228 tamen qui intelligit propriam rationem animalis id non negabit. Sic etiam

106 d.2, q.6-0231 5
d.2, q.6-0231 illam rationem esse genericam id non negabit.

IDCIRCO

1 d.1, q.3-0196 2
d.1, q.3-0196 vero idcirco putandum est animam ordinari ad accidentia, quin potius

IDEM

1 Prooemium-0069 10
Prooemium-0069 entis naturalis; et obiectum lib 2 est natura. Hoc idem evenit in

2 Prooemium-0235 3
Prooemium-0235 formam. Et idem est de forma.

3 Prooemium-0415 5
Prooemium-0415 de omnibus. Nec sequitur idem si agat de intellectu humano, quia non

4 Prooemium-0458 11
Prooemium-0458 dixit solis divinis rebus esse honoremtribuendum, sed latius, prout idem

5 d.1, q.1-0013 10
d.1, q.1-0013 informaret omnes partes; at videmus non omnes partes habere idem

6 d.1, q.1-0041 10
d.1, q.1-0041 postea non potest se movere, nec sentire, quamvis maneat idem corpus,

7 d.1, q.1-0114 8
d.1, q.1-0114 harmonicum compositum ex principiis rerum, quae sunt: idem et

8 d.1, q.2-0010 4
d.1, q.2-0010 stare potest quod idem actus sit primus et secundus respectu *

- 9 d.1, q.2-0051 4
d.1, q.2-0051 actus primus, et idem est de anima, "materialiter" est *
- 10 d.1, q.2-0138 4
d.1, q.2-0138 gloriae, nam habet idem obiectum adaequatum et perfectiori modo
- 11 d.1, q.3-0079 7
d.1, q.3-0079 disposita et proxima. Haec enim omnia idem sunt.
- 12 d.1, q.3-0093 6
d.1, q.3-0093 loquendo, partes organicae et dissimilares idem sunt, ut annotavit D *
- 13 d.1, q.3-0160 6
d.1, q.3-0160 substantiali; et isto modo significat idem quod compositum ex materia et
- 14 d.1, q.3-0179 6
d.1, q.3-0179 secundo modo corpus organicum est idem quod vivens, quod
- 15 d.1, q.3-0215 1
d.1, q.3-0215 idem; et sic cessat quaestio, quia anima eodem actu informat materiam
- 16 d.1, q.4-0038 5
d.1, q.4-0038 particula "potentia vitam habentis" idem importat cum alia, scilicet
- 17 d.1, q.4-0059 2
d.1, q.4-0059 diximus, idem est ordo et aptitudo ad compositum et ad materiam, et
- 18 d.1, q.4-0136 9
d.1, q.4-0136 illius, in quo recipitur operatio, quia non sunt idem suppositum, neque
- 19 d.1, q.4-0221 2
d.1, q.4-0221 Hoc idem patet alia via, nam esse est primum quod rei
- 20 d.2, q.2-0103 7
d.2, q.2-0103 plura cognitionis signa quam bruta. Et idem argumentum est de homine
- 21 d.2, q.3-0018 8
d.2, q.3-0018 materia. Unde esse immaterialem et subsistentem vel idem sunt, vel
- 22 d.2, q.3-0605 2
d.2, q.3-0605 Hoc idem agnovit Pythagoras, ut patet ex Timaeo *
- 23 d.2, q.3-0679 9
d.2, q.3-0679 immortalitate, sese interfecit. Et Cicero, Tusculana 1 refert idem. De
- 24 d.2, q.3-0680 8
d.2, q.3-0680 Cleanthe et Chrysippo et Zenone, et Empedocle, idem refert *
- 25 d.2, q.3-0866 6
d.2, q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;
- 26 d.2, q.3-1115 3
d.2, q.3-1115 spirituali. Et idem habetur in dicta Synodo Constantinopolitana, in
- 27 d.2, q.4-0184 3
d.2, q.4-0184 efficerem; ergo idem est de intellectione.
- 28 d.2, q.4-0463 9
d.2, q.4-0463 Et praeterea, quia inintelligibile est quod unus et idem

29 d.2, q.4-0471 1
d.2, q.4-0471 idem intellectus indivisibiliter esset idem in omnibus, haberet etiam

30 d.2, q.4-0471 5
d.2, q.4-0471 idem intellectus indivisibiliter esset idem in omnibus, haberet etiam

31 d.2, q.4-0473 4
d.2, q.4-0473 eundem intellectum et idem principium intelligendi quod ego, quidquid

32 d.2, q.4-0477 9
d.2, q.4-0477 necessario principio intellectivo Petri, nam est unum et idem indivisibiliter;

33 d.2, q.4-0485 2
d.2, q.4-0485 quia idem actus vitalis non potest fieri simul a duabus potentiis; ergo

34 d.2, q.4-0486 9
d.2, q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,

35 d.2, q.4-0489 6
d.2, q.4-0489 Et tunc rursus sequitur quod idem intellectus numero

36 d.2, q.4-0507 10
d.2, q.4-0507 Physica, quae est in me et in alio, habet idem numero obiectum, nempe

37 d.2, q.4-0545 6
d.2, q.4-0545 esse animae et hominis est idem; et quando anima separatur a *

38 d.2, q.4-0551 7
d.2, q.4-0551 vires, quod esse et essentia sunt idem realiter.

39 d.2, q.4-0567 1
d.2, q.4-0567 idem. Et probatur aperte, supposito materiam habere esse partiale

40 d.2, q.4-0574 4
d.2, q.4-0574 hominis non est idem cum sola anima, sed etiam cum materia; *

41 d.2, q.4-0575 5
d.2, q.4-0575 existentia vero animae est idem cum sola anima; ergo distinguuntur.

42 d.2, q.4-0641 3
d.2, q.4-0641 subiectum. Et idem est de quavis forma materiali.

43 d.2, q.4-0740 8
d.2, q.4-0740 Sed contra. Nam unio ad corpus est idem quod anima;

44 d.2, q.4-0847 6
d.2, q.4-0847 Porphyrius, Proclus et Plotinus. Et idem tenuit Ioannes, episcopus

45 d.2, q.4-0848 8
d.2, q.4-0848 Hierosolymitanus, ut Hieronymus refert, et Rufinus, ut idem *

46 d.2, q.5-0068 7
d.2, q.5-0068 corpus scilicet et animam rationalem. Et idem habetur in Concilio *

47 d.2, q.6-0007 8
d.2, q.6-0007 haec tria principia aliquando sunt unum et idem, ergo illae animae

48 d.2, q.6-0017 1
d.2, q.6-0017 idem esse quod aliae. Est enim homo essentialiter animal et vivens;

49 d.2, q.6-0132 10
d.2, q.6-0132 rationalem; ergo anima rationalis et sensitiva in homine sunt idem *

50 d.2, q.6-0149 3
d.2, q.6-0149 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *

51 d.2, q.6-0192 6
d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *

52 d.2, q.6-0220 5
d.2, q.6-0220 retineat nomen generis. Et idem est de anima sensitiva, quae sumi solet

IDENTIFICAT

1 d.2, q.4-0580 4
d.2, q.4-0580 esse existentiae sibi identificat. Unde quaelibet habet suum esse *

IDEO

1 Prooemium-0079 7
Prooemium-0079 composita est procedendum in scientiis. Et ideo hic primo animam definit;

2 Prooemium-0119 5
Prooemium-0119 docuit 1 Physicorum; et ideo infra, cap 3, tx, 55, et lib 11

3 Prooemium-0131 2
Prooemium-0131 et ideo melius est quod praecedat cognitio animae, quia principalior

4 Prooemium-0136 2
Prooemium-0136 Et ideo haec pars est prima huius scientiae, et licet apud *

5 Prooemium-0140 11
Prooemium-0140 additis quae supra diximus de materia et eius dispositionibus. Et ideo

6 Prooemium-0205 7
Prooemium-0205 Physicae et obiectum illius cognitionis. Et ideo cum dicimus vivens

7 Prooemium-0263 8
Prooemium-0263 naturam ex forma et materia compositam, et ideo dicuntur dari per

8 Prooemium-0334 8
Prooemium-0334 quamvis analogam, in ratione substantiae spiritualis. Et ideo secundum

9 Prooemium-0575 3
Prooemium-0575 non posse, ideo nullam in Physica partem invenio quae scientiam

10 Prooemium-0611 4
Prooemium-0611 obiecto illius, et ideo generaliter deservit ad omnes scientias, nam docet *

11 Prooemium-0644 2
Prooemium-0644 Et ideo etiam ad Theologiam haec doctrina est necessaria.

12 Prooemium-0650 6
Prooemium-0650 quasi principium omnium animalium." Et ideo ab illa pendet *

13 Prooemium-0659 5
Prooemium-0659 cognoscit se ipsum, et ideo illi maxime naturalis est et valde utilis.

14 Prooemium-0692 5
Prooemium-0692 de immortalitate tangunt, et ideo in proprio loco explicabuntur.

15 d.1-0009 11
d.1-0009 perfectio, non ut actus secundus, sed ut actus primus. Et ideo anima

16 d.1, q.1-0023 10
d.1, q.1-0023 3 Ista ergo quaestiones inter se non dependent; et ideo ad solutiones

17 d.1, q.1-0030 11
d.1, q.1-0030 quod si prorsus hac vi destitueretur iam mortuum censetur. Et ideo

18 d.1, q.1-0079 1
d.1, q.1-0079 ideo innumera deliramenta finxerunt.

19 d.1, q.1-0089 11
d.1, q.1-0089 esse de natura caeli, quia semper movetur, ut Alchmaeon, qui ideo

20 d.1, q.1-0135 7
d.1, q.1-0135 petenda sunt ex 1 Physicorum. Et ideo Commentator, hic, tx 2, ait

21 d.1, q.1-0190 3
d.1, q.1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit

22 d.1, q.1-0192 5
d.1, q.1-0192 informare. Quasi dicat: Et ideo in sequenti capite hoc erit probandum;

23 d.1, q.1-0197 8
d.1, q.1-0197 Et vere est contra mentem Aristotelis; nam ideo praemisit divisionem

24 d.1, q.2-0008 2
d.1, q.2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo

25 d.1, q.2-0021 9
d.1, q.2-0021 Anima ergo dicitur actus primus primo modo, et ideo *

26 d.1, q.2-0023 10
d.1, q.2-0023 in ratione viventium, aut quo primo vitaliter operamur. Et ideo *

27 d.1, q.2-0106 10
d.1, q.2-0106 est iam consummata, operatio est enim quasi consummatio rei, ideo

28 d.1, q.2-0121 2
d.1, q.2-0121 et ideo in tali statu consistit beatitudo; et isto etiam modo operatio

29 d.1, q.2-0132 2
d.1, q.2-0132 et ideo ille est meritorius vel demeritorius. Ratio est: Quia *

30 d.1, q.2-0156 5
d.1, q.2-0156 tamen quia naturaliter operatur, ideo semper illi est coniuncta. Secundi

31 d.1, q.2-0207 3
d.1, q.2-0207 operatione, et ideo aptius erat ad explicandam rem, nempe animam

32 d.1, q.2-0209 2
d.1, q.2-0209 tamen ideo vult quod omnis anima possit se habere ad modum *

33 d.1, q.2-0271 4
d.1, q.2-0271 argumentum concludit. Et ideo circa ultimum finem optime propositum nulla

34 d.1, q.3-0004 10
d.1, q.3-0004 necessario debet habere ordinem ad id quod actuat. Et ideo Aristoteles

35 d.1, q.3-0037 3
d.1, q.3-0037 alterius, et ideo incompletam entitatem recipit, quia non est propter se,

36 d.1, q.3-0049 6
d.1, q.3-0049 apta ad recipiendam formam, et ideo potentia ad recipiendam formam

37 d.1, q.3-0077 1
d.1, q.3-0077 ideo tales exigit dispositiones. Differentia ergo essentialis inter formas

38 d.1, q.3-0090 3
d.1, q.3-0090 institutum, et ideo partes organicae dici solent partes officinae seu

39 d.1, q.3-0103 2
d.1, q.3-0103 et ideo requirit diversa organa, et tanto plura et meliora quanto *

40 d.1, q.3-0143 6
d.1, q.3-0143 et dat gradum vitae. Et ideo anima dicitur supponere corpus tamquam

41 d.1, q.3-0203 12
d.1, q.3-0203 in ratione finis; quomodo se habet semper actus ad potentiam. Et ideo

42 d.1, q.3-0246 4
d.1, q.3-0246 informandum corpus, et ideo recipit essentiam secundum quam sit apta

43 d.1, q.4-0029 10
d.1, q.4-0029 specificum, et illa eadem est primum operandi principium; et ideo per

44 d.1, q.4-0034 4
d.1, q.4-0034 aliis convenit, et ideo locum generis merito habet; est autem actus non

45 d.1, q.4-0036 6
d.1, q.4-0036 sua organa videntur habere, et ideo oportet illa excludere. Additur

46 d.1, q.4-0039 4
d.1, q.4-0039 "corporis organici," et ideo ad maiorem expositionem tantum posita

47 d.1, q.4-0060 1
d.1, q.4-0060 ideo per illam particulam utroque modo intellectam explicatur propria

48 d.1, q.4-0063 8
d.1, q.4-0063 sic informantem, et quia forma sic informat, ideo exigit tales *

49 d.1, q.4-0131 5
d.1, q.4-0131 est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.

50 d.1, q.4-0154 6
d.1, q.4-0154 operationis convenit etiam formis inanimatorum, ideo addit "ly vivimus",

51 d.1, q.4-0248 10
d.1, q.4-0248 natura, tamen quia operari supponit esse et includit illud, ideo dicitur

52 d.1, q.4-0279 2
d.1, q.4-0279 animam, ideo quoad nos notius est animam esse principium *

- 53 d.1, q.4-0291 7
d.1, q.4-0291 capax, etc, sed potius, quia intellectivus, ideo, etc.
- 54 d.1, q.4-0297 8
d.1, q.4-0297 est falsa: "Quia anima est principium operandi, ideo est principium
- 55 d.1, q.4-0299 1
d.1, q.4-0299 ideo est principium operandi"; ergo prima potius definitio continet
- 56 d.1, q.4-0301 7
d.1, q.4-0301 Dicitur quod operatio est finis, et ideo in genere causae
- 57 d.1, q.4-0302 9
d.1, q.4-0302 finalis illa est vera: "Quia est principium operandi, ideo est principium
- 58 d.1, q.4-0308 7
d.1, q.4-0308 ordinatur ad tale esse dandum composito, ideo ordinatur ut sit illi
- 59 d.1, q.4-0313 7
d.1, q.4-0313 composito vivente, ut in homine, non ideo habet talem essentiam, quia
- 60 d.1, q.4-0315 1
d.1, q.4-0315 ideo oriuntur ex illa tales operationes.
- 61 d.1, q.4-0374 4
d.1, q.4-0374 secundum se non ideo est intellectualis naturae, quia est creatus a Deo
- 62 d.1, q.4-0376 2
d.1, q.4-0376 erat, ideo aptus fuit ut propter illum finem crearetur.
- 63 d.1, q.4-0379 6
d.1, q.4-0379 secundum se tamen terra non ideo est gravis, quin potius, quia ex
- 64 d.1, q.4-0380 5
d.1, q.4-0380 natura sua gravis est, ideo fuit apta ut ordinaretur ad illum finem.
- 65 d.1, q.4-0395 7
d.1, q.4-0395 secundum se, sed quoad nos; et ideo demonstratio procedens ex tali
- 66 d.2, q.1-0005 8
d.2, q.1-0005 se nutriendum et augendum, quia evidentissimum est, ideo in *
- 67 d.2, q.1-0120 3
d.2, q.1-0120 membrorum; et ideo omne vivens habens tale corpus indiget virtute ad
- 68 d.2, q.1-0121 9
d.2, q.1-0121 restaurandum damnum quod ex illa actione provenit; et ideo debet
- 69 d.2, q.1-0177 2
d.2, q.1-0177 ordinis, ideo principium illius constituit alium gradum rerum. Sic in
- 70 d.2, q.1-0194 12
d.2, q.1-0194 in modo appetitus. Omnia enim haec appetunt sine actu elicito; et ideo
- 71 d.2, q.1-0228 5
d.2, q.1-0228 quantitatis et non maioris; ideo postquam produxit fructus in ea *
- 72 d.2, q.2-0116 10
d.2, q.2-0116 ad suas proprias operationes, alias inconvenienter illi uniretur; et ideo

- 73 d.2, q.2-0118 6
d.2, q.2-0118 nisi illud esset sensitivum; et ideo principium ratiocinandi numquam
- 74 d.2, q.3-0005 9
d.2, q.3-0005 est perfectior et a materia magis elevata. Et ideo ad illius substantiam
- 75 d.2, q.3-0105 6
d.2, q.3-0105 tamquam virtus ad operandum, et ideo debet esse proportionata illi, et
- 76 d.2, q.3-0113 4
d.2, q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens
- 77 d.2, q.3-0121 3
d.2, q.3-0121 8 Et ideo sit prima ratio, quae colligitur ex Aristotele, 3 De
- 78 d.2, q.3-0149 13
d.2, q.3-0149 ab illo in esse reali, ut quia materia realiter recipit omnem formam, ideo
- 79 d.2, q.3-0199 3
d.2, q.3-0199 independentiam; et ideo in materialibus potentiis habet verum quod ad
- 80 d.2, q.3-0203 7
d.2, q.3-0203 neque patitur ab obiectis materialibus, et ideo potest quascumque res
- 81 d.2, q.3-0207 3
d.2, q.3-0207 sunt, et ideo non posset cognoscere omnia corpora. Quare ratio *
- 82 d.2, q.3-0727 11
d.2, q.3-0727 demonstrationem, vel quia nihil potuit dicere de statu animae separatae, ideo *
- 83 d.2, q.3-0740 6
d.2, q.3-0740 Venetus, et uterque Caietanus. Et ideo cessat quaestio, quomodo
- 84 d.2, q.3-0765 7
d.2, q.3-0765 formam, ut actus secundus primum. Et ideo si operatio nullam *
- 85 d.2, q.3-0832 6
d.2, q.3-0832 Aristotelem animam esse mortalem; et ideo alio modo explicat; *
- 86 d.2, q.3-0913 10
d.2, q.3-0913 illam esse separatam; et hoc est quod quaeritur. Et ideo Albertus,
- 87 d.2, q.3-0983 10
d.2, q.3-0983 separatus autem a corpore semper erit in actu, et ideo non manebit
- 88 d.2, q.3-1140 8
d.2, q.3-1140 conservatio est donum Dei liberaliter concessum, et ideo dicitur gratia. Quod
- 89 d.2, q.3-1160 3
d.2, q.3-1160 completa, et ideo potuit poni compositus ex corpore aliquo et forma;
- 90 d.2, q.3-1162 3
d.2, q.3-1162 dicitur, et ideo non potuit fingi composita ex corpore et anima; unde
- 91 d.2, q.3-1189 7
d.2, q.3-1189 singulas ad quaestionem sequentem pertinentes. Et ideo illis breviter
- 92 d.2, q.4-0005 5
d.2, q.4-0005 est et operatur; et ideo postquam vidimus quam entitatem habeat

- 93 d.2, q.4-0079 2
d.2, q.4-0079 et ideo asseruerunt esse in homine tamquam motorem solum et
- 94 d.2, q.4-0093 2
d.2, q.4-0093 intellectio, ideo ponunt esse in homine quamdam substantiam intellectualem
- 95 d.2, q.4-0134 9
d.2, q.4-0134 quod qui concedit sese brutum esse fatetur, et ideo indignus est fide;
- 96 d.2, q.4-0172 9
d.2, q.4-0172 forma mea, sed substantia integra a me distincta, ideo non ego intelligo
- 97 d.2, q.4-0299 11
d.2, q.4-0299 formam veram formam intelligit, et eam dicit esse actum; et ideo subdit
- 98 d.2, q.4-0308 5
d.2, q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et
- 99 d.2, q.4-0332 8
d.2, q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum
- 100 d.2, q.4-0383 6
d.2, q.4-0383 mortalium semper est sensibus coniunctus; ideo subdit quod "de intellectu
- 101 d.2, q.4-0455 12
d.2, q.4-0455 integra est homo; anima autem non subsistit nisi in parte, et ideo homo
- 102 d.2, q.4-0523 1
d.2, q.4-0523 ideo ex tali corpore et anima optime fit unum compositum potens
- 103 d.2, q.4-0528 6
d.2, q.4-0528 perficiatur. Mirabilis quidem res, et ideo multis philosophis ignota, *
- 104 d.2, q.4-0536 7
d.2, q.4-0536 causalitatem aliquam circa accidentalem formam; et ideo si subiectum est
- 105 d.2, q.4-0539 3
d.2, q.4-0539 materiae; et ideo etc.
- 106 d.2, q.4-0559 2
d.2, q.4-0559 subsistens, ideo illa primo recipit in se esse, et intrans materiam, illud *
- 107 d.2, q.4-0560 4
d.2, q.4-0560 communicat materiae; et ideo est vera forma, sed independens; et ita esse
- 108 d.2, q.4-0584 5
d.2, q.4-0584 potens se substinere; et ideo indiget subiecto cui innitatur; quare *
- 109 d.2, q.4-0586 5
d.2, q.4-0586 non indigens sustentante, et ideo separata adhuc manet.
- 110 d.2, q.4-0597 2
d.2, q.4-0597 Et ideo alii sunt qui respondent quod anima rationalis,
- 111 d.2, q.4-0609 8
d.2, q.4-0609 cum separatur habet alium modum essendi, et ideo dicitur subsistere,
- 112 d.2, q.4-0639 10
d.2, q.4-0639 nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso

- 113 d.2, q.4-0666 3
d.2, q.4-0666 hominis; et ideo, licet subsistentiam habeat, tamen partialem et non
- 114 d.2, q.4-0698 4
d.2, q.4-0698 totaliter comprehensa, et ideo potest habere potentiam, quae non sit
- 115 d.2, q.4-0732 6
d.2, q.4-0732 primarum qualitatum, quae caelo repugnant, ideo. [...] Colligitur solutio
- 116 d.2, q.4-0783 5
d.2, q.4-0783 vero, separabilis. Quod non ideo est, quia unio haec sit aliis formis
- 117 d.2, q.4-0785 8
d.2, q.4-0785 uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim
- 118 d.2, q.4-0791 5
d.2, q.4-0791 ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod
- 119 d.2, q.4-0795 10
d.2, q.4-0795 aliud est", sed etiam "quod est", quia est subsistens; ideo non tantum
- 120 d.2, q.4-0797 6
d.2, q.4-0797 a corpore etiam adhuc intelligeret, ideo non prorsus frustraretur suo
- 121 d.2, q.4-0820 6
d.2, q.4-0820 potest esse diu pugna, et ideo non diu perseverant in eodem statu;
- 122 d.2, q.4-0827 6
d.2, q.4-0827 quadam perfectione sibi debita, et ideo posset esse perpetuus.
- 123 d.2, q.4-1033 7
d.2, q.4-1033 ratio sensitivae animae perfectiori modo continetur, ideo potentiae *
- 124 d.2, q.5-0167 5
d.2, q.5-0167 unius integrae substantiae et ideo radicanur in uno et eodem principio.
- 125 d.2, q.6-0071 7
d.2, q.6-0071 eminenter in genere causae efficientis; et ideo etc.
- 126 d.2, q.6-0299 2
d.2, q.6-0299 Et ideo alius sensus divisionis est, ut membra dividantur
- 127 d.2, q.6-0342 7
d.2, q.6-0342 in duobus gradibus rerum inanimatarum: et ideo est propria anima,
- 128 d.2, q.6-0347 3
d.2, q.6-0347 inanimatarum; et ideo principium illius constituit tertium et supremum genus
- 129 d.2, q.6-0356 4
d.2, q.6-0356 tres enumerati, et ideo tantum sunt tres gradus animarum. Tamen *
- 130 d.2, q.6-0379 10
d.2, q.6-0379 vegetativum scilicet et sensitivum, et distinguitur ab intellectivo. Et ideo
- 131 d.2, q.6-0400 8
d.2, q.6-0400 motiva, sed consequenter ex vi augmentationis, et ideo, etc.

IDEOQUE

1 d.2, q.2-0076 9
d.2, q.2-0076 quantum est de se, id quod perfectius est, ideoque, quantum est de se,

IDQUE

1 d.1, q.1-0027 3
d.1, q.1-0027 non distinguat, idque per operationem. Quae diversitas in animalibus

2 d.1, q.1-0109 3
d.1, q.1-0109 perpetuam motionem, idque tribuit Aristoteli, explicans nomen "**

IGITUR

1 Prooemium-0037 8
Prooemium-0037 ad praecipua obiecta, ita etiam hic. Est igitur hoc obiectum huius

2 d.1, q.3-0080 2
d.1, q.3-0080 Anima igitur primo differt a formis inanimatorum, quia ipsa

3 d.1, q.4-0049 6
d.1, q.4-0049 quodnam sit corpus organicum. Illa igitur definitio animam in proprio

4 d.1, q.4-0103 8
d.1, q.4-0103 ratio animae, et postea concludit: "Si quid igitur commune de omni

5 d.1, q.4-0105 2
d.1, q.4-0105 diximus igitur quid anima sit." Idem colligitur ex cap 2, ubi

6 d.2, q.3-0118 2
d.2, q.3-0118 Pendet igitur probatio conclusionis ex hoc quod demonstramus

7 d.2, q.3-0619 3
d.2, q.3-0619 plerumque. Potius igitur dicendum est illam immortalitatem eius *

8 d.2, q.3-0672 4
d.2, q.3-0672 gerebam intelligebatis; eundem igitur esse credite, etiamsi nullum

9 d.2, q.3-0801 7
d.2, q.3-0801 cum inseparabilia sint." Et infra: "Restat igitur ut mens sola *

10 d.2, q.3-0942 3
d.2, q.3-0942 Resolutio. Sensus igitur verus videtur esse alius. Ad cuius

11 d.2, q.3-0986 1
d.2, q.3-0986 igitur intellectus passivus quantum ad passibilitatem suam, non *

12 d.2, q.3-1054 7
d.2, q.3-1054 quid infernum? Ut quid beatitudo? Animam igitur post mortem *

13 d.2, q.3-1059 9
d.2, q.3-1059 corruptibilia sunt, et tamen in aeternum durabunt. Sic igitur posset quis dicere

14 d.2, q.4-0146 6
d.2, q.4-0146 caelo et intelligentia movente. Homo igitur non potest esse essentialiter

15 d.2, q.4-0825 2
d.2, q.4-0825 Status igitur animae separatae esset violentus isto primo modo, quia

16 d.2, q.6-0045 7
d.2, q.6-0045 inferioribus quando uniuntur in superioribus. Sic igitur anima vegetativa,

17 d.2, q.6-0181 8
d.2, q.6-0181 habent se sicut superius et inferius. Eodem igitur modo dicendum est de

18 d.2, q.6-0332 12
d.2, q.6-0332 12 Explicatur a 1, 1 p, q 78 D Thomae. Est igitur quaedam

IGNEAE

1 d.1, q.1-0082 1
d.1, q.1-0082 igneae; circularibus quidem ut essent apti ad movendum; ignei vero,

IGNEI

1 d.1, q.1-0082 9
d.1, q.1-0082 igneae; circularibus quidem ut essent apti ad movendum; ignei vero,

IGNEM

1 d.2, q.2-0098 5
d.2, q.2-0098 sentire, sicut est evidens ignem calefacere. Quod si haec non est *

IGNIS

1 d.1, q.2-0155 5
d.1, q.2-0155 Primi generis est forma ignis, quae a sua operatione distinguitur.

2 d.1, q.3-0137 4
d.1, q.3-0137 nam sicut forma ignis requirit materiam dispositam, ita anima. Quamvis

3 d.1, q.3-0138 5
d.1, q.3-0138 sit differentia, quod forma ignis requirit dispositiones eiusdem rationis,

4 d.1, q.3-0141 7
d.1, q.3-0141 provenit ex alia, scilicet quod forma ignis v.g non praebet composito

5 d.2, q.1-0011 9
d.2, q.1-0011 1 Quia illa actio communis est rebus inanimatis: ignis etiam

6 d.2, q.1-0031 3
d.2, q.1-0031 sicut opera ignis. Et si discurremus per omnes vegetabilium *

7 d.2, q.1-0162 6
d.2, q.1-0162 quo nutriri non possunt; ut ignis trahit oleum, et illo nutritur, non

8 d.2, q.3-0404 7
d.2, q.3-0404 desinit ad desitudinem alterius, ut quando ignis generatur ex aere,

IGNOBILIOR

1 d.2, q.6-0219 10
d.2, q.6-0219 solet dici de solis plantis, nam usitatum est quod ignobilior species *

IGNORARI

1 d.2, q.3-0869 10
d.2, q.3-0869 adeo sunt inter se germana, ut vix possit secundum ignorari, cognito

IGNORAT

1 d.2, q.3-0646 2
d.2, q.3-0646 seniumque ignorat." Refert Eugubinus, lib 9, cap 15. Idem

IGNORATA

1 Prooemium-0238 4
Prooemium-0238 sic qualibet illarum ignorata, maneret ignota essentia; tamen inter has

2 d.2, q.3-0691 8
d.2, q.3-0691 excellentioribus viris, quamvis etiam ab aliquibus nationibus ignorata

IGNORATUR

1 d.1, q.4-0352 9
d.1, q.4-0352 fine maxime noscitur quidditas rei; et quamdiu finis ignoratur, nondum

IGNOTA

1 Prooemium-0238 6
Prooemium-0238 sic qualibet illarum ignorata, maneret ignota essentia; tamen inter has

2 d.2, q.4-0528 9
d.2, q.4-0528 perficiatur. Mirabilis quidem res, et ideo multis philosophis ignota, *

IIS

1 d.2, q.3-0528 5
d.2, q.3-0528 totos libidinibus tradiderunt [...] iis devium [...] iter est seclusum a *

2 d.2, q.3-0531 4
d.2, q.3-0531 vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis

ILLA

- 1 Prooemium-0012 9
Prooemium-0012 in aliis scientiis Physicae dicta sunt, et iuxta illa consequenter *
- 2 Prooemium-0031 4
Prooemium-0031 probatione. Sufficit enim illa quae ex dicta explicatione colligitur.
- 3 Prooemium-0072 1
Prooemium-0072 illa est agere de principio formali animati, scilicet de anima.
- 4 Prooemium-0091 8
Prooemium-0091 convenient, tamen etiam animae sunt, in quantum in illa radicantur; et
- 5 Prooemium-0139 3
Prooemium-0139 quae ab illa dimanant. Et hinc fere constabit notitia totius viventis,
- 6 Prooemium-0145 4
Prooemium-0145 subalterno, et sub illa tres scientiae specie diversae comprehenduntur:
- 7 Prooemium-0169 7
Prooemium-0169 3 arguitur de anima rationali, nam illa est immaterialis,
- 8 Prooemium-0177 2
Prooemium-0177 Mathematica; illa autem est Metaphysica; ergo.
- 9 Prooemium-0178 6
Prooemium-0178 11 Nota pro solutione quod illa omnia dicuntur vivere quae intra
- 10 Prooemium-0239 7
Prooemium-0239 duas praecipue considerat Philosophus formam, quia illa est principalior
- 11 Prooemium-0289 5
Prooemium-0289 ergo proprietates quae ab illa dimanant sunt etiam a physico *
- 12 Prooemium-0398 8
Prooemium-0398 reprehendens antiquos quod, cum caelos animalia vocarent, illa dicerent
- 13 Prooemium-0400 7
Prooemium-0400 illos quod, licet caelum habeat animam, illa non est natura nec de *
- 14 Prooemium-0403 7
Prooemium-0403 quod si haec scientia ageret de illa anima, ageret de omni re. Quae
- 15 Prooemium-0409 2
Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet
- 16 Prooemium-0429 3
Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamen agere de statu illius
- 17 Prooemium-0472 7
Prooemium-0472 obiecto, vel ex modo procedendi. Unde illa scientia erit honorabilior
- 18 Prooemium-0499 10
Prooemium-0499 scientiam certam de infimis rebus, magis delectat sine dubio illa quae
- 19 Prooemium-0506 3
Prooemium-0506 unaquaque scientia illa est dignior, quae in omnibus rationibus boni

- 20 Prooemium-0620 5
Prooemium-0620 plurimum iuvat intellectum in illa reflexione, nam per illam considerat
- 21 Prooemium-0628 5
Prooemium-0628 necessaria videtur. Agit enim illa scientia de operibus intellectus *
- 22 Prooemium-0629 2
Prooemium-0629 coordinando illa; haec autem docet naturam et proprietates illorum operum,
- 23 Prooemium-0650 8
Prooemium-0650 quasi principium omnium animalium." Et ideo ab illa pendet *
- 24 Prooemium-0674 4
Prooemium-0674 tamen a quo illa procedat, et quomodo, et plura alia quae circa
- 25 d.1, q.1-0073 11
d.1, q.1-0073 4 Quid sit anima. Pro quo est primo notanda controversia illa
- 26 d.1, q.1-0122 4
d.1, q.1-0122 Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et
- 27 d.1, q.1-0186 5
d.1, q.1-0186 non dubitavit, quamvis verba illa ultima primi capituli, quae in *
- 28 d.1, q.1-0188 5
d.1, q.1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam
- 29 d.1, q.2-0128 10
d.1, q.2-0128 Argumenta vero quae illam probant soluta manent. Sed circa illa nota:
- 30 d.1, q.2-0178 6
d.1, q.2-0178 pro liberate sua potest ab illa cessare; at vero anima sensitiva, licet
- 31 d.1, q.2-0190 3
d.1, q.2-0190 1 Quia illa distinctio actus primi numquam reperitur apud
- 32 d.1, q.2-0251 9
d.1, q.2-0251 formae habentis dominium super suam operationem, sed tota illa *
- 33 d.1, q.2-0267 5
d.1, q.2-0267 est quam posse ab illa operatione cessare.
- 34 d.1, q.3-0026 8
d.1, q.3-0026 sit inter has res collocanda. De quaestione illa communi vide dicta
- 35 d.1, q.3-0051 6
d.1, q.3-0051 apta ad informandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *
- 36 d.1, q.3-0073 5
d.1, q.3-0073 informare et conservari in illa.
- 37 d.1, q.3-0108 7
d.1, q.3-0108 forma non est anima. Respondetur quod illa diversitas partium
- 38 d.1, q.3-0112 11
d.1, q.3-0112 epicyclos. Est ergo differentia inter animam et alias formas: quod illa
- 39 d.1, q.3-0178 7
d.1, q.3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

40 d.1, q.3-0178 10
d.1, q.3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in

41 d.1, q.3-0229 9
d.1, q.3-0229 relatio; quod improprium est, nam relatio tantum dicitur illa entitas

42 d.1, q.3-0259 8
d.1, q.3-0259 sine ordine ad aliud definiri, nam proprietates illa non solum relativis

43 d.1, q.3-0264 5
d.1, q.3-0264 creaturis possibilibus, in quibus illa manifestatur.

44 d.1, q.4-0014 1
d.1, q.4-0014 illa est principium vivendi, sentiendi et intelligendi.

45 d.1, q.4-0029 3
d.1, q.4-0029 specificum, et illa eadem est primum operandi principium; et ideo per

46 d.1, q.4-0036 8
d.1, q.4-0036 sua organa videntur habere, et ideo oportet illa excludere. Additur

47 d.1, q.4-0044 8
d.1, q.4-0044 et "potentia ad vitam" pro operatione vitali, illa duo diversa sunt, ut

48 d.1, q.4-0047 2
d.1, q.4-0047 sensu illa ultima particula "potentia etc", non est de intrinseca ratione

49 d.1, q.4-0061 4
d.1, q.4-0061 animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit

50 d.1, q.4-0092 10
d.1, q.4-0092 Quapropter hic modus etiam est probabilis, et forte quia illa

51 d.1, q.4-0119 5
d.1, q.4-0119 definitio; et merito, quia illa non est univoce neque proprie anima.

52 d.1, q.4-0126 4
d.1, q.4-0126 definitio non convenit, illa non est anima.

53 d.1, q.4-0155 8
d.1, q.4-0155 nam anima non est quaelibet forma, sed illa quae est principium *

54 d.1, q.4-0158 9
d.1, q.4-0158 11 Sed nota 2 quod Aristoteles in definitione illa non solum *

55 d.1, q.4-0161 5
d.1, q.4-0161 membrorum definitiones assignat. Quocirca illa particula "quo vivimus"

56 d.1, q.4-0172 5
d.1, q.4-0172 communi, non quod omnia illa membra omni animae debeant *

57 d.1, q.4-0174 4
d.1, q.4-0174 naturae diximus de illa particula: "motus et quietis."

58 d.1, q.4-0202 4
d.1, q.4-0202 haec duo in illa distincta sunt.

59 d.1, q.4-0213 9
d.1, q.4-0213 ergo etiam una tantum definitio potest esse essentialis, illa scilicet quae

- 60 d.1, q.4-0283 8
d.1, q.4-0283 "quia", certe nulla est, nam maxime esset illa quae datur per effectum;
- 61 d.1, q.4-0302 2
d.1, q.4-0302 finalis illa est vera: "Quia est principium operandi, ideo est principium
- 62 d.1, q.4-0315 4
d.1, q.4-0315 ideo oriuntur ex illa tales operationes.
- 63 d.1, q.4-0343 8
d.1, q.4-0343 dicitur quia, et haec propter quid, quia illa data est in communi,
- 64 d.1, q.4-0402 7
d.1, q.4-0402 dicta illis locis, et haec et illa melius intelligentur.
- 65 d.2, q.1-0011 3
d.2, q.1-0011 1 Quia illa actio communis est rebus inanimatis: ignis etiam
- 66 d.2, q.1-0056 1
d.2, q.1-0056 illa ex se sufficit ad constituendam rem viventem. Quapropter plantae
- 67 d.2, q.1-0068 6
d.2, q.1-0068 1 Nam vivere dicitur res illa quae ab intrinseco potest se
- 68 d.2, q.1-0121 5
d.2, q.1-0121 restaurandum damnum quod ex illa actione provenit; et ideo debet
- 69 d.2, q.1-0126 7
d.2, q.1-0126 finem, ad melius exsequendam actionem nutritivam, illa necessario *
- 70 d.2, q.1-0140 3
d.2, q.1-0140 motum quo illa significat; animal vero, quantumvis imperfectum, si
- 71 d.2, q.1-0168 4
d.2, q.1-0168 Item, in inanimatis illa actio per se versatur circa extrinsecam
- 72 d.2, q.2-0026 1
d.2, q.2-0026 illa quae a principio intrinseco eius in quo est active procedit, non per
- 73 d.2, q.2-0097 10
d.2, q.2-0097 reperiantur in brutis; est ergo evidens demonstratio a posteriori illa
- 74 d.2, q.2-0127 8
d.2, q.2-0127 nihil esset utile nisi possemus haec fugere, illa prosequi. Unde istae duae
- 75 d.2, q.3-0016 6
d.2, q.3-0016 commune est omnibus formis, sed illa circa quam nullam causalitatem
- 76 d.2, q.3-0017 5
d.2, q.3-0017 habet materia, et consequenter illa quae habet esse independens a
- 77 d.2, q.3-0128 2
d.2, q.3-0128 modo illa quae intelligit, et illa recipit. Primum antecedens patet, quia
- 78 d.2, q.3-0128 6
d.2, q.3-0128 modo illa quae intelligit, et illa recipit. Primum antecedens patet, quia
- 79 d.2, q.3-0144 3
d.2, q.3-0144 Item, ex illa solutione habetur quod intus existens non

80 d.2, q.3-0161 4
d.2, q.3-0161 Aristotelis fundatur in illa propositione: "Recipiens debet esse *

81 d.2, q.3-0184 1
d.2, q.3-0184 illa. Et ita procedit ratio Aristotelis, nam intellectus noster discernit et

82 d.2, q.3-0271 9
d.2, q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta

83 d.2, q.3-0277 7
d.2, q.3-0277 cognoscit ipsa materialia, nam quodammodo spiritualisat illa, dum abstrahit

84 d.2, q.3-0295 9
d.2, q.3-0295 relictis accidentibus, propriam rationem substantiae quaerit, et in illa

85 d.2, q.3-0309 7
d.2, q.3-0309 alia per accidens concipiant, nec possint illa distinguere et *

86 d.2, q.3-0322 8
d.2, q.3-0322 quod res agat circa se ipsam; ergo illa reflexio circa se arguit *

87 d.2, q.3-0323 4
d.2, q.3-0323 immaterialitatem aliquam; ergo illa reflexio perfectissima, et summa, et

88 d.2, q.3-0340 7
d.2, q.3-0340 Item, circa realia entia, et circa illa quae entitate carent, et

89 d.2, q.3-0396 4
d.2, q.3-0396 est separari ab illa; ergo impossibile est corrumpi.

90 d.2, q.3-0421 3
d.2, q.3-0421 22 Explicatur illa propositio, quod "esse per se convenit formae."

91 d.2, q.3-0432 7
d.2, q.3-0432 se convenit rei simplici subsistenti, sive illa sit forma sive non. Vis

92 d.2, q.3-0438 3
d.2, q.3-0438 corruptionem in illa.

93 d.2, q.3-0519 3
d.2, q.3-0519 uti ratione illa, quamvis non uterentur philosophi; minus docte vero,

94 d.2, q.3-0754 7
d.2, q.3-0754 tamen in corpore perficiuntur, et in illa subiectantur; et istae operationes

95 d.2, q.3-0756 1
d.2, q.3-0756 illa recipiuntur et fiunt sine instrumentis corporeis; et tales operationes

96 d.2, q.3-0772 4
d.2, q.3-0772 una sit independens, illa ostendit modum entitatis formae suae; et docet

97 d.2, q.3-0773 2
d.2, q.3-0773 quod illa forma exercet alias operationes, non tamquam principium

98 d.2, q.3-0821 6
d.2, q.3-0821 Et primo incipiamus a prima illa conditionali in *

99 d.2, q.3-0823 8
d.2, q.3-0823 quod si aliqua operatio est propria animae, illa est intelligere; quod

- 100 d.2, q.3-0840 8
d.2, q.3-0840 Inquit ergo Caietanus quod operatio propria dicitur illa quae
- 101 d.2, q.3-0853 3
d.2, q.3-0853 operatio est illa quae proprie fit sine corpore; addit tamen in lib 3 quod
- 102 d.2, q.3-0880 8
d.2, q.3-0880 2 Aristoteles in illo prooemio ait quod illa operatio
- 103 d.2, q.3-0881 9
d.2, q.3-0881 est communis, quae fit cum corpore; et quod illa fit cum corpore, cum
- 104 d.2, q.3-0882 5
d.2, q.3-0882 qua corpus patitur; ab illa autem corpus patitur, quae in illo *
- 105 d.2, q.3-0883 3
d.2, q.3-0883 subiectatur; ergo illa operatio quae non subiectatur in corpore non est *
- 106 d.2, q.3-0894 8
d.2, q.3-0894 ergo illam vocat operationem propriam, nam ex illa potest inferri esse
- 107 d.2, q.3-0898 8
d.2, q.3-0898 anima habet operationem propriam est separabilis, propositio illa est
- 108 d.2, q.3-0900 10
d.2, q.3-0900 propriam; ergo aliud difficilius et rationabilius vult Aristoteles in illa
- 109 d.2, q.3-0906 5
d.2, q.3-0906 sensu a nobis exposito, illa est immortalis; ergo hic est etiam sensus
- 110 d.2, q.3-0909 3
d.2, q.3-0909 omni modo, illa est immortalis; et quia anima potest habere istam
- 111 d.2, q.3-0960 5
d.2, q.3-0960 phantasiae, et dependens ab illa eo modo quo alii affectus animae, nempe
- 112 d.2, q.3-0961 6
d.2, q.3-0961 ira, gaudium, etc, pendent ab illa; si hoc, inquam, ita est, *
- 113 d.2, q.4-0020 5
d.2, q.4-0020 aliud; ergo repugnat quod illa duo conveniant eidem rei.
- 114 d.2, q.4-0053 3
d.2, q.4-0053 hominum, quia illa anima non deberet perpetuo manere violenter; ergo
- 115 d.2, q.4-0110 8
d.2, q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et
- 116 d.2, q.4-0117 4
d.2, q.4-0117 substantiae compositae ex illa materia et forma; convenientes, *
- 117 d.2, q.4-0130 9
d.2, q.4-0130 in sua essentia per formam dantem esse rationalis; illa autem non est
- 118 d.2, q.4-0147 6
d.2, q.4-0147 congregatum illarum duarum substantiarum, quia illa duo tantum *
- 119 d.2, q.4-0165 2
d.2, q.4-0165 est illa substantia spiritualis, ego autem minime, quia intelligere est *

- 120 d.2, q.4-0168 4
d.2, q.4-0168 recipitur ergo in illa substantia quae fingitur esse mihi unita.
- 121 d.2, q.4-0170 10
d.2, q.4-0170 1 Nam magis intime est Deus intra me quam illa
- 122 d.2, q.4-0177 8
d.2, q.4-0177 aut erit vivens nec se movens. quia illa substantia angelica est extrinseca
- 123 d.2, q.4-0178 4
d.2, q.4-0178 substantiae caeli, et illa unio est accidentalis; ergo similiter, etc.
- 124 d.2, q.4-0190 4
d.2, q.4-0190 intelligendi principium; sed illa substantia est distincta a nostra, nec est
- 125 d.2, q.4-0202 2
d.2, q.4-0202 carens illa videat per potentiam Petri, etiamsi fingatur quaevis unio
- 126 d.2, q.4-0203 2
d.2, q.4-0203 inter illa duo supposita; ergo.
- 127 d.2, q.4-0205 6
d.2, q.4-0205 compositum ex materia et anima illa sensitiva, sed etiam includit substantiam
- 128 d.2, q.4-0207 8
d.2, q.4-0207 Sed contrarium huius argumenta convincunt, nam si illa
- 129 d.2, q.4-0231 2
d.2, q.4-0231 potentia illa est proprie potentia mea. Illa autem est potentia spiritualis;
- 130 d.2, q.4-0238 9
d.2, q.4-0238 neque ille est dignus praemio aut poena, sed illa intelligentia quae *
- 131 d.2, q.4-0243 8
d.2, q.4-0243 dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter
- 132 d.2, q.4-0263 8
d.2, q.4-0263 "intellectivum" pro principio essentiali; et tunc reduplicatio illa "ut
- 133 d.2, q.4-0271 11
d.2, q.4-0271 et loquendo de substantia illius principii, est res certissima quod illa
- 134 d.2, q.4-0297 8
d.2, q.4-0297 quod sit actus informans. Hoc patet ex illa divisione quam praemisit,
- 135 d.2, q.4-0327 1
d.2, q.4-0327 illa; et inter ea quae continentur numerat principium intelligendi. Et
- 136 d.2, q.4-0366 6
d.2, q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem
- 137 d.2, q.4-0390 9
d.2, q.4-0390 12 Contra hanc tamen secundam conclusionem obstant verba illa *
- 138 d.2, q.4-0404 2
d.2, q.4-0404 quod illa anima est nobilissima, excedens omnia sensibilia, et quod fit
- 139 d.2, q.4-0408 11
d.2, q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

- 140 d.2, q.4-0417 4
d.2, q.4-0417 constat, quia imago illa est in homine secundum id in quo superat *
- 141 d.2, q.4-0425 5
d.2, q.4-0425 quae in corpore gessit; illa autem opera sunt opera libera procedentia
- 142 d.2, q.4-0427 11
d.2, q.4-0427 hominis, et tamen sunt ab anima intellectiva ut sic; ergo illa est quae
- 143 d.2, q.4-0454 10
d.2, q.4-0454 qua unione integra natura humana resultat, et subsistens in illa natura
- 144 d.2, q.4-0506 3
d.2, q.4-0506 particulari; et illa res cognita habet vicem unius numero obiecti; sicut
- 145 d.2, q.4-0553 2
d.2, q.4-0553 in illa distinctione existentiae ab essentia, qua supposita, D Thomas
- 146 d.2, q.4-0559 3
d.2, q.4-0559 subsistens, ideo illa primo recipit in se esse, et intrans materiam, illud *
- 147 d.2, q.4-0625 8
d.2, q.4-0625 perficit materiam in se manens independens ab illa.
- 148 d.2, q.4-0648 6
d.2, q.4-0648 est cur Deus non possit illa in accidenti separare.
- 149 d.2, q.4-0651 2
d.2, q.4-0651 quantitas illa informaret et extenderet substantiam, et non *
- 150 d.2, q.4-0652 3
d.2, q.4-0652 sustentaretur ab illa, quia ipsa quantitas habet sufficientem concursum Dei,
- 151 d.2, q.4-0694 6
d.2, q.4-0694 Unde ad motivum Aureoli dicitur illa non esse adeo *
- 152 d.2, q.4-0697 11
d.2, q.4-0697 rationalis non est forma materiae tamquam illi immersa, aut ab illa
- 153 d.2, q.4-0711 8
d.2, q.4-0711 corpore ad multas operationes quae dimanant ab illa, ut rationalis est, ut
- 154 d.2, q.4-0726 4
d.2, q.4-0726 esse proportio; tamen illa non consistit in hoc, quod si anima est *
- 155 d.2, q.4-0746 5
d.2, q.4-0746 Et confirmatur. Nam unio illa per se competit *
- 156 d.2, q.4-0750 7
d.2, q.4-0750 Durandus, d 1, q 2, quod illa unio est relatio. Sed hoc falsum
- 157 d.2, q.4-0754 13
d.2, q.4-0754 Caietanus, 1 p, q 76, a 1, circa ad 6, ait quod illa nec est
- 158 d.2, q.4-0760 3
d.2, q.4-0760 accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *
- 159 d.2, q.4-0766 6
d.2, q.4-0766 Quod si urgeas, quid est illa informatio, respondeo

- 160 d.2, q.4-0769 6
d.2, q.4-0769 Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio
- 161 d.2, q.4-0775 11
d.2, q.4-0775 ad unionem vel informationem; et hoc non potest separari ab illa.
- 162 d.2, q.4-0782 9
d.2, q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima
- 163 d.2, q.4-0785 6
d.2, q.4-0785 uniuntur materiae cum dependentia ab illa, et ideo ablata unione, statim
- 164 d.2, q.4-0804 9
d.2, q.4-0804 status, naturaliter loquendo, in perpetuum duraret. Maxima autem illa:
- 165 d.2, q.4-0826 1
d.2, q.4-0826 illa nihil haberet sibi contrarium aut repugnans, sed tantum careret
- 166 d.2, q.4-0993 7
d.2, q.4-0993 34 Habent tamen circa hanc difficultatem illa duo loca Aristotelis
- 167 d.2, q.4-1022 9
d.2, q.4-1022 quidquid sit de aliis formis, an admittenda sit illa efficientia *
- 168 d.2, q.4-1028 10
d.2, q.4-1028 geniti, nam si sit sermo de accidentibus ipsius generantis, illa effective
- 169 d.2, q.4-1032 13
d.2, q.4-1032 In homine enim non est alia anima nisi rationalis; et quia in illa
- 170 d.2, q.5-0026 3
d.2, q.5-0026 anima, vel illa est sensitiva et vegetativa formaliter, vel non. Si primum,
- 171 d.2, q.5-0028 4
d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam
- 172 d.2, q.5-0086 9
d.2, q.5-0086 rationalem, assumpsisset illam et dimisisset in triduo, quia illa non erat
- 173 d.2, q.5-0097 9
d.2, q.5-0097 19. In quibusdam vero libris Conciliorum non habentur illa verba in
- 174 d.2, q.5-0099 7
d.2, q.5-0099 archiepiscopus Toletanus in Summa Conciliorum, ubi illa refert. Et aperte
- 175 d.2, q.5-0123 9
d.2, q.5-0123 sub genere et non in specie; maxime quia illa anima essentialiter *
- 176 d.2, q.5-0136 6
d.2, q.5-0136 simul informet eandem materiam, quia illa non potest esse simul
- 177 d.2, q.6-0016 7
d.2, q.6-0016 potentiae vegetativae, sicut a vegetativa; et illa anima confert etiam
- 178 d.2, q.6-0054 8
d.2, q.6-0054 et vegetativum; ergo haec non distinguuntur in illa. Antecedens patet,
- 179 d.2, q.6-0073 3
d.2, q.6-0073 probat quod illa duo implicant in adiecto, scilicet "eminenter continere"

180 d.2, q.6-0081 2
d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est

181 d.2, q.6-0097 10
d.2, q.6-0097 sicut equus habet formaliter animam sensitivam, ita homo; et illa

182 d.2, q.6-0110 7
d.2, q.6-0110 huiusmodi autem est anima vegetativa, quia illa dat primum gradum

183 d.2, q.6-0182 5
d.2, q.6-0182 ipsis animabus, quia cum illa viventia constituentur physice per ipsas

184 d.2, q.6-0187 1
d.2, q.6-0187 illa anima includat essentialiter constitutiva illorum trium praedicatorum,

185 d.2, q.6-0221 2
d.2, q.6-0221 pro illa quae in specie sua ultima constituitur per differentiam *

186 d.2, q.6-0234 6
d.2, q.6-0234 principium sentiendi, nam si reduplicatio illa tantum fiat secundum *

187 d.2, q.6-0272 6
d.2, q.6-0272 divisio. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

188 d.2, q.6-0307 7
d.2, q.6-0307 10 His suppositis, conclusio sit: Divisio illa est optime et *

189 d.2, q.6-0324 11
d.2, q.6-0324 est extra statum suum, potest se reducere ad illum; sed illa ratio non est

190 d.2, q.6-0399 6
d.2, q.6-0399 se, sed ex consequenti; unde illa mutatio loci non fit a propria potentia

ILLAE

1 Prooemium-0623 9
Prooemium-0623 quodammodo perficit alias, inquantum docet radicem unde omnes illae

2 Prooemium-0636 4
Prooemium-0636 huius cognitio, nam illae agunt de habitibus, potentiis, operibus animae,

3 d.1, q.1-0033 4
d.1, q.1-0033 Physicorum. Res ergo illae quae sese movere possunt viventes dicuntur;

4 d.1, q.1-0034 1
d.1, q.1-0034 illae vero non viventes, quae omni vi se movendi carent. Unde *

5 d.1, q.3-0117 9
d.1, q.3-0117 diversus modus informandi formae substantialis, nam sicut partes illae

6 d.1, q.4-0010 7
d.1, q.4-0010 potentia vitam habet; superflue ergo adduntur illae particulae, "physici

7 d.2, q.3-0020 7
d.2, q.3-0020 convenire formis aliorum viventium. Omnes enim illae pendent in esse a

- 8 d.2, q.4-0030 9
d.2, q.4-0030 proprias; ergo non unitur illi. Minor patet, quia illae operationes sunt
- 9 d.2, q.4-0073 3
d.2, q.4-0073 sensitivis brutorum; illae autem non oriuntur a principio intellectivo ut
- 10 d.2, q.4-0632 5
d.2, q.4-0632 operationes fiunt cum corpore, illae autem in sola anima. Verum est tamen, ut
- 11 d.2, q.4-0911 12
d.2, q.4-0911 quem refert Augustinus, 1 lib De haeresibus, cap 86. Nam cum illae
- 12 d.2, q.5-0041 3
d.2, q.5-0041 a quibus illae virtutes proveniunt. Tenet Philoponus, hic, lib 1 De
- 13 d.2, q.6-0007 10
d.2, q.6-0007 haec tria principia aliquando sunt unum et idem, ergo illae animae
- 14 d.2, q.6-0241 7
d.2, q.6-0241 contentae distinguantur vel non, nam quando illae rationes formales
- 15 d.2, q.6-0246 4
d.2, q.6-0246 est quod tunc illae rationes non conveniunt illis univoce, ut iustitia, etc.

ILLAM

- 1 Prooemium-0065 1
Prooemium-0065 illam scientiam; nam licet obiectum totius sit aliquod totum, tamen
- 2 Prooemium-0250 9
Prooemium-0250 intelligit Aristoteles quod physicus non considerat formam nec illam
- 3 Prooemium-0272 5
Prooemium-0272 datur per materiam, quia illam in se comprehendit. Et haec dicitur *
- 4 Prooemium-0304 7
Prooemium-0304 Item, nam res simpliciter pertinet ad illam scientiam, quae
- 5 Prooemium-0305 2
Prooemium-0305 considerat illam secundum ultimam differentiam suam; sed ad physicum
- 6 Prooemium-0310 1
Prooemium-0310 illam cognoscere est cognoscere rem secundum proprium conceptum
- 7 Prooemium-0319 4
Prooemium-0319 corporis, et per illam constitui hominem in esse hominis; ergo ut sic
- 8 Prooemium-0405 2
Prooemium-0405 ad illam essentiam et animam adeo abstractam, et ageret etiam
- 9 Prooemium-0571 3
Prooemium-0571 esse putarem, illam partem Physicorum perfectiorem et nobiliorem
- 10 Prooemium-0620 9
Prooemium-0620 plurimum iuvat intellectum in illa reflexione, nam per illam considerat

- 11 d.1-0014 8
d.1-0014 habens, non cum vacat anima, sed cum illam habet.
- 12 d.1, q.1-0199 5
d.1, q.1-0199 esse formam; et comparat illam scientiae. Modus item definitionis et
- 13 d.1, q.2-0128 4
d.1, q.2-0128 Argumenta vero quae illam probant soluta manent. Sed circa illa nota:
- 14 d.1, q.3-0031 2
d.1, q.3-0031 affirmat illam D Thomas, 1 p, q 75, a 7 ad 3, et 2 Contra Gentes,
- 15 d.1, q.3-0058 9
d.1, q.3-0058 formam complete in ratione formae, et non concipere illam aptam ad
- 16 d.1, q.3-0180 6
d.1, q.3-0180 est posterius anima, et includens illam; ergo nec ad illud potest habere
- 17 d.1, q.3-0243 8
d.1, q.3-0243 illius recipit res talem essentiam, ut per illam apta sit ad talem finem.
- 18 d.1, q.4-0060 3
d.1, q.4-0060 ideo per illam particulam utroque modo intellectam explicatur propria
- 19 d.1, q.4-0093 10
d.1, q.4-0093 particula utrumque esse comprehendit, nunc isto, nunc alio modo illam
- 20 d.1, q.4-0244 3
d.1, q.4-0244 Et ad illam maximam, quod esse est propter operari
- 21 d.1, q.4-0263 8
d.1, q.4-0263 4, fol 107, f etiam 108, circa illam particulam definitionis: "Ex
- 22 d.1, q.4-0384 7
d.1, q.4-0384 ut cadat sub intentione agentis habet illam. Et tunc demonstratio *
- 23 d.2, q.1-0003 3
d.2, q.1-0003 res habens illam vere vivat.
- 24 d.2, q.1-0190 4
d.2, q.1-0190 inanimatis, tamen disponere illam heterogeneo modo, intrinsece sumendo
- 25 d.2, q.2-0056 7
d.2, q.2-0056 7 Prima pars conclusionis dissolvit quaestionem illam, an
- 26 d.2, q.2-0114 3
d.2, q.2-0114 Et tangit illam D Thomas, 1 p, q 70, a 3, et q 75 a 4, nempe
- 27 d.2, q.3-0012 4
d.2, q.3-0012 aliquam causalitatem circa illam, substantando illam. Unde de ratione
- 28 d.2, q.3-0012 6
d.2, q.3-0012 aliquam causalitatem circa illam, substantando illam. Unde de ratione
- 29 d.2, q.3-0099 7
d.2, q.3-0099 Potentia enim proportionatur actioni, quia ad illam tamquam ad finem
- 30 d.2, q.3-0166 4
d.2, q.3-0166 Pro nunc dico illam non habere locum in natura spirituali, ut

- 31 d.2, q.3-0174 9
d.2, q.3-0174 materialibus unam rem cognoscibilem a potentia, existentem intra illam,
- 32 d.2, q.3-0274 2
d.2, q.3-0274 virtutis illam cognoscere, etiam si a sensibus impediatur.
- 33 d.2, q.3-0281 5
d.2, q.3-0281 et independentiam; ergo ostendit illam esse spiritualem. Dependencia
- 34 d.2, q.3-0367 9
d.2, q.3-0367 independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo
- 35 d.2, q.3-0417 5
d.2, q.3-0417 impossibile, assumit D Thomas illam propositionem, quod "esse per se
- 36 d.2, q.3-0422 11
d.2, q.3-0422 Tamen sensus est, quod esse ita convenit formae, ut per illam conveniat
- 37 d.2, q.3-0560 1
d.2, q.3-0560 illam conducunt vehementer amat. Quod desiderium est maxime *
- 38 d.2, q.3-0563 2
d.2, q.3-0563 extollit illam. Sed Scotus calumniatur eam, quam defendit Capreolus,
- 39 d.2, q.3-0619 6
d.2, q.3-0619 plerumque. Potius igitur dicendum est illam immortalitatem eius *
- 40 d.2, q.3-0625 6
d.2, q.3-0625 spiritus. Et multi errarunt putantes illam esse substantiam Dei. De quo
- 41 d.2, q.3-0694 5
d.2, q.3-0694 neque tanta firmitate attigerunt illam, quanta nos lumine fidei adiuti
- 42 d.2, q.3-0729 6
d.2, q.3-0729 mentem suam, sed quibusdam locis illam insinuans, aliis occultat. Haec
- 43 d.2, q.3-0766 10
d.2, q.3-0766 dependentiam habet a corpore, ut a subiecto, nec forma illam habebit; si
- 44 d.2, q.3-0820 1
d.2, q.3-0820 illam occultant sunt non pauciora testimonia.
- 45 d.2, q.3-0875 8
d.2, q.3-0875 etiam per ipsam inesse competereque videntur." Ubi illam vocat *
- 46 d.2, q.3-0877 2
d.2, q.3-0877 contrario, illam vocat propriam, quae ipsi animae inhaeret, et non est
- 47 d.2, q.3-0894 2
d.2, q.3-0894 ergo illam vocat operationem propriam, nam ex illa potest inferri esse
- 48 d.2, q.3-0913 1
d.2, q.3-0913 illam esse separatam; et hoc est quod quaeritur. Et ideo Albertus,
- 49 d.2, q.3-0920 6
d.2, q.3-0920 45 Sed quid ad primam illam conditionalem: Si intelligere non est sine
- 50 d.2, q.3-0932 6
d.2, q.3-0932 Item petitur principium, nam secundum illam expositionem,

- 51 d.2, q.3-1060 8
d.2, q.3-1060 nostram animam perpetuo mansuram, quia Deus conserbabit illam, non
- 52 d.2, q.4-0062 9
d.2, q.4-0062 materiale non potest agere circa rem spiritualem, ut illam uniat materiae;
- 53 d.2, q.4-0100 2
d.2, q.4-0100 optime illam impugnat, quia vere non solum in fide, sed etiam in
- 54 d.2, q.4-0112 8
d.2, q.4-0112 materia ad sui conservationem tali entitate actuante illam et terminante
- 55 d.2, q.4-0142 8
d.2, q.4-0142 materia hominis erit alia forma substantialis actuans illam, ex quibus
- 56 d.2, q.4-0166 4
d.2, q.4-0166 intellectionem efficere, et illam vitaliter recipere; ego autem neque illam
- 57 d.2, q.4-0166 10
d.2, q.4-0166 intellectionem efficere, et illam vitaliter recipere; ego autem neque illam
- 58 d.2, q.4-0167 10
d.2, q.4-0167 efficio, quia nec per materiam, nec per formam, neque illam recipio;
- 59 d.2, q.4-0183 2
d.2, q.4-0183 per illam viderem, nisi ego ipse per formam intrinsecam illam *
- 60 d.2, q.4-0183 10
d.2, q.4-0183 per illam viderem, nisi ego ipse per formam intrinsecam illam *
- 61 d.2, q.4-0188 5
d.2, q.4-0188 potentia dicitur, ut per illam operetur id quod principaliter operatur;
- 62 d.2, q.4-0227 7
d.2, q.4-0227 saltem in naturalibus, nam propter accidentalem illam unionem ad corpus
- 63 d.2, q.4-0276 6
d.2, q.4-0276 intellectiva ut sic, nam per illam, ut est sensitiva tantum, constituitur homo
- 64 d.2, q.4-0291 7
d.2, q.4-0291 rationalis vera informatione cognovit Aristoteles, et illam aperte testatus est.
- 65 d.2, q.4-0578 4
d.2, q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.
- 66 d.2, q.4-0623 5
d.2, q.4-0623 supposito divino ut substantanti illam et operanti per illam ut per *
- 67 d.2, q.4-0623 9
d.2, q.4-0623 supposito divino ut substantanti illam et operanti per illam ut per *
- 68 d.2, q.4-0650 6
d.2, q.4-0650 quantitati panis, ut in Eucharistia, illam alicui substantiae uniret, tunc
- 69 d.2, q.4-0721 10
d.2, q.4-0721 rationalis; forma vero dicitur dare esse materiae, quia conservat illam /
- 70 d.2, q.4-0786 7
d.2, q.4-0786 pereunt. Unde si Deus supernaturaliter suppleat illam dependentiam,

71 d.2, q.4-0957 7
d.2, q.4-0957 dependentia a materia, cum aperte demonstraverit illam esse *

72 d.2, q.4-0997 2
d.2, q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte

73 d.2, q.4-1010 6
d.2, q.4-1010 atque adeo convincere argumentum consequentiam illam nullam esse.

74 d.2, q.4-1019 2
d.2, q.4-1019 ponere illam in introductione animae rationalis. Et tandem fatetur quod

75 d.2, q.4-1021 6
d.2, q.4-1021 effective efficere spiritualem animam, et illam unire materiae. Sed *

76 d.2, q.4-1030 4
d.2, q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.

77 d.2, q.5-0086 3
d.2, q.5-0086 rationalem, assumpsisset illam et dimisisset in triduo, quia illa non erat

78 d.2, q.6-0026 6
d.2, q.6-0026 3 Quia anima vegetativa significat illam formam quae tantum

79 d.2, q.6-0028 2
d.2, q.6-0028 tantum illam quae est principium operationum sensitivarum. Unde ex

80 d.2, q.6-0048 4
d.2, q.6-0048 formaliter, sed habent illam simplicem rationem.

81 d.2, q.6-0083 2
d.2, q.6-0083 continet illam, ut lux causat calorem, quia in virtute continet illum;

82 d.2, q.6-0174 3
d.2, q.6-0174 quod per illam constituitur est commune; illud autem est vivens ut sic,

83 d.2, q.6-0199 3
d.2, q.6-0199 differentiam elevantem illam ad rationem animae sensitivae; in planta vero

84 d.2, q.6-0200 5
d.2, q.6-0200 specificatur per differentiam contrahentem illam ad esse talis animae

85 d.2, q.6-0231 1
d.2, q.6-0231 illam rationem esse genericam id non negabit.

86 d.2, q.6-0317 7
d.2, q.6-0317 per operationes distinguimus. Unde animam vocamus illam formam quae

ILLARUM

1 Prooemium-0238 3
Prooemium-0238 sic qualibet illarum ignorata, maneret ignota essentia; tamen inter has

2 d.1, q.3-0125 9
d.1, q.3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim

3 d.2, q.4-0147 2
d.2, q.4-0147 congregatum illarum duarum substantiarum, quia illa duo tantum *

4 d.2, q.6-0279 8
d.2, q.6-0279 intellectio conveniunt generice in hoc quod quaelibet illarum est operatio

ILLAS

1 d.1, q.2-0253 10
d.1, q.2-0253 contrahibilis, quia in latitudine illius devenimus ad formas habentes illas *

2 d.1, q.3-0099 4
d.1, q.3-0099 formae inanimatorum, superat illas in operationibus, nam forma *

3 d.1, q.3-0123 9
d.1, q.3-0123 hominis, tota in qualibet parte existens, diversimode informat illas.

4 d.1, q.3-0126 5
d.1, q.3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

5 d.2, q.1-0030 2
d.2, q.1-0030 docet illas operationes non procedere a vita. Sunt enim opera mortua,

6 d.2, q.1-0180 6
d.2, q.1-0180 rationes valde differunt, et superant illas.

7 d.2, q.2-0135 9
d.2, q.2-0135 4 Et propter hoc Aegidius, tx 32, inquit illas esse duas animas. Sed

8 d.2, q.3-0169 3
d.2, q.3-0169 non potest illas cognoscere secundum illum gradum in quo illas habet,

9 d.2, q.3-0169 10
d.2, q.3-0169 non potest illas cognoscere secundum illum gradum in quo illas habet,

10 d.2, q.3-0539 10
d.2, q.3-0539 post recesum a corpore, non tamen hinc concludi potest illas esse *

11 d.2, q.3-0579 10
d.2, q.3-0579 fundamento viverent homines ut bruta, et inciderent in cogitationes illas:

12 d.2, q.3-0656 7
d.2, q.3-0656 animas spatari fabulantur; in quo fatentur illas esse immortales. Alii

13 d.2, q.3-1179 3
d.2, q.3-1179 apparet asserere illas non demonstrare hanc veritatem; maxime quia haec

14 d.2, q.5-0005 7
d.2, q.5-0005 et videamus quaenam sit distinctio inter illas. Et ad intelligentiam *

15 d.2, q.5-0143 8
d.2, q.5-0143 inter operationes et potentias hominis, etiam inter illas quae ad diversos

16 d.2, q.5-0146 1
d.2, q.5-0146 illas operaretur. Experimur enim quod operatio unius potentiae *

ILLATIVE

1 d.1, q.4-0149 2
d.1, q.4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly

ILLE

1 Prooemium-0004 2
Prooemium-0004 Universis ille fuit celebris doctrina tanta, ut merito Eximii nomen *

2 Prooemium-0356 3
Prooemium-0356 melius explicetur ille locus.

3 Prooemium-0550 4
Prooemium-0550 Sed replicat: Nam ille caeli motus est vitalis, quia est a

4 Prooemium-0557 11
Prooemium-0557 ad libros De Anima pertinere. Quod certe falsum est, quia ille motus

5 d.1, q.2-0008 3
d.1, q.2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo

6 d.1, q.2-0041 2
d.1, q.2-0041 Item, ille est actus perfectior qui melius tollit potentialitatem

7 d.1, q.2-0067 9
d.1, q.2-0067 1 de actibus primis simpliciter, contra Caietanum, nam ille

8 d.1, q.2-0076 1
d.1, q.2-0076 ille tollit substantialem potentialitatem materiae, quae est summa *

9 d.1, q.2-0087 7
d.1, q.2-0087 sunt quasi participationes ipsius primi actus; ille autem est quasi fons

10 d.1, q.2-0103 3
d.1, q.2-0103 et quod ille educit rem de maiori potentia ad actum quam actus *

11 d.1, q.2-0132 3
d.1, q.2-0132 et ideo ille est meritorius vel demeritorius. Ratio est: Quia *

12 d.1, q.2-0256 6
d.1, q.2-0256 gradus animae sit perfectior, tamen ille excessus non consistit in *

13 d.1, q.4-0145 10
d.1, q.4-0145 movet, sed est principium extrinsecum quod movet caelum, nec ille

14 d.2, q.1-0176 6
d.2, q.1-0176 differunt in modo, tamen quia ille modus facit rem esse alterius superioris

15 d.2, q.1-0197 5
d.2, q.1-0197 in gradu essendi, nam ille modus appetendi consequitur formam *

16 d.2, q.3-1146 9
d.2, q.3-1146 q 50, a 5, ad 1, Paulus: Solus ille habet

17 d.2, q.4-0198 12
d.2, q.4-0198 est potentia mea, nam eius est actus, cuius est potentia; et ille

18 d.2, q.4-0199 5
d.2, q.4-0199 intelligit, qui elicit intellectionem; ille autem elicit, qui habet *

19 d.2, q.4-0238 2
d.2, q.4-0238 neque ille est dignus praemio aut poena, sed illa intelligentia quae *

20 d.2, q.4-0347 4
d.2, q.4-0347 esse rationem, quia ille non est potentia animae. Themistius autem hic,

21 d.2, q.4-0465 3
d.2, q.4-0465 intelligit, nam ille intellectus esset indivisibilis omnino, nec haberet *

22 d.2, q.4-0466 4
d.2, q.4-0466 partes; ergo totus ille esset in quovis homine.

23 d.2, q.4-0486 6
d.2, q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,

24 d.2, q.4-0487 3
d.2, q.4-0487 et solus ille sit qui efficit actum intelligendi, efficiet eosdem actus

25 d.2, q.4-0493 2
d.2, q.4-0493 Tandem, ille intellectus esset finitae virtutis. Impossibile

26 d.2, q.4-0803 9
d.2, q.4-0803 violentia, quia manet contra inclinationem naturalem; et nihilominus ille

27 d.2, q.4-0999 14
d.2, q.4-0999 6, et Albertus, lib 3 De Anima, tract 3, cap 13, ait quod ille

28 d.2, q.6-0393 5
d.2, q.6-0393 ab Aristotele "immobilia," quia ille motus est imperfectissimus, nec

ILLI

1 Prooemium-0659 6
Prooemium-0659 cognoscit se ipsum, et ideo illi maxime naturalis est et valde utilis.

2 d.1, q.2-0006 7
d.1, q.2-0006 rationem purae potentiae, reliqua vero quae illi superveniunt habent rationem

3 d.1, q.2-0153 7
d.1, q.2-0153 distinguitur a secundo, tamen inseparabiliter est illi coniunctus. Alius

4 d.1, q.2-0156 7
d.1, q.2-0156 tamen quia naturaliter operatur, ideo semper illi est coniuncta. Secundi

5 d.1, q.2-0241 5
d.1, q.2-0241 adeo perfectae, positive debet illi convenire. De quae re multa in simili

6 d.1, q.3-0082 4
d.1, q.3-0082 et melius esse illi praebet quam aliae formae.

- 7 d.1, q.3-0153 10
d.1, q.3-0153 corpus" illud significat subiectum animae cum requisitis ut subiciatur illi,
- 8 d.1, q.3-0231 10
d.1, q.3-0231 quae talis est, vere est relatio praedicamentalis, quia convenit illi *
- 9 d.1, q.4-0046 1
d.1, q.4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto
- 10 d.1, q.4-0046 5
d.1, q.4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto
- 11 d.1, q.4-0050 4
d.1, q.4-0050 genere collocat, et illi propriam differentiam tribuit. Quare nihil deest
- 12 d.1, q.4-0118 8
d.1, q.4-0118 propria anima non est, ut intelligentia caeli, illi non conveniat univoce
- 13 d.1, q.4-0137 5
d.1, q.4-0137 talis operatio potest tribui illi tamquam operanti, sed ut plurimum
- 14 d.1, q.4-0242 11
d.1, q.4-0242 animae. Componitur enim vivens ex anima secundum id quod est illi
- 15 d.1, q.4-0308 11
d.1, q.4-0308 ordinatur ad tale esse dandum composito, ideo ordinatur ut sit illi
- 16 d.2, q.1-0183 3
d.2, q.1-0183 tribuendo quod illi sat est, opus est vitae. Unde Aristoteles, 2 De generatione
- 17 d.2, q.2-0116 7
d.2, q.2-0116 ad suas proprias operationes, alias inconvenienter illi uniretur; et ideo
- 18 d.2, q.3-0105 10
d.2, q.3-0105 tamquam virtus ad operandum, et ideo debet esse proportionata illi, et
- 19 d.2, q.3-0423 9
d.2, q.3-0423 unicuique habenti esse; unde si forma sit subsistens, illi convenit esse,
- 20 d.2, q.3-0425 2
d.2, q.3-0425 subsistens, illi convenit esse ut quo, id est, tamquam principio quo *
- 21 d.2, q.3-0428 2
d.2, q.3-0428 tribuendo illi formam; et similiter a nullo separatur nisi separando ab
- 22 d.2, q.3-0468 3
d.2, q.3-0468 hominis actiones illi regulae conformantur.
- 23 d.2, q.3-0504 2
d.2, q.3-0504 gratificatio illi facta a rectore universi, sed est quasi passio ipsius virtutis.
- 24 d.2, q.3-0551 9
d.2, q.3-0551 peccatis et contradictione animae et corporis; superest ergo illi alia
- 25 d.2, q.3-0556 5
d.2, q.3-0556 hac vita, utpote quod illi impedimentum sit ad consequenda bona
- 26 d.2, q.3-1064 7
d.2, q.3-1064 aeternum, non tamen docet id convenire illi ex natura sua.

27 d.2, q.3-1139 5
d.2, q.3-1139 non influente et dante illi esse, statim transiret in nihilum. Et haec

28 d.2, q.4-0008 3
d.2, q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur

29 d.2, q.4-0030 5
d.2, q.4-0030 proprias; ergo non unitur illi. Minor patet, quia illae operationes sunt

30 d.2, q.4-0032 7
d.2, q.4-0032 7 Cuilibet formae debet dari corpus illi proportionatum;

31 d.2, q.4-0045 7
d.2, q.4-0045 et perpetua, ut esset finis proportionatus illi.

32 d.2, q.4-0095 1
d.2, q.4-0095 illi assistens; et hunc intellectum aiunt esse eundem numero in *

33 d.2, q.4-0176 3
d.2, q.4-0176 movens caelum illi accidentaliter uniatur, numquam caelum intelliget

34 d.2, q.4-0369 4
d.2, q.4-0369 potentia non statim illi inest ratio; sed quaedam, inquit, *

35 d.2, q.4-0522 4
d.2, q.4-0522 tamen sensibus, qui illi sint in ministerium, et hos habet in corpore; et

36 d.2, q.4-0537 3
d.2, q.4-0537 materiale, accidens illi inhaerens necessario debet esse materiale; at

37 d.2, q.4-0697 7
d.2, q.4-0697 rationalis non est forma materiae tamquam illi immersa, aut ab illa

38 d.2, q.4-0708 5
d.2, q.4-0708 est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

39 d.2, q.4-0720 5
d.2, q.4-0720 negatur quod non det illi esse rationale, nam homo essentialiter est

40 d.2, q.4-0777 2
d.2, q.4-0777 accidit illi omnino extrinsece, sed est proprius status illius secundum

41 d.2, q.4-0816 4
d.2, q.4-0816 et utrumque est illi violentum.

42 d.2, q.4-0879 11
d.2, q.4-0879 primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito

43 d.2, q.6-0050 9
d.2, q.6-0050 effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo

44 d.2, q.6-0102 10
d.2, q.6-0102 quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

45 d.2, q.6-0374 4
d.2, q.6-0374 Alio modo sumuntur illi termini prout significant potentias

ILLIMITATIONEM

1 d.2, q.3-0299 1
d.2, q.3-0299 illimitationem virtutis intellectivae, et ostendunt non esse coarctatam ad

ILLIS

1 Prooemium-0028 3
Prooemium-0028 disserendum de illis entibus naturalibus quae vivunt. Et hic est finis huius

2 Prooemium-0374 4
Prooemium-0374 illius; quod si illis intendat probare animam intellectivam non *

3 Prooemium-0536 5
Prooemium-0536 scientia ergo quae de illis agit, ex parte obiecti est nobilior, atque adeo

4 d.1, q.3-0085 7
d.1, q.3-0085 Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *

5 d.1, q.3-0119 7
d.1, q.3-0119 videntur differre in esse substantiali, quod illis confertur a forma, sive

6 d.1, q.4-0171 3
d.1, q.4-0171 Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in

7 d.1, q.4-0322 2
d.1, q.4-0322 favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur

8 d.1, q.4-0390 8
d.1, q.4-0390 habent causam finalem suae quidditatis, et in illis sumi potest *

9 d.1, q.4-0402 2
d.1, q.4-0402 dicta illis locis, et haec et illa melius intelligentur.

10 d.2, q.1-0094 8
d.2, q.1-0094 vegetabilium praebet modus nutritionis et generationis in illis *

11 d.2, q.2-0086 4
d.2, q.2-0086 aliquid; dedit ergo illis ista organa ut sentirent.

12 d.2, q.3-0236 8
d.2, q.3-0236 contentus sub latitudine sensuum, neque differret ab illis nisi secundum

13 d.2, q.3-0357 7
d.2, q.3-0357 Cognoscit enim intellectus corpora, et ex illis aliquid melius illis *

14 d.2, q.3-0357 10
d.2, q.3-0357 Cognoscit enim intellectus corpora, et ex illis aliquid melius illis *

15 d.2, q.3-0477 3
d.2, q.3-0477 reservatur hoc illis in sequentem vitam; ergo post vitam corporis manet

16 d.2, q.3-0774 2
d.2, q.3-0774 adaequatum illis, sed tamquam principium superioris et altioris rationis.

17 d.2, q.3-1177 6
d.2, q.3-1177 videantur sanctis luce clariores, cum illis fuerint convicti tot philosophi et

- 18 d.2, q.3-1189 8
d.2, q.3-1189 singulas ad quaestionem sequentem pertinentes. Et ideo illis breviter
- 19 d.2, q.4-0111 2
d.2, q.4-0111 ex illis resultet unum compositum substantiale subsistens. Indiget enim
- 20 d.2, q.4-0149 8
d.2, q.4-0149 essentialiter una tantum per se substantia ex illis; et non spiritualis; ergo
- 21 d.2, q.4-0364 8
d.2, q.4-0364 11 Sed quid sibi vult Philosophus in illis verbis cap 3: "De *
- 22 d.2, q.4-0403 9
d.2, q.4-0403 proprium brutorum, sed per rationalem. Unde etiam docetur illis verbis
- 23 d.2, q.4-0557 12
d.2, q.4-0557 res alias, quod in aliis primo forma intrat materiam, et ex illis fit *
- 24 d.2, q.4-0643 6
d.2, q.4-0643 informare subiecta et sustentari ab illis, an possit Deus separare unum ab
- 25 d.2, q.4-0661 1
d.2, q.4-0661 illis habet, tamen sine informatione ipsorum accidentium.
- 26 d.2, q.5-0037 2
d.2, q.5-0037 in illis partibus animae distinguuntur realiter.
- 27 d.2, q.6-0246 8
d.2, q.6-0246 est quod tunc illae rationes non conveniunt illis univoce, ut iustitia, etc.
- 28 d.2, q.6-0257 6
d.2, q.6-0257 huius convenientiae abstrahit intellectus ab illis conceptum communem
- 29 d.2, q.6-0260 4
d.2, q.6-0260 sentiendi, et ab illis abstrahitur conceptus communis animae sensitivae,
- 30 d.2, q.6-0289 4
d.2, q.6-0289 operibus bruti, et illis tantum; "anima" vero "rationalis" pro anima

ILLIUS

- 1 Prooemium-0029 4
Prooemium-0029 scientiae. Unde obiectum illius erit vivens seu ens naturale animatum.
- 2 Prooemium-0068 6
Prooemium-0068 consideremus librum primum, totum obiectum illius est principium
- 3 Prooemium-0070 8
Prooemium-0070 proposito, nam considerata tota scientia secundum se, illius obiectum
- 4 Prooemium-0080 4
Prooemium-0080 deinde dividit; postea illius proprietates quaerit; de corpore vero et
- 5 Prooemium-0092 3
Prooemium-0092 ita ad illius perfectam cognitionem pertinent. Nec est contra rationem

- 6 Prooemium-0205 4
Prooemium-0205 Physicae et obiectum illius cognitionis. Et ideo cum dicimus vivens
- 7 Prooemium-0255 7
Prooemium-0255 demonstrationem per materiam definivit. Sensus ergo illius colligi debet ex more
- 8 Prooemium-0311 1
Prooemium-0311 illius.
- 9 Prooemium-0322 10
Prooemium-0322 ad Physicam, non vero intellectum et voluntatem animae, nam illius
- 10 Prooemium-0374 1
Prooemium-0374 illius; quod si illis intendat probare animam intellectivam non *
- 11 Prooemium-0402 9
Prooemium-0402 Et in hoc sensu procedunt aliquo modo rationes illius, scilicet
- 12 Prooemium-0429 12
Prooemium-0429 agere de illa absolute sit negotium physici, tamem agere de statu illius
- 13 Prooemium-0445 2
Prooemium-0445 curabimus illius cognitionem praebere secundum omnem statum suum, ne
- 14 Prooemium-0446 2
Prooemium-0446 dividamus illius abstractionem.
- 15 Prooemium-0470 10
Prooemium-0470 omnibus scientiis, sed quasdam esse aliis honorabiliores. Et ratio illius
- 16 Prooemium-0524 1
Prooemium-0524 illius obiectum divinius est. Attingit enim ipsum Deum et substantias
- 17 Prooemium-0539 4
Prooemium-0539 De utilitate autem illius nonnulla diximus, et plura statim
- 18 Prooemium-0603 8
Prooemium-0603 cognitionem nostrae animae et potentiarum eius, originem illius et capacitatem,
- 19 Prooemium-0604 6
Prooemium-0604 quam ratione intellectus habet, et illius perpetuitatem. Et ex hac parte
- 20 Prooemium-0605 9
Prooemium-0605 plurimum confert nostrae fidei, nam ostendit quod multa illius dogmata
- 21 Prooemium-0611 2
Prooemium-0611 obiecto illius, et ideo generaliter deservit ad omnes scientias, nam docet *
- 22 Prooemium-0630 7
Prooemium-0630 quod non parum prodest ad consummandam illius scientiae cognitionem.
- 23 Prooemium-0672 1
Prooemium-0672 illius organa, quae media [...]; quae omnia difficile cognoscuntur. Tandem
- 24 Prooemium-0702 7
Prooemium-0702 Physicorum, et ex statim dictis de illius certitudine. Quod vero sit
- 25 Prooemium-0703 8
Prooemium-0703 speculativa, patet ex obiecto. De unitate vero illius quod sufficit est

- 26 d.1-0004 7
d.1-0004 ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et
- 27 d.1-0006 3
d.1-0006 Prima conclusio illius est: Anima est substantialis *
- 28 d.1-0020 6
d.1-0020 Septima conclusio: Anima vel aliqua illius pars, si
- 29 d.1, q.1-0040 10
d.1, q.1-0040 se movens, etc, recedente aliquo vel deficiente aliqua dispositione illius,
- 30 d.1, q.1-0149 9
d.1, q.1-0149 tamen totum erit anima, quia non omnes operationes illius compositi
- 31 d.1, q.1-0175 9
d.1, q.1-0175 operante, sed etiam debent fieri a principio intrinseco illius. In hoc enim
- 32 d.1, q.1-0200 3
d.1, q.1-0200 probationis mentem illius ostendit.
- 33 d.1, q.2-0012 2
d.1, q.2-0012 respectu illius, et potentia est actus primus; si tamen comparatur *
- 34 d.1, q.2-0086 4
d.1, q.2-0086 explicat optime eminentiam illius supra omnes actus, nam omnes sibi
- 35 d.1, q.2-0208 5
d.1, q.2-0208 se habere ad modum illius actus qui manet ablata operatione; non
- 36 d.1, q.2-0230 6
d.1, q.2-0230 imperfectione, nempe quia terminatur virtus illius. Unde non solum
- 37 d.1, q.2-0253 5
d.1, q.2-0253 contrahibilis, quia in latitudine illius devenimus ad formas habentes illas *
- 38 d.1, q.3-0127 10
d.1, q.3-0127 pede, secundum modum quo illum informat, neque ex vi illius *
- 39 d.1, q.3-0232 4
d.1, q.3-0232 definitio primi generis illius praedicamenti; quae vero talis non est, non
- 40 d.1, q.3-0243 1
d.1, q.3-0243 illius recipit res talem essentiam, ut per illam apta sit ad talem finem.
- 41 d.1, q.4-0027 6
d.1, q.4-0027 operari sit etiam propter perfectionem illius quod est; utriusque tamen
- 42 d.1, q.4-0136 1
d.1, q.4-0136 illius, in quo recipitur operatio, quia non sunt idem suppositum, neque
- 43 d.1, q.4-0262 3
d.1, q.4-0262 Et in illius probationem vide dicta 1 Posteriorum, cap 2 et 3, dub
- 44 d.1, q.4-0349 6
d.1, q.4-0349 nam utrumque Aristoteles in principio illius capituli comprehendit.
- 45 d.1, q.4-0364 7
d.1, q.4-0364 omnes potentiae et operationes ordinantur ad illius perfectionem; non

- 46 d.1, q.4-0397 9
d.1, q.4-0397 23 Et ita est interpretandus Aristoteles quandoquidem de illius *
- 47 d.2, q.1-0051 6
d.2, q.1-0051 cap 8 et 14 si illius est opus, et lib 7 Genesis ad litteram, cap
- 48 d.2, q.1-0171 6
d.2, q.1-0171 ad perfectionem nutriti, ad consummationem illius et ad generationem
- 49 d.2, q.1-0177 4
d.2, q.1-0177 ordinis, ideo principium illius constituit alium gradum rerum. Sic in
- 50 d.2, q.2-0011 10
d.2, q.2-0011 actio vitalis; ergo forma, quae est principium sentiendi, ratione illius,
- 51 d.2, q.2-0048 11
d.2, q.2-0048 cognoscitur rei essentia; sed tactus est verus sensus, et operatio illius est vera
- 52 d.2, q.2-0049 9
d.2, q.2-0049 cognitio et sensatio; ergo forma quae est principium illius est vera
- 53 d.2, q.2-0159 5
d.2, q.2-0159 est tamen quaedam umbra illius.
- 54 d.2, q.3-0005 11
d.2, q.3-0005 est perfectior et a materia magis elevata. Et ideo ad illius substantiam
- 55 d.2, q.3-0055 11
d.2, q.3-0055 ergo pendet ab illo aliquo modo; ergo corpus est causa illius, et non
- 56 d.2, q.3-0173 5
d.2, q.3-0173 medium viride, omnia apparent illius coloris. Quod docet in potentiis
- 57 d.2, q.3-0229 4
d.2, q.3-0229 pertinet ad perfectionem illius. Rursus: ergo potentia universalissima, et
- 58 d.2, q.3-0233 1
d.2, q.3-0233 illius; est ergo potentia simpliciter spiritualis. Et haec ratio confirmat
- 59 d.2, q.3-0269 10
d.2, q.3-0269 haec operatio manifeste ostendit potentiam, a qua elicitur, esse illius
- 60 d.2, q.3-0284 6
d.2, q.3-0284 operandi ostendit qualis sit essentia illius: est enim operatio spiritualis,
- 61 d.2, q.3-0287 6
d.2, q.3-0287 rem aliquam conatur formare conceptum illius; talis autem conceptus
- 62 d.2, q.3-0354 12
d.2, q.3-0354 nisi in amore summi boni, sicut neque intellectus quiescit nisi in illius
- 63 d.2, q.3-0355 7
d.2, q.3-0355 cognitione; ergo tales potentiae vere sunt illius supremi ordinis, et ad
- 64 d.2, q.3-0356 3
d.2, q.3-0356 similitudinem factae illius, cuius cognitione et amore tantum satiantur.
- 65 d.2, q.3-0362 2
d.2, q.3-0362 capacitatem illius nisi infinitum et summum bonum. Evidens ergo est tales

- 66 d.2, q.3-0405 12
d.2, q.3-0405 aer per se dicitur corrumpi; forma vero aeris, et aliqua accidentia illius,
- 67 d.2, q.3-0407 4
d.2, q.3-0407 Unde intelligitur sensus illius distinctionis, scilicet quod forma
- 68 d.2, q.3-0415 1
d.2, q.3-0415 illius.
- 69 d.2, q.3-0448 10
d.2, q.3-0448 esse corruptio. Quod est aliter dicere: Materia et compositio illius est
- 70 d.2, q.3-0462 6
d.2, q.3-0462 huius mundi, esseque supremum gubernatorem illius.
- 71 d.2, q.3-0466 8
d.2, q.3-0466 suprema pars hominis, et regula omnium actionum illius, recta ratio
- 72 d.2, q.3-0474 3
d.2, q.3-0474 atque iustitiam illius poena malum afficere, et praemio afficere bonos,
- 73 d.2, q.3-0490 5
d.2, q.3-0490 ipsa virtus et delectatio illius; et sufficiens poena mali est turpitudine
- 74 d.2, q.3-0507 9
d.2, q.3-0507 laborem suum et difficultatem non parvam, et ratione illius meretur *
- 75 d.2, q.3-0513 7
d.2, q.3-0513 quo Scotus, sed ad futurum iudicium illius solutionem reservat: "Labor,
- 76 d.2, q.3-0571 10
d.2, q.3-0571 hominum et iumentorum, et quod tam brevis sit vita illius, propter quem
- 77 d.2, q.3-0696 10
d.2, q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut
- 78 d.2, q.3-0697 4
d.2, q.3-0697 circa modum existendi illius in corpore, aut circa multitudinem *
- 79 d.2, q.3-0702 7
d.2, q.3-0702 mentionem fecerimus; quod consulto fecimus, ut illius sententiam hoc ultimo
- 80 d.2, q.3-0730 4
d.2, q.3-0730 patent ex discursu illius in his libris De Anima.
- 81 d.2, q.3-0759 2
d.2, q.3-0759 et illius meminit D Augustinus, 10 Super Genesim ad litteram, cap
- 82 d.2, q.3-0873 5
d.2, q.3-0873 1 Quia in principio illius prooemii habet haec verba:
- 83 d.2, q.3-0974 3
d.2, q.3-0974 ex intelligentia illius difficultatis, quam illo loco enodabimus.
- 84 d.2, q.3-0993 3
d.2, q.3-0993 Et ratio illius est, quia futura vita est incerta et valde dubia.
- 85 d.2, q.3-1022 7
d.2, q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda

- 86 d.2, q.3-1196 10
d.2, q.3-1196 est subsistens, nihil repugnat dari actionem per se productivam illius;
- 87 d.2, q.3-1199 6
d.2, q.3-1199 corpore, ipso concurrente tamquam causa illius, est corruptibilis;
- 88 d.2, q.4-0002 8
d.2, q.4-0002 Utrum principium intellectivum hominis sit vera anima illius.
- 89 d.2, q.4-0007 1
d.2, q.4-0007 illius videndum superest quomodo se habet ad corpus: an sit *
- 90 d.2, q.4-0113 2
d.2, q.4-0113 potentialitatem illius; substantialiter ergo informare est componere
- 91 d.2, q.4-0119 11
d.2, q.4-0119 enim omnes a forma originem ducunt, nam proveniunt ab essentia illius,
- 92 d.2, q.4-0156 8
d.2, q.4-0156 vitalis mea, sicut visio, etc; ergo principium illius intellectionis est
- 93 d.2, q.4-0189 5
d.2, q.4-0189 ergo intellectus est potentia illius substantiae, quae est primum *
- 94 d.2, q.4-0191 8
d.2, q.4-0191 pars nostra; ergo intellectus, qui est potentia illius, non est potentia
- 95 d.2, q.4-0223 1
d.2, q.4-0223 illius, licet non dependeat in actuali existentia.
- 96 d.2, q.4-0237 7
d.2, q.4-0237 ab ipso homine et a potentia illius, non certe est homo qui peccat;
- 97 d.2, q.4-0271 5
d.2, q.4-0271 et loquendo de substantia illius principii, est res certissima quod illa
- 98 d.2, q.4-0294 1
d.2, q.4-0294 illius. Sed hoc medium nom multum urget.
- 99 d.2, q.4-0394 6
d.2, q.4-0394 Averroistas, cap 1. Sed verum illius loci sensum tradidi disp. 1, q 1. 385
- 100 d.2, q.4-0554 7
d.2, q.4-0554 optime et consequenter loquitur. Est enim illius opinio quod in *
- 101 d.2, q.4-0569 9
d.2, q.4-0569 18 Tunc est argumentum: Homo includit materiam et illius esse;
- 102 d.2, q.4-0680 8
d.2, q.4-0680 formalis alterius, nam hoc est contra rationem illius.
- 103 d.2, q.4-0685 1
d.2, q.4-0685 illius, ut impossibile est quod forma leonis det formaliter esse equi, aut
- 104 d.2, q.4-0727 3
d.2, q.4-0727 perfectissima, corpus illius constet ex perfectissima materia, sed in hoc
- 105 d.2, q.4-0764 8
d.2, q.4-0764 vero rationalis non amittitur, nec aliqua entitas illius, sed amittitur unio

106 d.2, q.4-0777 9
d.2, q.4-0777 accidit illi omnino extrinsece, sed est proprius status illius secundum

107 d.2, q.4-0958 10
d.2, q.4-0958 immortalem, sed citatis locis disputative tantum loquitur de productione illius.

108 d.2, q.4-1001 9
d.2, q.4-1001 generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capitis non

109 d.2, q.5-0122 6
d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere

110 d.2, q.5-0163 2
d.2, q.5-0163 actus illius, forma quae dat ultimum gradum potest etiam dare *

111 d.2, q.6-0005 3
d.2, q.6-0005 in primo illius argumento tetigimus. Anima enim vegetativa non est

112 d.2, q.6-0347 5
d.2, q.6-0347 inanimatorum; et ideo principium illius constituit tertium et supremum genus

ILLO

1 Prooemium-0385 5
Prooemium-0385 22 Quapropter arbitror Aristotelem illo loco non agere in speciali de

2 d.1, q.1-0043 4
d.1, q.1-0043 constat quod in illo corpore erat aliquid quod vivificabat animal, quo

3 d.1, q.2-0008 12
d.1, q.2-0008 dimanat, ideo ille qui supponitur dicitur actus primus, et qui ex illo

4 d.1, q.2-0142 9
d.1, q.2-0142 unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrat ad *

5 d.1, q.2-0154 12
d.1, q.2-0154 est actus primus qui distinguitur a secundo et separari potest ab illo.

6 d.1, q.2-0199 7
d.1, q.2-0199 modo certissimo et notissimo, non obscuro illo et dubio modo.

7 d.1, q.2-0240 1
d.1, q.2-0240 illo modo. Sed hoc nihil valet, nam quod essenziale est, et maxime rei

8 d.1, q.2-0243 5
d.1, q.2-0243 Quocirca esse actum primum illo secundo modo praedicari

9 d.1, q.2-0249 2
d.1, q.2-0249 primum illo secundo modo; et in hoc superat anima ut sic formam

10 d.1, q.3-0125 3
d.1, q.3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim

11 d.1, q.3-0157 4
d.1, q.3-0157 quamvis sit sub illo. Utroque enim modo potest sumi esse in potentia,

- 12 d.1, q.3-0173 3
d.1, q.3-0173 dicitur de illo quod "potentia vitam habet," non de substantiali vita, sed
- 13 d.1, q.3-0190 3
d.1, q.3-0190 corpus organicum illo modo includit accidentia; et nihilominus potest
- 14 d.1, q.4-0082 9
d.1, q.4-0082 clare patet ex contextu. Tandem, quia particula in illo sensu melius
- 15 d.1, q.4-0185 2
d.1, q.4-0185 utatur illo tamquam instrumento suarum operationum. Quae *
- 16 d.1, q.4-0199 3
d.1, q.4-0199 duo in illo formaliter distinguuntur, et secundum has diversas rationes
- 17 d.1, q.4-0233 5
d.1, q.4-0233 corpus principaliter ut utatur illo tamquam instrumento operationum
- 18 d.1, q.4-0393 9
d.1, q.4-0393 primarius finis est dare esse composito, et ab illo potest etiam sumi
- 19 d.2, q.1-0038 8
d.2, q.1-0038 perfectiores caelo; ergo non possent produci ab illo, quod est contra
- 20 d.2, q.1-0059 1
d.2, q.1-0059 illo De plantis. Tenet D Dionysius, De divinis nominibus, cap 6:
- 21 d.2, q.1-0062 3
d.2, q.1-0062 Colligitur ex illo 1 Cor 15: "Tu quod seminas non vivificatur, nisi
- 22 d.2, q.1-0064 4
d.2, q.1-0064 eorum." Et ex illo Ioannis: "Nisi granum frumenti cadens in
- 23 d.2, q.1-0162 10
d.2, q.1-0162 quo nutriri non possunt; ut ignis trahit oleum, et illo nutritur, non
- 24 d.2, q.2-0077 4
d.2, q.2-0077 est separabilis ab illo; cumque anima sensitiva constituat gradum minus
- 25 d.2, q.2-0115 11
d.2, q.2-0115 quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo
- 26 d.2, q.2-0117 3
d.2, q.2-0117 debet mediante illo recipere species rerum; hoc autem fieri non posset
- 27 d.2, q.3-0055 4
d.2, q.3-0055 ergo pendet ab illo aliquo modo; ergo corpus est causa illius, et non
- 28 d.2, q.3-0149 2
d.2, q.3-0149 ab illo in esse reali, ut quia materia realiter recipit omnem formam, ideo
- 29 d.2, q.3-0151 10
d.2, q.3-0151 intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse
- 30 d.2, q.3-0225 7
d.2, q.3-0225 consequentia, nam si potentia, ut in illo gradu constituatur, requirit
- 31 d.2, q.3-0226 5
d.2, q.3-0226 immaterialitatem, ergo quo ex illo gradu magis participaverit, eo magis

- 32 d.2, q.3-0361 3
d.2, q.3-0361 appetit, et, illo habito, quaerit aliud, quia nullum est replens *
- 33 d.2, q.3-0395 3
d.2, q.3-0395 separari ab illo; esse autem per se convenit formae; ergo impossibile
- 34 d.2, q.3-0429 1
d.2, q.3-0429 illo formam; forma autem a se ipsa separari non potest; ergo esse
- 35 d.2, q.3-0456 3
d.2, q.3-0456 cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut
- 36 d.2, q.3-0567 4
d.2, q.3-0567 Est enim in illo constitutus tamquam totius universi caput et finis, *
- 37 d.2, q.3-0778 3
d.2, q.3-0778 proponit in illo prooemio. In lib autem 3, quasi sub illo subsumens.
- 38 d.2, q.3-0778 11
d.2, q.3-0778 proponit in illo prooemio. In lib autem 3, quasi sub illo subsumens.
- 39 d.2, q.3-0816 2
d.2, q.3-0816 in illo opere tribuit amico vitam brevi duraturam, sibi autem magnum
- 40 d.2, q.3-0852 3
d.2, q.3-0852 Praeterea in illo textu ait quod propria animae *
- 41 d.2, q.3-0880 4
d.2, q.3-0880 2 Aristoteles in illo prooemio ait quod illa operatio
- 42 d.2, q.3-0882 11
d.2, q.3-0882 qua corpus patitur; ab illa autem corpus patitur, quae in illo *
- 43 d.2, q.3-0888 11
d.2, q.3-0888 quia non actuatur corpus, id est, quia non subiectatur in illo, et quia non
- 44 d.2, q.3-0897 6
d.2, q.3-0897 5 Nam si Aristoteles intelligeret illo modo: Quod si
- 45 d.2, q.3-0915 4
d.2, q.3-0915 habere operationem propriam illo modo; sed hoc nec demonstrabile
- 46 d.2, q.3-0917 5
d.2, q.3-0917 quod diximus, et ex illo evidenter sequitur immortalitas, ut etiam
- 47 d.2, q.3-0974 6
d.2, q.3-0974 ex intelligentia illius difficultatis, quam illo loco enodabimus.
- 48 d.2, q.3-0994 3
d.2, q.3-0994 Unde de illo statu futurae vitae et de anima separata numquam aliquid
- 49 d.2, q.4-0056 9
d.2, q.4-0056 ergo simul incipit cum composito; ergo multiplicatur cum illo; ergo
- 50 d.2, q.4-0241 5
d.2, q.4-0241 informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *
- 51 d.2, q.4-0397 4
d.2, q.4-0397 Probatur 1 Ex illo Gen 2: "Produxit [...] Deus hominem

- 52 d.2, q.4-0408 7
d.2, q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima
- 53 d.2, q.4-0421 4
d.2, q.4-0421 Arguitur item ex illo 2 Ad Cor 5: "Omnes [...] nos *
- 54 d.2, q.4-0480 5
d.2, q.4-0480 Averroes fingit, vel ab illo simul cum cogitativa quem vocat "*"
- 55 d.2, q.4-0543 10
d.2, q.4-0543 esse proprium communicat corpori et composito, cum est in illo; et hac
- 56 d.2, q.4-0562 6
d.2, q.4-0562 est, data distinctione supposita; tamen illo destructo fundamento, ruit
- 57 d.2, q.4-0585 3
d.2, q.4-0585 separata ab illo, statim perit. Anima vero rationalis habet esse sibi sufficiens
- 58 d.2, q.4-0639 8
d.2, q.4-0639 nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso
- 59 d.2, q.4-0646 8
d.2, q.4-0646 informet subiectum, et tamen non sustentetur ab illo necessario, quia cum
- 60 d.2, q.4-0708 9
d.2, q.4-0708 est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se
- 61 d.2, q.4-0747 13
d.2, q.4-0747 animae; quod autem per se alicui convenit non potest separari ab eo, illo
- 62 d.2, q.4-0780 2
d.2, q.4-0780 conveniunt, illo manente. Qui modus potest dici per se, tamen impedibiliter.
- 63 d.2, q.4-0824 9
d.2, q.4-0824 semel caecus, quamvis perpetuo duraret, maneret semper in illo statu. *
- 64 d.2, q.4-0881 8
d.2, q.4-0881 in corpore; ergo non creatur nisi in illo.
- 65 d.2, q.4-0904 7
d.2, q.4-0904 corpori et simul incipit esse cum illo.
- 66 d.2, q.4-0959 9
d.2, q.4-0959 Veritas tamen est quod creatur. Quod colligitur ex illo Eccle,
- 67 d.2, q.4-1001 7
d.2, q.4-1001 generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capituli non
- 68 d.2, q.4-1007 1
d.2, q.4-1007 illo loco consequentiae Aristotelis, ubi etiam posuimus aliquam *
- 69 d.2, q.5-0054 6
d.2, q.5-0054 tomo 3, qui movebantur ex illo: "Benedicite spiritus et animae *
- 70 d.2, q.5-0055 4
d.2, q.5-0055 iustorum", et ex illo 1 Thes 5: "[...] ut sit integer spiritus vester,
- 71 d.2, q.5-0057 3
d.2, q.5-0057 quod ex illo loco multi colligunt distinctionem animarum: per spiritum

72 d.2, q.5-0073 7
d.2, q.5-0073 Et simile argumentum potest desumi ex illo Gen 2: "Et *

73 d.2, q.6-0051 2
d.2, q.6-0051 ab illo effectu desumit unicam formalem rationem comprehendentem

74 d.2, q.6-0081 9
d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est

75 d.2, q.6-0086 1
d.2, q.6-0086 illo genere causae. Et tunc procedit argumentum, nam ex continentia

76 d.2, q.6-0215 5
d.2, q.6-0215 differentiam suam continetur in illo gradu; et isto modo solae animae *

77 d.2, q.6-0222 3
d.2, q.6-0222 contentam in illo gradu; et isto modo anima rationalis non est formaliter

78 d.2, q.6-0244 2
d.2, q.6-0244 in illo non distinguuntur. Et hoc modo iustitia et misericordia non *

79 d.2, q.6-0294 12
d.2, q.6-0294 viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo

ILLORUM

1 Prooemium-0035 4
Prooemium-0035 ibi demonstrantur passiones illorum obiectorum, ita hic passiones *

2 Prooemium-0192 3
Prooemium-0192 consequenter omnia illorum principia, scilicet materia et forma, operationes et

3 Prooemium-0629 9
Prooemium-0629 coordinando illa; haec autem docet naturam et proprietates illorum operum,

4 d.2, q.3-0126 5
d.2, q.3-0126 denudatum a naturis omnium illorum; ergo non potest esse aliquid

5 d.2, q.3-0201 7
d.2, q.3-0201 obiectorum, ut possint perfecte recipere impressionem illorum; at vero *

6 d.2, q.6-0187 6
d.2, q.6-0187 illa anima includat essentialiter constitutiva illorum trium praedicatorum,

ILLOS

1 Prooemium-0400 1
Prooemium-0400 illos quod, licet caelum habeat animam, illa non est natura nec de *

2 d.2, q.1-0229 4
d.2, q.1-0229 quantitate, cessat augere illos ex limitatione virtutis; aliquando etiam *

3 d.2, q.3-0221 9
d.2, q.3-0221 et per species intentionales immutantur, et qui inter illos est perfectior,

4 d.2, q.3-0531 6
d.2, q.3-0531 vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis

5 d.2, q.4-1015 1
d.2, q.4-1015 illos homines. Nec creatio animae obstat quominus homo generet *

6 d.2, q.5-0091 7
d.2, q.5-0091 can 11; inquit impietatis inventores esse illos qui sentiunt homines

ILLUCQUE

1 d.2, q.3-0347 3
d.2, q.3-0347 facile huc illucque convertitur, nam si afficitur dolore, refugit et odit;

ILLUD

1 Prooemium-0059 9
Prooemium-0059 Physicae. Ergo debet esse alia scientia Physicae quae illud habeat

2 Prooemium-0082 9
Prooemium-0082 ubi se offerebat occasio dicendi de organo motus illud remittit ad lib De

3 Prooemium-0154 8
Prooemium-0154 sensu et sensatu, cap de odore, dicat illud esse Theophrasti. *

4 Prooemium-0158 2
Prooemium-0158 perfecit illud.

5 Prooemium-0208 5
Prooemium-0208 librorum De Caelo, sumimus illud pro ente naturali incorruptibili.

6 Prooemium-0504 1
Prooemium-0504 illud ingenium acuit. Illa tamem honestior censenda est et magis *

7 Prooemium-0671 1
Prooemium-0671 illud sit, quomodo in actum exeat, quid ab obiecto recipiat, quae sint

8 d.1-0030 4
d.1-0030 Undecima conclusio: Vivere illud dicimus cui inest

9 d.1, q.1-0044 9
d.1, q.1-0044 existente conservatur vita, et quo recedente perit. Et illud, quidquid

10 d.1, q.1-0046 9
d.1, q.1-0046 vita vel vivere desumptum est ab operatione, nam illud dicitur habere

11 d.1, q.1-0071 9
d.1, q.1-0071 quae vivunt debet esse aliquod principium vitae, et illud dicitur anima.

12 d.1, q.1-0072 9
d.1, q.1-0072 Et ita constat animam esse. Tamen quid sit illud quaerimus.

13 d.1, q.1-0139 5
d.1, q.1-0139 est primum principium operationum; illud autem non potest esse *

14 d.1, q.1-0145 8
d.1, q.1-0145 substantiali. Si primo modo sumatur, certum est illud non esse *

- 15 d.1, q.1-0153 5
d.1, q.1-0153 constituitur in esse viventis; illud autem non potest esse corpus, nec
- 16 d.1, q.1-0154 8
d.1, q.1-0154 materia: est ergo forma. Patet minor, quia illud principium constituit
- 17 d.1, q.1-0158 4
d.1, q.1-0158 actuare, tum quia illud corpus erit quid subsistens et substantia *
- 18 d.1, q.2-0139 2
d.1, q.2-0139 respicit illud.
- 19 d.1, q.2-0205 3
d.1, q.2-0205 Exemplum autem illud de dormiente propositum est ab *
- 20 d.1, q.2-0277 3
d.1, q.2-0277 quam sit illud quod singulae operationes conferunt potentiae.
- 21 d.1, q.2-0282 3
d.1, q.2-0282 hoc vel illud; immutabiliter vero quantum ad hoc quod facta simul et
- 22 d.1, q.3-0088 2
d.1, q.3-0088 dici illud quod habet partes diversarum rationum. Organum enim est
- 23 d.1, q.3-0153 2
d.1, q.3-0153 corpus" illud significat subiectum animae cum requisitis ut subiciatur illi,
- 24 d.1, q.3-0164 5
d.1, q.3-0164 differt a primo, quod illud organisatur formaliter per accidentia,
- 25 d.1, q.3-0165 6
d.1, q.3-0165 hoc vero per animam. Unde illud supponitur in genere causae *
- 26 d.1, q.3-0180 10
d.1, q.3-0180 est posterius anima, et includens illam; ergo nec ad illud potest habere
- 27 d.1, q.3-0181 4
d.1, q.3-0181 ordinem, nec per illud definiri, alias definiretur per quid posterius, et
- 28 d.1, q.3-0191 4
d.1, q.3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in
- 29 d.1, q.4-0017 5
d.1, q.4-0017 vitae in viventibus esse illud animal mobile quod caelum, stellas et
- 30 d.1, q.4-0151 10
d.1, q.4-0151 potentia, etc, quae non sunt animae; sed anima est illud principium
- 31 d.1, q.4-0248 9
d.1, q.4-0248 natura, tamen quia operari supponit esse et includit illud, ideo dicitur
- 32 d.2, q.1-0009 11
d.2, q.1-0009 rationem vitae, et an tale principium ut sic sit anima, illud in *
- 33 d.2, q.1-0034 7
d.2, q.1-0034 alimentum, et magnes ferrum. Deinde alterare illud et disponere, et tandem
- 34 d.2, q.1-0052 5
d.2, q.1-0052 16 et 17 in illud: "Spiravit in faciem eius spiraculum vitae", inquit:

- 35 d.2, q.1-0141 3
d.2, q.1-0141 dolore afficitur, illud significat vel vociferando vel alio modo, et dum
- 36 d.2, q.1-0158 2
d.2, q.1-0158 convertendum illud non fuit necessarius, maxime in plantis quae, cum
- 37 d.2, q.1-0160 6
d.2, q.1-0160 semper habent coniunctum, et trahunt illud absque discretione boni vel
- 38 d.2, q.1-0182 5
d.2, q.1-0182 omnes partes, et distribuere illud per omnia membra, unicuique *
- 39 d.2, q.1-0191 1
d.2, q.1-0191 illud et coquendo bis et ter si fuerit necesse, illud proprium est viventis.
- 40 d.2, q.1-0191 10
d.2, q.1-0191 illud et coquendo bis et ter si fuerit necesse, illud proprium est viventis.
- 41 d.2, q.1-0241 10
d.2, q.1-0241 primus ab intrinseco separabilis, nihilominus est vera anima, quia illud
- 42 d.2, q.2-0118 2
d.2, q.2-0118 nisi illud esset sensitivum; et ideo principium ratiocinandi numquam
- 43 d.2, q.3-0148 5
d.2, q.3-0148 recipit, eo modo quo illud recipit. Unde si realiter recipit, denudatur
- 44 d.2, q.3-0151 3
d.2, q.3-0151 intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse
- 45 d.2, q.3-0261 7
d.2, q.3-0261 et superioris ordinis; ergo actus attingens illud debet esse eiusdem
- 46 d.2, q.3-0314 5
d.2, q.3-0314 qua certitudine et modo illud cognovit; et si opus fuerit iterum atque
- 47 d.2, q.3-0360 8
d.2, q.3-0360 similiter, si bonum finitum appetat, et si illud consequatur, statim aliud
- 48 d.2, q.3-0542 6
d.2, q.3-0542 quod si anima separata manet, illud sibi est naturale, non miraculum,
- 49 d.2, q.3-0642 4
d.2, q.3-0642 in hoc conveniunt illud esse immortale.
- 50 d.2, q.3-0914 2
d.2, q.3-0914 putans illud esse medium, consequenter dixit animam in corpore posse
- 51 d.2, q.3-0916 10
d.2, q.3-0916 est, nec forte verum. Igitur verum medium demonstrationis est illud
- 52 d.2, q.3-0918 5
d.2, q.3-0918 intulimus. Cum ergo medium illud posuerit Aristoteles, non est cur
- 53 d.2, q.3-0919 3
d.2, q.3-0919 credatur supposuisse illud in sensu falso.
- 54 d.2, q.3-1094 4
d.2, q.3-1094 Sed specialiter facit illud Sap 2: "Deus inextermabilem

55 d.2, q.3-1099 4
d.2, q.3-1099 malitiam suam. Facit illud etiam Eccle, ultimo: Donec "revertatur

56 d.2, q.3-1101 3
d.2, q.3-1101 illum." Et illud Mt 10: "Animam autem non possunt occidere";

57 d.2, q.3-1154 2
d.2, q.3-1154 Ad illud de Angelis dico esse certissimum esse spirituales et

58 d.2, q.4-0008 11
d.2, q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur

59 d.2, q.4-0115 4
d.2, q.4-0115 ut sic dicam, illud vacuum quod erat in potentialitate materiae.

60 d.2, q.4-0275 10
d.2, q.4-0275 hominem in esse hominis est vera forma hominis; sed illud est anima *

61 d.2, q.4-0400 8
d.2, q.4-0400 rationali. Et aperte dicit Scriptura quod per illud spiraculum vivit homo,

62 d.2, q.4-0414 3
d.2, q.4-0414 Facit etiam illud Gen 1: "Faciamus hominem ad

63 d.2, q.4-0512 11
d.2, q.4-0512 quidquid sit de rebus spiritualibus completis, tamen de formis negatur illud.

64 d.2, q.4-0550 10
d.2, q.4-0550 partis, et late prosequitur. Et inter argumenta Scoti solum illud habet

65 d.2, q.4-0559 12
d.2, q.4-0559 subsistens, ideo illa primo recipit in se esse, et intrans materiam, illud *

66 d.2, q.4-0595 1
d.2, q.4-0595 illud, et componendo unam naturam, non repugnat. Et isto modo anima

67 d.2, q.4-0606 11
d.2, q.4-0606 in composito. Quod non potest intelligi de distinctione reali, nam illud

68 d.2, q.4-0655 9
d.2, q.4-0655 accidens sustentetur a subiecto et quod non informet illud; ergo,

69 d.2, q.4-0692 5
d.2, q.4-0692 quia non habet aliud; illud autem non potest, quia esse Angeli est

70 d.2, q.4-0730 8
d.2, q.4-0730 hanc aptitudinem non habet, non enim per illud exerceri possunt

71 d.2, q.4-0872 8
d.2, q.4-0872 incipere simul cum toto, quia cum propter illud creetur, non debet

72 d.2, q.4-0917 3
d.2, q.4-0917 Et facit illud Psalmi: "Qui finxit singillatim corda eorum." Et Ez

73 d.2, q.4-0921 11
d.2, q.4-0921 deciderunt, ut Lc 16 de anima Lazari et divitis; et illud: "Descendam ad

74 d.2, q.4-0922 4
d.2, q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:

75 d.2, q.4-0947 4
d.2, q.4-0947 Pro quo facit illud Gen 2, 483 ubi dicitur quod Deus produxit Evam de

76 d.2, q.4-0962 8
d.2, q.4-0962 Hieronymus et sancti alii annotant. Facit etiam illud Genesis: "Et inspiravit

77 d.2, q.4-0963 7
d.2, q.4-0963 in faciem eius spiraculum vitae", et illud Ps 32: "Qui fingit *

78 d.2, q.5-0075 10
d.2, q.5-0075 viventem", ubi per "spiraculum" intelligitur "rationalis anima", et per illud

79 d.2, q.5-0129 3
d.2, q.5-0129 possit informare illud magis quam equum. Et haec ratio est *

80 d.2, q.6-0102 7
d.2, q.6-0102 quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

81 d.2, q.6-0174 7
d.2, q.6-0174 quod per illam constituitur est commune; illud autem est vivens ut sic,

ILLUM

1 Prooemium-0515 3
Prooemium-0515 medium attingendi illum, nempe supernaturale lumen infusum; et hinc

2 Prooemium-0577 9
Prooemium-0577 Physicae pertinere arbitror, sed Aristotelem digressionem quadam ad illum

3 d.1, q.1-0085 10
d.1, q.1-0085 et liquidum. Diogenes vero dixit esse aerem, quia dicit illum esse

4 d.1, q.2-0057 8
d.1, q.2-0057 eiusdem ordinis cum actu secundo, qui ad illum proxime ordinatur *

5 d.1, q.2-0111 4
d.1, q.2-0111 sed quia habet illum et alium. Tamen si praecise comparemus ipsum

6 d.1, q.2-0115 4
d.1, q.2-0115 melius esse dispositum illum qui habet intellectum principiorum, quam

7 d.1, q.2-0142 2
d.1, q.2-0142 unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrat ad *

8 d.1, q.3-0127 5
d.1, q.3-0127 pede, secundum modum quo illum informat, neque ex vi illius *

9 d.1, q.4-0373 3
d.1, q.4-0373 quia ordinavit illum ad visionem Dei consequendam; tamen homo

10 d.1, q.4-0375 2
d.1, q.4-0375 ad illum finem, quin potius, quia secundum se intellectualis naturae

11 d.1, q.4-0376 7
d.1, q.4-0376 erat, ideo aptus fuit ut propter illum finem crearetur.

- 12 d.1, q.4-0380 11
d.1, q.4-0380 natura sua gravis est, ideo fuit apta ut ordinaretur ad illum finem.
- 13 d.2, q.3-0169 6
d.2, q.3-0169 non potest illas cognoscere secundum illum gradum in quo illas habet,
- 14 d.2, q.3-0178 3
d.2, q.3-0178 et per illum species suas recipit. Quod organum, si sit male affectum,
- 15 d.2, q.3-0245 10
d.2, q.3-0245 fiat sine organo corporeo. Quod vero intellectus noster ad illum ordinem
- 16 d.2, q.3-0271 3
d.2, q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta
- 17 d.2, q.3-0358 9
d.2, q.3-0358 ratiocinatur, quod est auctor eorum, et statim appetit illum *
- 18 d.2, q.3-0359 6
d.2, q.3-0359 cognoscere, et non quiescit donec illum aliquo modo videat. Voluntas
- 19 d.2, q.3-0706 5
d.2, q.3-0706 gravissimi multi auctores putant illum sensisse animam nostram
- 20 d.2, q.3-0725 2
d.2, q.3-0725 est illum sensisse et cognovisse animam nostram esse immortalem, tamen
- 21 d.2, q.3-0843 8
d.2, q.3-0843 intellectio nostra est operatio communis, quia secundum illum pendet
- 22 d.2, q.3-1032 8
d.2, q.3-1032 in D Matthaeum, Theophylactus, et Caietanus super illum
- 23 d.2, q.3-1095 9
d.2, q.3-1095 fecit hominem, ad imaginem et similitudinem suam creavit illum." Et
- 24 d.2, q.3-1101 1
d.2, q.3-1101 illum." Et illud Mt 10: "Animam autem non possunt occidere";
- 25 d.2, q.4-0089 2
d.2, q.4-0089 constituentem illum in specie sua, tamen aiunt hanc formam non esse
- 26 d.2, q.4-0346 1
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam
- 27 d.2, q.4-0354 2
d.2, q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurrimus, etc. Et ita
- 28 d.2, q.4-0355 2
d.2, q.4-0355 interpretantur illum Philoponus, Simplicius, D Thomas, *
- 29 d.2, q.4-0365 9
d.2, q.4-0365 intellectu vero contemplativo alia est ratio", ubi videtur illum excludere a
- 30 d.2, q.4-0385 9
d.2, q.4-0385 est ratio." Non quod velit hunc intellectum esse illum quo nos *
- 31 d.2, q.4-0412 5
d.2, q.4-0412 Beda, Ugo Cardinalis, super illum locum, Abulensis, q 7.

32 d.2, q.4-0419 11
d.2, q.4-0419 ergo habens has potentias est quae componit hominem et facit illum

33 d.2, q.4-0961 1
d.2, q.4-0961 illum"; ubi aperte docet animam creari a Deo. Quod ibi D *

34 d.2, q.4-0981 4
d.2, q.4-0981 habuit esse, ad illum etiam convertatur oportet et ad lumen divinum

35 d.2, q.5-0147 8
d.2, q.5-0147 impedit operationem alterius potentiae pertinentis etiam ad illum gradum

36 d.2, q.6-0031 9
d.2, q.6-0031 4 Quia quaternarius non est formaliter ternarius, licet illum

37 d.2, q.6-0083 11
d.2, q.6-0083 continet illam, ut lux causat calorem, quia in virtute continet illum;

38 d.2, q.6-0169 7
d.2, q.6-0169 Id etiam patet, nam "vivens" significat illum primum gradum

39 d.2, q.6-0230 7
d.2, q.6-0230 "sensitivam" sumi pro anima limitata ad illum gradum; tamen qui scit

40 d.2, q.6-0324 9
d.2, q.6-0324 est extra statum suum, potest se reducere ad illum; sed illa ratio non est

41 d.2, q.6-0410 5
d.2, q.6-0410 potest dici ternarius, licet illum contineat. Homo autem potest dici

ILLUMINANDI

1 d.1, q.4-0287 1
d.1, q.4-0287 illuminandi, et deinde aliquid demonstraret, censeretur a posteriori

ILLUMINAT

1 d.2, q.4-0868 7
d.2, q.4-0868 12, Cyrillus in id Ioannis: "Qui illuminat omnem hominem,

ILLUMINATI

1 d.2, q.3-0188 2
d.2, q.3-0188 diaphani illuminati, et hoc non impedit perfectam cognitionem aliorum

ILLUSTRATIONE

1 d.2, q.3-0588 9
d.2, q.3-0588 hominum recte sentientium in lumine naturae, seclusa fidei illustratione.

IMAGINANDI

1 d.2, q.3-0946 1
d.2, q.3-0946 imaginandi a phantasia ipsa.

IMAGINARI

1 d.2, q.4-0810 6
d.2, q.4-0810 privationem; unde triplex status violentus imaginari potest: *

IMAGINATIO

1 d.2, q.3-0733 6
d.2, q.3-0733 intelligere est phantasia, id est, imaginatio quaedam, aut sine *

2 d.2, q.3-0825 4
d.2, q.3-0825 si intelligere est imaginatio quaedam, aut non est sine imaginatione,

3 d.2, q.3-0847 9
d.2, q.3-0847 Aristotelis, nam cum ait quod si intellectio est imaginatio, aut non est sine

4 d.2, q.3-0851 1
d.2, q.3-0851 imaginatio, neque etiam necessario requirat imaginationem.

5 d.2, q.3-0965 4
d.2, q.3-0965 et 161, quod imaginatio non est sine sensu externo. In 3 autem lib

6 d.2, q.4-0372 2
d.2, q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,

7 d.2, q.5-0155 4
d.2, q.5-0155 aliae: ut si imaginatio apprehendat vehementer contemptum, facultas

IMAGINATIONE

1 d.2, q.3-0734 1
d.2, q.3-0734 imaginatione non est, nec istud esse sine corpore potest. 2 Si anima humana

2 d.2, q.3-0825 10
d.2, q.3-0825 si intelligere est imaginatio quaedam, aut non est sine imaginatione,

3 d.2, q.3-0848 1
d.2, q.3-0848 imaginatione, anima non est separabilis. aperte dicit quod si intellectio

4 d.2, q.3-0849 4
d.2, q.3-0849 non est sine imaginatione, non est propria operatio, ut patet ex tertia

5 d.2, q.4-0370 1
d.2, q.4-0370 imaginatione vacant, "quaedam hac sola vivunt"; et tunc subdit: "De

6 d.2, q.4-0376 7
d.2, q.4-0376 habent rationem, sed quaedam etiam vacant imaginatione, quaedam

IMAGINATIONEM

1 d.2, q.3-0851 6
d.2, q.3-0851 imaginatio, neque etiam necessario requirat imaginationem.

2 d.2, q.4-0373 5
d.2, q.4-0373 alia est ratio cur imaginationem non habent, et alia cur non habent

3 d.2, q.4-0377 1
d.2, q.4-0377 imaginationem etiam habent, tamen rationem non attingunt, quia de

IMAGINATIONI

1 d.2, q.4-0351 1
d.2, q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2

IMAGINATIVAE

1 d.2, q.4-0379 4
d.2, q.4-0379 multo altior quam imaginativae. Et hanc expositionem insinuat *

IMAGINEM

1 d.2, q.3-1095 4
d.2, q.3-1095 fecit hominem, ad imaginem et similitudinem suam creavit illum." Et

2 d.2, q.4-0415 1
d.2, q.4-0415 imaginem, etc." Haec enim similitudo non est in corpore, sed in anima

IMAGO

1 d.2, q.3-0614 2
d.2, q.3-0614 et imago, quia sicut Deus se immutabiliter intelligit et universi ordinem

2 d.2, q.4-0417 3
d.2, q.4-0417 constat, quia imago illa est in homine secundum id in quo superat *

IMITANTES

1 Prooemium-0275 4
Prooemium-0275 Et alii artifices imitantes physicum possunt definire per materiam et

IMITATI

1 d.2, q.3-0531 2
d.2, q.3-0531 vitam imitati deorum, iis ad illos, a quibus sunt profecti, facilis

IMMATERIAE

1 d.2, q.3-0051 6
d.2, q.3-0051 Patet maior, quia quod est immateriae est independens in esse a

IMMATERIALE

1 d.2, q.3-0896 5
d.2, q.3-0896 Metaphysicae, in fine, omne immateriale esse immortale.

IMMATERIALEM

1 d.2, q.2-0064 2
d.2, q.2-0064 potentiam immaterialem sine instrumento corporeo, quia actio eius est

2 d.2, q.3-0018 4
d.2, q.3-0018 materia. Unde esse immaterialem et subsistentem vel idem sunt, vel

3 d.2, q.3-0089 3
d.2, q.3-0089 humanam esse immaterialem et subsistentem.

4 d.2, q.3-0866 4
d.2, q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;

5 d.2, q.4-0206 1
d.2, q.4-0206 immaterialem, quamvis non ut veram formam.

6 d.2, q.4-0483 4
d.2, q.4-0483 intellectionem esse actum immaterialem, cogitativam vero esse potentiam

7 d.2, q.4-0968 6
d.2, q.4-0968 materia, cum ostensum sit esse immaterialem; ergo non educitur de

IMMATERIALES

1 d.2, q.3-0220 9
d.2, q.3-0220 infimi inter potentias cognoscitivas sunt, sunt aliquo modo immateriales.

2 d.2, q.4-0031 1
d.2, q.4-0031 immateriales et non organicae, ad quas materia potius impedit.

IMMATERIALIA

1 d.2, q.3-0267 10
d.2, q.3-0267 coniunctionem ad sensus, tamen ex ipsis rebus materialibus ad immaterialia *

IMMATERIALIOR

1 d.2, q.3-0224 8
d.2, q.3-0224 fuerit perfectior et magis cognoscitiva, eo erit immaterialior; ergo. Patet

2 d.2, q.3-0228 4
d.2, q.3-0228 est, eo erit immaterialior, nam universalitas potentiae maxime *

IMMATERIALIS

1 Prooemium-0169 9

Prooemium-0169 3 arguitur de anima rationali, nam illa est immaterialis,

2 Prooemium-0183 10

Prooemium-0183 Angeli; alia est operatio quodammodo media, quae in se immaterialis

3 d.2, q.2-0065 1

d.2, q.2-0065 immaterialis; at vero actio sensuum est intrinsece organica et corporea;

4 d.2, q.3-0014 9

d.2, q.3-0014 non per se existat, sed inexistat materiae. Unde immaterialis forma

5 d.2, q.3-0211 5

d.2, q.3-0211 cognoscitiva est, debet esse immaterialis aliquo modo, id est, debet

6 d.2, q.3-0222 5

d.2, q.3-0222 ut visus, est magis immaterialis; ergo potentia cognoscitiva ex se

7 d.2, q.3-0227 2

d.2, q.3-0227 erit immaterialis. Rursus: ergo potentia cognoscitiva quo universalior

8 d.2, q.3-0230 7

d.2, q.3-0230 quae omnia potest cognoscere, erit simpliciter immaterialis, nam sicut

9 d.2, q.3-0363 5

d.2, q.3-0363 potentias esse superioris et immaterialis ordinis.

10 d.2, q.3-1113 1

d.2, q.3-1113 immaterialis. Antecedens habetur cap "Firmiter", De Summa Trinitate et

11 d.2, q.5-0032 7

d.2, q.5-0032 2 arguitur, nam forma materialis et immaterialis *

12 d.2, q.5-0034 5

d.2, q.5-0034 et extensae, rationalis vero immaterialis et inextensa; ergo.

13 d.2, q.6-0346 2

d.2, q.6-0346 prorsus immaterialis est. Et haec superat in omnibus operationes *

IMMATERIALITAS

1 d.2, q.3-0198 1

d.2, q.3-0198 immaterialitas autem causat indeterminationem, universalitatem et *

IMMATERIALITATE

1 d.2, q.3-0372 7

d.2, q.3-0372 media quae cum primis conveniat in immaterialitate et intellectu, et

IMMATERIALITATEM

1 d.2, q.3-0223 3

d.2, q.3-0223 postulat aliquam immaterialitatem; ergo quo potentia cognoscitiva

2 d.2, q.3-0226 1
d.2, q.3-0226 immaterialitatem, ergo quo ex illo gradu magis participaverit, eo magis

3 d.2, q.3-0323 1
d.2, q.3-0323 immaterialitatem aliquam; ergo illa reflexio perfectissima, et summa, et

4 d.2, q.3-0325 1
d.2, q.3-0325 immaterialitatem.

5 d.2, q.3-0352 1
d.2, q.3-0352 immaterialitatem arguunt in tali potentia.

IMMEDIATA

1 d.2, q.6-0272 9
d.2, q.6-0272 divisio. Et hoc sensu divisio illa non est immediata, sed duas divisiones

IMMEDIATE

1 d.1, q.2-0060 4
d.1, q.2-0060 alterius generis, qui immediate non ordinatur ad actum, sed ad *

2 d.2, q.3-0434 5
d.2, q.3-0434 corruptionem ab aliquo cui immediate et per se competit; sed si

3 d.2, q.4-0405 3
d.2, q.4-0405 a Deo immediate per creationem. De aliis autem viventibus dictum est:

4 d.2, q.4-0991 4
d.2, q.4-0991 rationalis accepit esse immediate a Deo. De quo late Niphus, tract De

IMMERITO

1 d.2, q.2-0170 2
d.2, q.2-0170 videtur, immerito, nam est operatio animae, et non alterius. Forte dicet

2 d.2, q.4-0258 6
d.2, q.4-0258 quamvis oppositum tribuat D Thomae; immerito tamen.

IMMERSA

1 d.2, q.4-0697 8
d.2, q.4-0697 rationalis non est forma materiae tamquam illi immersa, aut ab illa

IMMERSAE

1 d.2, q.3-0368 5
d.2, q.3-0368 imperfectae, ut omnino materiae immersae sint. Et inter has *

IMMINENS

1 d.2, q.5-0157 4

d.2, q.5-0157 apprehendat periculum ut imminens, incitatur pulsus, et naturalis facultas

IMMIXTUM

1 d.1, q.1-0094 9

d.1, q.1-0094 moventem. Et Anaxagoras dixit esse intellectum separatum et immixtum,

IMMO

1 Prooemium-0093 7

Prooemium-0093 alicuius partis scientiae suum obiectum definire, immo id est *

2 Prooemium-0588 1

Prooemium-0588 immo si comparationi detur locus, non video quomodo totum possit a

3 d.1, q.1-0128 8

d.1, q.1-0128 ex eo quod res animata est substantialis, immo inter composita *

4 d.1, q.3-0261 6

d.1, q.3-0261 natura sua sunt quid alterius; immo etiam contingit rem perfectissimam

5 d.1, q.4-0061 3

d.1, q.4-0061 animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit

6 d.1, q.4-0065 5

d.1, q.4-0065 "organicum", definitio est quidditativa; immo si comparatio sit facienda, magis

7 d.1, q.4-0084 3

d.1, q.4-0084 Oppositum huius, immo quod sumatur pro materia disposita,

8 d.1, q.4-0309 4

d.1, q.4-0309 principium operandi taliter"; immo etiam in ratione finis operatio ipsa

9 d.2, q.2-0017 8

d.2, q.2-0017 3 In hac quaestione est omnium philosophorum, immo omnium *

10 d.2, q.3-0508 5

d.2, q.3-0508 studiosus praemium et remunerationem; immo saepe dolor et poena

11 d.2, q.3-0510 4

d.2, q.3-0510 semper affliguntur nimium, immo plus multo delectantur.

12 d.2, q.4-0181 9

d.2, q.4-0181 procedit; sed visio procedit a vera forma informante; immo intellectus

13 d.2, q.4-0702 6

d.2, q.4-0702 2 Contra Gentes, cap 69; immo inter haec non potest fieri propria

14 d.2, q.6-0138 6

d.2, q.6-0138 autem duo formaliter diversa sunt, immo separabilia. Anima enim equi

15 d.2, q.6-0343 1

d.2, q.6-0343 immo constituit secundum genus animae.

16 d.2, q.6-0389 1
d.2, q.6-0389 immo nec a vegetativo, nam omne quod augetur mutat locum, ut

IMMOBILIA

1 d.2, q.6-0393 3
d.2, q.6-0393 ab Aristotele "immobilia," quia ille motus est imperfectissimus, nec

IMMORABIMUR

1 Prooemium-0141 5
Prooemium-0141 amplius in Physica non immorabimur, ad Metaphysicam quantum

IMMORTALE

1 d.2, q.3-0003 4
d.2, q.3-0003 incorporeum, subsistens et immortale.

2 d.2, q.3-0386 2
d.2, q.3-0386 est immortale. Et hoc etiam ratio naturalis evidenter demonstrat.

3 d.2, q.3-0642 6
d.2, q.3-0642 in hoc conveniunt illud esse immortale.

4 d.2, q.3-0896 7
d.2, q.3-0896 Metaphysicae, in fine, omne immateriale esse immortale.

IMMORTALEM

1 d.1, q.1-0090 3
d.1, q.1-0090 dicebat esse immortalem, quia assimilatur immortalibus caelis. Alii,

2 d.2, q.3-0483 5
d.2, q.3-0483 convincere animam nostram esse immortalem, sicut est evidens quod in

3 d.2, q.3-0653 7
d.2, q.3-0653 Apollinem respondisse in oraculo animam esse immortalem. Idem colligitur

4 d.2, q.3-0725 9
d.2, q.3-0725 est illum sensisse et cognovisse animam nostram esse immortalem, tamen

5 d.2, q.3-0867 4
d.2, q.3-0867 ergo cognovit esse immortalem, nam dicere eum cognovisse animam

6 d.2, q.3-0868 6
d.2, q.3-0868 esse spiritualem et non esse immortalem ridiculum est, nam haec duo

7 d.2, q.3-0895 4
d.2, q.3-0895 spiritualem, atque adeo immortalem. Ait enim Aristoteles, 12 *

8 d.2, q.3-0910 8
d.2, q.3-0910 operationem, saltem separata a corpore, sequitur esse immortalem.

9 d.2, q.3-1027 3
d.2, q.3-1027 adeo esse immortalem.

10 d.2, q.3-1066 5
d.2, q.3-1066 11, dicitur animam esse immortalem non per naturam, sed per *

11 d.2, q.3-1085 6
d.2, q.3-1085 nostram esse ex natura sua immortalem.

12 d.2, q.3-1137 3
d.2, q.3-1137 animam esse immortalem ex natura sua, sed docet non esse adeo

13 d.2, q.3-1138 1
d.2, q.3-1138 immortalem, quin divina virtuta indigeat ut conservetur, quia Deo

14 d.2, q.4-0958 1
d.2, q.4-0958 immortalem, sed citatis locis disputative tantum loquitur de productione illius.

15 d.2, q.4-0996 8
d.2, q.4-0996 novo desinere esse; si ergo ponit animam immortalem, quomodo *

IMMORTALES

1 d.2, q.3-0007 9
d.2, q.3-0007 quibus non oportuit quaerere, an sint incorporeae et immortales, quia

2 d.2, q.3-0023 5
d.2, q.3-0023 An animae brutorum sint immortales. Qua ratione concludit

3 d.2, q.3-0031 4
d.2, q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De

4 d.2, q.3-0633 1
d.2, q.3-0633 immortales sunt, sed bonorum et fortium divini", et oratione Pro Gaio

5 d.2, q.3-0656 9
d.2, q.3-0656 animas spatari fabulantur; in quo fatentur illas esse immortales. Alii

6 d.2, q.3-0663 3
d.2, q.3-0663 Gallorum gentem immortales animas credidisse. Item tenuerunt *

7 d.2, q.3-0674 9
d.2, q.3-0674 34 De multorum antiquorum caede credentium animas esse immortales,

8 d.2, q.3-1074 1
d.2, q.3-1074 immortales, nam Gabriel, in 2, d 2, q 1, ait Angelos non esse magis

IMMORTALIBUS

1 d.1, q.1-0090 6
d.1, q.1-0090 dicebat esse immortalem, quia assimilatur immortalibus caelis. Alii,

2 d.2, q.2-0109 3
d.2, q.2-0109 vero in immortalibus, quod forte dixit propter intelligentiam, aut,

IMMORTALILATE

1 d.2, q.3-0113 9
d.2, q.3-0113 cap 11. Et ideo D Augustinus, lib De immortalitate animae, volens

IMMORTALIS

1 d.2, q.3-0481 12
d.2, q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis

2 d.2, q.3-0607 2
d.2, q.3-0607 eris immortalis deus non ultra mortalis." Refert Caelius Rhodiginus, lib

3 d.2, q.3-0906 7
d.2, q.3-0906 sensu a nobis exposito, illa est immortalis; ergo hic est etiam sensus

4 d.2, q.3-0909 5
d.2, q.3-0909 omni modo, illa est immortalis; et quia anima potest habere istam

5 d.2, q.3-0973 3
d.2, q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '

6 d.2, q.3-1024 5
d.2, q.3-1024 49 An anima sit immortalis secundum fidem. Circa tertiam

7 d.2, q.3-1056 8
d.2, q.3-1056 50 An anima sit ex natura sua immortalis, an vero ex gratia Dei. An

8 d.2, q.3-1057 6
d.2, q.3-1057 vero sit ex natura sua immortalis, an hoc habeat ex dono et gratia Dei

9 d.2, q.3-1061 5
d.2, q.3-1061 quia ab intrinseco sit immortalis. Quod quidem non videtur contra

10 d.2, q.3-1106 1
d.2, q.3-1106 immortalis." Et infra damnat ut haeticos eos qui dixerint esse *

11 d.2, q.3-1132 1
d.2, q.3-1132 immortalis.

12 d.2, q.4-0547 4
d.2, q.4-0547 hoc anima est immortalis, quia est subiectum primum ipsius esse.

IMMORTALITAE

1 d.2, q.3-0585 5
d.2, q.3-0585 33 Philosophorum sententiae de immortalitate animae.

2 d.2, q.3-0700 4
d.2, q.3-0700 36 Quid de immortalitate animae senserit Aristoteles. Sed forte *

IMMORTALITAS

1 d.2, q.3-0561 5
d.2, q.3-0561 conforme lumini naturae, ergo immortalitas est naturalis animae nostrae.

2 d.2, q.3-0573 6
d.2, q.3-0573 32 Ultima via desumitur, quia immortalitas animae et eius cognitio

3 d.2, q.3-0917 8
d.2, q.3-0917 quod diximus, et ex illo evidenter sequitur immortalitas, ut etiam

IMMORTALITATE

1 Prooemium-0609 1
Prooemium-0609 immortalitate.

2 Prooemium-0692 2
Prooemium-0692 de immortalitate tangunt, et ideo in proprio loco explicabuntur.

3 d.2, q.3-0032 1
d.2, q.3-0032 immortalitate animae. De qua re vide D Thomam, 2 Contra Gentes,

4 d.2, q.3-0454 10
d.2, q.3-0454 vide D Augustinum, lib 2 Soliloquiorum, et libel De immortalitate

5 d.2, q.3-0520 6
d.2, q.3-0520 quia Plato, Dialogo De animae immortalitate, sectione ultima, Sic ait:

6 d.2, q.3-0594 2
d.2, q.3-0594 bona immortalitate fruitur; mala autem dicitur non frui immortalitate,

7 d.2, q.3-0594 9
d.2, q.3-0594 bona immortalitate fruitur; mala autem dicitur non frui immortalitate,

8 d.2, q.3-0679 1
d.2, q.3-0679 immortalitate, sese interfecit. Et Cicero, Tusculana 1 refert idem. De

9 d.2, q.3-0683 7
d.2, q.3-0683 mortis obicierunt, certe confisi de animae immortalitate. Unde D *

10 d.2, q.3-0710 4
d.2, q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.

11 d.2, q.3-0712 1
d.2, q.3-0712 immortalitate: D Thomas, 2 Contra Gentes, cap 78 et 79, et hic, lect

12 d.2, q.3-0723 1
d.2, q.3-0723 immortalitate animae, cap 1.

13 d.2, q.3-1034 5
d.2, q.3-1034 Praeterea haec veritas de immortalitate animae est *

14 d.2, q.4-0992 1
d.2, q.4-0992 immortalitate animae cap 49 et 5.

IMMORTALITATEM

1 Prooemium-0492 3

Prooemium-0492 Anima, quae immortalitatem et nobilitatem animae ostendens, ad

2 d.2, q.3-0071 9

d.2, q.3-0071 resurrectionem, ut dicitur Act 23, simul negabant animae immortalitatem.

3 d.2, q.3-0114 3

d.2, q.3-0114 demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *

4 d.2, q.3-0578 4

d.2, q.3-0578 naturaliter homo cognoscere immortalitatem animae, nam ablato hoc *

5 d.2, q.3-0587 3

d.2, q.3-0587 cognoverunt animae immortalitatem, et hic communiter fuit sensus

6 d.2, q.3-0619 7

d.2, q.3-0619 plerumque. Potius igitur dicendum est illam immortalitatem eius *

7 d.2, q.3-0743 7

d.2, q.3-0743 fundamenta et principia prima ad investigandam immortalitatem animae, ut

8 d.2, q.3-0904 2

d.2, q.3-0904 animae immortalitatem, tam secundum Aristotelem, quam in re ipsa. *

9 d.2, q.3-1069 1

d.2, q.3-1069 immortalitatem", scilicet ex natura sua.

10 d.2, q.3-1144 1

d.2, q.3-1144 immortalitatem perfectam, id est, omnimodam immutabilitatem, ut exponit

11 d.2, q.3-1147 1

d.2, q.3-1147 immortalitatem a se, et non datam nec dependentem ab alio; quomodo etiam

12 d.2, q.3-1149 1

d.2, q.3-1149 immortalitatem, id est, est immunis a morte culpae. Exponit Ambrosius,

13 d.2, q.3-1170 9

d.2, q.3-1170 conclusio, esse maxime pium et consonum fidei asserere immortalitatem

IMMORTALITATIS

1 d.2, q.3-0592 8

d.2, q.3-0592 humanum lapsa, siquidem mala perseveraverit, non gustat immortalitatis

2 d.2, q.3-0595 10

d.2, q.3-0595 non quia esse desinat, sed quia non fruitur bonis immortalitatis, sed

3 d.2, q.3-0688 3

d.2, q.3-0688 cum cognitio immortalitatis animae sit adeo necessaria ad recte *

IMMUNIS

1 d.2, q.3-1149 5
d.2, q.3-1149 immortalitatem, id est, est immunis a morte culpae. Exponit Ambrosius,

IMMUTABILEM

1 Prooemium-0563 1
Prooemium-0563 immutabilem, esse omni ratione incorporeum, id est, neque corpore

IMMUTABILIS

1 d.2, q.1-0110 3
d.2, q.1-0110 ordo et immutabilis, nam semper inferior supponit superiorem; isti

IMMUTABILITATEM

1 d.2, q.3-1144 6
d.2, q.3-1144 immortalitatem perfectam, id est, omnimodam immutabilitatem, ut exponit

IMMUTABILITER

1 d.1, q.2-0281 3
d.1, q.2-0281 libere et immutabiliter operari; libere quidem quantum ad amandum

2 d.1, q.2-0282 4
d.1, q.2-0282 hoc vel illud; immutabiliter vero quantum ad hoc quod facta simul et

3 d.2, q.3-0614 7
d.2, q.3-0614 et imago, quia sicut Deus se immutabiliter intelligit et universi ordinem

IMMUTANDUS

1 Prooemium-0695 3
Prooemium-0695 Nec enim immutandus est ordo scientiae propter verbum quoddam

IMMUTANTUR

1 d.2, q.3-0221 5
d.2, q.3-0221 et per species intentionales immutantur, et qui inter illos est perfectior,

IMMUTARET

1 d.2, q.3-0181 6
d.2, q.3-0181 corporeae, multo magis impediret, quia immutaret vehementer potentiam;

IMMUTATIO

1 d.2, q.3-0182 2
d.2, q.3-0182 quae immutatio vehementer impediret immutationes aliorum *

IMMUTATIONES

1 d.2, q.3-0182 5
d.2, q.3-0182 quae immutatio vehementer impediret immutationes aliorum *

IMPASSIBILE

1 d.2, q.3-0792 6
d.2, q.3-0792 intellectus est quid divinum et impassibile, et lib 2, tx. 21, ait quod

IMPEDIATUR

1 d.2, q.3-0274 8
d.2, q.3-0274 virtutis illam cognoscere, etiam si a sensibus impediatur.

2 d.2, q.3-1210 1
d.2, q.3-1210 impediatur; quod provenit ex quadam concomitantia et coniunctione inter

IMPEDIBILITER

1 d.2, q.4-0780 11
d.2, q.4-0780 conveniunt, illo manente. Qui modus potest dici per se, tamen impedibiliter.

IMPEDIMENTO

1 d.2, q.3-0185 5
d.2, q.3-0185 iudicat inter corpora absque impedimento corporalis organi; signum

2 d.2, q.3-0204 2
d.2, q.3-0204 sine impedimento cognoscere.

IMPEDIMENTUM

1 d.1, q.2-0216 4
d.1, q.2-0216 actum, vel propter impedimentum. Et hic modus cessandi *

2 d.2, q.1-0213 6
d.2, q.1-0213 propter defectum virtutis vel aliquod impedimentum.

3 d.2, q.3-0556 6
d.2, q.3-0556 hac vita, utpote quod illi impedimentum sit ad consequenda bona

IMPEDIRE

1 d.2, q.3-0175 1
d.2, q.3-0175 impedire cognitionem aliarum.

2 d.2, q.3-0271 2
d.2, q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta

IMPEDIRET

1 d.2, q.3-0181 4
d.2, q.3-0181 corporeae, multo magis impediret, quia immutaret vehementer potentiam;

2 d.2, q.3-0182 4
d.2, q.3-0182 quae immutatio vehementer impediret immutationes aliorum *

IMPEDIRI

1 d.2, q.3-0193 5
d.2, q.3-0193 rationibus; ergo non posset impediri ab organo corporeo.

2 d.2, q.3-0346 7
d.2, q.3-0346 quae non possit a materiali agente impediri, ut appetitus sensitivus

IMPEDIT

1 d.1, q.2-0274 7
d.1, q.2-0274 necessaria ad perfectionem potentiae, quia vel impedit nobiliorem *

2 d.2, q.3-0179 1
d.2, q.3-0179 impedit aliquando ne res cognoscatur, vel saltem, ne perfecte *

3 d.2, q.3-0188 6
d.2, q.3-0188 diaphani illuminati, et hoc non impedit perfectam cognitionem aliorum

4 d.2, q.3-0321 10
d.2, q.3-0321 operari; et inter eas, res sentientes perfectius; ergo materia impedit

5 d.2, q.4-0031 9
d.2, q.4-0031 immateriales et non organicae, ad quas materia potius impedit.

6 d.2, q.5-0147 1
d.2, q.5-0147 impedit operationem alterius potentiae pertinentis etiam ad illum gradum

7 d.2, q.5-0152 9
d.2, q.5-0152 in eadem anima sensitiva attentata operatio unius sensus impedit *

IMPEDITUR

1 d.2, q.5-0149 2
d.2, q.5-0149 tempore, impeditur vis sensitiva et digestiva. Quod est signum eandem

IMPEDIUNT

1 d.2, q.3-0273 4
d.2, q.3-0273 quando sensus non impediunt; sed quadam ratione non videtur minoris

IMPERFECTA

1 Prooemium-0549 1
Prooemium-0549 imperfecta est.

2 d.2, q.4-0935 11
d.2, q.4-0935 naturali, quia substantia Dei non habet partes, nec est adeo imperfecta,

3 d.2, q.6-0377 4
d.2, q.6-0377 enim quaedam animalia imperfecta, quae licet sentiant, non tamen

IMPERFECTAE

1 d.1, q.3-0260 9
d.1, q.3-0260 est propria, sed etiam his rebus absolutis quae imperfectae sunt, et ex

2 d.1, q.4-0387 9
d.1, q.4-0387 Dixi autem "saepe", et "non semper", quia res imperfectae, quae ex

3 d.2, q.3-0368 1
d.2, q.3-0368 imperfectae, ut omnino materiae immersae sint. Et inter has *

IMPERFECTAS

1 d.1, q.4-0392 6
d.1, q.4-0392 confirmatione. Anima etiam inter res imperfectas annumeratur, et eius

IMPERFECTE

1 d.2, q.2-0129 7
d.2, q.2-0129 proportionaliter omnibus animalibus conveniunt, nam quae imperfecte

2 d.2, q.2-0130 3
d.2, q.2-0130 tantum sentiunt, imperfecte tantum moventur: contractione tantum et

3 d.2, q.4-0582 9
d.2, q.4-0582 Differentia tamen est quod aliae formae habent esse imperfecte, et adeo

IMPERFECTIO

1 d.1, q.2-0172 1
d.1, q.2-0172 imperfectio, quae omnibus formis inanimatis convenit; ergo, cum anima

2 d.1, q.2-0264 2
d.1, q.2-0264 est imperfectio.

IMPERFECTIONE

1 d.1, q.2-0230 1
d.1, q.2-0230 imperfectione, nempe quia terminatur virtus illius. Unde non solum

2 d.2, q.2-0161 2
d.2, q.2-0161 ex imperfectione provenit, tamen perfectionem arguit et artificium

3 d.2, q.4-0592 6
d.2, q.4-0592 ex ratione formae, sed ex imperfectione formae.

4 d.2, q.4-0784 6
d.2, q.4-0784 magis intrinseca, sed provenit ex imperfectione aliarum formarum, quae

IMPERFECTIONEM

1 d.1, q.2-0217 1
d.1, q.2-0217 imperfectionem dicit, et communis est omnibus agentibus naturalibus. Ideo de hoc

2 d.1, q.2-0232 2
d.1, q.2-0232 esse imperfectionem, et certe maiorem quam sit necessitari ad *

IMPERFECTIONIOR

1 d.1, q.2-0147 3
d.1, q.2-0147 secundum quid imperfectior.

2 d.1, q.2-0181 4
d.1, q.2-0181 vegetativa, quae est imperfectior, magis subiecta est suae operationi,

3 d.2, q.2-0071 8
d.2, q.2-0071 Et ratio a priori est, quia gradus imperfectior comparatur

IMPERFECTIONIORA

1 d.1, q.2-0039 5
d.1, q.2-0039 Item, priora generatione sunt imperfectiora; actus autem *

IMPERFECTIONIEM

1 d.2, q.6-0032 9
d.2, q.6-0032 contineat; sed cum hoc modo anima perfectior continet imperfectionem.

IMPERFECTIONISSIMUM

1 d.2, q.2-0033 6
d.2, q.2-0033 extremum nisi per medium; sed imperfectissimum viventium est quod

IMPERFECTISSIMUS

1 d.2, q.6-0393 8
d.2, q.6-0393 ab Aristotele "immobilia," quia ille motus est imperfectissimus, nec

IMPERFECTO

1 d.2, q.2-0146 4
d.2, q.2-0146 reducendo se ab imperfecto ad perfectum statum. Ad quas differentias

IMPERFECTUM

1 d.2, q.1-0140 8
d.2, q.1-0140 motum quo illa significat; animal vero, quantumvis imperfectum, si
2 d.2, q.5-0009 1
d.2, q.5-0009 imperfectum, vel sicut gradus genericus ad specificum. Unde licet forma

IMPIETATIS

1 d.2, q.5-0091 4
d.2, q.5-0091 can 11; inquit impietatis inventores esse illos qui sentiunt homines

IMPIORUM

1 d.2, q.3-0534 10
d.2, q.3-0534 mali nihil patieris, sursum in caelo permanet spiritus, at impiorum

IMPLICANT

1 d.2, q.6-0073 5
d.2, q.6-0073 probat quod illa duo implicant in adiecto, scilicet "eminenter continere"

IMPLICAT

1 d.2, q.4-0695 4
d.2, q.4-0695 impossibilia, quia non implicat contradictionem, hoc vero implicat etc.

2 d.2, q.4-0695 8
d.2, q.4-0695 impossibilia, quia non implicat contradictionem, hoc vero implicat etc.

IMPLICITE

1 d.1, q.3-0209 7
d.1, q.3-0209 definitione, quamvis ponatur aliquid in quo implicite continetur. Quod

2 d.1, q.4-0159 8
d.1, q.4-0159 definitionem animae in communi tribuit, sed etiam implicite admiscet

IMPORTAT

1 d.1, q.2-0161 10
d.1, q.2-0161 Aistoteles ait quod est actus primus sicut dormiens, quod importat

2 d.1, q.4-0038 6
d.1, q.4-0038 particula "potentia vitam habentis" idem importat cum alia, scilicet

IMPOSITUM

1 Prooemium-0573 9
Prooemium-0573 demonstrativum ad primum motorem ut sic esse philosophis impositum et

2 d.1, q.1-0048 5
d.1, q.1-0048 sit desumptum, tamen nomen impositum est ad substantiam viventis

IMPOSSIBILE

1 Prooemium-0051 9
Prooemium-0051 inusitatum et invisum in scientiis est sane quia impossibile. Totum

2 d.1, q.3-0057 8
d.1, q.3-0057 constitutam; hoc autem esse non potest, nam impossibile est concipere *

3 d.2, q.3-0101 2
d.2, q.3-0101 recipitur; impossibile autem est quod potentia materialis eliciat actum

4 d.2, q.3-0102 2
d.2, q.3-0102 spiritualem; impossibile est etiam quod actus spiritualis subiectetur

5 d.2, q.3-0258 3
d.2, q.3-0258 potentia, nam impossibile est quod actu materiali et corporeo cognoscatur

6 d.2, q.3-0393 9
d.2, q.3-0393 probat, nam quod est forma tantum et subsistens, impossibile est per se

7 d.2, q.3-0394 9
d.2, q.3-0394 corrumpi. Probatur, nam quod per se alicui convenit, impossibile est

8 d.2, q.3-0395 11
d.2, q.3-0395 separari ab illo; esse autem per se convenit formae; ergo impossibile

9 d.2, q.3-0396 6
d.2, q.3-0396 est separari ab illa; ergo impossibile est corrumpi.

10 d.2, q.3-0417 1
d.2, q.3-0417 impossibile, assumit D Thomas illam propositionem, quod "esse per se

11 d.2, q.3-0437 7
d.2, q.3-0437 independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

12 d.2, q.3-0800 9
d.2, q.3-0800 esse non possunt. [...] Itaque extrinsecus eam venire impossibile est [...]

13 d.2, q.4-0061 5
d.2, q.4-0061 accidentalibus; sed hoc est impossibile rei spirituali, nam accidens *

14 d.2, q.4-0070 6
d.2, q.4-0070 distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia

15 d.2, q.4-0461 1
d.2, q.4-0461 impossibile est duo supposita numero distincta constitui per eandem

16 d.2, q.4-0673 7
d.2, q.4-0673 contra 1.am concl, putat non esse impossibile, "quia impossibilis,

17 d.2, q.4-0677 3
d.2, q.4-0677 putat id impossibile. Idem Scotus, Quodl 9, et Capreolus supra.

18 d.2, q.4-0685 3
d.2, q.4-0685 illius, ut impossibile est quod forma leonis det formaliter esse equi, aut

19 d.2, q.4-0905 3
d.2, q.4-0905 Item, quia impossibile est quod individua diversa simul

20 d.2, q.5-0122 8
d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere

21 d.2, q.5-0135 3
d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu

IMPOSSIBILIA

1 d.2, q.4-0695 1
d.2, q.4-0695 impossibilia, quia non implicat contradictionem, hoc vero implicat etc.

IMPOSSIBILIS

1 d.2, q.4-0063 5
d.2, q.4-0063 ergo talis unio est impossibilis.

IMPOSSIBILITATEM

1 d.2, q.4-0492 1
d.2, q.4-0492 impossibilitatem.

IMPOSSIBILITATIS

1 d.2, q.3-0378 1
d.2, q.3-0378 impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *

IMPOSSIBILIUS

1 d.2, q.4-0673 9
d.2, q.4-0673 contra 1.am concl, putat non esse impossibile, "quia impossibilis,

IMPRESSIONEM

1 d.2, q.3-0201 6
d.2, q.3-0201 obiectorum, ut possint perfecte recipere impressionem illorum; at vero *

IMPRIMIS

1 d.2, q.3-0590 8
d.2, q.3-0590 sententiis philosophorum, ex quibus aliqua referam. Cognovit imprimis

2 d.2, q.3-1090 8
d.2, q.3-1090 omnes istae sunt regulae infallibiles fidei; et imprimis omnia adducta

3 d.2, q.4-0566 3
d.2, q.4-0566 possumus. Et imprimis falsum arbitror quod esse hominis et animae sint

4 d.2, q.5-0063 4
d.2, q.5-0063 quam temerarium, nam imprimis in cap "Firmiter" habetur quod

5 d.2, q.6-0057 9
d.2, q.6-0057 4 Utraque istarum opinionum est mihi difficillima, et imprimis quod

6 d.2, q.6-0072 4
d.2, q.6-0072 Sed haec solutio imprimis petit principium, nam argumentum

IMPROBANDUS

1 d.2, q.6-0306 1
d.2, q.6-0306 improbandus.

IMPROBARI

1 d.2, q.6-0125 6
d.2, q.6-0125 5 Et ex his videtur improbari secunda opinio asserens quod in

IMPROBAT

1 d.2, q.3-0811 9
d.2, q.3-0811 mentem; et in hac secunda beatitudinem collocat. Et improbat eos qui

IMPROPRIE

1 Prooemium-0422 4
Prooemium-0422 quia est anima improprie, sed est principium intellectionis quae non

2 d.1, q.1-0055 6
d.1, q.1-0055 est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium

IMPROPRISSIMA

1 d.2, q.3-0957 1
d.2, q.3-0957 improprissima dependentia, sed de duobus primis. Et vult quod si

IMPROPRIUM

1 d.1, q.3-0229 3
d.1, q.3-0229 relatio; quod improprimum est, nam relatio tantum dicitur illa entitas

IMPROPRIUS

1 d.1, q.1-0007 8
d.1, q.1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens

2 d.2, q.4-0636 4
d.2, q.4-0636 partialiter subsistens; tamen improprius dicitur hominem videre per *

IMPUGNAT

1 d.2, q.4-0100 3
d.2, q.4-0100 optime illam impugnat, quia vere non solum in fide, sed etiam in

2 d.2, q.4-0548 5
d.2, q.4-0548 Hanc D Thomae doctrinam impugnat Scotus in 4, d 43, q 1,

IMPUNITA

1 d.2, q.3-0522 10
d.2, q.3-0522 dare, iustos vero praemia recipere; alias et mala manerent impunita,

IN

1 Prooemium-0009 1
Prooemium-0009 in libros Aristotelis De Anima

2 Prooemium-0012 1
Prooemium-0012 in aliis scientiis Physicae dicta sunt, et iuxta illa consequenter *

3 Prooemium-0013 6
Prooemium-0013 procedere. Diximus autem divisionem scientiarum in Physica esse

4 Prooemium-0014 7
Prooemium-0014 sumendam secundum divisionem entis naturalis, qua in species suas

- 5 Prooemium-0015 2
Prooemium-0015 dividitur; in species, inquam, quae sunt in sufficienti abstractione
- 6 Prooemium-0015 7
Prooemium-0015 dividitur; in species, inquam, quae sunt in sufficienti abstractione
- 7 Prooemium-0024 12
Prooemium-0024 de ente naturali secundum se; est etiam tradita de ente ingenerabili in
- 8 Prooemium-0036 12
Prooemium-0036 corporis animati; et sicut ibi agitur de partibus et principiis, etc, in ordine
- 9 Prooemium-0040 3
Prooemium-0040 postquam Aristoteles in libris Meteorum perfecit tractatum De *
- 10 Prooemium-0041 2
Prooemium-0041 Mixtis, in hoc libro incipit agere de viventibus, quam materiam *
- 11 Prooemium-0042 2
Prooemium-0042 prosequitur in libris quae Parva Naturalia dicuntur, et in libris De *
- 12 Prooemium-0042 9
Prooemium-0042 prosequitur in libris quae Parva Naturalia dicuntur, et in libris De *
- 13 Prooemium-0044 1
Prooemium-0044 in 50 voluminibus quae de animalibus scripsit, teste Plinio, lib 8,
- 14 Prooemium-0045 8
Prooemium-0045 cap 16, ex quibus integratur una scientia in genere de viventibus, cuius
- 15 Prooemium-0047 2
Prooemium-0047 Et in codicibus graecis haec omnia sub uno opere continentur, quasi
- 16 Prooemium-0048 7
Prooemium-0048 omnia integrent scientiam unam, ut Niphus in prologo notat, et lib
- 17 Prooemium-0051 4
Prooemium-0051 inusitatum et invisum in scientiis est sane quia impossibile. Totum
- 18 Prooemium-0064 7
Prooemium-0064 parte scientiae, seu de quibusdam libris in quibus Aristoteles inchoat
- 19 Prooemium-0066 9
Prooemium-0066 obiectum partis potest esse pars aliqua, sicut contingit in Physicis;
- 20 Prooemium-0069 12
Prooemium-0069 entis naturalis; et obiectum lib 2 est natura. Hoc idem evenit in
- 21 Prooemium-0074 2
Prooemium-0074 hic in principio: "Propter haec utraque animae historiam rationabiliter
- 22 Prooemium-0075 2
Prooemium-0075 utique in primis ponemus." Et De sensu et sensibili, in principio, ait:
- 23 Prooemium-0075 10
Prooemium-0075 utique in primis ponemus." Et De sensu et sensibili, in principio, ait:
- 24 Prooemium-0078 2
Prooemium-0078 datam in principio Physicorum, scilicet quod a principiis ad *

- 25 Prooemium-0079 4
Prooemium-0079 composita est procedendum in scientiis. Et ideo hic primo animam definit;
- 26 Prooemium-0091 7
Prooemium-0091 convenient, tamen etiam animae sunt, inquantum in illa radicanur; et
- 27 Prooemium-0094 4
Prooemium-0094 necessarium et commune in omnibus scientiis, ut in principio Posteriorum
- 28 Prooemium-0094 8
Prooemium-0094 necessarium et commune in omnibus scientiis, ut in principio Posteriorum
- 29 Prooemium-0096 8
Prooemium-0096 7 Ex his primo conciliantur diversae opiniones in hac materia.
- 30 Prooemium-0102 10
Prooemium-0102 lib 3, lect 25, et De sensu et sensibili, in principio, Albertus,
- 31 Prooemium-0112 6
Prooemium-0112 cap 1, Avicenna, 6 Naturalium, in prooemio, Albertus, hic,
- 32 Prooemium-0116 4
Prooemium-0116 Immerito tamen, nam in cognitione distincta a partibus ad *
- 33 Prooemium-0118 1
Prooemium-0118 in scientia ostenditur. Et haec est methodus quam Aristoteles *
- 34 Prooemium-0128 4
Prooemium-0128 Unde una pendet in cognitione ab alia et e contra, ut materia a forma
- 35 Prooemium-0137 9
Prooemium-0137 Aristotelem non sit ultima, nobis tamen erit, quia in ea tradimus *
- 36 Prooemium-0141 2
Prooemium-0141 amplius in Physica non immorabimur, ad Metaphysicam quantum
- 37 Prooemium-0144 7
Prooemium-0144 modum unius, tamen non est una in specie ultima, sed in genere tantum
- 38 Prooemium-0144 11
Prooemium-0144 modum unius, tamen non est una in specie ultima, sed in genere tantum
- 39 Prooemium-0148 2
Prooemium-0148 requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in
- 40 Prooemium-0148 12
Prooemium-0148 requisitam in ratione scibilis distincta, ut alibi dictum est. Unde licet in
- 41 Prooemium-0150 4
Prooemium-0150 agatur, triplex scientia in his libris inchoatur, quamvis brevitatis causa
- 42 Prooemium-0151 9
Prooemium-0151 non fuerint distinctae hae res ab Aristotele, tamen in complementum
- 43 Prooemium-0172 8
Prooemium-0172 definire per formam, ut hic Aristoteles ait in prooemio. Unde 1
- 44 Prooemium-0183 8
Prooemium-0183 Angeli; alia est operatio quodammodo media, quae in se immaterialis

- 45 Prooemium-0185 4
Prooemium-0185 habet a corpore in quo exercitatur; et huiusmodi est intelligere hominis.
- 46 Prooemium-0186 5
Prooemium-0186 Quaelibet ergo res, habens in se principium alicuius operationis *
- 47 Prooemium-0196 11
Prooemium-0196 et anima eorum est natura, ut dictum est 2 Physicorum, in principio; et
- 48 Prooemium-0212 7
rooemium-0212 Primum, quod est entitas spiritualis independens in esse a
- 49 Prooemium-0216 3
Prooemium-0216 Si tamen in ea considerentur priora praedicata ut sic, eius *
- 50 Prooemium-0218 3
Prooemium-0218 tamen considerentur in ea praedicata posteriora, pertinet ad *
- 51 Prooemium-0226 5
Prooemium-0226 scientiam pertinere. Quod notavimus in 1 Posteriorum, cap 10, ad
- 52 Prooemium-0231 4
Prooemium-0231 debet doctrina Aristotelis in hoc prooemio et 2 Physicorum latius,
- 53 Prooemium-0244 1
Prooemium-0244 in definitione; et similiter qui, forma accepta, materiam dimittit.
- 54 Prooemium-0247 1
Prooemium-0247 in ordine ad formam. Et hinc intelligit differentiam quam Aristoteles
- 55 Prooemium-0251 2
Prooemium-0251 ponere in definitione sua; patet enim contrarium ex dictis et ex *
- 56 Prooemium-0272 6
Prooemium-0272 datur per materiam, quia illam in se comprehendit. Et haec dicitur *
- 57 Prooemium-0295 4
Prooemium-0295 operationum materialium eius in quo est; ergo. Nam operationes hae sensitivae,
- 58 Prooemium-0319 7
Prooemium-0319 corporis, et per illam constitui hominem in esse hominis; ergo ut sic
- 59 Prooemium-0331 5
Prooemium-0331 spiritualibus habuerunt tantum differentiam in praedicatis communibus;
- 60 Prooemium-0334 3
Prooemium-0334 quamvis analogam, in ratione substantiae spiritualis. Et ideo secundum
- 61 Prooemium-0351 3
Prooemium-0351 ea parte in qua cum Angelis convenit.
- 62 Prooemium-0366 7
rooemium-0366 autem nulla. Et subdit: "Lationem enim in caeteris esse animalibus
- 63 Prooemium-0367 5
Prooemium-0367 novimus, intellectum sive mentem in nullis."
- 64 Prooemium-0370 2
Prooemium-0370 quia in rebus natura constantibus, quae a physico considerantur, *

- 65 Prooemium-0371 5
Prooemium-0371 reperitur id cuius gratia, in rebus autem abstractis a materia non reperitur
- 66 Prooemium-0377 6
Prooemium-0377 intellectu, ut de facto facimus in hac scientia, materialem cognitionem
- 67 Prooemium-0378 3
Prooemium-0378 rerum cognoscibilium in proprias scientias reicientes.
- 68 Prooemium-0381 7
Prooemium-0381 Item, est falsum intellectum seu mentem in nullis animalibus
- 69 Prooemium-0382 4
Prooemium-0382 reperiri. Reperitur enim in hominibus quantum animalia sunt.
- 70 Prooemium-0383 4
Prooemium-0383 Tandem est falsum in anima rationali non esse id cuius gratia.
- 71 Prooemium-0385 9
Prooemium-0385 22 Quapropter arbitror Aristotelem illo loco non agere in speciali de
- 72 Prooemium-0391 7
Prooemium-0391 ex verbis quae subdit. Postquam dixerat in abstractis a materia non
- 73 Prooemium-0393 4
Prooemium-0393 est principium, ita in naturalibus aliqua est causa, a qua omnia habent
- 74 Prooemium-0402 2
Prooemium-0402 Et in hoc sensu procedunt aliquo modo rationes illius, scilicet
- 75 Prooemium-0404 2
Prooemium-0404 consequentia in hoc potest fundari, quod si haec scientia se extendit
- 76 Prooemium-0408 6
Prooemium-0408 Sed haec ratio est forte in se bona, sed non est mens *
- 77 Prooemium-0414 11
Prooemium-0414 ut sic, et, cum etiam ageret de his quae sunt in materia, ageret simpliciter
- 78 Prooemium-0416 12
Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in
- 79 Prooemium-0421 10
Prooemium-0421 mens seu anima non est principium intrisecum motus eius, in quo est,
- 80 Prooemium-0424 7
Prooemium-0424 hac intellectione subdit quod non est in animalibus, id est, intellectio
- 81 Prooemium-0428 5
Prooemium-0428 duplicem habet statum, nempe in corpore et extra corpus, et quamvis
- 82 Prooemium-0437 4
Prooemium-0437 separabilia sunt specie in materia, tamen quomodo se habeant haec
- 83 Prooemium-0442 2
Prooemium-0442 haberi in unica scientia, nam cum sit vinculum intellectualis et *
- 84 Prooemium-0444 3
Prooemium-0444 cognitionem, quae in unica scientia haberi non potest. Nihilominus *

- 85 Prooemium-0448 6
Prooemium-0448 facile proprietates omnes, quas Aristoteles in hoc prooemio huic *
- 86 Prooemium-0460 6
Prooemium-0460 vertit: "pulchrum et pretiosum." Et in hoc sensu ait Aristoteles virtutem
- 87 Prooemium-0467 5
Prooemium-0467 speculativas esse honorabiles, quia in eis perfecta quaedam participatio divinae
- 88 Prooemium-0469 10
Prooemium-0469 Non tamen vult Aristoteles, hic, hanc perfectionem esse aequalem in
- 89 Prooemium-0474 4
Prooemium-0474 comparatione multa diximus in libris Posteriorum.
- 90 Prooemium-0475 5
Prooemium-0475 27 Ut autem intelligamus in quo gradu sit habenda ista scientia, est
- 91 Prooemium-0476 8
Prooemium-0476 2 notandum quod triplex ratio boni, quae in aliis rebus
- 92 Prooemium-0477 3
Prooemium-0477 reperitur divisa, in scientiis ipsis invenitur unita. Est enim scientia
- 93 Prooemium-0482 9
Prooemium-0482 artes comprehenduntur. Deinde Physica speculativa utilissima est, ut in
- 94 Prooemium-0490 4
Prooemium-0490 virtutem assequendam, et in hoc praeeminet Theologia. Philosophia
- 95 Prooemium-0501 2
Prooemium-0501 ut in citato loco Posteriorum diximus.
- 96 Prooemium-0505 10
Prooemium-0505 appetibilis quae de altioribus rebus disserit. Unde, omnibus pensatis, in
- 97 Prooemium-0506 7
Prooemium-0506 unaquaque scientia illa est dignior, quae in omnibus rationibus boni
- 98 Prooemium-0507 5
Prooemium-0507 excellit, vel saltem quae in potioribus rationibus boni, qualis est honestas
- 99 Prooemium-0513 2
Prooemium-0513 Theologia, in qua omnes rationes boni cumulate reperiuntur. Habet enim
- 100 Prooemium-0522 5
Prooemium-0522 De cuius excellentia multum in libris Posteriorum, ubi non solum aliis
- 101 Prooemium-0534 12
Prooemium-0534 Quod patet ex nobilitate sui obiecti. Ostensum enim est a nobis in libris
- 102 Prooemium-0535 9
Prooemium-0535 De Caelo viventia inter omnia entia naturalia esse in supremo gradu;
- 103 Prooemium-0537 7
Prooemium-0537 simpliciter nobilior est, maxime cum etiam in certitudine excedat, ut
- 104 Prooemium-0547 7
Prooemium-0547 Ad primum respondetur negando antecedens, quia in Physicis

- 105 Prooemium-0555 5
Prooemium-0555 Sed deficit sine dubio, in duobus:
- 106 Prooemium-0564 3
Prooemium-0564 constans, nec in corpore inclusum proprietates sunt quae omnes *
- 107 Prooemium-0565 6
Prooemium-0565 proprietates animae superant. Fundantur enim in essentia quadam prima
- 108 Prooemium-0570 4
Prooemium-0570 Quapropter si ego in Physicis haec de primo motore demonstrata
- 109 Prooemium-0575 5
Prooemium-0575 non posse, ideo nullam in Physica partem invenio quae scientiam
- 110 Prooemium-0578 1
Prooemium-0578 in Physicis ascedendisse, tamen praeproperere et sine sufficienti *
- 111 Prooemium-0585 1
Prooemium-0585 in falso fundamento fundata. Neque enim duae scientiae sunt: alia de
- 112 Prooemium-0589 8
Prooemium-0589 partibus etiam intellectu praescindi, quia una pars in toto includitur
- 113 Prooemium-0597 4
Prooemium-0597 scientias omnes, sicut in praecedenti. Si tamen velis ad omnes scientias *
- 114 Prooemium-0599 3
Prooemium-0599 vide dicta in 1 Posteriorum, in fine, simul cum dictis 1 Posteriorum,
- 115 Prooemium-0599 6
Prooemium-0599 vide dicta in 1 Posteriorum, in fine, simul cum dictis 1 Posteriorum,
- 116 Prooemium-0608 7
Prooemium-0608 corrigendos. Ista enim omnia fundamentum habent in animae *
- 117 Prooemium-0613 4
Prooemium-0613 suum. Unde sicut in 1 Posteriorum hinc praecipue Sapientiam *
- 118 Prooemium-0614 11
Prooemium-0614 extollebamus, quod docet quid sit lumen intellectus, et evidentiam praebet in
- 119 Prooemium-0615 8
Prooemium-0615 ratione cognoscibilis, et per reflexionem firmat intellectum in cognitione
- 120 Prooemium-0620 4
Prooemium-0620 plurimum iuvat intellectum in illa reflexione, nam per illam considerat
- 121 Prooemium-0621 10
Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut
- 122 Prooemium-0624 5
Prooemium-0624 ortum habent. Videantur dicta in simili de Sapientia.
- 123 Prooemium-0625 3
Prooemium-0625 32 Tamen in particulari descendendo invenitur haec scientia ad alias
- 124 Prooemium-0631 6
Prooemium-0631 Unde experientia docet multa supponi in Dialectica quae in hac scientia

- 125 Prooemium-0631 9
Prooemium-0631 Unde experientia docet multa supponi in Dialectica quae in hac scientia
- 126 Prooemium-0654 6
Prooemium-0654 materiae et formae substantialis, nam in nulla re naturali tam manifeste
- 127 Prooemium-0655 5
Prooemium-0655 apparet ista compositio sicut in viventibus.
- 128 Prooemium-0657 11
Prooemium-0657 naturalissima et utilissima est cognitio sui; et ita Angelus perpetuo in
- 129 Prooemium-0663 10
Prooemium-0663 scientiae, nota quod res de quibus haec scientia agit in se valde
- 130 Prooemium-0666 7
Prooemium-0666 difficillima nobis est haec scientia, nam in ipsis quae experimur plura latent
- 131 Prooemium-0667 1
Prooemium-0667 in quibus inquirendis difficultatem non modicam patimur. Experimur
- 132 Prooemium-0668 3
Prooemium-0668 sane esse in nobis augmentum, etc, tamen quomodo fiat, quae *
- 133 Prooemium-0670 5
Prooemium-0670 Videmus etiam evidenter esse in nobis principium sentiendi, tamen quid
- 134 Prooemium-0671 4
Prooemium-0671 illud sit, quomodo in actum exeat, quid ab obiecto recipiat, quae sint
- 135 Prooemium-0673 2
Prooemium-0673 experimur in nobis quamdam cognitionem superiorem omni sensitiva,
- 136 Prooemium-0676 7
Prooemium-0676 D Thomas, quod cum duo sint in hac scientia: an est proprii *
- 137 Prooemium-0689 3
Prooemium-0689 nam quae in prooemio Aristoteles docet hic sunt exposita, his exceptis
- 138 Prooemium-0691 5
Prooemium-0691 Quaedam vero conditionales, quas in prooemio ponit, materiam
- 139 Prooemium-0692 6
Prooemium-0692 de immortalitate tangunt, et ideo in proprio loco explicabuntur.
- 140 Prooemium-0694 6
Prooemium-0694 hic obiter dictum fuit, sed in proprio loco ex professo disputabitur.
- 141 Prooemium-0698 1
Prooemium-0698 in principio Praedicatorum et Posteriorum dicta est.
- 142 Prooemium-0699 5
Prooemium-0699 Aliae item quaestiones, quae in prooemiis disputari solent, *
- 143 Prooemium-0701 10
Prooemium-0701 Nam quod haec doctrina scientia sit, patet ex dictis in principio
- 144 Prooemium-0704 3
Prooemium-0704 a nobis in prooemio hoc dictum.

- 145 Prooemium-0705 9
Prooemium-0705 35 Quare ad rem deveniamus. Adverto solum quod in hac scientia
- 146 Prooemium-0706 6
Prooemium-0706 eundem procedendi modum observabimus quem in libris De *
- 147 Prooemium-0707 5
Prooemium-0707 generatione. Ordinem enim doctrinae in disputationibus et quaestionibus
- 148 d.1-0002 4
d.1-0002 De substantia animae in communi.
- 149 d.1-0034 7
d.1-0034 id per quod primo constituitur res in esse viventis; principium vero
- 150 d.1-0035 8
d.1-0035 sentiendi est id per quod primo constituitur in esse animalis.
- 151 d.1-0041 2
d.1-0041 distinguuntur in ipsis viventibus, nam sicut in plantis quaelibet pars habet animam
- 152 d.1-0041 7
d.1-0041 distinguuntur in ipsis viventibus, nam sicut in plantis quaelibet pars habet animam
- 153 d.1-0042 13
d.1-0042 et vim augendi se quod ex eo patet, quia divisae augentur, ita in
- 154 d.1-0045 2
d.1-0045 manent in qualibet parte.
- 155 d.1-0051 4
d.1-0051 aliam. Quae probatio in quaestionibus exponitur melius.
- 156 d.1-0052 8
d.1-0052 Alia etiam quae ibi dicit consulto omisi in conclusionibus, quia
- 157 d.1-0055 2
d.1-0055 difficultatem in quaestionibus exponemus.
- 158 d.1, q.1-0003 3
d.1, q.1-0003 1 Placuit in his quaestionibus singulas particulas definitionis animae
- 159 d.1, q.1-0017 2
d.1, q.1-0017 quaerimus in particulari, an anima sensitiva, vel rationalis, sit vera
- 160 d.1, q.1-0018 9
d.1, q.1-0018 forma, dicemus enim de his suo loco, sed in communi quaerimus
- 161 d.1, q.1-0027 8
d.1, q.1-0027 non distinguat, idque per operationem. Quae diversitas in animalibus
- 162 d.1, q.1-0032 4
d.1, q.1-0032 viventibus distinguebant: Plato in Phaedone, Aristoteles, 8 *
- 163 d.1, q.1-0038 9
d.1, q.1-0038 quae vivunt, non sunt omnino simplices, sed est in eis aliquid quo
- 164 d.1, q.1-0043 3
d.1, q.1-0043 constat quod in illo corpore erat aliquid quod vivificabat animal, quo

- 165 d.1, q.1-0051 10
d.1, q.1-0051 ibidem, cap 6, ait quod vivere est actus animae in eo quod est
- 166 d.1, q.1-0066 3
d.1, q.1-0066 vita distinguitur in activam et contemplativam. Et Aristoteles, lib 10
- 167 d.1, q.1-0070 8
d.1, q.1-0070 Quomodocumque autem sumatur, constat ex dictis quod in his
- 168 d.1, q.1-0083 4
d.1, q.1-0083 quia vita consistit in calido. Alii vero, ut Hippon, dixerunt animam
- 169 d.1, q.1-0115 8
d.1, q.1-0115 diversum, unitas et dualitas. Quam sententiam habet in Timaeo.
- 170 d.1, q.1-0122 7
d.1, q.1-0122 Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et
- 171 d.1, q.1-0123 3
d.1, q.1-0123 compositum, quae in 1 Physicorum, et in q 3, lib 2 est *
- 172 d.1, q.1-0123 7
d.1, q.1-0123 compositum, quae in 1 Physicorum, et in q 3, lib 2 est *
- 173 d.1, q.1-0129 9
d.1, q.1-0129 substantialia perfectissima; anima autem est id quo vivens in esse animati
- 174 d.1, q.1-0134 3
d.1, q.1-0134 intrinsecae fundantur in substantia rei. Alia in huius confirmationem
- 175 d.1, q.1-0134 7
d.1, q.1-0134 intrinsecae fundantur in substantia rei. Alia in huius confirmationem
- 176 d.1, q.1-0153 2
d.1, q.1-0153 constituitur in esse viventis; illud autem non potest esse corpus, nec
- 177 d.1, q.1-0162 5
d.1, q.1-0162 forma substantialis; sed anima in viventibus est primum principium *
- 178 d.1, q.1-0173 1
d.1, q.1-0173 in esse viventis per veram formam.
- 179 d.1, q.1-0174 8
d.1, q.1-0174 Item, operationes vitales non tantum debent recipi in ipso
- 180 d.1, q.1-0177 6
d.1, q.1-0177 motus vitalis, quia licet recipiatur in caelo, tamen progreditur ab *
- 181 d.1, q.1-0186 10
d.1, q.1-0186 non dubitavit, quamvis verba illa ultima primi capituli, quae in *
- 182 d.1, q.1-0188 9
d.1, q.1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam
- 183 d.1, q.1-0190 8
d.1, q.1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit
- 184 d.1, q.1-0191 1
d.1, q.1-0191 in fine: "Necdum patet", id est, nondum est ostensum animam vere

- 185 d.1, q.1-0192 6
d.1, q.1-0192 informare. Quasi dicat: Et ideo in sequenti capite hoc erit probandum;
- 186 d.1, q.1-0195 3
d.1, q.1-0195 formam, quod in *Physicis* annotavimus. Unde interpretatio Ciceronis
- 187 d.1, q.1-0198 2
d.1, q.1-0198 substantiae in materiam, formam, et compositum; et concludit animam
- 188 d.1, q.1-0201 3
d.1, q.1-0201 Ad argumenta in principio posita ex dicendis constabit
- 189 d.1, q.2-0023 1
d.1, q.2-0023 in ratione viventium, aut quo primo vitaliter operamur. Et ideo *
- 190 d.1, q.2-0033 7
d.1, q.2-0033 Item, felicitas, quae est summum bonum, in actu secundo *
- 191 d.1, q.2-0036 5
d.1, q.2-0036 Item, meritum et demeritum in actu secundo consistit, propter
- 192 d.1, q.2-0048 4
d.1, q.2-0048 ab operatione, ut in anima vegetativa patet; non est ergo anima *
- 193 d.1, q.2-0052 9
d.1, q.2-0052 perfectior, id est, secundum suam entitatem, tamen "formaliter", in ratione
- 194 d.1, q.2-0055 8
d.1, q.2-0055 perfectiorem actu primo. Sed sine dubio fallitur in re non difficili.
- 195 d.1, q.2-0065 3
d.1, q.2-0065 simpliciter, etiam in ratione actus.
- 196 d.1, q.2-0068 4
d.1, q.2-0068 est perfectior actus, in ratione actus, qui melius actuat; sed *
- 197 d.1, q.2-0074 6
d.1, q.2-0074 maiorem potentialitatem tollit est perfectior in ratione actus; huiusmodi
- 198 d.1, q.2-0078 9
d.1, q.2-0078 3 Tota essentia istorum actuum et formarum consistit in
- 199 d.1, q.2-0079 7
d.1, q.2-0079 aptitudine ad actuandum; ergo forma quae in sua essentia et entitate
- 200 d.1, q.2-0080 3
d.1, q.2-0080 fuerit perfectior, in ratione actus erit etiam perfectior. Quapropter ruit
- 201 d.1, q.2-0109 6
d.1, q.2-0109 secundum simul; unde res constituta in actu secundo est perfectior quam
- 202 d.1, q.2-0110 3
d.1, q.2-0110 res constituta in actu primo non propter solum actum secundum.
- 203 d.1, q.2-0114 4
d.1, q.2-0114 huius rei exemplum in Aristotele, 1 *Posteriorum*, cap 2, 6 ubi asserit
- 204 d.1, q.2-0119 9
d.1, q.2-0119 comparant ipsos actus praecise, sed statum rei existentis in actu primo

- 205 d.1, q.2-0120 10
d.1, q.2-0120 vel secundo, nam inter hos melior est status existentis in actu secundo;
- 206 d.1, q.2-0121 3
d.1, q.2-0121 et ideo in tali statu consistit beatitudo; et isto etiam modo operatio
- 207 d.1, q.2-0129 9
d.1, q.2-0129 1 Quod aliud est comparare habitum et actum in esse *
- 208 d.1, q.2-0130 4
d.1, q.2-0130 naturae, et aliud in ratione boni vel mali moralis. Nos hic loquimur primo
- 209 d.1, q.2-0133 6
d.1, q.2-0133 huiusmodi bonitas et malitia fundatur in libertate; actus autem sunt *
- 210 d.1, q.2-0142 3
d.1, q.2-0142 unita, illum in actu primo constituit, et cum illo concurrat ad *
- 211 d.1, q.2-0175 8
d.1, q.2-0175 Quae quidem perfectio erit maior vel minor in diversis animalibus,
- 212 d.1, q.2-0185 4
d.1, q.2-0185 superflue, quia res in se et scitu digna, tamen quod ad Aristotelem attinet
- 213 d.1, q.2-0197 8
d.1, q.2-0197 notionibus quae ab omnibus confitentur, scilicet esse in animatis aliquas
- 214 d.1, q.2-0200 5
d.1, q.2-0200 Item, facta divisione substantiae in materiam, formam, etc,
- 215 d.1, q.2-0202 3
d.1, q.2-0202 tamquam genus in definitione, sumitque actum primum ut communis est
- 216 d.1, q.2-0206 3
d.1, q.2-0206 Aristotele, quia in dormiente optime distinguitur principium operandi ab
- 217 d.1, q.2-0212 8
d.1, q.2-0212 12 Sed omissa mente Aristotelis, videamus quid in re verum sit.
- 218 d.1, q.2-0214 4
d.1, q.2-0214 intrinseca perfectione, ut in re libera, aliquando vero ab extrinseco
- 219 d.1, q.2-0233 10
d.1, q.2-0233 operandum; quamvis ergo ista anima habeat modum et terminum in his *
- 220 d.1, q.2-0236 11
d.1, q.2-0236 animae ut sic, quia quod est de essentia animae universalis in omni
- 221 d.1, q.2-0241 11
d.1, q.2-0241 adeo perfectae, positive debet illi convenire. De quae re multa in simili
- 222 d.1, q.2-0242 1
d.1, q.2-0242 in alio loco.
- 223 d.1, q.2-0244 4
d.1, q.2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *
- 224 d.1, q.2-0246 6
d.1, q.2-0246 differentiae contrahentis, quae non potest in definitione generis poni; potest

- 225 d.1, q.2-0247 4
d.1, q.2-0247 tamen hoc animae in communi tribui, scilicet quod de se est *
- 226 d.1, q.2-0249 6
d.1, q.2-0249 primum illo secundo modo; et in hoc superat anima ut sic formam
- 227 d.1, q.2-0253 3
d.1, q.2-0253 contrahibilis, quia in latitudine illius devenimus ad formas habentes illas *
- 228 d.1, q.2-0254 6
d.1, q.2-0254 perfectiones. Quod arguit animam esse in altiori gradu entis constitutam.
- 229 d.1, q.2-0256 10
d.1, q.2-0256 gradus animae sit perfectior, tamen ille excessus non consistit in *
- 230 d.1, q.2-0257 4
d.1, q.2-0257 dominio operationum, sed in hoc quod anima est principium operationum,
- 231 d.1, q.2-0262 8
d.1, q.2-0262 necessitari ad operandum est necessitari ad existendum in statu *
- 232 d.1, q.2-0269 5
d.1, q.2-0269 respondetur esse quasdam operationes in rebus quae sunt consecutiones ultimi
- 233 d.1, q.2-0279 10
d.1, q.2-0279 non pertinent ad ultimum finem, sit perfectior, tamen mutabilitas in his
- 234 d.1, q.2-0283 9
d.1, q.2-0283 semel electione circa omnia quae amanda sunt, semper in ea perseveret
- 235 d.1, q.3-0005 11
d.1, q.3-0005 definivit animam per ordinem ad corpus cuius est actus. Et in cap 2
- 236 d.1, q.3-0027 1
d.1, q.3-0027 in cap De ad aliquid.
- 237 d.1, q.3-0030 4
d.1, q.3-0030 Hanc negat Scotus, in 2, d 3, q ultima, et Quodlib 2. Sed
- 238 d.1, q.3-0048 7
d.1, q.3-0048 Quocirca sicut materia non est aliud in essentia sua quam entitas
- 239 d.1, q.3-0050 7
d.1, q.3-0050 est ipsa entitas materiae, ita forma in essentia sua non est nisi entitas
- 240 d.1, q.3-0058 3
d.1, q.3-0058 formam complete in ratione formae, et non concipere illam aptam ad
- 241 d.1, q.3-0060 1
d.1, q.3-0060 in simili de aptitudine materiae primae. Quia tamen haec aptitudo ad
- 242 d.1, q.3-0062 7
d.1, q.3-0062 videndum superest quid primum habeat anima in hac parte.
- 243 d.1, q.3-0064 6
d.1, q.3-0064 ordinem ad corpus organicum, et in hoc differt ab aliis formis.
- 244 d.1, q.3-0070 3
d.1, q.3-0070 remota; et in hoc non distinguuntur.

- 245 d.1, q.3-0071 3
d.1, q.3-0071 Differunt tamen in duobus:
- 246 d.1, q.3-0072 2
d.1, q.3-0072 1 in dispositionibus, quas in materia requirunt, ut possint eam
- 247 d.1, q.3-0072 5
d.1, q.3-0072 1 in dispositionibus, quas in materia requirunt, ut possint eam
- 248 d.1, q.3-0073 4
d.1, q.3-0073 informare et conservari in illa.
- 249 d.1, q.3-0074 2
d.1, q.3-0074 2 in effectu formali quem habent in ipsa materia. Et haec est
- 250 d.1, q.3-0074 7
d.1, q.3-0074 2 in effectu formali quem habent in ipsa materia. Et haec est
- 251 d.1, q.3-0081 4
d.1, q.3-0081 nobiliorem effectum habet in materia, perfectius compositum constituit,
- 252 d.1, q.3-0085 6
d.1, q.3-0085 Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *
- 253 d.1, q.3-0099 5
d.1, q.3-0099 formae inanimatorum, superat illas in operationibus, nam forma *
- 254 d.1, q.3-0101 9
d.1, q.3-0101 artificio et diversitate; anima vero habet diversitatem magnam in operibus
- 255 d.1, q.3-0111 10
d.1, q.3-0111 sed sunt quaedam corpora ibi inclusa, ut videre est in astris quae habent
- 256 d.1, q.3-0114 6
d.1, q.3-0114 8 Sed nota, 3 quod in partibus heterogeneis duo possunt
- 257 d.1, q.3-0115 7
d.1, q.3-0115 considerari: Primum est diversitas dispositionum accidentalium, in
- 258 d.1, q.3-0116 4
d.1, q.3-0116 quibus differunt, nempe in figura, densitate, calore, etc. Secundum,
- 259 d.1, q.3-0118 1
d.1, q.3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita
- 260 d.1, q.3-0119 3
d.1, q.3-0119 videntur differre in esse substantiali, quod illis confertur a forma, sive
- 261 d.1, q.3-0123 3
d.1, q.3-0123 hominis, tota in qualibet parte existens, diversimode informat illas.
- 262 d.1, q.3-0125 2
d.1, q.3-0125 requirit in illo dispositiones tales, et si aliqua illarum diminueret, statim
- 263 d.1, q.3-0126 10
d.1, q.3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in
- 264 d.1, q.3-0128 2
d.1, q.3-0128 dimanarent in alio membro tales dispositiones.

- 265 d.1, q.3-0130 8
d.1, q.3-0130 explicetur et facilius intelligatur, tamen vere consistit in ipsa substantia
- 266 d.1, q.3-0133 3
d.1, q.3-0133 accidentalis, quae in diversitate accidentium consistit; alia substantialis, quae
- 267 d.1, q.3-0134 2
d.1, q.3-0134 consistit in modo informandi animae.
- 268 d.1, q.3-0139 3
d.1, q.3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta
- 269 d.1, q.3-0152 9
d.1, q.3-0152 secundum diversas partes. Et si hoc modo sumatur in definitione "**
- 270 d.1, q.3-0154 6
d.1, q.3-0154 et tale corpus dicitur esse in potentia ad vitam, id est, ad formam
- 271 d.1, q.3-0155 9
d.1, q.3-0155 conferentem esse substantiale viventis. Et sumitur ibi esse in potentia,
- 272 d.1, q.3-0157 11
d.1, q.3-0157 quamvis sit sub illo. Utroque enim modo potest sumi esse in potentia,
- 273 d.1, q.3-0165 8
d.1, q.3-0165 hoc vero per animam. Unde illud supponitur in genere causae *
- 274 d.1, q.3-0168 10
d.1, q.3-0168 Et isto etiam secundo modo potest sumi "corpus organicum" in
- 275 d.1, q.3-0171 8
d.1, q.3-0171 formis distinguitur, et ratione cuius requirit anima in materia *
- 276 d.1, q.3-0174 5
d.1, q.3-0174 de accidentali, id est, in potentia ad partes vitae.
- 277 d.1, q.3-0176 5
d.1, q.3-0176 ad corpus organicum, nam in primo modo corpus organicum *
- 278 d.1, q.3-0178 14
d.1, q.3-0178 accidentibus, non potest dicere ordinem ad illa, nec per illa definiri; at vero in
- 279 d.1, q.3-0185 9
d.1, q.3-0185 ratione. Ita respondent qui putant accidentia non subiectari in materia
- 280 d.1, q.3-0191 12
d.1, q.3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in
- 281 d.1, q.3-0193 9
d.1, q.3-0193 ordo substantiae sit simpliciter prior ordine accidentium, etiam in genere
- 282 d.1, q.3-0195 6
d.1, q.3-0195 partialem comparata possunt esse priora in aliquo genere causae. Nec
- 283 d.1, q.3-0197 8
d.1, q.3-0197 accidentia ipsa ordinantur ad animam praeparando subiectum in quo
- 284 d.1, q.3-0198 9
d.1, q.3-0198 ipsa debet recipi. Et isto modo possunt poni in definitione.

- 285 d.1, q.3-0202 7
d.1, q.3-0202 sicut etiam actus informandi est posterior in executione, tamen est prior
- 286 d.1, q.3-0203 1
d.1, q.3-0203 in ratione finis; quomodo se habet semper actus ad potentiam. Et ideo
- 287 d.1, q.3-0208 1
d.1, q.3-0208 in actu; quod tamen per lumen fit. Nec est verum definitum poni in
- 288 d.1, q.3-0208 13
d.1, q.3-0208 in actu; quod tamen per lumen fit. Nec est verum definitum poni in
- 289 d.1, q.3-0209 5
d.1, q.3-0209 definitione, quamvis ponatur aliquid in quo implicite continetur. Quod
- 290 d.1, q.3-0210 4
d.1, q.3-0210 inconueniens non est in his quae definiuntur per additum.
- 291 d.1, q.3-0220 5
d.1, q.3-0220 dispositiones necessarias. An vero in definitione Aristoteles sumat "corpus
- 292 d.1, q.3-0227 2
d.1, q.3-0227 invenitur in multis generibus. Quae distinctio semper mihi displicuit,
- 293 d.1, q.3-0230 5
d.1, q.3-0230 cuius esse formaliter consistit in respicere ad aliud; et omnis entitas,
- 294 d.1, q.3-0234 6
d.1, q.3-0234 Quocirca responsum est, iuxta tradita in principio capitis De ad
- 295 d.1, q.3-0238 10
d.1, q.3-0238 sunt; qui ordo non est relatio, quia non ponit in tali re dependentiam
- 296 d.1, q.3-0251 10
d.1, q.3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa
- 297 d.1, q.3-0252 9
d.1, q.3-0252 re, et circumscripto omni alio extrinseco, res ipsa in se intrinsece manet
- 298 d.1, q.3-0262 9
d.1, q.3-0262 comprehendi non posse nisi aptitudo ad extrinseca concipiatur in ea,
- 299 d.1, q.3-0264 3
d.1, q.3-0264 creaturis possibilibus, in quibus illa manifestatur.
- 300 d.1, q.4-0012 5
d.1, q.4-0012 2 Secunda etiam definitio in multis deficit:
- 301 d.1, q.4-0016 1
d.1, q.4-0016 in omnibus rebus. Unde Aristoteles, lib 1 De plantis, ait principium
- 302 d.1, q.4-0017 2
d.1, q.4-0017 vitae in viventibus esse illud animal mobile quod caelum, stellas et
- 303 d.1, q.4-0025 4
d.1, q.4-0025 3 Nota quod in re naturali duo sunt, scilicet esse et operari, et
- 304 d.1, q.4-0032 6
d.1, q.4-0032 Prima pars patet ex dictis in tribus quaestionibus *

305 d.1, q.4-0033 10
d.1, q.4-0033 praecedentibus, nam anima essentialiter est forma et actus primus in quo cum

306 d.1, q.4-0046 11
d.1, q.4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto

307 d.1, q.4-0049 9
d.1, q.4-0049 quodnam sit corpus organicum. Illa igitur definitio animam in proprio

308 d.1, q.4-0054 7
d.1, q.4-0054 Caietanus etiam hic insinuat quod si in definitione sumatur "*"

309 d.1, q.4-0061 6
d.1, q.4-0061 animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit

310 d.1, q.4-0068 2
d.1, q.4-0068 animae in ordine ad quem speciem sumit; si vero sumeretur pro materia

311 d.1, q.4-0072 1
d.1, q.4-0072 in definitione sumitur pro ipso composito organisato organisatione

312 d.1, q.4-0077 9
d.1, q.4-0077 alii. His favet quod Aristoteles, distinguens naturalia corpora in *

313 d.1, q.4-0080 10
d.1, q.4-0080 10 et 25. Et praeterea, quia ait corpus organicum in potentia

314 d.1, q.4-0082 8
d.1, q.4-0082 clare patet ex contextu. Tandem, quia particula in illo sensu melius

315 d.1, q.4-0089 11
d.1, q.4-0089 quod est pars compositi; et infra ait quod actus recipiuntur in

316 d.1, q.4-0097 4
d.1, q.4-0097 Est contra Philoponum, in prooemio lib 2, Averroem, com.

317 d.1, q.4-0098 3
d.1, q.4-0098 7, Alexandrum, in principio De sensu et sensibili, Albertum, hic,

318 d.1, q.4-0101 6
d.1, q.4-0101 Sed mens Aristotelis clara est in contrarium. Proponit enim in

319 d.1, q.4-0101 10
d.1, q.4-0101 Sed mens Aristotelis clara est in contrarium. Proponit enim in

320 d.1, q.4-0107 2
d.1, q.4-0107 figurae in communi, ita, etc. Unde hic determinat quaestionem quam in

321 d.1, q.4-0107 11
d.1, q.4-0107 figurae in communi, ita, etc. Unde hic determinat quaestionem quam in

322 d.1, q.4-0130 5
d.1, q.4-0130 operatur, per quod est in actu, nam omne quod agit, agit in quantum

323 d.1, q.4-0131 2
d.1, q.4-0131 est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.

324 d.1, q.4-0131 9
d.1, q.4-0131 est in actu, et ideo operari et esse in actu ab eodem principio oriuntur.

- 325 d.1, q.4-0135 2
d.1, q.4-0135 et in alio recipitur, tunc id quod est principium operandi non est forma
- 326 d.1, q.4-0136 2
d.1, q.4-0136 illius, in quo recipitur operatio, quia non sunt idem suppositum, neque
- 327 d.1, q.4-0149 8
d.1, q.4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly
- 328 d.1, q.4-0158 7
d.1, q.4-0158 11 Sed nota 2 quod Aristoteles in definitione illa non solum *
- 329 d.1, q.4-0159 3
d.1, q.4-0159 definitionem animae in communi tribuit, sed etiam implicite admiscet
- 330 d.1, q.4-0160 3
d.1, q.4-0160 divisionem animae in rationalem, sensitivam et vegetativam, et omnium
- 331 d.1, q.4-0164 4
d.1, q.4-0164 quod vita consistit in actione calidi et humidi, et 6 Topicorum, cap
- 332 d.1, q.4-0169 9
d.1, q.4-0169 tum quia intentum eius fuit omnes gradus viventium in particulari
- 333 d.1, q.4-0171 9
d.1, q.4-0171 Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in
- 334 d.1, q.4-0173 10
d.1, q.4-0173 convenire, sed quod disiunctim applicanda sint eo modo quo in definitione
- 335 d.1, q.4-0193 6
d.1, q.4-0193 Sed conclusio nostra videtur verior, in qua sequimur D *
- 336 d.1, q.4-0197 9
d.1, q.4-0197 operandi sunt distincta, saltem formaliter. Id videre est in calore: Est
- 337 d.1, q.4-0199 2
d.1, q.4-0199 duo in illo formaliter distinguuntur, et secundum has diversas rationes
- 338 d.1, q.4-0200 9
d.1, q.4-0200 ad diversas species qualitatis pertinent. Simile ergo est in forma *
- 339 d.1, q.4-0202 3
d.1, q.4-0202 haec duo in illa distincta sunt.
- 340 d.1, q.4-0205 5
d.1, q.4-0205 principium operandi, ut patet in vivente quod actu non operatur.
- 341 d.1, q.4-0208 8
d.1, q.4-0208 de quidditate animae, sed una earum est in qua essentia animae consistit,
- 342 d.1, q.4-0216 10
d.1, q.4-0216 explicaret sufficienter, vel esset una et eadem definitio tantum in verbis
- 343 d.1, q.4-0222 2
d.1, q.4-0222 competit, in quo radicatur ipsum operari; ergo in forma, quae est
- 344 d.1, q.4-0222 8
d.1, q.4-0222 competit, in quo radicatur ipsum operari; ergo in forma, quae est

- 345 d.1, q.4-0229 6
d.1, q.4-0229 Alias probationes huius conclusionis vide in 2 Physicorum, q 1
- 346 d.1, q.4-0230 8
d.1, q.4-0230 concl 1, a 4, ubi de natura in communi ostendimus non definiri
- 347 d.1, q.4-0232 5
d.1, q.4-0232 15 Neque obstat ratio in contrarium. Forma enim non ordinatur ad
- 348 d.1, q.4-0234 7
d.1, q.4-0234 suarum, sed ut constituat vivens ipsum in completa essentia. Quod
- 349 d.1, q.4-0235 3
d.1, q.4-0235 clarius relucet in animabus materialibus, quae primo ordinantur ut
- 350 d.1, q.4-0236 7
d.1, q.4-0236 sint actus materiae a qua substantantur in esse, et deinde ut sint principia
- 351 d.1, q.4-0238 10
d.1, q.4-0238 operationes exercere possit, nihilominus ad corpus ordinatur ut hominem in
- 352 d.1, q.4-0240 3
d.1, q.4-0240 conclusione, quia in essentia hominis ut sic, vel cuiuscumque viventis,
- 353 d.1, q.4-0241 9
d.1, q.4-0241 non includitur essentialiter ordo ad operandum; ergo nec in essentia
- 354 d.1, q.4-0259 7
d.1, q.4-0259 demonstratur recte per secundam, non tamen in se neque a priori.
- 355 d.1, q.4-0262 2
d.1, q.4-0262 Et in illius probationem vide dicta 1 Posteriorum, cap 2 et 3, dub
- 356 d.1, q.4-0266 3
d.1, q.4-0266 Aristotele, hic, in principio cap 2, ubi ait se velle ex notioribus nobis
- 357 d.1, q.4-0268 8
d.1, q.4-0268 sensu procedit ad probandum definitionem, ut patet in tx 23, et ex
- 358 d.1, q.4-0272 8
d.1, q.4-0272 notior; haec autem secunda non est notior in se, sed quoad nos; ergo
- 359 d.1, q.4-0301 8
d.1, q.4-0301 Dicitur quod operatio est finis, et ideo in genere causae
- 360 d.1, q.4-0309 6
d.1, q.4-0309 principium operandi taliter"; immo etiam in ratione finis operatio ipsa
- 361 d.1, q.4-0310 8
d.1, q.4-0310 ultimo ordinatur ad perficiendum ipsum esse; ergo in nullo genere
- 362 d.1, q.4-0312 7
d.1, q.4-0312 Et confirmatur, nam si consideremus rem in ipso *
- 363 d.1, q.4-0313 4
d.1, q.4-0313 composito vivente, ut in homine, non ideo habet talem essentiam, quia
- 364 d.1, q.4-0322 4
d.1, q.4-0322 favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur

- 365 d.1, q.4-0324 6
d.1, q.4-0324 hoc adducit exemplum ex Mathematica, in qua una definitio *
- 366 d.1, q.4-0329 8
d.1, q.4-0329 prima causarum, ex qua sumuntur optime demonstrationes in *
- 367 d.1, q.4-0331 10
d.1, q.4-0331 ibi, lect 16, et 5 Metaphysicae, lect 1, et in 2, d 9, q 1, a 1, ad 1.
- 368 d.1, q.4-0343 11
d.1, q.4-0343 dicitur quia, et haec propter quid, quia illa data est in communi,
- 369 d.1, q.4-0348 10
d.1, q.4-0348 est effectus et causa; et huiusmodi est operatio, et in universum finis
- 370 d.1, q.4-0349 4
d.1, q.4-0349 nam utrumque Aristoteles in principio illius capituli comprehendit.
- 371 d.1, q.4-0353 7
d.1, q.4-0353 censetur perfecte cognita rei essentia. Unde in hac una demonstratione
- 372 d.1, q.4-0357 5
d.1, q.4-0357 negari non debet demonstrationem in se simpliciter esse a posteriori,
- 373 d.1, q.4-0361 10
d.1, q.4-0361 composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in
- 374 d.1, q.4-0366 8
d.1, q.4-0366 potius e converso. Quoad nos tamen, seu in ordine ad existentiam, dici
- 375 d.1, q.4-0369 1
d.1, q.4-0369 in se et simpliciter.
- 376 d.1, q.4-0378 4
d.1, q.4-0378 creata ut esset in infimo loco, tamquam sustentaculum aliarum rerum:
- 377 d.1, q.4-0388 10
d.1, q.4-0388 natura sua ordinantur ad aliud ut ad finem, et in hoc consistit earum
- 378 d.1, q.4-0390 7
d.1, q.4-0390 habent causam finalem suae quidditatis, et in illis sumi potest *
- 379 d.1, q.4-0400 5
d.1, q.4-0400 24 Tetigimus materiam hanc in cap De ad aliquid, et in 1 Posteriorum,
- 380 d.1, q.4-0400 11
d.1, q.4-0400 24 Tetigimus materiam hanc in cap De ad aliquid, et in 1 Posteriorum,
- 381 d.1, q.4-0401 5
d.1, q.4-0401 loco statim citato, et in fine Posteriorum, agentes de Sapientia. Vide
- 382 d.2-0002 5
De substantia trium animarum in particulari.
- 383 d.2-0003 2
d.2-0003 Aristoteles in hoc secundo capite divisionem animae in *
- 384 d.2-0003 8
d.2-0003 Aristoteles in hoc secundo capite divisionem animae in *

- 385 d.2-0022 5
d.2-0022 animalium divisibiles sunt, et in potentia plures.
- 386 d.2-0024 4
.2-0024 Octava conclusio: Sicut in figuris quae prior est *
- 387 d.2-0025 2
d.2-0025 continetur in potentia in posteriori, ut triangulus in quadrangulo, ita hic
- 388 d.2-0025 4
d.2-0025 continetur in potentia in posteriori, ut triangulus in quadrangulo, ita hic
- 389 d.2-0025 8
d.2-0025 continetur in potentia in posteriori, ut triangulus in quadrangulo, ita hic
- 390 d.2, q.1-0005 9
d.2, q.1-0005 se nutriendum et augendum, quia evidentissimum est, ideo in *
- 391 d.2, q.1-0006 7
d.2, q.1-0006 quaestionem non vertitur. Constat enim plantam in parva quantitate terrae
- 392 d.2, q.1-0009 12
d.2, q.1-0009 rationem vitae, et an tale principium ut sic sit anima, illud in *
- 393 d.2, q.1-0022 4
d.2, q.1-0022 Dices differentiam esse in modo. Sed contra. Nam
- 394 d.2, q.1-0029 7
d.2, q.1-0029 2 arguitur. Nam modus ipse operandi, in plantis inventus,
- 395 d.2, q.1-0041 2
d.2, q.1-0041 conveniunt in eodem modo appetitus, conveniunt etiam in eodem
- 396 d.2, q.1-0041 8
d.2, q.1-0041 conveniunt in eodem modo appetitus, conveniunt etiam in eodem
- 397 d.2, q.1-0046 8
d.2, q.1-0046 vivere, quam refert Albertus, lib De plantis, in principio; et Plutarchus,
- 398 d.2, q.1-0052 4
d.2, q.1-0052 16 et 17 in illud: "Spiravit in faciem eius spiraculum vitae", inquit:
- 399 d.2, q.1-0052 7
d.2, q.1-0052 16 et 17 in illud: "Spiravit in faciem eius spiraculum vitae", inquit:
- 400 d.2, q.1-0054 1
d.2, q.1-0054 in animam viventem."
- 401 d.2, q.1-0063 8
d.2, q.1-0063 prius moriatur." Et ex Psalmo 77: "Occidit in grandine vineas
- 402 d.2, q.1-0064 10
d.2, q.1-0064 eorum." Et ex illo Ioannis: "Nisi granum frumenti cadens in
- 403 d.2, q.1-0073 7
d.2, q.1-0073 gradum inanimatarum; sed omnia vegetabilia sunt in hoc gradu *
- 404 d.2, q.1-0078 5
d.2, q.1-0078 essendi nam licet constituentur in omni perfectione sua tam accidentali

- 405 d.2, q.1-0081 4
d.2, q.1-0081 inanimatis; ergo sunt in superiori gradu, atque adeo in gradu *
- 406 d.2, q.1-0081 9
d.2, q.1-0081 inanimatis; ergo sunt in superiori gradu, atque adeo in gradu *
- 407 d.2, q.1-0092 3
d.2, q.1-0092 experientia, nam in arbore sunt radices, folia, etc, quae habent diversa *
- 408 d.2, q.1-0094 7
d.2, q.1-0094 vegetabilium praebet modus nutritionis et generationis in illis *
- 409 d.2, q.1-0095 8
d.2, q.1-0095 inventus. Nutriunt enim se quadam proportione observata in omnibus suis
- 410 d.2, q.1-0096 7
d.2, q.1-0096 partibus, ut 1 De generatione exposuimus, in quo ab inanimatis *
- 411 d.2, q.1-0114 9
d.2, q.1-0114 supponunt gradum corporeum nec potest aliquis eorum nisi in corpore
- 412 d.2, q.1-0127 3
d.2, q.1-0127 supponi debet in omni sentienti.
- 413 d.2, q.1-0134 5
d.2, q.1-0134 Empedocli et Platoni, qui in hoc distinguebant plantas ab animalibus,
- 414 d.2, q.1-0158 7
d.2, q.1-0158 convertendum illud non fuit necessarius, maxime in plantis quae, cum
- 415 d.2, q.1-0165 5
, q.1-0165 vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum
- 416 d.2, q.1-0168 2
d.2, q.1-0168 Item, in inanimatis illa actio per se versatur circa extrinsecam
- 417 d.2, q.1-0170 3
d.2, q.1-0170 perfectionem agentis; in vegetabilibus vero actio nutriendi per se tendit
- 418 d.2, q.1-0175 6
d.2, q.1-0175 cognitio sensitiva et intellectiva conveniunt in ratione cognitionis, et *
- 419 d.2, q.1-0176 2
d.2, q.1-0176 differunt in modo, tamen quia ille modus facit rem esse alterius superioris
- 420 d.2, q.1-0177 10
d.2, q.1-0177 ordinis, ideo principium illius constituit alium gradum rerum. Sic in
- 421 d.2, q.1-0187 6
d.2, q.1-0187 4 et 5. Licet ergo in inanimatis reperiatur aliqualis attractio unius
- 422 d.2, q.1-0188 8
d.2, q.1-0188 rei ad aliam, non tamen haec quae in vivente fit. Similiter disponere
- 423 d.2, q.1-0189 5
d.2, q.1-0189 rem aliquam ad conversionem in similem substantiam commune est
- 424 d.2, q.1-0192 3
d.2, q.1-0192 Ad tertium, in libris De Caelo. Vide.

- 425 d.2, q.1-0194 1
d.2, q.1-0194 in modo appetitus. Omnia enim haec appetunt sine actu elicito; et ideo
- 426 d.2, q.1-0196 5
d.2, q.1-0196 quod omnia quae conveniunt in modo appetitus, conveniant etiam
- 427 d.2, q.1-0197 1
d.2, q.1-0197 in gradu essendi, nam ille modus appetendi consequitur formam *
- 428 d.2, q.1-0216 1
d.2, q.1-0216 in suam substantiam quantum amittat. Unde adhuc hoc proprie non est
- 429 d.2, q.1-0228 9
d.2, q.1-0228 quantitatis et non maioris; ideo postquam produxit fructus in ea *
- 430 d.2, q.1-0234 1
d.2, q.1-0234 in vegetabilibus inventa provenit vel ex intrinseca limitatione seu
- 431 d.2, q.1-0237 6
d.2, q.1-0237 ab auctore naturae ordinata et in tali gradu et ordine constituta, ut sint
- 432 d.2, q.2-0004 7
d.2, q.2-0004 potest esse veram animam; id tamen in quaestionem vertimus, non
- 433 d.2, q.2-0007 4
d.2, q.2-0007 2 Argitur tamen in partem negativam, primo, quia omnis anima
- 434 d.2, q.2-0026 7
d.2, q.2-0026 illa quae a principio intrinseco eius in quo est active procedit, non per
- 435 d.2, q.2-0028 4
d.2, q.2-0028 operatio sensuum, ut in nobis experimur; et operatio ab appetitu elicita,
- 436 d.2, q.2-0030 5
d.2, q.2-0030 cognitio et appetitus fit in animalibus; ergo forma, quae est
- 437 d.2, q.2-0035 9
d.2, q.2-0035 inter haec habent medium res sentientes; ergo, si in duobus extremis
- 438 d.2, q.2-0036 5
d.2, q.2-0036 reperitur vera anima, etiam in mediis. Mirabile enim esset quod *
- 439 d.2, q.2-0052 9
d.2, q.2-0052 rationis, quam sint omnes operationes plantarum; ergo sunt in altiori
- 440 d.2, q.2-0053 4
d.2, q.2-0053 gradu essendi; ergo in gradu animalium.
- 441 d.2, q.2-0084 3
d.2, q.2-0084 et interius in capite habent eadem organa et receptacula sensuum et
- 442 d.2, q.2-0092 10
d.2, q.2-0092 ut canis timet hominem aut locum a quo vel in quo fuit iterum et semel
- 443 d.2, q.2-0094 8
d.2, q.2-0094 Item, omnes motus aut signa exteriora, quae in brutis videmus,
- 444 d.2, q.2-0096 7
d.2, q.2-0096 signis ostendat se sentire, nulla poterimus in ea plura fingere signa quam

- 445 d.2, q.2-0097 2
d.2, q.2-0097 reperiantur in brutis; est ergo evidens demonstratio a posteriori illa
- 446 d.2, q.2-0099 6
d.2, q.2-0099 demonstratio a posteriori, nulla est in Physica.
- 447 d.2, q.2-0102 5
d.2, q.2-0102 sicut brutum quoddam, quia in nullo opere ratione utitur, nec dat
- 448 d.2, q.2-0108 5
d.2, q.2-0108 hic ab Aristotele, quod in viventibus mortalibus habeat verum, non
- 449 d.2, q.2-0109 2
d.2, q.2-0109 vero in immortalibus, quod forte dixit propter intelligentiam, aut,
- 450 d.2, q.2-0112 7
d.2, q.2-0112 de principio ratiocinandi quod proprie ratiocinatur in corpore.
- 451 d.2, q.2-0119 5
d.2, q.2-0119 separatur a principio sentiendi in corporibus.
- 452 d.2, q.2-0123 2
d.2, q.2-0123 subordinatae, in eodem principio radicanur; sic autem se habent sensus
- 453 d.2, q.2-0140 4
d.2, q.2-0140 11 Ad argumentum in principio factum respondetur quod sentire
- 454 d.2, q.2-0144 8
d.2, q.2-0144 Item, animalia movent sese, etiam si sint in perfecto statu
- 455 d.2, q.2-0145 2
d.2, q.2-0145 et in loco naturali suo; inanimata vero quasi per accidens moventur,
- 456 d.2, q.2-0149 2
d.2, q.2-0149 et in praesenti est etiam falsa minor, nam animalia habent virtutem
- 457 d.2, q.2-0151 6
d.2, q.2-0151 cum libertate, nam libertas consistit in hoc quod positus omnibus *
- 458 d.2, q.2-0162 2
d.2, q.2-0162 naturae in compositione istorum animalium, nam quia nimio usu vires
- 459 d.2, q.2-0164 9
d.2, q.2-0164 necessario debeant ab operatione sensitivae animae vacare, ut in solis
- 460 d.2, q.2-0171 12
d.2, q.2-0171 procedere ab anima, non ut anima, sed ut natura, et referri in generans;
- 461 d.2, q.2-0174 3
d.2, q.2-0174 interrumpitur, ut in Physicis dictum est.
- 462 d.2, q.3-0006 7
d.2, q.3-0006 explicandam multo plura necessaria sunt quam in aliis animabus, de
- 463 d.2, q.3-0013 8
d.2, q.3-0013 materialis formae est quod a materia pendeat in esse, atque adeo quod
- 464 d.2, q.3-0020 9
d.2, q.3-0020 convenire formis aliorum viventium. Omnes enim illae pendent in esse a

- 465 d.2, q.3-0027 10
d.2, q.3-0027 Et eadem fuit sententia Platonis, ut late Philoponus probat in *
- 466 d.2, q.3-0038 3
d.2, q.3-0038 et esse in alio sibi repugnant; sed omnis forma est in alio; ergo
- 467 d.2, q.3-0038 11
d.2, q.3-0038 et esse in alio sibi repugnant; sed omnis forma est in alio; ergo
- 468 d.2, q.3-0051 9
d.2, q.3-0051 Patet maior, quia quod est immateriae est independens in esse a
- 469 d.2, q.3-0052 4
d.2, q.3-0052 corpore; ergo et in fieri; ergo potest multiplicari et fieri per se absque
- 470 d.2, q.3-0058 3
d.2, q.3-0058 4 Intellectus in operibus suis habet maximam dependentiam
- 471 d.2, q.3-0060 3
d.2, q.3-0060 ut patet in dormiente, et in pueris, qui propter defectum sensuum
- 472 d.2, q.3-0060 6
d.2, q.3-0060 ut patet in dormiente, et in pueris, qui propter defectum sensuum
- 473 d.2, q.3-0061 6
d.2, q.3-0061 non habent usum rationis, et in insensatis. Et e contrario, aptitudo
- 474 d.2, q.3-0062 5
d.2, q.3-0062 corporis confert intellectui, et in corpore melius complexionato est
- 475 d.2, q.3-0069 3
d.2, q.3-0069 hominis." Sed in contrarium est veritas.
- 476 d.2, q.3-0077 1
d.2, q.3-0077 in 3 De anima, et Arabici, qui aiebant animam simul cum corpore
- 477 d.2, q.3-0081 2
d.2, q.3-0081 Concilium, in quo Origenes vi disputationis eos convincit, ut narrat
- 478 d.2, q.3-0083 5
d.2, q.3-0083 5 Sed omissis erroribus, in decisione huius quaestionis tria *
- 479 d.2, q.3-0085 6
d.2, q.3-0085 1 Quid ratio naturalis inveniri in hac re possit.
- 480 d.2, q.3-0091 5
d.2, q.3-0091 comprehendimus animam nostram prout in se est; est ergo probanda
- 481 d.2, q.3-0092 6
d.2, q.3-0092 ex operationibus quas nos experimur in nobis, supponendo quod ex
- 482 d.2, q.3-0094 4
d.2, q.3-0094 quale sit principium in quo radicatur talis potentia.
- 483 d.2, q.3-0095 11
d.2, q.3-0095 7 Adhibentur rationes naturales. Evidens est enim quod si est in
- 484 d.2, q.3-0100 6
d.2, q.3-0100 ordinatur, et quia ipsa operatio in potentia tamquam in subiecto *

- 485 d.2, q.3-0100 9
d.2, q.3-0100 ordinatur, et quia ipsa operatio in potentia tamquam in subiecto *
- 486 d.2, q.3-0103 1
d.2, q.3-0103 in potentia corporea; si autem potentia est spiritualis, etiam forma,
- 487 d.2, q.3-0109 2
d.2, q.3-0109 proportionatum in quo recipiatur; hoc autem non potest esse aliquid materiale;
- 488 d.2, q.3-0119 2
d.2, q.3-0119 esse in nobis aliquam operationem et potentiam spiritualem. Quod
- 489 d.2, q.3-0129 7
d.2, q.3-0129 "intus existens prohibet extraneum", ut patet in visu, qui si esset
- 490 d.2, q.3-0146 7
d.2, q.3-0146 a natura recepti. Ruit ergo fundamentum in quo fundatur ratio.
- 491 d.2, q.3-0149 3
d.2, q.3-0149 ab illo in esse reali, ut quia materia realiter recipit omnem formam, ideo
- 492 d.2, q.3-0151 11
d.2, q.3-0151 intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse
- 493 d.2, q.3-0155 5
d.2, q.3-0155 videtur fulciri. Et tamen in hoc sensu sumenda est propositio in ratione,
- 494 d.2, q.3-0155 11
d.2, q.3-0155 videtur fulciri. Et tamen in hoc sensu sumenda est propositio in ratione,
- 495 d.2, q.3-0158 2
d.2, q.3-0158 Item, in visu nostro, qui licet habeat intra se unum visibile,
- 496 d.2, q.3-0161 3
d.2, q.3-0161 Aristotelis fundatur in illa propositione: "Recipiens debet esse *
- 497 d.2, q.3-0162 6
d.2, q.3-0162 denudatum a natura recepti", quae in praesenti habet hunc sensum: Quod
- 498 d.2, q.3-0166 8
d.2, q.3-0166 Pro nunc dico illam non habere locum in natura spirituali, ut
- 499 d.2, q.3-0167 6
d.2, q.3-0167 primum argumentum probat; habet tamen in natura materiali, ut *
- 500 d.2, q.3-0169 8
d.2, q.3-0169 non potest illas cognoscere secundum illum gradum in quo illas habet,
- 501 d.2, q.3-0173 9
d.2, q.3-0173 medium viride, omnia apparent illius coloris. Quod docet in potentiis
- 502 d.2, q.3-0199 4
d.2, q.3-0199 independentiam; et ideo in materialibus potentiis habet verum quod ad
- 503 d.2, q.3-0216 5
d.2, q.3-0216 non cognoscentibus, et est in superiori quodam gradu; huiusmodi
- 504 d.2, q.3-0225 6
d.2, q.3-0225 consequentia, nam si potentia, ut in illo gradu constituatur, requirit

- 505 d.2, q.3-0237 5
d.2, q.3-0237 magis vel minus perfectum in eodem gradu. Consequens est falsum;
- 506 d.2, q.3-0238 8
d.2, q.3-0238 ergo. Sequela probatur, nam ratio cognitionis sensitivae in communi
- 507 d.2, q.3-0239 2
d.2, q.3-0239 consistit in hoc quod fiat medio organo corporeo, et per potentiam
- 508 d.2, q.3-0241 8
d.2, q.3-0241 organica. Minor probatur, nam est evidens esse in rebus gradum quemdam
- 509 d.2, q.3-0244 7
d.2, q.3-0244 cognitione alterius ordinis elevatioris; cuius elevatio in hoc consistit quod
- 510 d.2, q.3-0252 3
d.2, q.3-0252 Quae etiam in Angelis reperitur.
- 511 d.2, q.3-0256 5
d.2, q.3-0256 quarta ratio sit: Nam in nobis est actio qua cognoscimus res spirituales,
- 512 d.2, q.3-0279 6
d.2, q.3-0279 sensibilibus, et nudam rei naturam in universali contemplatur; haec autem
- 513 d.2, q.3-0280 3
d.2, q.3-0280 operatio ostendit in ipsa potentia, a qua fit, consimilem abstractionem
- 514 d.2, q.3-0292 11
d.2, q.3-0292 ratio sumitur ex modo quo intellectus apprehendit res, non sistendo in
- 515 d.2, q.3-0295 8
biectis multa
- 520 d.2, q.3-0327 6
d.2, q.3-0327 species, suum lumen, et quidquid in se habet penetrare conatur; non
- 521 d.2, q.3-0352 3
d.2, q.3-0352 immaterialitatem arguunt in tali potentia.
- 522 d.2, q.3-0354 2
d.2, q.3-0354 nisi in amore summi boni, sicut neque intellectus quiescit nisi in illius
- 523 d.2, q.3-0354 11
d.2, q.3-0354 nisi in amore summi boni, sicut neque intellectus quiescit nisi in illius
- 524 d.2, q.3-0366 6
d.2, q.3-0366 formas quaedam adeo perfectae, ut in se integre subsistentes sint, *
- 525 d.2, q.3-0372 6
d.2, q.3-0372 media quae cum primis conveniat in immaterialitate et intellectu, et
- 526 d.2, q.3-0373 3
d.2, q.3-0373 cum aliis in inferioribus praedicatis et informatione corporis. Est enim
- 527 d.2, q.3-0410 2
d.2, q.3-0410 potest in se substentari. Et isto modo esse desinunt omnes formae
- 528 d.2, q.3-0433 4
d.2, q.3-0433 enim rationis consistit in hoc quod esse non potest per se auferri per

- 529 d.2, q.3-0436 7
d.2, q.3-0436 manet totum; tamen semel posita existentia in simplici entitate *
- 530 d.2, q.3-0438 2
d.2, q.3-0438 corruptionem in illa.
- 531 d.2, q.3-0441 2
d.2, q.3-0441 manifestatur in anima, nam corruptibile est quod ab aliquo agente
- 532 d.2, q.3-0445 4
d.2, q.3-0445 circa aliquod subiectum in quo introducat suam formam, et *
- 533 d.2, q.3-0446 9
d.2, q.3-0446 introducendo generet aliquid, et generando corrumpat aliud; sed in anima
- 534 d.2, q.3-0449 3
d.2, q.3-0449 principium corruptionis; in anima autem nostra non est materia, neque
- 535 d.2, q.3-0456 6
d.2, q.3-0456 cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut
- 536 d.2, q.3-0463 4
d.2, q.3-0463 Item, est evidens in ratione naturali hominis finem esse *
- 537 d.2, q.3-0475 8
d.2, q.3-0475 tunc ultra. Sed hoc non exsequitur Deus in hac vita, nam videmus
- 538 d.2, q.3-0477 4
d.2, q.3-0477 reservatur hoc illis in sequentem vitam; ergo post vitam corporis manet
- 539 d.2, q.3-0479 5
d.2, q.3-0479 ex Psalmo: "Noli aemulari in malignantibus, etc." Et Psalmus
- 540 d.2, q.3-0483 10
d.2, q.3-0483 convincere animam nostram esse immortalem, sicut est evidens quod in
- 541 d.2, q.3-0486 5
d.2, q.3-0486 25 Sed nihilominus Scotus, in 4, d 43, q 2, ait rationem hanc non
- 542 d.2, q.3-0493 10
d.2, q.3-0493 Et ad Rom 1, Paulus: "Mercedem [...] sui erroris in semetipsis
- 543 d.2, q.3-0503 7
d.2, q.3-0503 neque poenae proprie, nam si quis in virtute delectatur, non est *
- 544 d.2, q.3-0509 8
d.2, q.3-0509 virtutis est maior quam delectatio; nec peccatores in operibus malis
- 545 d.2, q.3-0514 7
d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam
- 546 d.2, q.3-0515 1
d.2, q.3-0515 in novissimis eorum." Sic etiam solvit Hieronymus, cap 12, et *
- 547 d.2, q.3-0524 11
d.2, q.3-0524 27 Audi philosophos de poena malorum et de iustorum praemio in
- 548 d.2, q.3-0530 7
d.2, q.3-0530 fuit minima cum corporibus contagio suntque in corporibus humanis

- 549 d.2, q.3-0534 5
d.2, q.3-0534 mali nihil patieris, sursum in caelo permanet spiritus, at impiorum
- 550 d.2, q.3-0541 4
d.2, q.3-0541 recipiat sicut gessit in corpore. Excluditur haec evasio ex eo
- 551 d.2, q.3-0543 2
d.2, q.3-0543 nam in ordine naturae nihil est miraculosum; si ergo anima ex natura
- 552 d.2, q.3-0550 7
d.2, q.3-0550 suum finem; hunc autem non assequitur in hac vita plena miseriis.
- 553 d.2, q.3-0552 2
d.2, q.3-0552 vita in qua consequatur suum finem, saltem secundum principaliorem
- 554 d.2, q.3-0555 9
d.2, q.3-0555 Adde quod saepe homo odio habet corpus corruptibile in
- 555 d.2, q.3-0562 8
d.2, q.3-0562 Qua ratione saepe utitur D Thomas, specialiter, in 2, d 19, q 1
- 556 d.2, q.3-0564 1
d.2, q.3-0564 in 4, d 43. q 2. Et ratio quidem probabilis est, non tamen *
- 557 d.2, q.3-0566 8
d.2, q.3-0566 31 Alia via desumitur ex dignitate hominis in universo.
- 558 d.2, q.3-0567 3
d.2, q.3-0567 Est enim in illo constitutus tamquam totius universi caput et finis, *
- 559 d.2, q.3-0577 5
d.2, q.3-0577 est necessarium, quia natura in necessariis non deficit; ergo potest *
- 560 d.2, q.3-0579 8
d.2, q.3-0579 fundamento viverent homines ut bruta, et inciderent in cogitationes illas:
- 561 d.2, q.3-0583 3
d.2, q.3-0583 est mortalis, in animo meo Epicurus habet palmam. "Et haec de prima
- 562 d.2, q.3-0588 4
d.2, q.3-0588 hominum recte sentientium in lumine naturae, seclusa fidei illustratione.
- 563 d.2, q.3-0591 10
d.2, q.3-0591 hoc Mercurius Trismegistus, qui Dialogo 10, sic ait: "Anima in corpus
- 564 d.2, q.3-0606 6
d.2, q.3-0606 pythagorico: "Si deposito, inquit, corpore in liberum ascenderis aetherem
- 565 d.2, q.3-0608 7
d.2, q.3-0608 2, cap 18. Idem habuit Plato in Phaedone et in Phaedro,
- 566 d.2, q.3-0608 10
d.2, q.3-0608 2, cap 18. Idem habuit Plato in Phaedone et in Phaedro,
- 567 d.2, q.3-0626 9
d.2, q.3-0626 D. Thomas, 2 Contra Gentes, cap 85. Et in hac veritate secuta
- 568 d.2, q.3-0628 3
d.2, q.3-0628 resurrectione carnis, in principio. Tenuit Apuleius, lib De deo Socratis, et

- 569 d.2, q.3-0642 1
d.2, q.3-0642 in hoc conveniunt illud esse immortale.
- 570 d.2, q.3-0643 5
d.2, q.3-0643 Eadem sententiam refert Plato, in Menone, tenuisse *
- 571 d.2, q.3-0653 3
d.2, q.3-0653 Apollinem respondisse in oraculo animam esse immortalem. Idem colligitur
- 572 d.2, q.3-0655 10
d.2, q.3-0655 Metamorphoseos. Et saepe poetae multa dicunt de Campis Elysiis, in quibus
- 573 d.2, q.3-0656 4
d.2, q.3-0656 animas spatari fabulantur; in quo fatentur illas esse immortales. Alii
- 574 d.2, q.3-0657 3
d.2, q.3-0657 defunctos heroes in deorum numerum referebant. "Defunctis superest
- 575 d.2, q.3-0671 6
d.2, q.3-0671 meum videbatis, sed cum esse in hoc corpore ex his rebus quas
- 576 d.2, q.3-0677 8
d.2, q.3-0677 D Augustinus, 1 De civitate, et Ammonius, in Prooemio *
- 577 d.2, q.3-0690 2
d.2, q.3-0690 cognita in omnibus nationibus et in omni tempore, et praecipue ab
- 578 d.2, q.3-0690 6
d.2, q.3-0690 cognita in omnibus nationibus et in omni tempore, et praecipue ab
- 579 d.2, q.3-0695 8
d.2, q.3-0695 cognoscimus. Et multi eorum hanc veritatem cognoscentes in multis
- 580 d.2, q.3-0697 5
d.2, q.3-0697 circa modum existendi illius in corpore, aut circa multitudinem *
- 581 d.2, q.3-0703 7
d.2, q.3-0703 loco exactius possemus inquirere. Est enim in hac parte obscura valde
- 582 d.2, q.3-0710 8
d.2, q.3-0710 Pomponatius, lib De immortalitate animae, et Caietanus, in 1 De Anima.
- 583 d.2, q.3-0715 2
d.2, q.3-0715 Philoponus, in prooemio De Anima, tx. 13 et 65 et 82, et lib 2, tx. 25 et 26;
- 584 d.2, q.3-0717 13
d.2, q.3-0717 lib 2, tx. 11 et 20, Aegidius, lib 3, cap 4, Durandus, in 2, d 18,
- 585 d.2, q.3-0721 3
d.2, q.3-0721 Scotus vero, in 4, d 43, q 2, a 2, censet Aristotelem de hac re
- 586 d.2, q.3-0722 5
d.2, q.3-0722 fuisse dubium. Idem Hervaeus, in 1, d 1, q 1, Niphus, De *
- 587 d.2, q.3-0730 5
d.2, q.3-0730 patent ex discursu illius in his libris De Anima.
- 588 d.2, q.3-0731 8
d.2, q.3-0731 Et incipiendum est a quibusdam conditionalibus positus in

- 589 d.2, q.3-0732 4
d.2, q.3-0732 prooemio, quarum expositionem in hunc locum reicimus. 1 Si
- 590 d.2, q.3-0739 2
d.2, q.3-0739 Aristoteles in eis non arguit, in quo multi falsi sunt, ut Themistius,
- 591 d.2, q.3-0739 6
d.2, q.3-0739 Aristoteles in eis non arguit, in quo multi falsi sunt, ut Themistius,
- 592 d.2, q.3-0753 8
d.2, q.3-0753 quod quaedam sunt operationes quae, licet originentur in anima,
- 593 d.2, q.3-0754 2
d.2, q.3-0754 tamen in corpore perficiuntur, et in illa subiectantur; et istae operationes
- 594 d.2, q.3-0754 6
d.2, q.3-0754 tamen in corpore perficiuntur, et in illa subiectantur; et istae operationes
- 595 d.2, q.3-0755 11
d.2, q.3-0755 dicuntur communes. Aliae vero operationes et oriuntur ab anima et in
- 596 d.2, q.3-0763 4
d.2, q.3-0763 constat ex dictis in principio huius quaestionis quia operatio
- 597 d.2, q.3-0776 5
d.2, q.3-0776 manifeste formam etiam dependere in esse.
- 598 d.2, q.3-0778 2
d.2, q.3-0778 proponit in illo prooemio. In lib autem 3, quasi sub illo subsumens.
- 599 d.2, q.3-0779 3
d.2, q.3-0779 docet esse in nobis aliquam operationem propriam animae, nempe *
- 600 d.2, q.3-0805 4
d.2, q.3-0805 41 Citavimus etiam in prooemio devia loca Aristotelis in quibus *
- 601 d.2, q.3-0805 9
d.2, q.3-0805 41 Citavimus etiam in prooemio devia loca Aristotelis in quibus *
- 602 d.2, q.3-0811 3
d.2, q.3-0811 mentem; et in hac secunda beatitudinem collocat. Et improbat eos qui
- 603 d.2, q.3-0814 3
d.2, q.3-0814 praestantissimum quod in nobis est; et 9 Ethicorum, cap 8: *
- 604 d.2, q.3-0816 1
d.2, q.3-0816 in illo opere tribuit amico vitam brevi duraturam, sibi autem magnum
- 605 d.2, q.3-0821 8
d.2, q.3-0821 Et primo incipiamus a prima illa conditionali in *
- 606 d.2, q.3-0846 6
d.2, q.3-0846 Quae expositio habet magnum fundamentum in littera *
- 607 d.2, q.3-0852 2
d.2, q.3-0852 Praeterea in illo textu ait quod propria animae *
- 608 d.2, q.3-0853 11
d.2, q.3-0853 operatio est illa quae proprie fit sine corpore; addit tamen in lib 3 quod

- 609 d.2, q.3-0855 9
d.2, q.3-0855 ergo secundum eum non est operatio propria. Unde in eodem *
- 610 d.2, q.3-0873 3
d.2, q.3-0873 1 Quia in principio illius prooemii habet haec verba:
- 611 d.2, q.3-0878 1
d.2, q.3-0878 in ipso animali ratione animae; huiusmodi autem est omnis operatio
- 612 d.2, q.3-0880 3
d.2, q.3-0880 2 Aristoteles in illo prooemio ait quod illa operatio
- 613 d.2, q.3-0882 10
d.2, q.3-0882 qua corpus patitur; ab illa autem corpus patitur, quae in illo *
- 614 d.2, q.3-0883 8
d.2, q.3-0883 subiectatur; ergo illa operatio quae non subiectatur in corpore non est *
- 615 d.2, q.3-0885 6
d.2, q.3-0885 3 Lib 2, cap 1, in fine ait: "Nihil autem vetat ut
- 616 d.2, q.3-0888 10
d.2, q.3-0888 quia non actuat corpus, id est, quia non subiectatur in illo, et quia non
- 617 d.2, q.3-0896 2
d.2, q.3-0896 Metaphysicae, in fine, omne immateriale esse immortale.
- 618 d.2, q.3-0900 9
d.2, q.3-0900 propriam; ergo aliud difficilius et rationabilius vult Aristoteles in illa
- 619 d.2, q.3-0903 2
d.2, q.3-0903 Aristotele in prooemio esse unicum medium ad demonstrandam *
- 620 d.2, q.3-0904 7
d.2, q.3-0904 animae immortalitatem, tam secundum Aristotelem, quam in re ipsa. *
- 621 d.2, q.3-0914 8
d.2, q.3-0914 putans illud esse medium, consequenter dixit animam in corpore posse
- 622 d.2, q.3-0919 4
d.2, q.3-0919 credatur supposuisse illud in sensu falso.
- 623 d.2, q.3-0925 5
d.2, q.3-0925 expositio. At vero Aristoteles, in 3 De Anima, non dicit quod
- 624 d.2, q.3-0930 3
d.2, q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 625 d.2, q.3-0930 6
d.2, q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 626 d.2, q.3-0930 9
d.2, q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 627 d.2, q.3-0937 4
d.2, q.3-0937 corpore. Quod quidem in se verum est, non tamen est sensus Aristotelis.
- 628 d.2, q.3-0973 8
d.2, q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '

- 629 d.2, q.3-0981 9
d.2, q.3-0981 corrumpitur non simpliciter, sed quantum ad passibilitatem; nam in
- 630 d.2, q.3-0982 8
d.2, q.3-0982 hoc statu dicitur intellectus passivus, quia est in potentia et recipit;
- 631 d.2, q.3-0983 7
d.2, q.3-0983 separatus autem a corpore semper erit in actu, et ideo non manebit
- 632 d.2, q.3-0984 13
d.2, q.3-0984 passibilis. Quomodo D Thomas, 1 p, q 54, a 4, ait quod in Angelis
- 633 d.2, q.3-0985 8
d.2, q.3-0985 non est intellectus possibilis, quia semper sunt in actu, corrumpitur
- 634 d.2, q.3-0989 2
d.2, q.3-0989 habet in corpore, quia tunc careret operatione sensuum.
- 635 d.2, q.3-0990 6
d.2, q.3-0990 47 Tertius locus difficilis est in 3 Ethicorum, cap 10, ubi
- 636 d.2, q.3-0998 4
d.2, q.3-0998 Respondetur quod potius in libris Ethicorum multa *
- 637 d.2, q.3-1000 7
d.2, q.3-1000 amicorum eventus conducunt ad felicitatem mortuorum; in quo aperte *
- 638 d.2, q.3-1003 3
d.2, q.3-1003 beatitudinem hominum in hac vita; et hoc reprehendit Aristoteles *
- 639 d.2, q.3-1004 3
d.2, q.3-1004 inquires quod in hac vita etiam potest habere beatitudinem aliquam; et
- 640 d.2, q.3-1007 6
d.2, q.3-1007 comparat beatitudinem Dei beatitudini quam in actu habemus, quia
- 641 d.2, q.3-1011 10
d.2, q.3-1011 animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *
- 642 d.2, q.3-1012 2
d.2, q.3-1012 seminibus in potentia haberi statuendum est; de anima quoque sensitiva
- 643 d.2, q.3-1017 7
d.2, q.3-1017 nostrae, de quo dicendum est latius in quaestione sequenti. Pro
- 644 d.2, q.3-1020 4
d.2, q.3-1020 ait quod continetur in potentia materiae, non debet intelligi contineri
- 645 d.2, q.3-1021 2
d.2, q.3-1021 tamquam in causa, sed tamquam in potentia recepta. Fit enim semper
- 646 d.2, q.3-1021 6
d.2, q.3-1021 tamquam in causa, sed tamquam in potentia recepta. Fit enim semper
- 647 d.2, q.3-1022 2
d.2, q.3-1022 anima in materia disposita ad receptionem illius. Et haec de secunda
- 648 d.2, q.3-1028 10
d.2, q.3-1028 Probatur: Sap 2, 3 et 4 cap: "Iustorum animae in manu

- 649 d.2, q.3-1032 1
d.2, q.3-1032 in D Matthaem, Theophylactus, et Caietanum super illum
- 650 d.2, q.3-1045 9
d.2, q.3-1045 est promissio Messiae ad benedicendas omnes gentes. Et in
- 651 d.2, q.3-1048 9
d.2, q.3-1048 25. Item, quomodo dicitur quod Patres antiqui Christum in *
- 652 d.2, q.3-1050 1
d.2, q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."
- 653 d.2, q.3-1050 9
d.2, q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."
- 654 d.2, q.3-1053 2
d.2, q.3-1053 ut in libris Machabaeorum dicitur? Ut quid enim est purgatorium? Ut
- 655 d.2, q.3-1055 5
d.2, q.3-1055 manere constantissima veritas est in fide.
- 656 d.2, q.3-1058 1
d.2, q.3-1058 in quaestionem verti potest, quid sit de fide. Elementa enim *
- 657 d.2, q.3-1059 5
d.2, q.3-1059 corruptibilia sunt, et tamen in aeternum durabunt. Sic igitur posset quis dicere
- 658 d.2, q.3-1063 10
d.2, q.3-1063 1 Quia Sacra Scriptura tantum dicit quod anima manet in
- 659 d.2, q.3-1065 3
d.2, q.3-1065 2 Quia in Concilio 6, Constantinopolitano 3, sessione
- 660 d.2, q.3-1071 2
d.2, q.3-1071 Hieronymus in id Mt 11 "Qui [...] minor est in regno caelorum, etc";
- 661 d.2, q.3-1071 10
d.2, q.3-1071 Hieronymus in id Mt 11 "Qui [...] minor est in regno caelorum, etc";
- 662 d.2, q.3-1072 9
d.2, q.3-1072 et epist ad Algasiam, q 10, Chrysostomus, homil in Lucam,
- 663 d.2, q.3-1074 4
d.2, q.3-1074 immortales, nam Gabriel, in 2, d 2, q 1, ait Angelos non esse magis
- 664 d.2, q.3-1091 8
d.2, q.3-1091 pro quarta conclusione virtualiter hanc probant, nam in hac perpetuitate
- 665 d.2, q.3-1098 6
d.2, q.3-1098 eorum"; quasi dicat quod etiam in lumine naturali errarunt propter
- 666 d.2, q.3-1109 2
d.2, q.3-1109 argumenta in contrarium solvant. In VI etiam Synodo, Constantinopolitana
- 667 d.2, q.3-1111 3
d.2, q.3-1111 incorruptibilia. Idem in Concilio Viennensi, sub Clemente V.
- 668 d.2, q.3-1115 5
d.2, q.3-1115 spirituali. Et idem habetur in dicta Synodo Constantinopolitana, in

- 669 d.2, q.3-1115 9
d.2, q.3-1115 spirituali. Et idem habetur in dicta Synodo Constantinopolitana, in
- 670 d.2, q.3-1122 5
d.2, q.3-1122 Eadem veritatem confirmat Hieronymus in id Mt 10: "Animam
- 671 d.2, q.3-1131 1
d.2, q.3-1131 in quo virtualiter continetur quod est naturae intellectualis et
- 672 d.2, q.3-1134 4
d.2, q.3-1134 tantum ea quae in Sacra Scriptura continentur sunt de fide, sed etiam
- 673 d.2, q.3-1139 9
d.2, q.3-1139 non influente et dante illi esse, statim transiret in nihilum. Et haec
- 674 d.2, q.3-1152 4
d.2, q.3-1152 Gabrielis esse erroneam in fide et philosophia.
- 675 d.2, q.3-1158 9
d.2, q.3-1158 definitum, et fuit de ea re controversia magna in Ecclesia.
- 676 d.2, q.3-1173 7
d.2, q.3-1173 Haec conclusio posita est propter Scotum, in 4, d 43, q 2,
- 677 d.2, q.3-1183 1
d.2, q.3-1183 in se fortissimae sunt, fortiores etiam appareant.
- 678 d.2, q.3-1187 6
d.2, q.3-1187 Patet etiam hoc ex dictis in prima et secunda conclusione.
- 679 d.2, q.3-1188 3
d.2, q.3-1188 54 Argumenta in principio facta postulant singula difficultates *
- 680 d.2, q.3-1192 1
d.2, q.3-1192 in se esse subsistentem et informare aliud.
- 681 d.2, q.3-1205 1
d.2, q.3-1205 in homine senio confecto sensus omnes debilitantur; tunc autem *
- 682 d.2, q.3-1213 8
d.2, q.3-1213 55 Ad loca Sacrae Scripturae respondetur quod in primo fit sermo
- 683 d.2, q.3-1214 7
d.2, q.3-1214 de homine, quantum ad corpus; et in secundo de toto composito,
- 684 d.2, q.3-1215 6
d.2, q.3-1215 quod post mortem non manet; in tertio vero est sermo de morte
- 685 d.2, q.4-0003 3
d.2, q.4-0003 1 Diximus in superioribus esse de ratione animae quod sit actus
- 686 d.2, q.4-0015 8
d.2, q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita
- 687 d.2, q.4-0018 3
d.2, q.4-0018 3 Quantitas in Sacramento altaris, eo ipso quod sit subsistens,
- 688 d.2, q.4-0050 5
d.2, q.4-0050 naturaliter loquendo debet perpetuo in eo statu permanere; at vero

- 689 d.2, q.4-0067 5
d.2, q.4-0067 res aliqua est constituta in ultima specie substantiae per aliquam *
- 690 d.2, q.4-0074 11
d.2, q.4-0074 sic, sed ab anima sensitiva; et non ab anima sensitiva in genere; ergo
- 691 d.2, q.4-0075 1
d.2, q.4-0075 in specie particulari; ergo, etc.
- 692 d.2, q.4-0076 10
d.2, q.4-0076 2 In hac quaestione antiqui philosophi magis errarunt quam in *
- 693 d.2, q.4-0079 5
d.2, q.4-0079 et ideoasseruerunt esse in homine tamquam motorem solum et
- 694 d.2, q.4-0080 6
d.2, q.4-0080 gubernatorem. Fuit huius sententiae Plato in Alcibiade, quem *
- 695 d.2, q.4-0082 5
d.2, q.4-0082 cap 1, et Philoponus, in 2 De Anima, in prooemio, id videtur
- 696 d.2, q.4-0082 9
d.2, q.4-0082 cap 1, et Philoponus, in 2 De Anima, in prooemio, id videtur
- 697 d.2, q.4-0083 5
d.2, q.4-0083 sequi. Isti tamen ponebant in singulis hominibus proprium intellectum,
- 698 d.2, q.4-0087 5
d.2, q.4-0087 Theophrastus, Themistius et Avicenna in alium errorem *
- 699 d.2, q.4-0088 4
d.2, q.4-0088 inciderunt. Ponunt enim in homine formam quamdam substantialem *
- 700 d.2, q.4-0089 3
d.2, q.4-0089 constituentem illum in specie sua, tamen aiunt hanc formam non esse
- 701 d.2, q.4-0092 3
d.2, q.4-0092 operationem experimur in homine aliam superiorem, quae est *
- 702 d.2, q.4-0093 5
d.2, q.4-0093 intellectio, ideo ponunt esse in homine quamdam substantiam intellectualem
- 703 d.2, q.4-0095 10
d.2, q.4-0095 illi assistens; et hunc intellectum aiunt esse eundem numero in *
- 704 d.2, q.4-0096 6
d.2, q.4-0096 omnibus hominibus; qui tamen non in omnibus eadem intelligit, propter
- 705 d.2, q.4-0100 8
d.2, q.4-0100 optime illam impugnat, quia vere non solum in fide, sed etiam in
- 706 d.2, q.4-0100 12
d.2, q.4-0100 optime illam impugnat, quia vere non solum in fide, sed etiam in
- 707 d.2, q.4-0102 8
d.2, q.4-0102 3 Quid sit informare materiam. Quocirca sit in hac re prima
- 708 d.2, q.4-0110 7
d.2, q.4-0110 apta, ut, per adventum alterius entitatis in illa receptae, actuetur, et

- 709 d.2, q.4-0115 8
d.2, q.4-0115 ut sic dicam, illud vacuum quod erat in potentialitate materiae.
- 710 d.2, q.4-0125 8
d.2, q.4-0125 unum compositum substantiale per se unum et in propria specie *
- 711 d.2, q.4-0130 1
d.2, q.4-0130 in sua essentia per formam dantem esse rationalis; illa autem non est
- 712 d.2, q.4-0137 6
d.2, q.4-0137 ergo anima, quae constituit hominem in esse hominis, est superioris
- 713 d.2, q.4-0141 10
d.2, q.4-0141 non est forma, erit quaedam substantia spiritualis completa. Rursus, in
- 714 d.2, q.4-0143 8
d.2, q.4-0143 resultabit substantia integra corporalis completa; ergo erunt in homine
- 715 d.2, q.4-0168 3
d.2, q.4-0168 recipitur ergo in illa substantia quae fingitur esse mihi unita.
- 716 d.2, q.4-0194 14
d.2, q.4-0194 distinctus ab anima sive non, quia ad hoc nihil refert; ergo debet esse in
- 717 d.2, q.4-0196 2
d.2, q.4-0196 potentiae in nobis, ergo non erit potentia nostra. Minor vero probatur,
- 718 d.2, q.4-0212 8
d.2, q.4-0212 5 4 arguitur, nam ipse modus intelligendi in homine inventus est
- 719 d.2, q.4-0220 6
d.2, q.4-0220 integram omnino a corpore independentem in essentia sua, nam substantia,
- 720 d.2, q.4-0221 5
d.2, q.4-0221 quae nullo modo pendet in esse a corpore, non pendeat in operari; ergo
- 721 d.2, q.4-0221 11
d.2, q.4-0221 quae nullo modo pendet in esse a corpore, non pendeat in operari; ergo
- 722 d.2, q.4-0223 5
d.2, q.4-0223 illius, licet non debeat in actuali existentia.
- 723 d.2, q.4-0227 2
d.2, q.4-0227 saltem in naturalibus, nam propter accidentalem illam unionem ad corpus
- 724 d.2, q.4-0230 7
d.2, q.4-0230 esse liberum, et operationem meam esse in potestate mea; ergo *
- 725 d.2, q.4-0241 7
d.2, q.4-0241 informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *
- 726 d.2, q.4-0246 2
d.2, q.4-0246 convenit in hoc quod subsistens est; cum inferioribus autem formis
- 727 d.2, q.4-0247 1
d.2, q.4-0247 in hoc quod materiam informat. Et hoc modo "supremum infimi attingit
- 728 d.2, q.4-0249 3
d.2, q.4-0249 8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut

729 d.2, q.4-0261 13
d.2, q.4-0261 intellectivae; et ut sic non est forma corporis, quia intellectus non est in

730 d.2, q.4-0266 2
d.2, q.4-0266 corporis; in quo differt a principio sensitivo ut sic, nam principium *

731 d.2, q.4-0268 9
d.2, q.4-0268 vero intelligendi, absolute loquendo, salvatur sine corpore, ut in angelis

732 d.2, q.4-0272 6
d.2, q.4-0272 entitas substantialis, secundum totum quod in se habet, et secundum

733 d.2, q.4-0275 2
d.2, q.4-0275 hominem in esse hominis est vera forma hominis; sed illud est anima *

734 d.2, q.4-0277 1
d.2, q.4-0277 in esse animalis; ergo, etc.

735 d.2, q.4-0284 3
d.2, q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a

736 d.2, q.4-0286 8
d.2, q.4-0286 Item, id patet ex multis passionibus quae in composito *

737 d.2, q.4-0296 3
d.2, q.4-0296 enim Aristoteles in hoc 2 lib, cap 1 et 2, esse de ratione animae

738 d.2, q.4-0298 4
d.2, q.4-0298 cap 1, substantiae in materiam, formam et compositum, ubi per

739 d.2, q.4-0306 4
d.2, q.4-0306 substantia sit divisa in materiam et formam et compositum, anima est

740 d.2, q.4-0309 4
d.2, q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

741 d.2, q.4-0309 7
d.2, q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

742 d.2, q.4-0309 13
d.2, q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

743 d.2, q.4-0310 6
d.2, q.4-0310 subiecto disposito. Est ergo evidens in doctrina Aristotelis animam ut

744 d.2, q.4-0314 2
d.2, q.4-0314 nam in omnibus his capitulis nomine "animae" comprehendit semper

745 d.2, q.4-0315 3
d.2, q.4-0315 intellectivam ut in prooemio, et cap 1, lib 2, bis aut ter, et in

746 d.2, q.4-0315 14
d.2, q.4-0315 intellectivam ut in prooemio, et cap 1, lib 2, bis aut ter, et in

747 d.2, q.4-0319 6
d.2, q.4-0319 termini sunt sumendi eodem modo in praemisis et in conclusione; cum

748 d.2, q.4-0319 9
d.2, q.4-0319 termini sunt sumendi eodem modo in praemisis et in conclusione; cum

749 d.2, q.4-0326 6
d.2, q.4-0326 rationem quae convenit et animae in communi et omnibus contentis sub

750 d.2, q.4-0328 4
d.2, q.4-0328 subdit postea quod in singulis quaerendum est quaenam sit cuiusque

751 d.2, q.4-0329 3
d.2, q.4-0329 anima, scilicet in planta et in bruto et in homine; et inquit quod *

752 d.2, q.4-0329 6
d.2, q.4-0329 anima, scilicet in planta et in bruto et in homine; et inquit quod *

753 d.2, q.4-0329 9
d.2, q.4-0329 anima, scilicet in planta et in bruto et in homine; et inquit quod *

754 d.2, q.4-0349 1
d.2, q.4-0349 in hoc, quod per intellectivum, quod ab Aristotele ponitur potentia *

755 d.2, q.4-0357 4
d.2, q.4-0357 intelligimus primo; et in fine subdit intellectum contemplativum esse

756 d.2, q.4-0364 7
d.2, q.4-0364 11 Sed quid sibi vult Philosophus in illis verbis cap 3: "De *

757 d.2, q.4-0367 2
d.2, q.4-0367 quod in viventibus mortalibus, quibus inest ratio, insunt etiam caetera

758 d.2, q.4-0391 6
d.2, q.4-0391 Aristotelis, lib 2, cap 1, in fine, ubi ait quod "nondum patet, an anima

759 d.2, q.4-0398 6
d.2, q.4-0398 de limo terrae, et inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo

760 d.2, q.4-0399 1
d.2, q.4-0399 in animam viventem." Quae verba sancti omnes explicant de anima

761 d.2, q.4-0406 8
d.2, q.4-0406 "Germinet terra, etc; de homine vero: "Inspiravit in faciem eius,

762 d.2, q.4-0415 8
d.2, q.4-0415 imaginem, etc." Haec enim similitudo non est in corpore, sed in anima

763 d.2, q.4-0415 11
d.2, q.4-0415 imaginem, etc." Haec enim similitudo non est in corpore, sed in anima

764 d.2, q.4-0417 6
d.2, q.4-0417 constat, quia imago illa est in homine secundum id in quo superat *

765 d.2, q.4-0417 10
d.2, q.4-0417 constat, quia imago illa est in homine secundum id in quo superat *

766 d.2, q.4-0418 6
d.2, q.4-0418 reliqua corporalia; superat autem tantum in intellectu et voluntate; anima

767 d.2, q.4-0423 2
d.2, q.4-0423 gessit in corpore, sive bonum, sive malum"; ubi inquit Paulus *

768 d.2, q.4-0425 2
d.2, q.4-0425 quae in corpore gessit; illa autem opera sunt opera libera procedentia

- 769 d.2, q.4-0439 5
d.2, q.4-0439 temere asserentem, aut vertentem in dubium, quod substantia animae
- 770 d.2, q.4-0443 2
d.2, q.4-0443 Idem in Concilio Lateranensi V, sub Leone X, sess 8.
- 771 d.2, q.4-0447 2
d.2, q.4-0447 Praeterea in Concilio generali, sub Innocencio III, quod
- 772 d.2, q.4-0449 8
d.2, q.4-0449 natura, spiritu scilicet et corpore constitutum." Et in Symbolo *
- 773 d.2, q.4-0454 9
d.2, q.4-0454 qua unione integra natura humana resultat, et subsistens in illa natura
- 774 d.2, q.4-0455 9
d.2, q.4-0455 integra est homo; anima autem non subsistit nisi in parte, et ideo homo
- 775 d.2, q.4-0457 9
d.2, q.4-0457 2 sequitur principium intelligendi non esse unum tantum in
- 776 d.2, q.4-0460 7
d.2, q.4-0460 est quod huiusmodi formae sint diversae in diversis hominibus, nam
- 777 d.2, q.4-0464 4
d.2, q.4-0464 intellectus numero sit in omnibus hominibus, alias omnes eadem *
- 778 d.2, q.4-0466 6
d.2, q.4-0466 partes; ergo totus ille esset in quovis homine.
- 779 d.2, q.4-0467 2
d.2, q.4-0467 Rursus, in quolibet homine haberet eandem speciem *
- 780 d.2, q.4-0470 6
d.2, q.4-0470 elicit intellectus species suas, quae in ipso sunt subiective; si ergo
- 781 d.2, q.4-0471 6
d.2, q.4-0471 idem intellectus indivisibiliter esset idem in omnibus, haberet etiam
- 782 d.2, q.4-0472 3
d.2, q.4-0472 easdem species in omnibus; ergo et eosdem actus. Si ergo Petrus habet
- 783 d.2, q.4-0486 10
d.2, q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,
- 784 d.2, q.4-0488 1
d.2, q.4-0488 in omnibus.
- 785 d.2, q.4-0494 4
d.2, q.4-0494 ergo est quod in tot hominibus intelligeret simul res adeo diversas
- 786 d.2, q.4-0497 2
d.2, q.4-0497 intellectus in omnibus fuit: Quia si multiplicarentur intellectus, *
- 787 d.2, q.4-0500 7
d.2, q.4-0500 falsum, nam omnes possunt eandem rem in universali intelligere. Ratio
- 788 d.2, q.4-0502 6
d.2, q.4-0502 multiplicantur species et actus existentes in ipsis intellectibus. Et hoc docet

- 789 d.2, q.4-0505 8
d.2, q.4-0505 ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in
- 790 d.2, q.4-0505 11
d.2, q.4-0505 ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in
- 791 d.2, q.4-0507 4
d.2, q.4-0507 Physica, quae est in me et in alio, habet idem numero obiectum, nempe
- 792 d.2, q.4-0507 7
d.2, q.4-0507 Physica, quae est in me et in alio, habet idem numero obiectum, nempe
- 793 d.2, q.4-0508 5
d.2, q.4-0508 ens naturale, quod licet in ratione entis sit universale quid, tamen in
- 794 d.2, q.4-0508 12
d.2, q.4-0508 ens naturale, quod licet in ratione entis sit universale quid, tamen in
- 795 d.2, q.4-0515 7
d.2, q.4-0515 fuerunt et sunt, ut latius dicitur in solutione ad decimum.
- 796 d.2, q.4-0517 4
d.2, q.4-0517 requisita non est in ratione entitatis materialis, sed in ratione actus
- 797 d.2, q.4-0517 9
d.2, q.4-0517 requisita non est in ratione entitatis materialis, sed in ratione actus
- 798 d.2, q.4-0519 3
d.2, q.4-0519 receptivae consistit in hoc quod sint apta ad constituendum unum, et quod
- 799 d.2, q.4-0522 6
d.2, q.4-0522 tamen sensibus, qui illi sint in ministerium, et hos habet in corpore; et
- 800 d.2, q.4-0522 11
d.2, q.4-0522 tamen sensibus, qui illi sint in ministerium, et hos habet in corpore; et
- 801 d.2, q.4-0527 4
d.2, q.4-0527 et quod spiritus in hoc nihil de propria perfectione amittat, quin potius
- 802 d.2, q.4-0531 6
d.2, q.4-0531 media inter utramque, quae ambas in se contineret.
- 803 d.2, q.4-0533 1
d.2, q.4-0533 in materiali subiecto, non vero id repugnet formae substantiali. *
- 804 d.2, q.4-0534 8
d.2, q.4-0534 Respondetur rationem esse, quia accidens semper est in subiecto *
- 805 d.2, q.4-0535 4
d.2, q.4-0535 inhaerenter et dependenter in esse; quocirca subiectum semper habet *
- 806 d.2, q.4-0541 11
d.2, q.4-0541 quod anima rationalis est subsistens et habet proprium suum esse, in
- 807 d.2, q.4-0542 10
d.2, q.4-0542 quo cum Angelis convenit; et differt ab inferioribus formis in hoc quod
- 808 d.2, q.4-0543 9
d.2, q.4-0543 esse proprium communicat corpori et composito, cum est in illo; et hac

- 809 d.2, q.4-0548 7
d.2, q.4-0548 Hanc D Thomae doctrinam impugnat Scotus in 4, d 43, q 1,
- 810 d.2, q.4-0553 1
d.2, q.4-0553 in illa distinctione existentiae ab essentia, qua supposita, D Thomas
- 811 d.2, q.4-0554 10
d.2, q.4-0554 optime et consequenter loquitur. Est enim illius opinio quod in *
- 812 d.2, q.4-0557 4
d.2, q.4-0557 res alias, quod in aliis primo forma intrat materiam, et ex illis fit *
- 813 d.2, q.4-0558 5
d.2, q.4-0558 compositum cui dat esse; in homine vero, quia forma per se fit et est *
- 814 d.2, q.4-0559 6
d.2, q.4-0559 subsistens, ideo illa primo recipit in se esse, et intrans materiam, illud *
- 815 d.2, q.4-0581 9
d.2, q.4-0581 proprium partiale, quod secum trahit, cum quo etiam in materia recipitur.
- 816 d.2, q.4-0588 2
d.2, q.4-0588 quod in formis actuantibus subiecta duo est considerare:
- 817 d.2, q.4-0593 7
d.2, q.4-0593 Dico ergo quod subsistere et esse in alio tamquam in *
- 818 d.2, q.4-0593 10
d.2, q.4-0593 Dico ergo quod subsistere et esse in alio tamquam in *
- 819 d.2, q.4-0594 7
d.2, q.4-0594 sustentante repugnat; tamen subsistere et esse in alio actuando et perficiendo
- 820 d.2, q.4-0596 2
d.2, q.4-0596 est in corpore.
- 821 d.2, q.4-0598 9
d.2, q.4-0598 licet sit apta ad subsistendum, tamen dum est in corpore non subsistit,
- 822 d.2, q.4-0599 7
d.2, q.4-0599 quia subsistere excludit omnem modum essendi in alio, non est autem
- 823 d.2, q.4-0601 6
d.2, q.4-0601 unionem ad aliud, ut patet in humanitate Christi Domini.
- 824 d.2, q.4-0603 4
d.2, q.4-0603 enim quod anima in corpore non subsistit per se ad subsistentiam totius;
- 825 d.2, q.4-0606 1
d.2, q.4-0606 in composito. Quod non potest intelligi de distinctione reali, nam illud
- 826 d.2, q.4-0619 5
d.2, q.4-0619 quam uniat; ergo prius in se habet esse; ergo est subsistens. Minor
- 827 d.2, q.4-0622 1
d.2, q.4-0622 in Christo non habet subsistentiam propriam creatam, quia unitur *
- 828 d.2, q.4-0625 3
d.2, q.4-0625 perficit materiam in se manens independens ab illa.

- 829 d.2, q.4-0626 7
d.2, q.4-0626 Confirmatur. Quia de anima dum est in corpore vere *
- 830 d.2, q.4-0632 7
d.2, q.4-0632 operationes fiunt cum corpore, illae autem in sola anima. Verum est tamen, ut
- 831 d.2, q.4-0642 6
d.2, q.4-0642 Sed quaeres: Cum duo sint in accidentibus, scilicet *
- 832 d.2, q.4-0644 9
d.2, q.4-0644 aliis, non separando aliud, nam utrumque simul separat in *
- 833 d.2, q.4-0647 6
d.2, q.4-0647 haec duo distincta sint, et in anima rationali naturaliter separentur, non
- 834 d.2, q.4-0648 7
d.2, q.4-0648 est cur Deus non possit illa in accidenti separare.
- 835 d.2, q.4-0650 4
d.2, q.4-0650 quantitati panis, ut in Eucharistia, illam alicui substantiae uniret, tunc
- 836 d.2, q.4-0656 5
d.2, q.4-0656 etc. Respondetur quod si in rigore sumatur subiectum, id fieri
- 837 d.2, q.4-0660 3
d.2, q.4-0660 accidentia panis in Eucharistia, propter mirabilem unionem quam cum
- 838 d.2, q.4-0668 11
d.2, q.4-0668 Quam tetigit D Thomas, 1 p, q 75, a 7, in corpore quidem obscure,
- 839 d.2, q.4-0669 12
d.2, q.4-0669 et ad 3 clarius, quam explicat per operationes, nam anima nostra in
- 840 d.2, q.4-0672 5
d.2, q.4-0672 materiae, Aureolus, apud Capreolum, in 2, d 3, q 1, ad argumenta
- 841 d.2, q.4-0681 5
d.2, q.4-0681 Et inductione etiam patet in materialibus. Ignis enim
- 842 d.2, q.4-0704 9
d.2, q.4-0704 simpliciter est abstractior, quia est subsistens et independens in esse ab
- 843 d.2, q.4-0706 4
d.2, q.4-0706 necessario postulans subiectum in quo sit. Concludit tamen *
- 844 d.2, q.4-0722 1
d.2, q.4-0722 in suo esse; et hoc etiam efficit anima rationalis in homine; neque est
- 845 d.2, q.4-0722 10
d.2, q.4-0722 in suo esse; et hoc etiam efficit anima rationalis in homine; neque est
- 846 d.2, q.4-0726 7
d.2, q.4-0726 esse proportio; tamen illa non consistit in hoc, quod si anima est *
- 847 d.2, q.4-0727 9
d.2, q.4-0727 perfectissima, corpus illius constet ex perfectissima materia, sed in hoc
- 848 d.2, q.4-0739 2
d.2, q.4-0739 contrarietatem in corpore requisitam.

- 849 d.2, q.4-0744 3
d.2, q.4-0744 substantia, alias in separatione animae corrumperetur aliqua entitas *
- 850 d.2, q.4-0749 5
d.2, q.4-0749 Respondet ad argumenta Scotus, in 3, d 1, q 1, et
- 851 d.2, q.4-0755 8
d.2, q.4-0755 substantia nec accidens, sed est "substantiam esse in substantia", quare
- 852 d.2, q.4-0756 1
d.2, q.4-0756 in corruptione hominis desinit substantia esse in substantia; nulla tamen
- 853 d.2, q.4-0756 7
d.2, q.4-0756 in corruptione hominis desinit substantia esse in substantia; nulla tamen
- 854 d.2, q.4-0758 9
d.2, q.4-0758 Sed contra. Nam hoc quod est "substantiam esse in
- 855 d.2, q.4-0760 9
d.2, q.4-0760 accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *
- 856 d.2, q.4-0762 5
d.2, q.4-0762 Dicendum est ergo quod in morte hominis corrumpitur
- 857 d.2, q.4-0782 2
d.2, q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima
- 858 d.2, q.4-0782 11
d.2, q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima
- 859 d.2, q.4-0791 2
d.2, q.4-0791 ultima in hac materia, ideo pro nunc dicitur ad argumentum quod
- 860 d.2, q.4-0798 9
d.2, q.4-0798 fine; tamen ex parte frustraretur, quia de facto in perpetuum maneret
- 861 d.2, q.4-0800 7
d.2, q.4-0800 provisum de reunionem animarum ad corpora in die resurrectionis, quae hac
- 862 d.2, q.4-0804 4
d.2, q.4-0804 status, naturaliter loquendo, in perpetuum duraret. Maxima autem illa:
- 863 d.2, q.4-0806 3
d.2, q.4-0806 quando superest in natura via ad tollendam violentiam. Sed videtur
- 864 d.2, q.4-0812 2
d.2, q.4-0812 caecitatis, in quo nihil ponitur contra naturam, sed aufertur; *
- 865 d.2, q.4-0815 8
d.2, q.4-0815 ut quando aqua fit calida, nam ponitur in ea calor et aufertur frigiditas,
- 866 d.2, q.4-0820 10
d.2, q.4-0820 potest esse diu pugna, et ideo non diu perseverant in eodem statu;
- 867 d.2, q.4-0824 8
d.2, q.4-0824 semel caecus, quamvis perpetuo duraret, maneret semper in illo statu. *
- 868 d.2, q.4-0832 11
d.2, q.4-0832 asserentis animam non incipere simul cum corpore, sed fuisse antea in

- 869 d.2, q.4-0833 7
d.2, q.4-0833 aliis corporibus, et transmigrare de corpore in corpus. Idem tenuerunt
- 870 d.2, q.4-0837 4
d.2, q.4-0837 adaptantur; postea vero in corpora fuisse insertas. Et in Phaetro et in
- 871 d.2, q.4-0837 9
d.2, q.4-0837 adaptantur; postea vero in corpora fuisse insertas. Et in Phaetro et in
- 872 d.2, q.4-0837 12
d.2, q.4-0837 adaptantur; postea vero in corpora fuisse insertas. Et in Phaetro et in
- 873 d.2, q.4-0839 7
d.2, q.4-0839 gravissime deliquerunt et factae sunt incurabiles in Tartarum includuntur
- 874 d.2, q.4-0841 6
d.2, q.4-0841 delictorum mensuram; postea vero revocantur in corpora, et per varios
- 875 d.2, q.4-0842 2
d.2, q.4-0842 circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare
- 876 d.2, q.4-0843 10
d.2, q.4-0843 ad locum caelestem, vel certe incurabiles reddantur et mittantur in *
- 877 d.2, q.4-0857 2
d.2, q.4-0857 qui in poenam peccati detrusi sunt in corpora. Tandem Averroes,
- 878 d.2, q.4-0857 7
d.2, q.4-0857 qui in poenam peccati detrusi sunt in corpora. Tandem Averroes,
- 879 d.2, q.4-0858 6
d.2, q.4-0858 et qui ponunt unum intellectum in omnibus hominibus, aut principium
- 880 d.2, q.4-0863 9
d.2, q.4-0863 simul fieri cum homine. Est definita haec veritas in Concilio *
- 881 d.2, q.4-0864 8
d.2, q.4-0864 Bracarensi I, can 6, contra Priscillianistas, et in VI Synodo, act 11, et
- 882 d.2, q.4-0865 1
d.2, q.4-0865 in ep Sophronii. Idem Leo, Papa, ep 71, cap 10 et 11, et ep
- 883 d.2, q.4-0868 3
d.2, q.4-0868 12, Cyrillus in id Ioannis: "Qui illuminat omnem hominem,
- 884 d.2, q.4-0869 13
d.2, q.4-0869 etc." Vide D Thomam, 2 Contra Gentes, cap 83 et 84, et in 1 p, q
- 885 d.2, q.4-0879 7
d.2, q.4-0879 primo creatur a Deo, debet creari in optimo statu et illi maxime debito
- 886 d.2, q.4-0881 1
d.2, q.4-0881 in corpore; ergo non creatur nisi in illo.
- 887 d.2, q.4-0881 7
d.2, q.4-0881 in corpore; ergo non creatur nisi in illo.
- 888 d.2, q.4-0884 2
d.2, q.4-0884 nisi in ipsis corporibus diversis.

- 889 d.2, q.4-0885 8
d.2, q.4-0885 Item, si animae essent prius corpore, infunderentur in
- 890 d.2, q.4-0889 5
d.2, q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut
- 891 d.2, q.4-0889 8
d.2, q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut
- 892 d.2, q.4-0889 11
d.2, q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut
- 893 d.2, q.4-0890 10
d.2, q.4-0890 limbo; animae autem quae essent ante corpora non sunt in aliquo *
- 894 d.2, q.4-0894 6
d.2, q.4-0894 Item, tales animae vel essent in statu merendi, vel iam in
- 895 d.2, q.4-0894 11
d.2, q.4-0894 Item, tales animae vel essent in statu merendi, vel iam in
- 896 d.2, q.4-0896 7
d.2, q.4-0896 statum merendi; si autem iam sunt in termino, ergo iam habent merita
- 897 d.2, q.4-0897 6
d.2, q.4-0897 vel demerita; ergo iam fuerunt in corporibus; ergo nulla est anima
- 898 d.2, q.4-0898 6
d.2, q.4-0898 separata quae prius non fuerit in corpore.
- 899 d.2, q.4-0900 4
d.2, q.4-0900 animarum a corpore in corpus, sed unicuique corpori suam deberi
- 900 d.2, q.4-0909 3
d.2, q.4-0909 omnes postea in unum confluant, ut aliqui haeretici putant, aut vero
- 901 d.2, q.4-0910 3
d.2, q.4-0910 quod convertantur in daemones aut angelos. ut putavit Tertullianus,
- 902 d.2, q.4-0915 5
d.2, q.4-0915 Quae est veritas definita in Concilio Lateranensi V sub
- 903 d.2, q.4-0920 1
d.2, q.4-0920 in Sacra Scriptura legitur distinctio in animabus hominum qui *
- 904 d.2, q.4-0920 6
d.2, q.4-0920 in Sacra Scriptura legitur distinctio in animabus hominum qui *
- 905 d.2, q.4-0924 3
d.2, q.4-0924 prout gessit" in corpore. Habent ergo homines animas distinctas.
- 906 d.2, q.4-0934 9
d.2, q.4-0934 cap 70. Quae tamen sententia stultissima est, etiam in ratione
- 907 d.2, q.4-0937 3
d.2, q.4-0937 Damnatur hoc in Concilio Bracarense I, can 5, et a Leone,
- 908 d.2, q.4-0963 1
d.2, q.4-0963 in faciem eius spiraculum vitae", et illud Ps 32: "Qui fingit *

- 909 d.2, q.4-0974 3
d.2, q.4-0974 convenit." Plato in Timaeo inquit Supremum Deum animum creasse.
- 910 d.2, q.4-0982 5
d.2, q.4-0982 faciat ascensum." Cicero etiam in Tusculana: "Animorum, *
- 911 d.2, q.4-0983 2
d.2, q.4-0983 inquit, in terris nulla origo inveniri potest; nihil enim est in animis
- 912 d.2, q.4-0983 11
d.2, q.4-0983 inquit, in terris nulla origo inveniri potest; nihil enim est in animis
- 913 d.2, q.4-0990 2
d.2, q.4-0990 Scotus, in 4, d 43, q 2, a 2, ait quod secundum Aristotelem anima
- 914 d.2, q.4-0994 1
d.2, q.4-0994 in sua sententia:
- 915 d.2, q.4-0997 5
d.2, q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte
- 916 d.2, q.4-0997 12
d.2, q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte
- 917 d.2, q.4-0998 3
d.2, q.4-0998 esse contradictionem in Aristotele; tamen D Thomas, Quodl 10, a
- 918 d.2, q.4-1011 2
d.2, q.4-1011 Et in ea re Aristoteles falsus fuit.
- 919 d.2, q.4-1012 3
d.2, q.4-1012 35 Argumenta, in principio huius dubii posita, solutione non
- 920 d.2, q.4-1014 2
d.2, q.4-1014 Et in alio testimonio pars sumitur pro toto, et sensus est Iacob genuisse
- 921 d.2, q.4-1019 3
d.2, q.4-1019 ponere illam in introductione animae rationalis. Et tandem fatetur quod
- 922 d.2, q.4-1020 3
d.2, q.4-1020 dispositiones materiales in virtute animae patris generantis possunt *
- 923 d.2, q.4-1023 2
d.2, q.4-1023 dispositionum, in praesenti tamen non video quomodo sit possibile, neque cur
- 924 d.2, q.4-1024 9
d.2, q.4-1024 sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo
- 925 d.2, q.4-1032 12
d.2, q.4-1032 In homine enim non est alia anima nisi rationalis; et quia in illa
- 926 d.2, q.5-0007 5
d.2, q.5-0007 non possint reperiri simul in eodem supposito, quin potius habent inter
- 927 d.2, q.5-0014 4
d.2, q.5-0014 comparemus has animas in diversis viventibus existentes, nam tunc
- 928 d.2, q.5-0017 1
d.2, q.5-0017 in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa

- 929 d.2, q.5-0017 5
d.2, q.5-0017 in eodem supposito, ut in bruto, an re distinguantur anima vegetativa
- 930 d.2, q.5-0018 4
d.2, q.5-0018 et sensitiva; et in homine, an re distinguantur tres dictae animae.
- 931 d.2, q.5-0025 5
d.2, q.5-0025 Et confirmatur, nam si in homine tantum est una
- 932 d.2, q.5-0028 3
d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam
- 933 d.2, q.5-0028 8
d.2, q.5-0028 dividitur anima in illa tria membra, nam in divisione recta numquam
- 934 d.2, q.5-0035 6
d.2, q.5-0035 3 arguitur: In homine vel in bruto sunt quaedam partes
- 935 d.2, q.5-0037 1
d.2, q.5-0037 in illis partibus animae distinguuntur realiter.
- 936 d.2, q.5-0040 5
d.2, q.5-0040 sensum et nutritionem, sunt in ea parte duae animae realiter distinctae
- 937 d.2, q.5-0048 3
d.2, q.5-0048 asserebant esse in homine duas animas: alteram quae concupiscit adversus
- 938 d.2, q.5-0053 10
d.2, q.5-0053 Alii, quos refert Hieronymus, ep ad Hedybiam, q 12, in
- 939 d.2, q.5-0061 5
d.2, q.5-0061 intelligendi, sentiendi, et vegetandi in homine.
- 940 d.2, q.5-0063 5
d.2, q.5-0063 quam temerarium, nam imprimis in cap "Firmiter" habetur quod
- 941 d.2, q.5-0064 10
d.2, q.5-0064 fecit Deus hominem ex corpore et spiritu compactum. Et in Symbolo
- 942 d.2, q.5-0065 12
d.2, q.5-0065 Athanasii dicitur quod anima rationalis et caro unus est homo. Et in
- 943 d.2, q.5-0068 9
d.2, q.5-0068 corpus scilicet et animam rationalem. Et idem habetur in Concilio *
- 944 d.2, q.5-0069 5
d.2, q.5-0069 Toletano XV, 537 et in cap "In quadam", De celebratione missarum. Ex
- 945 d.2, q.5-0070 6
d.2, q.5-0070 quibus desumitur tale argumentum, quod in compositione hominis *
- 946 d.2, q.5-0072 5
d.2, q.5-0072 aperte docetur non esse in eo aliam animam.
- 947 d.2, q.5-0074 2
d.2, q.5-0074 inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo in animam *
- 948 d.2, q.5-0074 10
d.2, q.5-0074 inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo in animam *

- 949 d.2, q.5-0076 5
d.2, q.5-0076 ait primo constitui hominem in esse viventis; ergo, etc. Et Mt 10:
- 950 d.2, q.5-0081 3
d.2, q.5-0081 dicitur quod in morte pulvis traditur terrae, spiritus vero redit ad *
- 951 d.2, q.5-0082 4
d.2, q.5-0082 Dominum. Et similiter in morte Christi dicitur quod tradidit spiritum,
- 952 d.2, q.5-0085 6
d.2, q.5-0085 assumpsit numquam dimisit; si autem in homine esset alia anima praeter
- 953 d.2, q.5-0086 6
d.2, q.5-0086 rationalem, assumpsisset illam et dimisisset in triduo, quia illa non erat
- 954 d.2, q.5-0087 8
d.2, q.5-0087 perpetua, neque miraculose fuit conservata. Et similiter in resurrectione
- 955 d.2, q.5-0096 6
d.2, q.5-0096 acceptandum ut tale, ut praecipitur in cap Sancta Romana, 8, d.
- 956 d.2, q.5-0097 11
d.2, q.5-0097 19. In quibusdam vero libris Conciliorum non habentur illa verba in
- 957 d.2, q.5-0098 4
d.2, q.5-0098 dicta Synodo, tamen in emendatis codicibus habentur, ut notat *
- 958 d.2, q.5-0099 3
d.2, q.5-0099 archiepiscopus Toletanus in Summa Conciliorum, ubi illa refert. Et aperte
- 959 d.2, q.5-0106 5
d.2, q.5-0106 orthodoxae. Theologi fere omnes, in 2, d 15 et 16, D Thomas, 1 p,
- 960 d.2, q.5-0111 4
d.2, q.5-0111 ibi, et metaphysici in lib 8. Vide Soncinam, q 13. Et omnes tribuunt
- 961 d.2, q.5-0112 10
d.2, q.5-0112 eam Aristoteli, qui hoc affirmat, lib 1 De Anima, in fine; et aperte
- 962 d.2, q.5-0113 1
d.2, q.5-0113 in hoc 2, cap 3, et infra, lib 3, tx 108, ait quod si alia est forma
- 963 d.2, q.5-0117 5
d.2, q.5-0117 materiam, et istae videantur in 1 De Generatione, aliae sunt *
- 964 d.2, q.5-0119 4
d.2, q.5-0119 Prima sit: Si in homine est anima sensitiva distincta a *
- 965 d.2, q.5-0122 3
d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere
- 966 d.2, q.5-0123 5
d.2, q.5-0123 sub genere et non in specie; maxime quia illa anima essentialiter *
- 967 d.2, q.5-0124 7
d.2, q.5-0124 differt ab anima equi; est ergo in ultima specie animae sensitivae, sicut
- 968 d.2, q.5-0128 4
d.2, q.5-0128 inveniat suppositum completum in specie ultima substantiae, atque non

- 969 d.2, q.5-0134 3
d.2, q.5-0134 rationis integrae in speciebus suis requirunt in materia diversas *
- 970 d.2, q.5-0134 7
d.2, q.5-0134 rationis integrae in speciebus suis requirunt in materia diversas *
- 971 d.2, q.5-0135 9
d.2, q.5-0135 dispositiones; ergo impossibile est quod duae animae differentes in gradu
- 972 d.2, q.5-0138 5
d.2, q.5-0138 Confirmatur, 2, quia alias in homine esset duplex
- 973 d.2, q.5-0152 1
d.2, q.5-0152 in eadem anima sensitiva attentata operatio unius sensus impedit *
- 974 d.2, q.5-0153 5
d.2, q.5-0153 operationem alterius. Et similiter in facultatibus vitalibus et animalibus
- 975 d.2, q.5-0158 7
d.2, q.5-0158 alteratur. Quae docent ista omnia esse in eadem anima radicata.
- 976 d.2, q.5-0167 7
d.2, q.5-0167 unius integrae substantiae et ideo radicanter in uno et eodem principio.
- 977 d.2, q.5-0168 4
d.2, q.5-0168 Sic autem contingit in proposito, nam in homine vegetativum et *
- 978 d.2, q.5-0168 7
d.2, q.5-0168 Sic autem contingit in proposito, nam in homine vegetativum et *
- 979 d.2, q.5-0171 8
d.2, q.5-0171 anima. Et istae rationes probant etiam quod in brutis est eadem anima
- 980 d.2, q.5-0173 3
d.2, q.5-0173 6 Argumenta in principio posita postulant singulas quaestiones
- 981 d.2, q.5-0174 8
d.2, q.5-0174 ad sui solutionem, et ita unumquodque eorum in quadam quaestione
- 982 d.2, q.6-0002 8
d.2, q.6-0002 Utrum sit recta et sufficiens animae divisio in
- 983 d.2, q.6-0005 1
d.2, q.6-0005 in primo illius argumento tetigimus. Anima enim vegetativa non est
- 984 d.2, q.6-0008 7
d.2, q.6-0008 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum
- 985 d.2, q.6-0008 11
d.2, q.6-0008 sunt etiam una anima; divisio autem in qua membra coincidunt in unum
- 986 d.2, q.6-0010 9
d.2, q.6-0010 In hac quaestione omnes qui tenent unitatem animae in *
- 987 d.2, q.6-0012 2
d.2, q.6-0012 una in alia aliquo modo contineatur. Sequitur enim hoc evidenter ex
- 988 d.2, q.6-0036 11
d.2, q.6-0036 3 Cum hac opinione fere coincidit alia quae dicit quod in anima

- 989 d.2, q.6-0040 7
d.2, q.6-0040 rationes formales distinctas, tamen prout uniuntur in Deo in quadam
- 990 d.2, q.6-0040 9
d.2, q.6-0040 rationes formales distinctas, tamen prout uniuntur in Deo in quadam
- 991 d.2, q.6-0042 6
d.2, q.6-0042 Similiter virtus exsiccativa et calefactiva in inferioribus sunt *
- 992 d.2, q.6-0043 6
d.2, q.6-0043 formaliter distinctae, tamen prout uniuntur in eminenti virtute solis non *
- 993 d.2, q.6-0044 7
d.2, q.6-0044 distinguuntur. Et simile "quid est" reperitur in omnibus virtutibus *
- 994 d.2, q.6-0045 4
d.2, q.6-0045 inferioribus quando uniuntur in superioribus. Sic igitur anima vegetativa,
- 995 d.2, q.6-0047 2
d.2, q.6-0047 prout in quadam superiori ratione animae uniuntur, non distinguuntur
- 996 d.2, q.6-0050 4
d.2, q.6-0050 effectus autem formalis in anima rationali est unus illi adaequatus; ergo
- 997 d.2, q.6-0054 7
d.2, q.6-0054 et vegetativum; ergo haec non distinguuntur in illa. Antecedens patet,
- 998 d.2, q.6-0058 1
d.2, q.6-0058 in homine sit formaliter anima sensitiva et vegetativa videtur probari
- 999 d.2, q.6-0061 9
d.2, q.6-0061 quae sit formaliter talis; sed anima nostra dat in genere causae formalis
- 1000 d.2, q.6-0068 5
d.2, q.6-0068 Respondent quod continere eminenter in genere causae
- 1001 d.2, q.6-0070 1
d.2, q.6-0070 in genere causae formalis sufficit; lumen ergo continet calorem *
- 1002 d.2, q.6-0071 2
d.2, q.6-0071 eminenter in genere causae efficientis; et ideo etc.
- 1003 d.2, q.6-0073 6
d.2, q.6-0073 probat quod illa duo implicant in adiecto, scilicet "eminenter continere"
- 1004 d.2, q.6-0077 5
d.2, q.6-0077 quantitate et aliis. Ergo in universum formam aliquam esse talem *
- 1005 d.2, q.6-0081 6
d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est
- 1006 d.2, q.6-0083 8
d.2, q.6-0083 continet illam, ut lux causat calorem, quia in virtute continet illum;
- 1007 d.2, q.6-0084 5
d.2, q.6-0084 continere ergo non est in ratione causandi, sed in ratione essendi, ex
- 1008 d.2, q.6-0084 9
d.2, q.6-0084 continere ergo non est in ratione causandi, sed in ratione essendi, ex

- 1009 d.2, q.6-0085 9
d.2, q.6-0085 qua oritur ratio causandi. Male ergo distinguitur continere in hoc vel
- 1010 d.2, q.6-0096 6
d.2, q.6-0096 hominis et equi conveniunt univoce in ratione animae sensitivae; ergo
- 1011 d.2, q.6-0101 9
.2, q.6-0101 definitione ad definitum, nam ratio animae sensitivae consistit in hoc
- 1012 d.2, q.6-0109 9
d.2, q.6-0109 viventis; est ergo formaliter anima primo constituens rem in esse viventis;
- 1013 d.2, q.6-0117 8
d.2, q.6-0117 passibilis qualitas et qualitas. Et simile est in aliis.
- 1014 d.2, q.6-0119 3
d.2, q.6-0119 Respondetur: Ipsa in se non est corporea; est tamen formaliter
- 1015 d.2, q.6-0125 11
d.2, q.6-0125 5 Et ex his videtur improbari secunda opinio asserens quod in
- 1016 d.2, q.6-0128 7
d.2, q.6-0128 1 Nam ex hoc sequitur quod in homine non distinguantur
- 1017 d.2, q.6-0130 1
d.2, q.6-0130 in Praedicabilibus. Et probatur sequela, quia homo in esse animalis *
- 1018 d.2, q.6-0130 8
d.2, q.6-0130 in Praedicabilibus. Et probatur sequela, quia homo in esse animalis *
- 1019 d.2, q.6-0131 7
d.2, q.6-0131 constituitur per animam, ut sensitivam; et in esse hominis per eandem, ut
- 1020 d.2, q.6-0132 7
d.2, q.6-0132 rationalem; ergo anima rationalis et sensitiva in homine sunt idem *
- 1021 d.2, q.6-0135 5
d.2, q.6-0135 distinguuntur formaliter; ergo et in homine. Antecedens est concessum ab
- 1022 d.2, q.6-0140 4
d.2, q.6-0140 distinguuntur; ergo et in homine. Prima consequentia probatur, quia
- 1023 d.2, q.6-0141 1
d.2, q.6-0141 in homine reperitur formaliter anima rationalis et sensitiva, unaquaeque
- 1024 d.2, q.6-0142 7
d.2, q.6-0142 secundum propriam rationem formalem; ergo etiam in homine *
- 1025 d.2, q.6-0144 10
d.2, q.6-0144 3 arguitur, nam anima hominis et equi conveniunt univoce in
- 1026 d.2, q.6-0149 4
d.2, q.6-0149 duo sunt idem in aliqua ratione, a quocumque distinguitur unum, *
- 1027 d.2, q.6-0154 3
d.2, q.6-054 ergo formaliter in homine anima sensitiva et rationalis. Et eadem
- 1028 d.2, q.6-0160 3
d.2, q.6-0160 una includitur in alia; si vero considerentur secundo modo, in his *

- 1029 d.2, q.6-0160 10
d.2, q.6-0160 una includitur in alia; si vero considerentur secundo modo, in his *
- 1030 d.2, q.6-0170 1
d.2, q.6-0170 in quo viventia superant non viventia; hic autem gradus est *
- 1031 d.2, q.6-0183 7
d.2, q.6-0183 animas, qualis fuerit differentia et convenientia in ipsis compositis, talis
- 1032 d.2, q.6-0184 3
d.2, q.6-0184 debet esse in formis.
- 1033 d.2, q.6-0189 10
d.2, q.6-0189 7 Quod autem ut magis explicetur, notandum, 2, quod in
- 1034 d.2, q.6-0194 9
d.2, q.6-0194 specificari potest intra eumdem gradum, et sic specificatur in plantis; et
- 1035 d.2, q.6-0195 8
d.2, q.6-0195 ascendendo ad superiorem gradum, et sic specificatur in animalibus.
- 1036 d.2, q.6-0196 2
d.2, q.6-0196 Unde in anima plantae et animalis est formaliter ratio animae *
- 1037 d.2, q.6-0197 6
d.2, q.6-0197 vegetativae, tamen diverso modo, nam in anima animalis reperitur tantum
- 1038 d.2, q.6-0199 8
d.2, q.6-0199 differentiam elevantem illam ad rationem animae sensitivae; in planta vero
- 1039 d.2, q.6-0204 1
d.2, q.6-0204 in suo conceptu integro non tantum includit quod sit principium *
- 1040 d.2, q.6-0205 9
d.2, q.6-0205 sentiendi, sed etiam quod sit principium vegetandi. Dico "in conceptu *
- 1041 d.2, q.6-0208 3
d.2, q.6-0208 hoc includit in conceptu suo integro, sed etiam omnes superiores gradus,
- 1042 d.2, q.6-0213 6
d.2, q.6-0213 quae est occasio multarum aequivocationum in hac materia. Anima
- 1043 d.2, q.6-0215 4
d.2, q.6-0215 differentiam suam continetur in illo gradu; et isto modo solae animae *
- 1044 d.2, q.6-0221 4
d.2, q.6-0221 pro illa quae in specie sua ultima constituitur per differentiam *
- 1045 d.2, q.6-0222 2
d.2, q.6-0222 contentam in illo gradu; et isto modo anima rationalis non est formaliter
- 1046 d.2, q.6-0240 8
d.2, q.6-0240 3 colligitur ex dictis, quando inferiores rationes in superiori
- 1047 d.2, q.6-0242 6
d.2, q.6-0242 secundum se sunt distinctae, et in superiori non reperiuntur secundum
- 1048 d.2, q.6-0244 1
0244 in illo non distinguuntur. Et hoc modo iustitia et misericordia non *

- 1049 d.2, q.6-0245 2
d.2, q.6-0245 distinguuntur in Deo. Et signum huius continentiae superioris in inferiori
- 1050 d.2, q.6-0245 9
d.2, q.6-0245 distinguuntur in Deo. Et signum huius continentiae superioris in inferiori
- 1051 d.2, q.6-0247 4
d.2, q.6-0247 non reperiuntur univoce in Deo et creaturis; at quando rationes ipsae
- 1052 d.2, q.6-0248 2
d.2, q.6-0248 manent in superiori tamquam complentes unam rationem integram per
- 1053 d.2, q.6-0249 7
d.2, q.6-0249 modum actus et potentiae, tunc etiam in ipso superiori distinguuntur.
- 1054 d.2, q.6-0250 11
d.2, q.6-0250 Et signum huius continentiae est: si talis ratio manet univoca in
- 1055 d.2, q.6-0252 2
d.2, q.6-0252 uniuntur in rationali. Et ex his solvuntur argumenta dictarum *
- 1056 d.2, q.6-0259 7
d.2, q.6-0259 similiter anima hominis et bruti conveniunt in hoc quod sunt principia
- 1057 d.2, q.6-0261 3
d.2, q.6-0261 qui distinguitur in animam rationalem et bruti.
- 1058 d.2, q.6-0262 2
d.2, q.6-0262 Unde in hoc sensu conceptus communis animae est conceptus
- 1059 d.2, q.6-0263 3
d.2, q.6-0263 animae vegetativae in communi, sicut conceptus viventis, est conceptus
- 1060 d.2, q.6-0264 4
d.2, q.6-0264 rei vegetabilis. Et in hoc sensu dixit Aristoteles, hic, cap 3 et 4 quod
- 1061 d.2, q.6-0265 9
d.2, q.6-0265 nutritiva anima prima est et maxime communis. Et in hoc etiam sensu
- 1062 d.2, q.6-0267 4
d.2, q.6-0267 Item, ab anima in communi isto modo explicata sumitur
- 1063 d.2, q.6-0268 4
d.2, q.6-0268 coordinatio praedicatorum essentialium in praedicamento substantiae.
- 1064 d.2, q.6-0269 6
d.2, q.6-0269 Et iuxta hoc divisio animae in vegetativam, etc, sic explicanda est: Quod
- 1065 d.2, q.6-0270 4
d.2, q.6-0270 nomine "animae vegetativae" in membro dividente intelligatur ea quae
- 1066 d.2, q.6-0273 2
d.2, q.6-0273 bimembres in virtute continet, scilicet anima alia vegetativa tantum, alia
- 1067 d.2, q.6-0275 2
d.2, q.6-0275 Et in hoc sensu divisio est clara et caret omni difficultate, nec aliena
- 1068 d.2, q.6-0277 6
d.2, q.6-0277 Secunda convenientia istarum animarum est in modo *

- 1069 d.2, q.6-0279 4
d.2, q.6-0279 intellectio conveniunt generice in hoc quod quaelibet illarum est operatio
- 1070 d.2, q.6-0283 2
d.2, q.6-0283 anima" in communi, et definiri, et dividi.
- 1071 d.2, q.6-0294 11
d.2, q.6-0294 viventibus, et de sensitiva, ut est communis hominibus. Unde divisio in illo
- 1072 d.2, q.6-0296 10
d.2, q.6-0296 nam scientia de anima vegetativa ut sic eadem est in planta et in *
- 1073 d.2, q.6-0296 13
d.2, q.6-0296 nam scientia de anima vegetativa ut sic eadem est in planta et in *
- 1074 d.2, q.6-0300 3
d.2, q.6-0300 sint: vegetativa in communi, sensitiva in communi, et rationalis. Et
- 1075 d.2, q.6-0300 6
d.2, q.6-0300 sint: vegetativa in communi, sensitiva in communi, et rationalis. Et
- 1076 d.2, q.6-0303 2
d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *
- 1077 d.2, q.6-0303 11
d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *
- 1078 d.2, q.6-0320 4
d.2, q.6-0320 Tria autem inveniemus in rebus inanimatis:
- 1079 d.2, q.6-0329 3
d.2, q.6-0329 exercetur, et in corpore recipitur. Omnis autem forma, quae in operatione
- 1080 d.2, q.6-0329 10
d.2, q.6-0329 exercetur, et in corpore recipitur. Omnis autem forma, quae in operatione
- 1081 d.2, q.6-0333 2
d.2, q.6-0333 operatio in rebus quae per qualitatem sensibilem fit, tamen fit a principio
- 1082 d.2, q.6-0342 1
d.2, q.6-0342 in duobus gradum rerum inanimatarum: et ideo est propria anima,
- 1083 d.2, q.6-0344 8
d.2, q.6-0344 Alia tandem est operatio quae licet fiat in corpore, tamen neque
- 1084 d.2, q.6-0345 7
d.2, q.6-0345 fit medio corpore ut instrumento, neque in corpore recipitur, sed
- 1085 d.2, q.6-0346 7
d.2, q.6-0346 prorsus immaterialis est. Et haec superat in omnibus operationes *
- 1086 d.2, q.6-0348 12
d.2, q.6-0348 animae. Et cum non possit fingi alia operatio elevatior a materia in
- 1087 d.2, q.6-0360 6
d.2, q.6-0360 14 Ex quibus colliges quod in hac divisione animae duo priora
- 1088 d.2, q.6-0362 9
d.2, q.6-0362 genericas; tertium vero membrum, scilicet anima rationalis, est in specie

1089 d.2, q.6-0363 4
d.2, q.6-0363 ultima, quia est in supremo gradu et ultimo omnium formarum.

1090 d.2, q.6-0405 2
d.2, q.6-0405 vegetativae in communi sit esse formam materialem, sed abstrahunt.

INANIMATA

1 Prooemium-0653 3
rooemium-0653 animata et inanimata. Item confirmatur veritas de compositione

2 d.2, q.1-0166 6
d.2, q.1-0166 est cap 1 De generatione, inanimata nutriunt se mortuo modo, animata

3 d.2, q.1-0193 6
d.2, q.1-0193 Ad quartum, concedo vegetabilia et inanimata convenire

4 d.2, q.2-0145 6
d.2, q.2-0145 et in loco naturali suo; inanimata vero quasi per accidens moventur,

5 d.2, q.2-0147 5
d.2, q.2-0147 significandas solet dici quod inanimata non se movent, sed a generante.

6 d.2, q.3-0568 10
d.2, q.3-0568 propter quem caetera omnia corporalia creata sunt, non solum inanimata,

7 d.2, q.6-0323 11
d.2, q.6-0323 extrinseca agunt. Dico "per se", quia per accidens, quando res inanimata

INANIMATAE

1 Prooemium-0558 4
Prooemium-0558 est simpliciter rei inanimatae, et a principio extrinseco provenit, ut

2 d.1, q.2-0173 6
d.1, q.2-0173 ut sic excedat gradus formae inanimatae, debet habere maiorem *

3 d.2, q.1-0074 8
d.2, q.1-0074 superiori; ergo vivunt. Pater minor, nam res inanimatae talem habent

4 d.2, q.6-0331 1
d.2, q.6-0331 inanimatae, et anima dicitur.

INANIMATARUM

1 d.2, q.1-0073 2
d.2, q.1-0073 graum inanimatarum; sed omnia vegetabilia sunt in hoc gradu *

2 d.2, q.6-0319 1
d.2, q.6-0319 inanimatarum.

3 d.2, q.6-0342 5
d.2, q.6-0342 in duobus gradum rerum inanimatarum: et ideo est propria anima,

INANIMATI

1 d.1, q.2-0250 1
d.1, q.2-0250 inanimati ut sic, nam forma inanimati non est contrahibilis ad rationem

2 d.1, q.2-0250 6
d.1, q.2-0250 inanimati ut sic, nam forma inanimati non est contrahibilis ad rationem

3 d.1, q.3-0100 1
d.1, q.3-0100 inanimati habet unum simplicem et naturalem operandi modum absque *

4 d.2, q.6-0108 7
d.2, q.6-0108 Rursus, est forma corporis; et non inanimati; ergo *

INANIMATIS

1 d.1, q.2-0172 5
d.1, q.2-0172 imperfectio, quae omnibus formis inanimatis convenit; ergo, cum anima

2 d.2, q.1-0011 8
d.2, q.1-0011 1 Quia illa actio communis est rebus inanimatis: ignis etiam

3 d.2, q.1-0032 9
d.2, q.1-0032 operationes, nullam invenimus quae non sit communis rebus inanimatis.

4 d.2, q.1-0081 1
d.2, q.1-081 inanimatis; ergo sunt in superiori gradu, atque adeo in gradu *

5 d.2, q.1-0096 10
d.2, q.1-0096 partibus, ut 1 De generatione exposuimus, in quo ab inanimatis *

6 d.2, q.1-0165 4
d.2, q.1-0165 vegetabilia differunt ab inanimatis in modo nutritionis, quia, ut dictum

7 d.2, q.1-0168 3
d.2, q.1-0168 Item, in inanimatis illa actio per se versatur circa extrinsecam

8 d.2, q.1-0187 7
d.2, q.1-0187 4 et 5. Licet ergo in inanimatis reperiatur aliqualis attractio unius

9 d.2, q.1-0190 1
d.2, q.1-0190 inanimatis, tamen disponere illam heterogeneo modo, intrinsece sumendo

10 d.2, q.2-0013 8
d.2, q.2-0013 localis, quia hic communis est rebus etiam inanimatis.

11 d.2, q.2-0142 7
d.2, q.2-0142 opus vitae; nec est simile de inanimatis, quia haec non moventur per

12 d.2, q.6-0320 6
d.2, q.6-0320 Tria autem inveniemus in rebus inanimatis:

13 d.2, q.6-0326 4
d.2, q.6-0326 2 est proprium inanimatis quod quidquid operantur est

INANIMATO

1 d.1-0029 1
d.1-0029 inanimato vita seiungitur.

INANIMATORUM

1 d.1, q.3-0080 7
d.1, q.3-0080 Anima igitur primo differt a formis inanimatorum, quia ipsa

2 d.1, q.3-0099 2
d.1, q.3-0099 formae inanimatorum, superat illas in operationibus, nam forma *

3 d.1, q.4-0037 6
d.1, q.4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem

4 d.1, q.4-0154 5
d.1, q.4-0154 operationis convenit etiam formis inanimatorum, ideo addit "Iy vivimus",

5 d.2, q.1-0179 5
d.2, q.1-0179 videantur convenire cum operibus inanimatorum, tamen secundum proprias

6 d.2, q.6-0347 1
d.2, q.6-0347 inanimatorum; et ideo principium illius constituit tertium et supremum genus

INANIMES

1 Prooemium-0019 1
Prooemium-001e, quaedam generabiles, quaedam non. Et de

2 d.2, q.1-0020 6
d.2, q.1-0020 melius viget argumentum, nam res inanimas etiam habent virtutem *

3 d.2, q.1-0042 9
d.2, q.1-0042 gradu naturae; huiusmodi autem sunt vegetabilia et res inanimas; ergo.

4 d.2, q.3-0319 8
d.2, q.3-0319 et circa se ipsas nihil. Unde res inanimas fere nullam actionem possunt

INCEPISSE

1 d.2, q.4-1002 6
d.2, q.4-1002 concludit Aristoteles absolute mundum non incepisse, sed non incepisse

2 d.2, q.4-1002 9
d.2, q.4-1002 concludit Aristoteles absolute mundum non incepisse, sed non incepisse

INCEPTIONIS

1 d.2, q.4-0829 6
, q.4-0829 explicemus originem animae et modum inceptions eius. Quae res *

INCERTA

1 d.2, q.3-0993 9
d.2, q.3-0993 Et ratio illius est, quia futura vita est incerta et valde dubia.

INCERTAM

1 d.2, q.3-1005 4
d.2, q.3-1005 futuram vitam esse incertam, non quantum ad existentiam animae, sed

INCHOARE

1 Prooemium-0053 2
Prooemium-0053 est inchoare cognitionem totius. Qua ratione dictum est obiectum *

2 Prooemium-0057 4
Prooemium-0057 se scientiam, sed inchoare scientiam de viventibus. Quod patet, quia

INCHOAT

1 Prooemium-0064 10
Prooemium-0064 parte scientiae, seu de quibusdam libris in quibus Aristoteles inchoat

INCHOATUR

1 Prooemium-0150 7
Prooemium-0150 agatur, triplex scientia in his libris inchoatur, quamvis brevitatis causa

INCIDENTER

1 Prooemium-0696 3
Prooemium-0696 quod Aristoteles incidenter dixit.

INCIDERENT

1 d.2, q.3-0579 7
d.2, q.3-0579 fundamento viverent homines ut bruta, et inciderent in cogitationes illas:

INCIDERUNT

1 d.2, q.4-0088 1
d.2, q.4-0088 inciderunt. Ponunt enim in homine formam quamdam substantialem *

INCIPERE

1 d.2, q.4-0332 10
d.2, q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum

2 d.2, q.4-0832 4
d.2, q.4-0832 asserentis animam non incipere simul cum corpore, sed fuisse antea in

3 d.2, q.4-0872 1
d.2, q.4-0872 incipere simul cum toto, quia cum propter illud creetur, non debet

4 d.2, q.4-0997 3
d.2, q.4-0997 concedit illam incipere? Durandus, in 2, d 18, q 3, ait in hac parte

INCIPERET

1 d.2, q.4-1005 6
d.2, q.4-1005 si primum movens de novo inciperet movere, mutaretur; ergo *

INCIPIAMUS

1 d.2, q.3-0821 3
d.2, q.3-0821 Et primo incipiamus a prima illa conditionali in *
2 d.2, q.3-0859 9
d.2, q.3-0859 44 Antequam proponamus alia loca respondeamus his. Et incipiamus

INCIPIAT

1 d.2, q.4-0831 1
d.2, q.4-0831 incipiat, an vero antea fuerit. De qua re fuit sententia Pythagorae

INCIPIENDUM

1 d.1, q.1-0024 5
d.1, q.1-0024 propositas accedendum est, et incipiendum cum Aristotele, hic, et lib 1,
2 d.2, q.3-0114 6
d.2, q.3-0114 demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *
3 d.2, q.3-0731 2
d.2, q.3-0731 Et incipiendum est a quibusdam conditionalibus positus in

INCIPIIT

1 Prooemium-0041 5
Prooemium-0041 Mixtis, in hoc libro incipit agere de viventibus, quam materiam *
2 d.1, q.1-0122 2
d.1, q.1-0122 Aristoteles incipit ab illa divisione substantiae in materiam, formam et
3 d.2, q.4-0056 3
d.2, q.4-0056 ergo simul incipit cum composito; ergo multiplicatur cum illo; ergo
4 d.2, q.4-0904 4
d.2, q.4-0904 corpori et simul incipit esse cum illo.

INCIPIUNT

1 d.2, q.4-0928 4
d.2, q.4-0928 dubium: Si animae incipiunt cum corporibus, quomodo et per

INCITATUR

1 d.2, q.5-0157 5
d.2, q.5-0157 apprehendat periculum ut imminens, incitatur pulsus, et naturalis facultas

INCLINATIONEM

1 d.2, q.4-0803 5
d.2, q.4-0803 violentia, quia manet contra inclinationem naturalem; et nihilominus ille

INCLUDAT

1 d.1, q.3-0188 2
d.1, q.3-0188 intrinsece includat dispositiones; aut quomodo accidentia possint *

2 d.2, q.6-0187 3
d.2, q.6-0187 illa anima includat essentialiter constitutiva illorum trium praedicatorum,

INCLUDENS

1 d.1, q.3-0180 5
d.1, q.3-0180 est posterius anima, et includens illam; ergo nec ad illud potest habere

INCLUDERE

1 d.2, q.2-0074 8
d.2, q.2-0074 Item est alia ratio, quia perfectum potest includere id quod

INCLUDI

1 d.2, q.6-0303 1
d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *

INCLUDIT

1 d.1, q.3-0011 8
d.1, q.3-0011 anima autem intrinsece et essentialiter relationem non includit, alias

2 d.1, q.3-0015 8
d.1, q.3-0015 organisata, et hoc non, quia materia organisata includit animam. Fit enim

3 d.1, q.3-0059 6
d.1, q.3-0059 informandum; ergo hanc aptitudinem essentialiter includit. Vide dicta

4 d.1, q.3-0177 1
d.1, q.3-0177 includit accidentia, substantia autem, cum sit prior et perfectior *

5 d.1, q.3-0184 3
d.1, q.3-0184 organicum non includit intrinsece accidentia, sed extrinseca quadam *

6 d.1, q.3-0190 5
d.1, q.3-0190 corpus organicum illo modo includit accidentia; et nihilominus potest

7 d.1, q.4-0061 10
d.1, q.4-0061 animae essentia; immo illa particula in uno sensu virtualiter includit

8 d.1, q.4-0248 8
d.1, q.4-0248 natura, tamen quia operari supponit esse et includit illud, ideo dicitur

9 d.2, q.2-0075 10
d.2, q.2-0075 minus perfectum est; tamen res minus perfecta non necessario includit,

10 d.2, q.4-0016 5
d.2, q.4-0016 se habent quod unum includit negationem alterius; ergo non possunt

11 d.2, q.4-0205 10
d.2, q.4-0205 compositum ex materia et anima illa sensitiva, sed etiam includit substantiam

12 d.2, q.4-0569 6
d.2, q.4-0569 18 Tunc est argumentum: Homo includit materiam et illius esse;

13 d.2, q.4-0657 7
d.2, q.4-0657 non potest, quia esse subiectum accidentis includit intrinsece quod

14 d.2, q.4-0688 8
d.2, q.4-0688 Et ratio est, quia effectus formalis intrinsece includit *

15 d.2, q.6-0203 4
d.2, q.6-0203 solum, sed essentialiter includit gradum vegetativum, ita anima sensitiva

16 d.2, q.6-0204 7
d.2, q.6-0204 in suo conceptu integro non tantum includit quod sit principium *

17 d.2, q.6-0208 2
d.2, q.6-0208 hoc includit in conceptu suo integro, sed etiam omnes superiores gradus,

INCLUDITUR

1 Prooemium-0589 10
Prooemium-0589 partibus etiam intellectu praescindi, quia una pars in toto includitur

2 Prooemium-0590 3
Prooemium-0590 quod si includitur, comparatio fieri non potest, quin scientia de toto

3 d.1, q.4-0241 2
d.1, q.4-0241 non includitur essentialiter ordo ad operandum; ergo nec in essentia

4 d.2, q.6-0160 2
d.2, q.6-0160 una includitur in alia; si vero considerentur secundo modo, in his *

INCLUDUNTUR

1 d.2, q.4-0839 9
d.2, q.4-0839 gravissime deliquerunt et factae sunt incurabiles in Tartarum includuntur

INCLUSA

1 d.1, q.3-0111 6
d.1, q.3-0111 sed sunt quaedam corpora ibi inclusa, ut videre est in astris quae habent

INCLUSUM

1 Prooemium-0564 5
Prooemium0564 constans, nec in corpore inclusum proprietates sunt quae omnes *

INCOMMODUS

1 Prooemium-0126 1

Prooemium-0126 incommodus, tamen quem supra diximus est melior; nam consuetum est

INCOMPLETAM

1 d.1, q.3-0037 4

d.1, q.3-0037 alterius, et ideo incompletam entitatem recipit, quia non est propter se,

INCOMPLETE

1 d.2, q.4-0771 3

d.2, q.4-0771 est quid incomplete pertinens ad genus substantiae, nempe actus a

INCOMPLETUM

1 Prooemium-0234 2

Prooemium-0234 enim incompletum quid est, et non est cognoscibilis nisi cum ordine ad

INCOMPREHENSIBILI

1 d.2, q.3-1124 1

d.2, q.3-1124 incomprehensibili Dei natura, et homil 3, In Gen, D Gregorius, 5 *

INCONVENIENS

1 d.1, q.3-0017 1

d.1, q.3-0017 inconueniens, nam anima diceret essentialem ordinem ad accidentia.

2 d.1, q.3-0210 1

d.1, q.3-0210 inconueniens non est in his quae definiuntur per additum.

3 d.2, q.3-1197 4

d.2, q.3-1197 neque etiam est inconueniens partem prius existere natura quam totum.

4 d.2, q.4-0049 5

d.2, q.4-0049 fuerat. Hoc autem videtur inconueniens, quia anima semel separata

5 d.2, q.4-0600 1

d.2, q.4-0600 inconueniens quod res apta ad subsistendum non subsistat actu, propter

INCONVENIENTER

1 d.2, q.2-0116 6

d.2, q.2-0116 ad suas proprias operationes, alias inconuenienter illi uniretur; et ideo

INCORPOREAE

1 d.2, q.3-0007 7

d.2, q.3-0007 quibus non oportuit quaerere, an sint incorporeae et immortales, quia

INCORPOREOS

1 d.2, q.3-1155 1
d.2, q.3-1155 incorporeos; tamen hoc multo certius est de animabus nostris. Et

INCORPOREUM

1 Prooemium-0563 5
Prooemium-0563 immutabilem, esse omni ratione incorporeum, id est, neque corpore

2 d.2, q.3-0003 1
d.2, q.3-0003 incorporeum, subsistens et immortale.

INCORRUPTIBILE

1 Prooemium-0207 7
Prooemium-0207 ens naturale; sicut quando dicimus ens incorruptibile esse obiectum

2 d.2, q.4-0043 8
d.2, q.4-0043 finem suum; ergo cum principium intelligibile sit incorruptibile et

INCORRUPTIBLEM

1 d.2, q.3-0440 4
d.2, q.3-0440 Physicorum, materiam esse incorruptibilem. Quod alia via magis physica

INCORRUPTIBILES

1 d.2, q.3-0570 1
d.2, q.3-0570 incorruptibiles; valde ergo videtur absurdum quod par sit exitus *

2 d.2, q.3-1075 1
d.2, q.3-1075 incorruptibiles ex natura sua quam haec inferiora, et tamen non *

INCORRUPTIBILI

1 Prooemium-0208 9
Prooemium-0208 librorum De Caelo, sumimus illud pro ente naturali incorruptibili.

2 d.2, q.4-0972 7
d.2, q.4-0972 theologus chaldaeus, sic inquit: "Deo undequaque incorruptibili et patri

INCORRUPTIBILIA

1 d.2, q.3-1111 1
d.2, q.3-1111 incorruptibilia. Idem in Concilio Viennensi, sub Clemente V.

INCORRUPTIBILIS

1 d.2, q.3-0389 1
d.2, q.3-0389 incorruptibilis. Patet consequentia, nam vel corrumpetur per se, vel per

2 d.2, q.4-0044 9
d.2, q.4-0044 perpetuum, si esset forma, eius informatio deberet esse incorruptibilis

3 d.2, q.4-0738 1
d.2, q.4-0738 incorruptibilis, tamen eius informatio necessario debuit deficere propter

INCORRUPTIBILITATEM

1 d.2, q.3-0452 2
d.2, q.3-0452 nostrae incorruptibilitatem.

INCORRUPTIBILITER

1 d.2, q.4-0039 1
d.2, q.4-0039 incorruptibiliter; sed forma hominis non sic informat; ergo. Maior patet,

2 d.2, q.4-0041 3
d.2, q.4-0041 atque adeo incorruptibiliter.

INCUMBAT

1 d.2, q.5-0148 7
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo

INCUMBIT

1 d.2, q.5-0151 6
d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

INCURABILES

1 d.2, q.4-0839 6
d.2, q.4-0839 gravissime deliquerunt et factae sunt incurabiles in Tartarum includuntur

2 d.2, q.4-0843 6
d.2, q.4-0843 ad locum caelestem, vel certe incurabiles reddantur et mittantur in *

INDE

1 Prooemium-0619 5
Prooemium-0619 lumine, neque infallibilitatem quam inde participat, tamen nihilominus

2 d.2, q.4-0320 7
d.2, q.4-0320 ergo principium intelligendi appellet animam, et inde concludat animam

INDECISUM

1 d.1, q.1-0006 9
d.1, q.1-0006 quoniam Aristoteles actum dixit esse animam, tamen quasi indecisum

INDEFINITE

1 d.1, q.2-0167 1
d.1, q.2-0167 indefinite ex parte operationis, id est, quod licet non omnis anima

2 d.1, q.2-0244 6
d.1, q.2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *

INDEPENDENS

1 Prooemium-0212 6
Prooemium-0212 Primum, quod est entitas spiritualis independens in esse a

2 Prooemium-0425 5
Prooemium-0425 secundum se abstracta et independens a sensu.

3 d.2, q.3-0017 9
d.2, q.3-0017 habet materia, et consequenter illa quae habet esse independens a

4 d.2, q.3-0051 8
d.2, q.3-0051 Patet maior, quia quod est immateriae est independens in esse a

5 d.2, q.3-0348 8
d.2, q.3-0348 si delectatur, amat et perfertur; voluntas vero independens est, nam

6 d.2, q.3-0412 10
d.2, q.3-0412 competere formae subsistenti, quia per se habet esse, et independens a

7 d.2, q.3-0443 1
d.2, q.3-0443 independens non potest ab ullo agentis naturali corrumpi; ergo. *

8 d.2, q.3-0772 3
d.2, q.3-0772 una sit independens, illa ostendit modum entitatis formae suae; et docet

9 d.2, q.3-1163 3
d.2, q.3-1163 cum esset independens a corpore, necessario debuit esse spiritualis.

10 d.2, q.4-0560 9
d.2, q.4-0560 communicat materiae; et ideo est vera forma, sed independens; et ita esse

11 d.2, q.4-0625 6
d.2, q.4-0625 perficit materiam in se manens independens ab illa.

12 d.2, q.4-0704 8
d.2, q.4-0704 simpliciter est abstractior, quia est subsistens et independens in esse ab

INDEPENDENTE

1 d.2, q.3-0437 1
d.2, q.3-0437 independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

INDEPENDENTEM

1 d.2, q.3-0862 4
d.2, q.3-0862 intelligere esse operationem independentem a corpore, tamquam ab *

2 d.2, q.3-0892 7
d.2, q.3-0892 secundum Aristotelem anima nostra habet operationem independentem a

3 d.2, q.3-0908 8
d.2, q.3-0908 si anima habet operationem propriam id est. independentem a corpore

4 d.2, q.4-0220 5
d.2, q.4-0220 integram omnino a corpore independentem in essentia sua, nam substantia,

5 d.2, q.4-0241 6
d.2, q.4-0241 informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *

INDEPENDENTES

1 d.2, q.3-0343 3
d.2, q.3-0343 liberrimos et independentes ab omni creatura; unde neque a caelo,

2 d.2, q.3-0367 1
d.2, q.3-0367 independentes a materia, et ab omni ordine ad illam; aliae vero sunt adeo

INDEPENDENTIA

1 d.2, q.3-0768 3
d.2, q.3-0768 quod ex independentia unius operationis tantum, colligitur *

2 d.2, q.3-0769 1
d.2, q.3-0769 independentia animae, et ex dependentia plurium operationum non colligitur

INDEPENDENTIAM

1 d.2, q.3-0199 1
d.2, q.3-0199 independentiam; et ideo in materialibus potentiis habet verum quod ad

2 d.2, q.3-0281 2
d.2, q.3-0281 et independentiam; ergo ostendit illam esse spiritualem. Dependentia

INDEPENDENTIS

1 d.2, q.3-0335 8
d.2, q.3-0335 hoc autem opus manifeste est opus potentiae independentis a materia,

INDETERMINATIONEM

1 d.2, q.3-0198 4
d.2, q.3-0198 immaterialitas autem causat indeterminationem, universalitatem et *

INDIFFERENTIA

1 d.1, q.2-0276 4
d.1, q.2-0276 circa has operationes indifferentia et libertas est multo maius bonum

2 d.1, q.2-0278 4
d.1, q.2-0278 Nota quod licet indifferentia et libertas circa operationes, quae

INDIGEAT

1 d.2, q.3-1138 5
d.2, q.3-1138 immortalem, quin divina virtuta indigeat ut conservetur, quia Deo

INDIGEBAT

1 d.1, q.2-0164 4
d.1, q.2-0164 manifestum quod non indigebat expositione Aristotelis.

INDIGENS

1 d.2, q.4-0586 2
d.2, q.4-0586 non indigens sustentante, et ideo separata adhuc manet.

INDIGENT

1 Prooemium-0690 9
rooemium-0690 quae de ordine dicendorum proponit, quae expositione non indigent.

2 d.1-0054 5
d.1-0054 clarae quod expositione non indigent; quae vero habuerint aliquam

3 d.2, q.1-0155 7
d.2, q.1-0155 proportionatum; ad percipiendum autem tale alimentum indigent tactu;

4 d.2, q.3-0200 2
d.2, q.3-0200 cognoscendum indigent quod sint depuratae a natura suorum *

5 d.2, q.4-1013 1
d.2, q.4-1013 indigent. Dicitur enim Eva facta de costa Adae quantum ad corpus.

INDIGERE

1 d.2, q.1-0007 6
d.2, q.1-0007 insertam continuo crescere, semperque alimento indigere, atque adeo

INDIGERIT

1 d.2, q.3-0922 4
d.2, q.3-0922 simpliciter et absolute indigerit phantasia, numquam posset esse anima

INDIGET

1 Prooemium-0030 9
Prooemium-0030 Quae fuit sententia Simplici et Philoponi, quae non indiget *

2 d.2, q.1-0120 9
d.2, q.1-0120 membrorum; et ideo omne vivens habens tale corpus indiget virtute ad

3 d.2, q.4-0029 5
d.2, q.4-0029 sed intellectivum principium non indiget materia ad operationes suas

4 d.2, q.4-0521 11
d.2, q.4-0521 nostra et materia, nam licet anima sit spiritualis et intellectiva, indiget

5 d.2, q.4-0584 6
d.2, q.4-0584 potens se substinere; et ideo indiget subiecto cui innitatur; quare *

6 d.2, q.4-0670 3
d.2, q.4-0670 operibus suis indiget ministerio sensuum, Angelus vero minime.

7 d.2, q.4-0710 10
d.2, q.4-0710 23 Hinc patet solutio ad sextum. Anima enim nostra indiget *

8 d.2, q.4-0713 6
d.2, q.4-0713 instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto

INDIGNA

1 d.2, q.4-0501 3
d.2, q.4-0501 quidem est indigna philosopho. Multiplicatis enim intellectibus, *

INDIGNUS

1 d.2, q.4-0134 10
d.2, q.4-0134 quod qui concedit sese brutum esse fatetur, et ideo indignus est fide;

INDIS

1 d.2, q.3-0692 4
r, forte permittente Deo propter gravissima

INDIVIDUA

1 d.2, q.4-0905 6
d.2, q.4-0905 Item, quia impossibile est quod individua diversa simul

INDIVISIBILIS

1 d.2, q.4-0465 6
d.2, q.4-0465 intelligerent, nam ille intellectus esset indivisibilis omnino, nec haberet *

INDIVISIBILITER

1 d.2, q.4-0471 3
d.2, q.4-0471 idem intellectus indivisibiliter esset idem in omnibus, haberet etiam

2 d.2, q.4-0477 10
d.2, q.4-0477 necessario principio intellectivo Petri, nam est unum et idem indivisibiliter;

INDUCTIONE

1 Prooemium-0312 2

Prooemium-0312 Et inductione patet, nam materia simpliciter est de

2 d.1, q.3-0097 6

d.1, q.3-0097 informat corpus dissimilium partium, ut inductione patet.

3 d.2, q.1-0106 1

d.2, q.1-0106 inductione est clara, nam viventia omnia vel sunt plantae, vel *

4 d.2, q.2-0069 1

d.2, q.2-0069 inductione, nam gradus corporis est separabilis a gradu vegetantium.

5 d.2, q.3-0168 1

d.2, q.3-0168 inductione patet. Nam tactus, quia non est denudatus a primis qualitatibus

6 d.2, q.3-0219 3

d.2, q.3-0219 Patet etiam inductione, quia sensus exteriores, qui *

7 d.2, q.4-0211 2

d.2, q.4-0211 ut inductione etiam facile constare potest.

8 d.2, q.4-0681 2

d.2, q.4-0681 Et inductione etiam patet in materialibus. Ignis enim

9 d.2, q.5-0164 4

d.2, q.5-0164 superiores omnes, ut inductione constat et ratione, quia huiusmodi gradus se

INDUTUS

1 d.2, q.4-0978 7

d.2, q.4-0978 unde tibi est animus missus, multa indutus mente." Quod explicans

INEPTE

1 d.2, q.4-0753 3

d.2, q.4-0753 Quod ipsi inepte concedunt.

INEPTISSIMA

1 d.2, q.5-0051 4

d.2, q.5-0051 distinctione deorum, quae ineptissima est, sequitur Didymus, lib

INESSE

1 d.2, q.3-0875 4

d.2, q.3-0875 etiam per ipsam inesse competereque videntur." Ubi illam vocat *

INEST

1 d.1-0030 7

d.1-0030 Undecima conclusio: Vivere illud dicimus cui inest

2 d.2-0013 8

d.2-0013 primo convenit, nutritiva namque anima et caeteris inest, et prima est.

3 d.2, q.3-0876 4

d.2, q.3-0876 operationem communem, quae inest composito ratione animae; ergo e

4 d.2, q.4-0309 1
d.2, q.4-0309 inest ob hoc in corpore atque in corpore tali", nam actus sunt in

5 d.2, q.4-0367 6
d.2, q.4-0367 quod in viventibus mortalibus, quibus inest ratio, insunt etiam caetera

6 d.2, q.4-0368 11
d.2, q.4-0368 cuncta, id est, omnes aliae viventium potentiae; at vero cui inest alia

7 d.2, q.4-0369 5
d.2, q.4-0369 potentia non statim illi inest ratio; sed quaedam, inquit, *

INEXISTAT

1 d.2, q.3-0014 6
d.2, q.3-0014 non per se existat, sed inexistat materiae. Unde immaterialis forma

INEXTENSA

1 d.2, q.5-0034 7
d.2, q.5-0034 et extensae, rationalis vero immaterialis et inextensa; ergo.

INEXTERMINABILEM

1 d.2, q.3-1094 8
d.2, q.3-1094 Sed specialiter facit illud Sap 2: "Deus inexterminabilem

INFALLIBILES

1 d.2, q.3-1090 5
d.2, q.3-1090 omnes istae sunt regulae infallibiles fidei; et imprimis omnia adducta

INFALLIBILITATEM

1 Prooemium-0619 3
Prooemium-0619 lumine, neque infallibilitatem quam inde participat, tamen nihilominus

INFERIOR

1 d.2-0026 1
d.2-0026 inferior anima continet superiorem, ut sensitiva vegetativam, et *

2 d.2, q.1-0110 6
d.2, q.1-0110 ordo et immutabilis, nam semper inferior supponit superiorem; isti

3 d.2, q.6-0020 6
d anima inferior eminenter continet superiorem et

4 d.2, q.6-0034 8
d.2, q.6-0034 Et hinc probatur pars affirmativa. Anima enim inferior continet

INFERIORA

1 d.2, q.3-0374 7
d.2, q.3-0374 naturae ordo, ut a superioribus ad inferiora descendendo, et ab *

2 d.2, q.3-0467 4
d.2, q.3-0467 postulat, ut omnia inferiora superiori deserviant, et quod omnes *

3 d.2, q.3-1075 7
d.2, q.3-1075 incorruptibiles ex natura sua quam haec inferiora, et tamen non *

INFERIOREM

1 d.2, q.2-0067 4
feriorem gradu ratiocinantium. Quilibet

INFERIORES

1 d.2, q.6-0052 1
d.2, q.6-0052 inferiores.

2 d.2, q.6-0240 6
d.2, q.6-0240 3 colligitur ex dictis, quando inferiores rationes in superiori

INFERIORI

1 d.2, q.2-0073 3
d.2, q.2-0073 a differentia inferiori.

2 d.2, q.6-0245 10
d.2, q.6-0245 distinguuntur in Deo. Et signum huius continentiae superioris in inferiori

3 d.2, q.6-0251 1
d.2, q.6-0251 inferiori et superiori. Et isto modo ratio animae vegetativae et sensitivae

INFERIORIBUS

1 d.2, q.3-0373 4
d.2, q.3-0373 cum aliis in inferioribus praedicatis et informatione corporis. Est enim

2 d.2, q.3-0375 1
d.2, q.3-0375 inferioribus ad superiora ascendendo, quod est "supremum infimi attingit

3 d.2, q.4-0246 8
d.2, q.4-0246 convenit in hoc quod subsistens est; cum inferioribus autem formis

4 d.2, q.4-0542 8
d.2, q.4-0542 quo cum Angelis convenit; et differt ab inferioribus formis in hoc quod

5 d.2, q.6-0042 7
d.2, q.6-0042 Similiter virtus exsiccativa et calefactiva in inferioribus sunt *

6 d.2, q.6-0045 1
d.2, q.6-0045 inferioribus quando uniuntur in superioribus. Sic igitur anima vegetativa,

INFERIUS

1 d.1, q.2-0244 8
d.1, q.2-0244 potest de anima in communi indefinite, tamquam inferius de *

2 d.2, q.6-0159 10
d.2, q.6-0159 Si primo modo considerentur, habent se ut superius et inferius, et

3 d.2, q.6-0181 6
d.2, q.6-0181 habent se sicut superius et inferius. Eodem igitur modo dicendum est de

INFERNI

1 d.2, q.3-1047 4
d.2, q.3-1047 moritur, quomodo poena inferni praedicatur aeterna?: Iob 21, Mt

INFERNO

1 d.2, q.3-1049 1
d.2, q.3-1049 inferno expectabant? Gen 37: "Descendam ad filium meum lugens

2 d.2, q.3-1050 10
d.2, q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."

3 d.2, q.4-0889 12
d.2, q.4-0889 habet alium statum nisi in caelo, vel in purgatorio, vel in inferno, aut

INFERNUM

1 d.2, q.3-1050 2
d.2, q.3-1050 in infernum." Ps 15: "Non derelinques animam meam in inferno."

2 d.2, q.3-1054 2
d.2, q.3-1054 quid infernum? Ut quid beatitudo? Animam igitur post mortem *

INFERO

1 d.1, q.4-0210 4
d.1, q.4-0210 Ex quo praeterea infero non posse utramque definitionem

INFERRI

1 d.2, q.3-0894 10
d.2, q.3-0894 ergo illam vocat operationem propriam, nam ex illa potest inferri esse

INFERT

1 d.1, q.2-0004 3
d.1, q.2-0004 cap 1, infert ex conclusione praecedentis quaestionis. Pro cuius *

2 d.2, q.4-0317 10
d.2, q.4-0317 esse id quo vivimus, sentimus et intelligimus; et hinc infert animam

INFERUNT

1 d.1, q.4-0149 6
1, q.4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly

INFIDELITATEM

1 Prooemium-0607 5
Prooemium-0607 tum ponit ad destruendam infidelitatem gentilium, et pravos mores

INFIMI

1 d.2, q.3-0220 1
d.2, q.3-0220 infimi inter potentias cognoscitivas sunt, sunt aliquo modo immateriales.

2 d.2, q.3-0375 8
d.2, q.3-0375 inferioribus ad superiora ascendendo, quod est "supremum infimi attingit

3 d.2, q.4-0247 10
d.2, q.4-0247 in hoc quod materiam informat. Et hoc modo "supremum infimi attingit

INFIMIS

1 Prooemium-0499 4
Prooemium-0499 scientiam certam de infimis rebus, magis delectat sine dubio illa quae

INFIMO

1 d.1, q.4-0378 5
d.1, q.4-0378 creata ut esset in infimo loco, tamquam substentaculum aliarum rerum:

INFIMUM

1 d.2, q.3-0376 1
emi", et e converso, quia non potest fieri transitus ab

2 d.2, q.4-0248 1
d.2, q.4-0248 infimum supremi", et e contra.

INFINITAE

1 d.2, q.4-0058 6
d.2, q.4-0058 exiliente mundo aeterno, essent nunc infinitae animae. Consequens autem

INFINITUM

1 Prooemium-0562 2
Prooemium-0562 intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino

2 d.2, q.3-0362 4
d.2, q.3-0362 capacitatem illius nisi infinitum et summum bonum. Evidens ergo est tales

INFINITUS

1 d.2, q.3-0546 3
est, quem offendunt.

INFIRMI

1 d.2, q.3-0171 3
d.2, q.3-0171 Similiter lingua infirmi, si sit affecta humore amaro, omnia

INFLUENTE

1 d.2, q.3-1139 2
d.2, q.3-1139 non influente et dante illi esse, statim transiret in nihilum. Et haec

INFLUENTIA

1 d.2, q.1-0230 9
d.2, q.1-0230 provenit, quod planta operetur vel non ex diversa influenza solis et

INFORMANDAM

1 d.1, q.3-0051 3
nformandam materiam; et illa aptitudo non est aliquid *

2 d.1, q.3-0061 1
d.1, q.3-0061 informandam materiam communis est omnibus substantialibus formis,

INFORMANDI

1 d.1, q.3-0117 3
d.1, q.3-0117 diversus modus informandi formae substantialis, nam sicut partes illae

2 d.1, q.3-0121 2
d.1, q.3-0121 modum informandi eiusdem formae. Nam sicut anima plantae per

3 d.1, q.3-0134 4
d.1, q.3-0134 consistit in modo informandi animae.

4 d.1, q.3-0170 4
d.1, q.3-0170 declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis

5 d.1, q.3-0202 4
d.1, q.3-0202 sicut etiam actus informandi est posterior in executione, tamen est prior

INFORMANDUM

1 d.1, q.3-0029 8
d.1, q.3-0029 essentia animae est aptitudo quam habet ad informandum corpus.

2 d.1, q.3-0039 3
d.1, q.3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;

3 d.1, q.3-0054 7
d.1, q.3-0054 Quocirca falluntur qui putant aptitudinem ad informandum esse

4 d.1, q.3-0059 1
d.1, q.3-0059 informandum; ergo hanc aptitudinem essentialiter includit. Vide dicta

5 d.1, q.3-0246 1
d.1, q.3-0246 informandum corpus, et ideo recipit essentiam secundum quam sit apta

6 d.2, q.4-0042 6
d.2, q.4-0042 Item, quia forma ordinatur ad informandum tamquam ad

7 d.2, q.4-0664 6
d.2, q.4-0664 aliud, quia non ordinatur ad informandum, sed ut per se sit; tamen

INFORMANS

- 1 d.1, q.1-0007 5
d.1, q.1-0007 reliquit, an sit actus informans, an sit improprius actus, ut assistens
- 2 d.1, q.1-0016 8
d.1, q.1-0016 2 Utrum anima ut sic sit forma informans. In hac quaestione non
- 3 d.1, q.1-0020 7
d.1, q.1-0020 animae esse quod sit vera forma informans corpus, quaeri poterit
- 4 d.1, q.4-0133 5
d.1, q.4-0133 principium sit forma vere informans, oportet quod operatio procedat ab ipso
- 5 d.1, q.4-0148 7
d.1, q.4-0148 aequivalet generi alterius, scilicet "est actus informans"; aequivalet, *
- 6 d.2, q.4-0004 4
d.2, q.4-0004 primus et forma informans et primum principium, quo vivens ipsum
- 7 d.2, q.4-0008 10
d.2, q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur
- 8 d.2, q.4-0267 9
d.2, q.4-0267 sentiendi ut sic non potest esse nisi forma informans corpus; principium
- 9 d.2, q.4-0297 4
d.2, q.4-0297 quod sit actus informans. Hoc patet ex illa divisione quam praemisit,
- 10 d.2, q.4-0313 9
d.2, q.4-0313 intelligendi est vera anima; ergo est vera forma informans. Minor probatur,
- 11 d.2, q.6-0102 6
d.2, q.6-0102 quod sit actus viventis vere informans illud, et dans illi virtutem ad

INFORMANT

- 1 d.1, q.3-0069 2
d.1, q.3-0069 naturalium informant materiam eiusdem rationis, quae dici solet materia
- 2 d.1, q.3-0095 9
d.1, q.3-0095 huiusmodi partibus proprium est animae. Aliae enim formae informant
- 3 d.2, q.4-0513 7
d.2, q.4-0513 Multiplicantur enim secundum multitudinem corporum quae informant.

INFORMANTE

- 1 d.1, q.3-0161 3
d.1, q.3-0161 forma substantiali informante diverso modo diversas materiae partes.
- 2 d.2, q.4-0181 8
d.2, q.4-0181 procedit; sed visio procedit a vera forma informante; immo intellectus

INFORMANTEM

- 1 d.1, q.1-0190 1
d.1, q.1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit

2 d.1, q.4-0063 2
d.1, q.4-0063 sic informantem, et quia forma sic informat, ideo exigit tales *

3 d.1, q.4-0122 1
d.1, q.4-0122 informantem. Quod falsum est, ut ex q 1 patet, et latius patebit *

4 d.2, q.4-0066 4
d.2, q.4-0066 aliam animam vere informantem. Consequentia patet, quia postquam

5 d.2, q.4-0104 6
d.2, q.4-0104 ut sic esse veram animam informantem et dantem esse substantiale

6 d.2, q.4-0241 1
d.2, q.4-0241 informantem corpus, et ab illo independentem in esse. Nam dantur *

7 d.2, q.4-0311 5
d.2, q.4-0311 sic esse veram formam informantem corpus.

INFORMANTES

1 d.2, q.4-0243 3
d.2, q.4-0243 dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter

INFORMANTIS

1 d.2, q.4-0518 6
d.2, q.4-0518 et potentiae; proportio autem actus informantis et potentiae *

INFORMARE

1 d.1, q.1-0192 1
d.1, q.1-0192 informare. Quasi dicat: Et ideo in sequenti capite hoc erit probandum;

2 d.1, q.3-0073 1
d.1, q.3-0073 informare et conservari in illa.

3 d.2, q.3-0641 1
d.2, q.3-0641 informare corpus, de quo quaestione sequenti est dicendum, tamen omnes

4 d.2, q.3-1192 6
d.2, q.3-1192 in se esse subsistentem et informare aliud.

5 d.2, q.4-0015 5
d.2, q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita

6 d.2, q.4-0078 8
d.2, q.4-0078 spiritualement, non intellexerunt qua ratione posset proprie informare materiam

7 d.2, q.4-0102 4
d.2, q.4-0102 3 Quid sit informare materiam. Quocirca sit in hac re prima

8 d.2, q.4-0107 4
d.2, q.4-0107 supponere quid sit informare materiam. et quae sint signa ex

9 d.2, q.4-0113 5
d.2, q.4-0113 potentialitatem illius; substantialiter ergo informare est componere

10 d.2, q.4-0640 11
d.2, q.4-0640 quod separatur a subiecto et fit per se subsistens, desinit informare

11 d.2, q.4-0643 1
d.2, q.4-0643 informare subiecta et substentari ab illis, an possit Deus separare unum ab

12 d.2, q.4-0682 5
d.2, q.4-0682 et aer non possunt informare materiam, quia sunt substantiae *

13 d.2, q.4-0796 4
d.2, q.4-0796 habet pro fine informare, sed etiam esse et intelligere: et quia separata

14 d.2, q.4-0873 8
d.2, q.4-0873 creari donec exerceat suum finem, qui est informare.

15 d.2, q.4-0936 5
d.2, q.4-0936 ut dividi possit et informare corpora.

16 d.2, q.5-0116 8
d.2, q.5-0116 quia duae formae substantiales non possunt simul informare eandem

17 d.2, q.5-0129 2
d.2, q.5-0129 possit informare illud magis quam equum. Et haec ratio est *

INFORMARET

1 d.1, q.1-0012 6
d.1, q.1-0012 Et confirmatur, nam si anima informaret, eodem modo

2 d.1, q.1-0013 1
d.1, q.1-0013 informaret omnes partes; at videmus non omnes partes habere idem

3 d.2, q.4-0038 7
d.2, q.4-0038 8 Si principium intellectivum esset forma, informaret *

4 d.2, q.4-0040 7
d.2, q.4-0040 quia esset perfectissima forma, et ita informaret perfectissimo modo,

5 d.2, q.4-0651 3
d.2, q.4-0651 quantitas illa informaret et extenderet substantiam, et non *

6 d.2, q.4-0691 4
d.2, q.4-0691 Confirmatur, nam si informaret, daret esse Angeli,

INFORMARI

1 d.2, q.4-0068 6
d.2, q.4-0068 formam specificam, non potest rursus informari alia forma substantiali; si

2 d.2, q.4-0070 8
d.2, q.4-0070 distinctam ab aliis formis sensitivis, impossibile erit informari alia

INFORMAT

1 d.1, q.3-0076 4
d.1, q.3-0076 quia forma taliter informat materiam, et tale esse praebet composito,

2 d.1, q.3-0097 1
d.1, q.3-0097 informat corpus dissimilariarum partium, ut inductione patet.

3 d.1, q.3-0113 1
d.1, q.3-0113 informat corpus organicum, et non aliae.

4 d.1, q.3-0123 8
d.1, q.3-0123 hominis, tota in qualibet parte existens, diversimode informat illas.

5 d.1, q.3-0124 11
d.1, q.3-0124 Quod sic intelligi potest, quia ex vi modi quo anima informat caput,

6 d.1, q.3-0127 6
d.1, q.3-0127 pede, secundum modum quo illum informat, neque ex vi illius *

7 d.1, q.3-0215 10
d.1, q.3-0215 idem; et sic cessat quaestio, quia anima eodem actu informat materiam

8 d.1, q.3-0219 3
d.1, q.3-0219 materiam quam informat; praerequirit autem accidentia tamquam *

9 d.1, q.4-0063 7
d.1, q.4-0063 sic informantem, et quia forma sic informat, ideo exigit tales *

10 d.1, q.4-0184 4
d.1, q.4-0184 operationem, et, si informat corpus, est propter operationem, nempe ut

11 d.2, q.4-0039 7
d.2, q.4-0039 incorruptibiliter; sed forma hominis non sic informat; ergo. Maior patet,

12 d.2, q.4-0247 5
d.2, q.4-0247 in hoc quod materiam informat. Et hoc modo "supremum infimi attingit

13 d.2, q.4-0638 11
d.2, q.4-0638 20 Ad tertium patet solutio ex secundo, nam accidens non informat

INFORMATAM

1 d.1, q.3-0151 1
d.1, q.3-0151 informatam forma, ut dante esse corporeum et dispositum organico modo

INFORMATIO

1 d.2, q.4-0044 6
d.2, q.4-0044 perpetuum, si esset forma, eius informatio deberet esse incorruptibilis

2 d.2, q.4-0738 4
d.2, q.4-0738 incorruptibilis, tamen eius informatio necessario debuit deficere propter

3 d.2, q.4-0765 6
d.2, q.4-0765 quam habebat ad corpus et informatio.

4 d.2, q.4-0766 7
d.2, q.4-0766 Quod si urgeas, quid est illa informatio, respondeo

5 d.2, q.4-0769 9
d.2, q.4-0769 Quod si ulterius urgeas, an illa unio vel informatio

INFORMATIONE

1 d.1, q.3-0131 3
d.1, q.3-0131 rei, considerata informatione formae substantialis.

2 d.2, q.3-0373 7
d.2, q.3-0373 cum aliis in inferioribus praedicatis et informatione corporis. Est enim

3 d.2, q.4-0291 3
d.2, q.4-0291 rationalis vera informatione cognovit Aristoteles, et illam aperte testatus est.

4 d.2, q.4-0395 7
d.2, q.4-0395 13 Tertia conclusio: Haec veritas de informatione animae

5 d.2, q.4-0661 5
d.2, q.4-0661 illis habet, tamen sine informatione ipsorum accidentium.

6 d.2, q.4-0799 2
d.2, q.4-0799 sine informatione corporis, nisi divina sapientia et virtute esset *

INFORMATIONEM

1 d.2, q.4-0775 4
d.2, q.4-0775 ad unionem vel informationem; et hoc non potest separari ab illa.

INFORMATIVA

1 d.1, q.3-0034 4
d.1, q.3-0034 forma essentialiter est informativa materiae; ergo, etc. Maior patet ex

INFORMENT

1 d.1, q.1-0021 9
d.1, q.1-0021 de anima rationali et de aliis, an vere informent; quod erit quaerere

2 d.2, q.5-0136 2
d.2, q.5-0136 simul informent eandem materiam, quia illa non potest esse simul

INFORMET

1 d.2, q.4-0646 1
d.2, q.4-0646 informet subiectum, et tamen non substentetur ab illo necessario, quia cum

2 d.2, q.4-0655 8
d.2, q.4-0655 accidens substentetur a subiecto et quod non informet illud; ergo,

3 d.2, q.4-0659 5
d.2, q.4-0659 ab aliquo quod non informet, ut de facto corpus Christi Domini sustinet

INFORMETUR

1 d.2, q.4-0658 1
d.2, q.4-0658 informetur ab accidenti; tamen fieri potest quod accidens substentetur

INFRA

1 Prooemium-0119 6
Prooemium-0119 docuit 1 Physicorum; et ideo infra, cap 3, tx, 55, et lib 11

2 Prooemium-0133 3
Prooemium-0133 supra et infra dicendis, eo vel maxime quod ad cognoscendam *

3 Prooemium-0292 5
Prooemium-0292 dependentia a corpore, ut infra dicitur; ergo.

4 Prooemium-0318 1
Prooemium-0318 infra probabitur, animam, ut principium intelligendi est, esse animam

5 d.1, q.2-0229 6
d.1, q.2-0229 est operationi suae subiecta, ut infra patebit, et si cessat, cessat ex

6 d.1, q.3-0207 5
d.1, q.3-0207 quales esse dicimur, et infra, tx 73, definit lumen esse actum diaphani

7 d.1, q.4-0089 6
d.1, q.4-0089 quod est pars compositi; et infra ait quod actus recipiuntur in

8 d.1, q.4-0361 4
d.1, q.4-0361 composito. Unde Aristoteles, infra, cap 4, expresse docet animam in

9 d.2, q.1-0101 9
d.2, q.1-0101 emissionem. Qui modus generationis est proprius viventium, ut infra

10 d.2, q.1-0105 6
d.2, q.1-0105 Est ex Aristotele hic, et infra, lib 3, cap ultimo. Et *

11 d.2, q.2-0106 1
d.2, q.2-0106 infra dicemus.

12 d.2, q.2-0113 5
d.2, q.2-0113 Cuius ratio redditur latius infra, agentes de anima rationali.

13 d.2, q.2-0139 5
d.2, q.2-0139 ut duo gradus, ut infra latius, q 6, dicemus.

14 d.2, q.2-0141 6
d.2, q.2-0141 est vitaliter operari. De quo infra latius. Motus item animalis etiam est

15 d.2, q.3-0164 4
d.2, q.3-0164 cognoscit. Cuius expositionem infra trademus latius tractantes de

16 d.2, q.3-0602 6
d.2, q.3-0602 terris iustos triumphantes excipiunt"; et infra: "animus purgatus *

17 d.2, q.3-0801 5
d.2, q.3-0801 cum inseparabilia sint." Et infra: "Restat igitur ut mens sola *

18 d.2, q.3-0949 9
d.2, q.3-0949 et operatio phantasiae a sensibus externis, ut Aristoteles infra ait,

19 d.2, q.3-0955 1
d.2, q.3-0955 infra dicitur.

20 d.2, q.3-0970 1
d.2, q.3-0970 infra, lib 3, cap 5. Ait Aristoteles intellectum passivum esse *

21 d.2, q.3-1106 3

d.2, q.3-1106 immortalis." Et infra damnat ut haereticos eos qui dixerint esse *

22 d.2, q.3-1161 10
d.2, q.3-1161 tamen anima est tantum forma, etiam secundum fidem, ut infra *

23 d.2, q.3-1211 4
d.2, q.3-1211 ipsas potentias, quae infra explicabitur, non ex virtute intrinseca

24 d.2, q.4-0305 8
d.2, q.4-0305 vivimus et sentimus; ergo est forma. Et infra addit quod cum *

25 d.2, q.4-0308 11
d.2, q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et

26 d.2, q.4-0351 4
d.2, q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2

27 d.2, q.4-0469 5
d.2, q.4-0469 est species intelligibilis, ut infra videbimus, sed ex phantasmate

28 d.2, q.5-0113 7
d.2, q.5-0113 in hoc 2, cap 3, et infra, lib 3, tx 108, ait quod si alia est forma

INFUNDERENTUR

1 d.2, q.4-0885 7
d.2, q.4-0885 Item, si animae essent prius corpore, infunderentur in

INFUSUM

1 Prooemium-0515 7
Prooemium-0515 medium attingendi illum, nempe supernaturale lumen infusum; et hinc

INGENERABILE

1 Prooemium-0034 1
Prooemium-0034 ingenerabile et generabile ad libros De Caelo et De generatione, nam sicut

INGENERABILI

1 Prooemium-0024 11
Prooemium-0024 de ente naturali secundum se; est etiam tradita de ente ingenerabili in

INGENERATUS

1 d.2, q.4-0986 2
d.2, q.4-0986 est ingeneratus a deo." Et lib De universitate: "Animus est rationis

INGENIOSISSIMA

1 d.2, q.4-0561 9
d.2, q.4-0561 hominis est spirituale, sicut ipsa anima. Quae sententia ingeniosissima

INGENIOSISSIMI

1 d.2, q.3-1178 3
d.2, q.3-1178 doctissimi et ingeniosissimi, etiam carentes lumine fidei, temeritas *

INGENIUM

1 Prooemium-0504 2
Prooemium-0504 illud ingenium acuit. Illa tamem honestior censenda est et magis *

2 d.2, q.1-0135 4
d.2, q.1-0135 quod animalia habent ingenium acutum, plantae vero obtusum et *

INHAERENDO

1 d.1, q.3-0189 5
d.1, q.3-0189 disponere nisi formaliter et inhaerendo materiae. Unde concedo quod

2 d.2, q.4-0639 2
d.2, q.4-0639 nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso

INHAERENS

1 d.2, q.4-0537 4
d.2, q.4-0537 materiale, accidens illi inhaerens necessario debet esse materiale; at

2 d.2, q.4-0708 6
d.2, q.4-0708 est actus corporis ut illi inhaerens et ab illo dependens, sed per se

INHAERENTER

1 d.2, q.4-0535 1
d.2, q.4-0535 inhaerenter et dependenter in esse; quocirca subiectum semper habet *

INHAERET

1 d.2, q.3-0877 8
illam vocat propriam, quae ipsi animae inhaeret, et non est

INIMICAM

1 d.2, q.4-0441 8
d.2, q.4-0441 sit forma, tamquam erroneam ac veritati catholicae inimicam fidei,

INIMICUM

1 d.2, q.2-0090 5
d.2, q.2-0090 Item, timent quando vident inimicum aut percussorem, *

ININTELLIGIBILE

1 d.2, q.4-0463 4
q.4-0463 Et praeterea, quia inintelligibile est quod unus et idem

ININTELLIGIBILIS

1 d.2, q.4-0101 7
d.2, q.4-0101 philosophia est merum delirium et error inintelligibilis.

INNATUM

1 d.2, q.3-0131 3
d.2, q.3-0131 aliquem saporem innatum, non posset discernere alios.

INNITATUR

1 d.2, q.4-0584 9
d.2, q.4-0584 potens se substinere; et ideo indiget subiecto cui innitatur; quare *

INNUIT

1 d.1, q.1-0124 9
d.1, q.1-0124 exposita. Cui divisioni supponitur alia, quam Aristoteles etiam innuit,

2 d.1, q.4-0398 9
d.1, q.4-0398 sententia aperte constat; et exemplum eius hoc etiam innuit, quia reddit

INNUMERA

1 d.1, q.1-0079 2
d.1, q.1-0079 ideo innumera deliramenta finxerunt.

INOPINABILE

1 d.1, q.1-0136 1
d.1, q.1-0136 "inopinabile esse animam esse accidens." Quod late prosequitur D *

INORDINATUS

1 d.2, q.3-0492 9
d.2, q.3-0492 Domine, [...] et sic est, ut omnis animus inordinatus ipse sibi sit poena."

INQUAM

1 Prooemium-0015 4
Prooemium-0015 dividitur; in species, inquam, quae sunt in sufficienti abstractione

2 d.1, q.4-0149 1
d.1, q.4-0149 inquam, illative, nam mutuo se inferunt. Additur in definitione "ly

3 d.2, q.3-0414 4
d.2, q.3-0414 corrumpi; per se, inquam, id est, actione tendente ad corruptionem

4 d.2, q.3-0678 3
d.2, q.3-0678 Praedicabilium. Referunt, inquam, quod lecto Platonis libro De animae *

5 d.2, q.3-0961 9
d.2, q.3-0961 ira, gaudium, etc, pendent ab illa; si hoc, inquam, ita est, *

6 d.2, q.4-0118 1
d.2, q.4-0118 inquam, ab intrinseco ratione suae propriae essentiae et naturae. Istae

INQUANTUM

1 Prooemium-0091 6
Prooemium-0091 convenient, tamen etiam animae sunt, inquantum in illa radicantur; et

2 Prooemium-0623 4
Prooemium-0623 quodammodo perficit alias, inquantum docet radicem unde omnes illae

- 3 d.1, q.2-0134 7
d.1, q.2-0134 formaliter liberi, habitus vero non, nisi inquantum acquisiti per actum
- 4 d.1, q.2-0145 6
d.1, q.2-0145 potest dici perfectior actu primo, inquantum actus primus comparatur ad
- 5 d.1, q.2-0149 5
d.1, q.2-0149 etiam quamdam perfectionem singularem, inquantum est ultimum rei
- 6 d.1, q.4-0130 12
d.1, q.4-0130 operatur, per quod est in actu, nam omne quod agit, agit inquantum
- 7 d.1, q.4-0203 9
d.1, q.4-0203 Quod etiam alio signo ostenditur, quia stat animam inquantum
- 8 d.1, q.4-0204 9
d.1, q.4-0204 est principium essendi exercere suum actum, non vero inquantum est
- 9 d.1, q.4-0254 5
d.1, q.4-0254 Ad confirmationem dicitur quod inquantum operari est
- 10 d.1, q.4-0271 6
d.1, q.4-0271 primam definitionem per secundam, nisi inquantum haec secunda est
- 11 d.1, q.4-0350 6
d.1, q.4-0350 Et ratio est, quia operatio, inquantum est effectus, est nobis
- 12 d.1, q.4-0351 2
d.1, q.4-0351 notior; inquantum vero est finis, rem a priori ostendit, quoniam ex
- 13 d.1, q.4-0362 8
d.1, q.4-0362 vivente habere rationem triplicis causae, nempe formalis, inquantum dat
- 14 d.1, q.4-0363 3
d.1, q.4-0363 esse; efficientis, inquantum est principium operandi; finalis, inquantum
- 15 d.1, q.4-0363 8
d.1, q.4-0363 esse; efficientis, inquantum est principium operandi; finalis, inquantum
- 16 d.2, q.2-0173 4
d.2, q.2-0173 etiam quaedam cessatio, inquantum non continue fit, sed quiete *
- 17 d.2, q.4-1030 2
d.2, q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.
- 18 d.2, q.6-0091 4
d.2, q.6-0091 sensitiva; ergo homo inquantum animal constat ex his; alias homo
- 19 d.2, q.6-0256 3
d.2, q.6-0256 Prima est inquantum omnes sunt principia nutriendi, et ratione

INQUIENS

- 1 d.2, q.3-1004 1
d.2, q.3-1004 inquiens quod in hac vita etiam potest habere beatitudinem aliquam; et

INQUIRENDIS

1 Prooemium-0667 3

Prooemium-0667 in quibus inquirendis difficultatem non modicam patimur. Experimur

INQUIRERE

1 d.2, q.3-0703 4

d.2, q.3-0703 loco exactius possemus inquirere. Est enim in hac parte obscura valde

INQUIRUNTUR

1 Prooemium-0675 3

Prooemium-0675 notitiam intellectus inquiruntur difficilia sunt. Et propter hoc dixit

INQUIT

1 Prooemium-0249 1

Prooemium-0249 inquit, per formam, physicus vero per materiam definit. ubi non

2 Prooemium-0399 9

Prooemium-0399 habere animam quae esset natura. Ipse autem Aristoteles inquit contra

3 Prooemium-0438 4

Prooemium-0438 separabilia Philosophiae primae, inquit, est determinare. Unde 12

4 Prooemium-0456 7

Prooemium-0456 rebus autem aliis honestis laudem tantum, inquit, deberi. Hic ergo

5 Prooemium-0639 7

Prooemium-0639 Magnorum Moraliu, cap 5, "opus esse, inquit, animae *

6 Prooemium-0660 5

Prooemium-0660 Unde Themistius hic optime inquit: "Anima, si se prius bene *

7 d.1, q.1-0011 10

d.1, q.1-0011 Supponit enim corpus organicum cuius est actus, ut Aristoteles inquit.

8 d.1, q.1-0095 7

d.1, q.1-0095 qui alia moveat, de cuius natura inquit esse animam. Et hinc habuit

9 d.1, q.1-0190 11

d.1, q.1-0190 informantem, et ideo accedens ad probandum hoc in 2 cap, inquit

10 d.1, q.2-0050 6

d.1, q.2-0050 4 Circa primum argumentum Caietanus inquit quod

11 d.1, q.4-0106 1

d.1, q.4-0106 inquit quod sicut omnibus figuris datur una communis ratio et definitio

12 d.1, q.4-0322 9

d.1, q.4-0322 favet illis Aristoteles, in principio 2 cap, ubi, inquit, aggreditur

13 d.1, q.4-0336 10

d.1, q.4-0336 non tenere quoad omnia, sed quoad aliqua. Tenet enim, inquit,

- 14 d.2, q.1-0052 12
d.2, q.1-0052 16 et 17 in illud: "Spiravit in faciem eius spiraculum vitae", inquit:
- 15 d.2, q.1-0060 2
d.2, q.1-0060 "Plantae, inquit, secundum ultimam resonantiam vitae habent *
- 16 d.2, q.2-0135 8
d.2, q.2-0135 4 Et propter hoc Aegidius, tx 32, inquit illas esse duas animas. Sed
- 17 d.2, q.3-0074 3
d.2, q.3-0074 55: "omnibus, inquit, a supremo die eadem quae ante *
- 18 d.2, q.3-0114 4
d.2, q.3-0114 demonstrare animae immortalitatem, inquit esse incipiendum a *
- 19 d.2, q.3-0115 4
d.2, q.3-0115 definitione rationis, quam, inquit, esse aspectum animi, "quo per se
- 20 d.2, q.3-0122 6
d.2, q.3-0122 Anima, cap 4: "Si intellectus, inquit, esset corporeus non posset
- 21 d.2, q.3-0457 3
d.2, q.3-0457 "vix intelligatur, inquit, a me ipso." Et plures rationes etiam adducit
- 22 d.2, q.3-0484 6
d.2, q.3-0484 meridie est lux, "nam animus, inquit, hominis horret audire quod
- 23 d.2, q.3-0514 1
d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam
- 24 d.2, q.3-0526 4
d.2, q.3-0526 Tusculana 1 "Duae, inquit, sunt viae, duplices cursus animorum
- 25 d.2, q.3-0533 7
q.3-0533 lib 9, cap 15: "Si pietatem, inquit, animo coluisti defunctus
- 26 d.2, q.3-0596 6
d.2, q.3-0596 poenis semper subiacet. Idem Trismegistus inquit: "Omnium pater
- 27 d.2, q.3-0601 1
d.2, q.3-0601 inquit, est coetus iustorum, beatorum caelicolarum, qui venientes e
- 28 d.2, q.3-0606 4
d.2, q.3-0606 pythagorico: "Si deposito, inquit, corpore in liberum ascenderis aetherem
- 29 d.2, q.3-0610 9
d.2, q.3-0610 retuli, et alia est quae sequitur: Quod est, inquit, inter duo rerum
- 30 d.2, q.3-0632 9
d.2, q.3-0632 lib De senectute, et lib 2 De legibus inquit: "Omnium animi *
- 31 d.2, q.3-0634 5
d.2, q.3-0634 Rabirio: "Bonorum virorum mentes, inquit, mihi divinae atque
- 32 d.2, q.3-0637 5
d.2, q.3-0637 Pro Sestio: "Sic habeo, inquit, te non esse mortalem, sed corpus
- 33 d.2, q.3-0794 7
d.2, q.3-0794 corruptibili, et 9 Metaphysicae, tx. 12, inquit posse nos separata a materia

34 d.2, q.3-0815 2
d.2, q.3-0815 "Magnum, inquit, virtutis opus esse oppetere mortem pro amico quia

35 d.2, q.3-0988 2
d.2, q.3-0988 sed inquit quod non habebit eundem modum reminiscentiae, quem

36 d.2, q.3-1104 7
d.2, q.3-1104 sessione 8, definit hanc rem: Anima, inquit, rationalis "per se et

37 d.2, q.4-0308 12
d.2, q.4-0308 scilicet et anima; et ideo anima corporis est actus. Et infra inquit: "Et

38 d.2, q.4-0329 12
d.2, q.4-0329 anima, scilicet in planta et in bruto et in homine; et inquit quod *

39 d.2, q.4-0346 8
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam

40 d.2, q.4-0351 3
d.2, q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2

41 d.2, q.4-0369 9
d.2, q.4-0369 potentia non statim illi inest ratio; sed quaedam, inquit, *

42 d.2, q.4-0423 9
d.2, q.4-0423 gessit in corpore, sive bonum, sive malum"; ubi inquit Paulus *

43 d.2, q.4-0674 1
d.2, q.4-0674 inquit, videbatur naturam humanam separari a proprio supposito

44 d.2, q.4-0972 4
d.2, q.4-0972 theologus chaldaeus, sic inquit: "Deo undequaque incorruptibili et patri

45 d.2, q.4-0974 5
d.2, q.4-0974 convenit." Plato in Timaeo inquit Supremum Deum animum creasse.

46 d.2, q.4-0979 3
d.2, q.4-0979 Psellus philosophus inquit: "Non ex hominibus accepit substantiam

47 d.2, q.4-0983 1
d.2, q.4-0983 inquit, in terris nulla origo inveniri potest; nihil enim est in animis

48 d.2, q.4-0984 10
d.2, q.4-0984 mixtum atque concretum, etc." Et 3 De officiis: "Mente, inquit,

49 d.2, q.4-1001 3
d.2, q.4-1001 generationem. Unde inquit D Thomas quod illo discursu illius capitis non

50 d.2, q.5-0091 3
d.2, q.5-0091 can 11; inquit impietatis inventores esse illos qui sentiunt homines

INQUIUNT

1 d.1, q.1-0062 2
d.1, q.1-0062 creaturae, inquiunt theologi, non sunt sua vita, sed vivunt per actum

INSANOS

1 d.2, q.3-0684 3
d.2, q.3-0684 Chrysostomus, supra, insanos vocat et mente destitutos eos qui de hac

INSENSATIS

1 d.2, q.3-0061 7
d.2, q.3-0061 non habent usum rationis, et in insensatis. Et e contrario, aptitudo

INSENSATO

1 d.2, q.2-0104 1
d.2, q.2-0104 insensato; est ergo anima sensitiva separabilis a rationali.

INSEPARABILE

1 d.2, q.6-0387 5
d.2, q.6-0387 Dices: Etiam locomotivum est inseparabile a sensitivo.

INSEPARABILIA

1 d.2, q.3-0801 2
d.2, q.3-0801 cum inseparabilia sint." Et infra: "Restat igitur ut mens sola *

INSEPARABILIS

1 d.2, q.1-0149 9
d.2, q.1-0149 3 arguitur ex dictis, nam licet gradus specificus inseparabilis

2 d.2, q.4-0736 8
d.2, q.4-0736 anima rationalis requirit, non potuit fieri unio inseparabilis, quia est

3 d.2, q.4-0782 6
d.2, q.4-0782 quod in aliis unio est inseparabilis a forma, illa manente, in anima

INSEPARABILITER

1 d.1, q.2-0153 5
d.1, q.2-0153 distinguitur a secundo, tamen inseparabiliter est illi coniunctus. Alius

INSERTAM

1 d.2, q.1-0007 1
d.2, q.1-0007 insertam continuo crescere, semperque alimento indigere, atque adeo

INSERTAS

1 d.2, q.4-0837 7
d.2, q.4-0837 adaptantur; postea vero in corpora fuisse insertas. Et in Phaedro et in

INSERVIENTEM

1 d.1, q.4-0166 3
d.1, q.4-0166 nutriendi naturaliter inservientem" Et quod hic sit sensus Aristotelis

INSINUANDUM

1 d.2, q.3-0581 12
d.2, q.3-0581 dicitur: Sap 2 et 15, et Is 22, 56. Ad quod insinuandum

INSINUANS

1 d.2, q.3-0729 7
d.2, q.3-0729 mentem suam, sed quibusdam locis illam insinuans, aliis occultat. Haec

INSINUANT

1 d.2, q.4-0387 7
d.2, q.4-0387 intelligimus, et alium. Et hanc expositionem insinuant Alexander et

INSINUAT

1 d.1, q.4-0054 4
d.1, q.4-0054 Caietanus etiam hic insinuat quod si in definitione sumatur "*"

2 d.2-0004 6
d.2-0004 vegetativam, sensitivam, et rationalem aperte insinuat, ut diximus, 2 et omnium

3 d.2, q.3-0031 6
d.2, q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De

4 d.2, q.4-0379 8
d.2, q.4-0379 multo altior quam imaginativae. Et hanc expositionem insinuat *

5 d.2, q.4-0604 8
d.2, q.4-0604 cum vero separatur habet subsistentiam propriam. Et insinuat quod

6 d.2, q.4-0943 3
d.2, q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri

INSINUAUIT

1 d.2, q.3-0525 5
d.2, q.3-0525 alia vita. Eamdem rationem insinuavit Socrates, ut refert Cicero, *

INSINUENT

1 d.1, q.1-0187 5
d.1, q.1-0187 principio quaestionis possuimus, id insinuent. Quae, licet varie *

INSIPIENTIBUS

1 d.2, q.3-0580 9
d.2, q.3-0580 "Comedamus et bibamus, cras enim moriemur", ut de insipientibus

INSPIRATUR

1 d.2, q.4-0408 2
d.2, q.4-0408 quod inspiratur a Deo. Unde etiam illo loco docetur quod illa anima

INSPIRAVIT

1 d.2, q.4-0398 5
d.2, q.4-0398 de limo terrae, et inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo

2 d.2, q.4-0962 11
d.2, q.4-0962 Hieronymus et sancti alii annotant. Facit etiam illud Genesis: "Et inspiravit

3 d.2, q.5-0074 1
d.2, q.5-0074 inspiravit in eum spiraculum vitae, et factus est homo in animam *

INSTANTIAM

1 d.2, q.4-1006 9
d.2, q.4-1006 similiter, si de novo crearet animam, mutaretur. Hanc instantiam dedimus

INSTANTIAS

1 d.2, q.3-0156 7
d.2, q.3-0156 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu

INSTITUENDA

1 d.2, q.4-0790 8
d.2, q.4-0790 quia de statu animae separatae est nobis instituenda specialis disputatio,

INSTITUENDOS

1 d.2, q.3-0689 1
d.2, q.3-0689 nstituendos mores hominum, pertinebat ad providentiam Dei, ut esset

INSTITUIMUS

1 d.2-0006 7
d.2-0006 deveniamus, de substantia uniuscuiusque animae dicere instituimus. De

INSTITUTA

1 d.2, q.3-0469 9
t argumentum: In quavis Republica bene instituta

2 d.2, q.3-0472 6
d.2, q.3-0472 est quaedam Republica a Deo instituta, cuius supremus gubernator est

INSTITUTIONUM

1 d.2, q.3-0651 8
d.2, q.3-0651 Idem Epictetus et Lactantius, 7 lib Divinarum institutionum.

INSTITUTUM

1 d.1, q.3-0090 1
d.1, q.3-0090 institutum, et ideo partes organicae dici solent partes officariae seu

INSTRUMENTA

1 d.1-0012 6
d.1-0012 esse tale quod partes sint instrumenta.

2 d.2, q.2-0128 5
d.2, q.2-0128 potentiae sunt tamquam duo instrumenta partialia eiusdem animae, et

INSTRUMENTARIAE

1 d.1, q.3-0091 1
d.1, q.3-0091 instrumentariae ab Aristotele, 2 De partibus animalium, et Galeno,

INSTRUMENTIS

1 d.2, q.3-0756 6
d.2, q.3-0756 illa recipiuntur et fiunt sine instrumentis corporeis; et tales operationes

INSTRUMENTO

1 Prooemium-0181 3
Prooemium-0181 corpore tamquam instrumento, ut operationes sensuum; alia est *

2 Prooemium-0184 5
Prooemium-0184 est et fit absque instrumento corporeo, tamen dependentiam aliquam

3 d.1, q.4-0185 4
d.1, q.4-0185 utatur illo tamquam instrumento suarum operationum. Quae *

4 d.1, q.4-0233 7
d.1, q.4-0233 corpus principaliter ut utatur illo tamquam instrumento operationum

5 d.2, q.2-0064 4
d.2, q.2-0064 potentiam immaterialem sine instrumento corporeo, quia actio eius est

6 d.2, q.3-0022 3
d.2, q.3-0022 corpore tamquam instrumento.

7 d.2, q.3-0098 7
d.2, q.3-0098 id est, non utens corpore tamquam instrumento suae operationis. *

8 d.2, q.3-0837 1
d.2, q.3-0837 instrumento; quomodo visio pendet a corpore. Alio modo *

9 d.2, q.3-0863 1
d.2, q.3-0863 instrumento et organo; ergo secundum Aristotelem intellectio est operatio

10 d.2, q.3-0879 8
d.2, q.3-0879 quae non pendet a corpore ut ab instrumento; ergo.

11 d.2, q.3-0936 5
d.2, q.3-0936 est sine phantasia, tamquam instrumento et organo, non est sine *

12 d.2, q.6-0345 5
d.2, q.6-0345 fit medio corpore ut instrumento, neque in corpore recipitur, sed

INSTRUMENTUM

1 d.1, q.3-0089 6
d.1, q.3-0089 pars aliqua quae est quasi instrumentum ad operationem aliquam

2 d.1, q.4-0179 1
d.1, q.4-0179 instrumentum animae.

3 d.2, q.4-0624 1
d.2, q.4-0624 instrumentum coniunctum; anima vero non sic unitur materiae, sed solum

4 d.2, q.4-0713 1
d.2, q.4-0713 instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto

INSUFFICIENTEM

1 d.2, q.4-1009 9
d.2, q.4-1009 esse sufficientem; sed nos ostendimus dicto loco esse insufficientem,

INSUNT

1 d.2, q.4-0367 8
d.2, q.4-0367 quod in viventibus mortalibus, quibus inest ratio, insunt etiam caetera

INTEGER

1 d.2, q.5-0055 11
d.2, q.5-0055 iustorum", et ex illo 1 Thes 5: "[...] ut sit integer spiritus vester,

INTEGRA

1 Prooemium-0063 8
Prooemium-0063 6 Nota 3, aliud esse loqui de integra scientia, aliud de quadam

2 Prooemium-0104 5
Prooemium-0104 libris, et non de integra scientia.

3 Prooemium-0106 6
Prooemium-0106 Physicae. Si enim loquamur de integra Physica, haec de *

4 d.1, q.1-0171 7
d.1, q.1-0171 vivens est per se una substantia integra essentialiter differens a *

5 d.2, q.1-0221 1
d.2, q.1-0221 integra semper aequaliter agit et convertit, nam est agens et virtus

6 d.2, q.3-1159 9
d.2, q.3-1159 Et forte fuit ratio, quia Angelus est substantia integra et

7 d.2, q.4-0143 3
d.2, q.4-0143 resultabit substantia integra corporalis completa; ergo erunt in homine

8 d.2, q.4-0144 4
d.2, q.4-0144 duo supposita substantialia integra: unum spirituale et aliud corporale.

9 d.2, q.4-0172 5
d.2, q.4-0172 forma mea, sed substantia integra a me distincta, ideo non ego intelligo

10 d.2, q.4-0454 3
d.2, q.4-0454 qua unione integra natura humana resultat, et subsistens in illa natura

11 d.2, q.4-0455 1
d.2, q.4-0455 integra est homo; anima autem non subsistit nisi in parte, et ideo homo

12 d.2, q.4-0679 1
d.2, q.4-0679 integra et completa; substantia autem completa non potest fieri pars

INTEGRAE

1 d.2, q.4-0242 4
d.2, q.4-0242 quaedam formae omnino integrae nullum habentes respectum ad corpus; et

2 d.2, q.5-0134 2
d.2, q.5-0134 rationis integrae in speciebus suis requirunt in materia diversas *

3 d.2, q.5-0167 2
d.2, q.5-0167 unius integrae substantiae et ideo radicanur in uno et eodem principio.

4 d.2, q.6-0301 7
d.2, q.6-0301 haec membra non distinguuntur tamquam formae integrae distinctae,

INTEGRAM

1 d.1, q.1-0009 5
d.1, q.1-0009 forma substantialis non supponit integram substantiam constitutam

2 d.1, q.1-0057 1
d.1, q.1-0057 integram viventis, ut colligitur ex D Thoma, 1 p, q 54, a 1, ad 2, sicut

3 d.1, q.1-0058 8
d.1, q.1-0058 humanitas non significat rationalem animam, sed naturam integram

4 d.2, q.4-0114 9
d.2, q.4-0114 primo et per se cum materia unam substantiam integram, et replere,

5 d.2, q.4-0220 1
d.2, q.4-0220 integram omnino a corpore independentem in essentia sua, nam substantia,

6 d.2, q.4-0667 1
d.2, q.4-0667 integram. Et haec est essentialis differentia inter Angelum et animam.

7 d.2, q.6-0248 8
d.2, q.6-0248 manent in superiori tamquam complentes unam rationem integram per

INTEGRANT

1 d.1, q.1-0183 8
d.1, q.1-0183 istis suppositis secundum ea quae eorum substantias integrant; et non

2 d.2, q.3-0382 7
d.2, q.3-0382 tamen omnes simul vere convincunt, et integrant unam optimam *

3 d.2, q.5-0170 2
d.2, q.5-0170 et integrant unum suppositum; omnes ergo oriuntur ab eadem *

INTEGRAS

1 d.2, q.6-0157 10
d.2, q.6-0157 quod istae tres animae considerari possunt aut secundum suas integras

2 d.2, q.6-0236 6
d.2, q.6-0236 si tamen fiat reduplicatio secundum integras essentias istarum *

INTEGRATUR

1 Prooemium-0045 5
Prooemium-0045 cap 16, ex quibus integratur una scientia in genere de viventibus, cuius

2 d.1, q.4-0171 5
d.1, q.4-0171 Quocirca ex illis omnibus integratur una definitio animae in

INTEGRE

1 d.2, q.3-0366 8
d.2, q.3-0366 formas quaedam adeo perfectae, ut in se integre subsistentes sint, *

INTEGMENT

1 Prooemium-0048 2
Prooemium-0048 omnia integment scientiam unam, ut Niphus in prologo notat, et lib

INTEGRITATEM

1 Prooemium-0503 4
Prooemium-0503 supradictas causas, propter integritatem intellectus, nam quaelibet nobilitas

2 d.2, q.3-0378 7
d.2, q.3-0378 impossibilitatis ratio, nam hoc et ad integritatem universi, et ad debitam *

INTEGRO

1 d.2, q.6-0204 4
d.2, q.6-0204 in suo conceptu integro non tantum includit quod sit principium *

2 d.2, q.6-0206 1
d.2, q.6-0206 integro", nam si tantum consideremus eius ultimam differentiam, *

3 d.2, q.6-0208 6
d.2, q.6-0208 hoc includit in conceptu suo integro, sed etiam omnes superiores gradus,

4 d.2, q.6-0303 3
d.2, q.6-0303 includi in integro conceptu alterius. Ut si quis divideret vivens in *

INTEGROS

1 d.2, q.3-0529 6
d.2, q.3-0529 concilio deorum; qui autem se integros castosque servarunt, quibusque

INTEGRUM

1 d.2, q.4-0208 7
d.2, q.4-0208 substantia spiritualis non est forma, est integrum suppositum distinctum

INTELLECTA

1 d.1, q.4-0356 6
d.1, q.4-0356 Quae sententia cum grano salis intellecta admitti posset. Primo ergo

2 d.2, q.4-0498 2
d.2, q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent

INTELLECTAE

1 d.2, q.3-0288 5
d.2, q.3-0288 rei spiritualis, aut spiritualiter intellectae, debet esse spiritualis. Non

INTELLECTAM

1 d.1, q.4-0060 7
d.1, q.4-0060 ideo per illam particulam utroque modo intellectam explicatur propria

INTELLECTIBUS

1 d.2, q.4-0501 7
d.2, q.4-0501 quidem est indigna philosopho. Multiplicatis enim intellectibus, *

2 d.2, q.4-0502 8
d.2, q.4-0502 multiplicantur species et actus existentes in ipsis intellectibus. Et hoc docet

INTELLECTIO

1 Prooemium-0424 11
Prooemium-0424 hac intellectione subdit quod non est in animalibus, id est, intellectio

2 d.2, q.3-0843 1
d.2, q.3-0843 intellectio nostra est operatio communis, quia secundum illum pendet

3 d.2, q.3-0847 7
d.2, q.3-0847 Aristotelis, nam cum ait quod si intellectio est imaginatio, aut non est sine

4 d.2, q.3-0848 10
d.2, q.3-0848 imaginatione, anima non est separabilis. aperte dicit quod si intellectio

5 d.2, q.3-0863 7
d.2, q.3-0863 instrumento et organo; ergo secundum Aristotelem intellectio est operatio

6 d.2, q.3-0958 1
d.2, q.3-0958 intellectio est phantasia, id est, operatio elicit a phantasia, vel non

7 d.2, q.3-0962 1
d.2, q.3-0962 intellectio non est sine corpore, id est, est operatio communis animae et *

8 d.2, q.4-0093 1
d.2, q.4-0093 intellectio, ideo ponunt esse in homine quamdam substantiam intellectualem

9 d.2, q.4-0155 7
d.2, q.4-0155 experimur nos esse qui intelligimus; unde intellectio mea est operatio

10 d.2, q.4-0479 3
d.2, q.4-0479 Item, vel intellectio fit a solo intellectu separato, quem

11 d.2, q.6-0279 1
d.2, q.6-0279 intellectio conveniunt generice in hoc quod quaelibet illarum est operatio

INTELLECTIONE

1 Prooemium-0424 2
Prooemium-0424 hac intellectione subdit quod non est in animalibus, id est, intellectio

2 d.1, q.2-0084 5
d.1, q.2-0084 Nam intellectus perfectior est intellectione. Est enim multo

3 d.2, q.4-0184 6
d.2, q.4-0184 efficerem; ergo idem est de intellectione.

INTELLECTIONEM

1 d.2, q.4-0024 6
d.2, q.4-0024 5 Ostensum est intellectum et intellectionem non esse actus

2 d.2, q.4-0166 1
d.2, q.4-0166 intellectionem efficere, et illam vitaliter recipere; ego autem neque illam

3 d.2, q.4-0199 4
d.2, q.4-0199 intelligit, qui elicit intellectionem; ille autem elicit, qui habet *

4 d.2, q.4-0214 2
d.2, q.4-0214 enim intellectionem nostram pendere aliquo modo a sensibus, nam

5 d.2, q.4-0476 4
d.2, q.4-0476 efficit et recipit intellectionem. Quae omnia debent convenire *

6 d.2, q.4-0483 1
d.2, q.4-0483 intellectionem esse actum immaterialem, cogitativam vero esse potentiam

7 d.2, q.4-0713 4
d.2, q.4-0713 instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto

INTELLECTIONES

1 d.2, q.4-0098 3
d.2, q.4-0098 quod diversas intellectiones habeat. Refert hanc opinionem Albertus,

INTELLECTIONI

1 d.2, q.4-0724 4
d.2, q.4-0724 aliquo modo deserviat intellectioni.

INTELLECTIONIS

1 Prooemium-0422 8
Prooemium-0422 quia est anima improprie, sed est principium intellectionis quae non

2 d.2, q.4-0156 9
d.2, q.4-0156 vitalis mea, sicut visio, etc; ergo principium illius intellectionis est

INTELLECTIVA

1 Prooemium-0363 3
Prooemium-0363 2 Anima intellectiva non est principium motus; ergo non est

2 Prooemium-0386 2
Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et

3 d.2-0017 4
d.2-0017 Quarta conclusio: Anima intellectiva est id quo *

4 d.2-0027 1
d.2-0027 intellectiva utramque. Haec Aristoteles.

5 d.2, q.1-0175 4
d.2, q.1-0175 cognitio sensitiva et intellectiva conveniunt in ratione cognitionis, et *

6 d.2, q.2-0115 3
d.2, q.2-0115 quia forma intellectiva, si unitur corpori, debet aliquo modo uti illo

7 d.2, q.4-0252 4
d.2, q.4-0252 vero ut est intellectiva. Inter quos videtur esse Ferrariensis, 2 Contra

8 d.2, q.4-0254 9
d.2, q.4-0254 a 1, circa 1, ait quod anima, ut intellectiva, non est actus corporis.

9 d.2, q.4-0255 8
d.2, q.4-0255 Sed dicendum rationes factas demonstrare quod anima intellectiva ut

10 d.2, q.4-0276 1
d.2, q.4-0276 intellectiva ut sic, nam per illam, ut est sensitiva tantum, constituitur homo

11 d.2, q.4-0278 3
d.2, q.4-0278 Item, anima intellectiva ut sic non est substantia completa;

12 d.2, q.4-0283 6
d.2, q.4-0283 intelligit per animam ut est intellectiva; ergo ut sic est forma.

13 d.2, q.4-0285 4
d.2, q.4-0285 corpore; ergo, ut intellectiva est, est forma corporis.

14 d.2, q.4-0288 9
d.2, q.4-0288 oriri ex anima ut sensitiva est, sed ut intellectiva, ut sunt esse risibilem,

15 d.2, q.4-0427 7
d.2, q.4-0427 hominis, et tamen sunt ab anima intellectiva ut sic; ergo illa est quae

16 d.2, q.4-0521 10
d.2, q.4-0521 nostra et materia, nam licet anima sit spiritualis et intellectiva, indiget

17 d.2, q.5-0011 3
d.2, q.5-0011 sensitiva sine intellectiva, non tamen e contrario, nam sensitiva *

18 d.2, q.5-0012 6
d.2, q.5-0012 numquam est sine vegetativa, nec intellectiva sine utraque. Cuius rationem

INTELLECTIVAE

1 d.1, q.4-0013 7
d.1, q.4-0013 1 non convenit omni animae, sed intellectivae tantum, quia sola

2 d.2, q.3-0004 4
d.2, q.3-0004 1 Cognitio animae intellectivae tanto nobis difficilior est, quanto ipsa

3 d.2, q.3-0247 2
d.2, q.3-0247 cognitioni intellectivae nostrae. Comprehendit enim sub se omne *

4 d.2, q.3-0299 3
d.2, q.3-0299 illimitationem virtutis intellectivae, et ostendunt non esse coarctatam ad

5 d.2, q.4-0057 4
d.2, q.4-0057 tot sunt animae intellectivae quot homines fuerunt et sunt; ergo, *

6 d.2, q.4-0261 1
d.2, q.4-0261 intellectivae; et ut sic non est forma corporis, quia intellectus non est in

7 d.2, q.4-0378 10
ctu ipso alia est ratio, id est, quia ratio intellectivae potentiae est

8 d.2, q.4-0434 9
d.2, q.4-0434 et fruitionis divinae, et non nisi ratione animae intellectivae ut sic et

9 d.2, q.4-0440 3
d.2, q.4-0440 rationalis, aut intellectivae, vere ac per se humani corporis non

INTELLECTIVAM

1 Prooemium-0374 8
Prooemium-0374 illius; quod si illis intendat probare animam intellectivam non *

2 d.2, q.3-0866 1
d.2, q.3-0866 intellectivam animae esse immaterialem; ergo idem cognovit de anima;

3 d.2, q.4-0315 1
d.2, q.4-0315 intellectivam ut in prooemio, et cap 1, lib 2, bis aut ter, et in

INTELLECTIVO

1 d.2, q.4-0073 9
d.2, q.4-0073 sensitivis brutorum; illae autem non oriuntur a principio intellectivo ut

2 d.2, q.4-0477 3
d.2, q.4-0477 necessario principio intellectivo Petri, nam est unum et idem indivisibiliter;

3 d.2, q.6-0379 8
d.2, q.6-0379 vegetativum scilicet et sensitivum, et distinguitur ab intellectivo. Et ideo

INTELLECTIVUM

1 Prooemium-0333 3
Prooemium-0333 scilicet esse intellectivum. Et etiam anima rationalis habuit differentiam.

2 d.1, q.4-0288 8
d.1, q.4-0288 procedere. Et similiter qui demonstraret hominem esse intellectivum,

3 d.2, q.3-0385 6
d.2, q.3-0385 21 Secunda conclusio sit: Principium intellectivum nostrum

4 d.2, q.3-0612 2
d.2, q.3-0612 assimilatur; intellectivum autem principium hominis, quod constituitur inter

5 d.2, q.3-0640 6
d.2, q.3-0640 alii, quamvis multi errent putantes intellectivum principium non *

6 d.2, q.4-0002 3
d.2, q.4-0002 Utrum principium intellectivum hominis sit vera anima illius.

7 d.2, q.4-0029 2
d.2, q.4-0029 sed intellectivum principium non indiget materia ad operationes suas

8 d.2, q.4-0033 7
d.2, q.4-0033 ergo perfectissimae formae, qualis esset principium intellectivum, *

9 d.2, q.4-0038 4
d.2, q.4-0038 8 Si principium intellectivum esset forma, informaret *

10 d.2, q.4-0055 5
d.2, q.4-0055 10 arguitur: Si principium intellectivum est vera anima,

11 d.2, q.4-0077 4
d.2, q.4-0077 praecedenti. Cognoscentes enim intellectivum principium esse rem *

12 d.2, q.4-0103 6
d.2, q.4-0103 conclusio: Evidens est ratione naturali intellectivum principium

13 d.2, q.4-0124 3
d.2, q.4-0124 1, Principium intellectivum nostrum constituit cum materia

14 d.2, q.4-0131 3
d.2, q.4-0131 nisi principium intellectivum; ergo.

15 d.2, q.4-0249 6
d.2, q.4-0249 8 Dixi in conclusione "principium intellectivum ut sic", id est, ut

16 d.2, q.4-0250 1
d.2, q.4-0250 intellectivum est, nam sunt nonnulli qui asserunt animam rationalem,

17 d.2, q.4-0259 6
d.2, q.4-0259 Notandum tamen quod hoc praedicatum "intellectivum" *

18 d.2, q.4-0263 1
d.2, q.4-0263 "intellectivum" pro principio essentiali; et tunc reduplicatio illa "ut

19 d.2, q.4-0264 1
d.2, q.4-0264 intellectivum est" potest uno modo fieri abstractivae et secundum se, et

20 d.2, q.4-0265 3
d.2, q.4-0265 sic principium intellectivum ut sic non habet ex se quod sit forma *

21 d.2, q.4-0316 6
d.2, q.4-0316 cap 2 inter viventia numerat intellectivum, et concludit animam

22 d.2, q.4-0335 6
d.2, q.4-0335 inter eas ponit intellectum seu intellectivum, et inter opera animae

23 d.2, q.4-0339 7
d.2, q.4-0339 10 Sed nota quod ubicumque ponit intellectivum inter potentias

24 d.2, q.4-0343 8
d.2, q.4-0343 Aristoteles, dicto cap 3, nam postquam dixerat intellectivum esse *

25 d.2, q.4-0349 5
d.2, q.4-0349 in hoc, quod per intellectivum, quod ab Aristotele ponitur potentia *

26 d.2, q.4-0475 2
d.2, q.4-0475 principium intellectivum meum applicat virtutem suam ad intelligendum,

27 d.2, q.4-0860 7
d.2, q.4-0860 assistentem nobis. Omnes hi ponunt principium intellectivum hominis esse

28 d.2, q.6-0366 6
d.2, q.6-0366 scilicet vegetativum, sensitivum, locomotivum et intellectivum; sunt

INTELLECTIVUS

1 d.1, q.4-0290 9
d.1, q.4-0290 posteriori sine dubio procederet. Homo enim non est intellectivus, quia

2 d.1, q.4-0291 6
d.1, q.4-0291 capax, etc, sed potius, quia intellectivus, ideo, etc.

3 d.2, q.4-0280 5
d.2, q.4-0280 Item, homo essentialiter est intellectivus; ergo per formam;

INTELLECTU

1 Prooemium-0360 6
Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam

2 Prooemium-0375 10
Prooemium-0375 considerari a physico nihil valent, nam ad agendum de intellectu humano satis

- 3 Prooemium-0377 1
Prooemium-0377 intellectus, ut de facto facimus in hac scientia, materialem cognitionem
- 4 Prooemium-0386 7
Prooemium-0386 anima intellectiva humana, sed agere de intellectu et mente absolute et
- 5 Prooemium-0409 11
Prooemium-0409 Aristotelis illa, sed mens eius est quod scientia agens de intellectu ut sic debet
- 6 Prooemium-0415 9
Prooemium-0415 de omnibus. Nec sequitur idem si agat de intellectu humano, quia non
- 7 Prooemium-0416 3
Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in
- 8 Prooemium-0417 9
Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et
- 9 Prooemium-0589 3
Prooemium-0589 partibus etiam intellectu praescindi, quia una pars in toto includitur
- 10 d.1-0046 4
d.1-0046 Quintadecima conclusio. De intellectu *
- 11 d.2, q.3-0156 12
d.2, q.3-0156 ut habeat vim. Et habet aliquas instantias, ut dictum est de intellectu
- 12 d.2, q.3-0372 9
d.2, q.3-0372 media quae cum primis conveniat in immaterialitate et intellectu, et
- 13 d.2, q.3-0618 1
d.2, q.3-0618 intellectu tenet, licet quando sensibus utitur turbetur et erret *
- 14 d.2, q.4-0344 5
d.2, q.4-0344 potentiam animae, subdit: "De intellectu contemplativo alia est ratio"; ubi
- 15 d.2, q.4-0365 1
d.2, q.4-0365 intellectu vero contemplativo alia est ratio", ubi videtur illum excludere a
- 16 d.2, q.4-0371 1
d.2, q.4-0371 intellectu vero alia est ratio", id est, licet quibusdam animalibus non
- 17 d.2, q.4-0372 10
d.2, q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,
- 18 d.2, q.4-0378 1
d.2, q.4-0378 intellectu ipso alia est ratio, id est, quia ratio intellectivae potentiae est
- 19 d.2, q.4-0383 10
d.2, q.4-0383 mortalium semper est sensibus coniunctus; ideo subdit quod "de intellectu
- 20 d.2, q.4-0418 7
d.2, q.4-0418 reliqua corporalia; superat autem tantum in intellectu et voluntate; anima
- 21 d.2, q.4-0426 2
d.2, q.4-0426 ab intellectu et voluntate; ergo istae operationes sunt operationes *
- 22 d.2, q.4-0479 7
d.2, q.4-0479 Item, vel intellectio fit a solo intellectu separato, quem

23 d.2, q.4-0481 6
d.2, q.4-0481 intellectum passivum", vel a solo intellectu passivo. Hoc tertium non

INTELLECTUALEM

1 d.2, q.4-0093 9
d.2, q.4-0093 intellectio, ideo ponunt esse in homine quamdam substantiam intellectualem

INTELLECTUALES

1 Prooemium-0462 6
Prooemium-0462 6 Ethicorum, cap 3, virtutes intellectuales numerat inter bona *

INTELLECTUALI

1 d.2, q.3-1013 8
d.2, q.3-1013 pari modo sentiendum est, atque etiam de intellectuali." Ubi videtur

INTELLECTUALIS

1 Prooemium-0442 9
Prooemium-0442 haberi in unica scientia, nam cum sit vinculum intellectualis et *

2 Prooemium-0464 5
Prooemium-0464 conducunt ad perfectionem naturae intellectualis, non solum humanae,

3 d.1, q.4-0372 9
d.1, q.4-0372 ut verissimum est hominem esse creatum a Deo intellectualis naturae,

4 d.1, q.4-0374 6
d.1, q.4-0374 secundum se non ideo est intellectualis naturae, quia est creatus a Deo

5 d.1, q.4-0375 9
d.1, q.4-0375 ad illum finem, quin potius, quia secundum se intellectualis naturae

6 d.2, q.3-1131 8
d.2, q.3-1131 in quo virtualiter continetur quod est naturae intellectualis et

INTELLECTUI

1 d.1, q.2-0141 8
d.1, q.2-0141 primus, sed ipsamet essentia divina, mirabili modo intellectui beato

2 d.2, q.3-0062 3
d.2, q.3-0062 corporis confert intellectui, et in corpore melius complexionato est

3 d.2, q.3-0191 1
d.2, q.3-0191 intellectui nostro nullum organum corporale est ratio cognoscendi.

4 d.2, q.3-0240 5
d.2, q.3-0240 materialem; quae omnia competerent intellectui, si esset potentia *

5 d.2, q.3-1180 3
d.2, q.3-1180 veritas proposita intellectui statim prae se fert quamdam consonantiam

INTELLECTUM

1 Prooemium-0322 5

Prooemium-0322 ad Physicam, non vero intellectum et voluntatem animae, nam illius

2 Prooemium-0358 1

Prooemium-0358 intellectum non considerari a physico.

3 Prooemium-0367 2

Prooemium-0367 novimus, intellectum sive mentem in nullis."

4 Prooemium-0381 4

Prooemium-0381 Item, est falsum intellectum seu mentem in nullis animalibus

5 Prooemium-0612 1

Prooemium-0612 intellectum perfectam reflexionem facere supra actum suum et supra lumen

6 Prooemium-0615 7

Prooemium-0615 ratione cognoscibilis, et per reflexionem firmat intellectum in cognitione

7 Prooemium-0620 3

Prooemium-0620 plurimum iuvat intellectum in illa reflexione, nam per illam considerat

8 Prooemium-0656 5

Prooemium-0656 Tandem, cuicumque rei habenti intellectum *

9 d.1, q.1-0094 6

d.1, q.1-0094 moventem. Et Anaxagoras dixit esse intellectum separatum et immixtum,

10 d.1, q.2-0115 7

d.1, q.2-0115 melius esse dispositum illum qui habet intellectum principiorum, quam

11 d.2, q.3-0137 2

d.2, q.3-0137 Dices intellectum spiritualem posse cognoscere omnia, quia

12 d.2, q.3-0141 5

d.2, q.3-0141 probandum, nam qui assereret intellectum esse corporeum, et nihilominus posse

13 d.2, q.3-0192 3

d.2, q.3-0192 Experimur enim intellectum cognoscere res ipsas sub propriis *

14 d.2, q.3-0263 6

d.2, q.3-0263 Et confirmatur, nam recte colligimus intellectum Angeli

15 d.2, q.3-0381 7

d.2, q.3-0381 altera earum sola forte non convincat intellectum ut demonstratio,

16 d.2, q.3-0780 9

d.2, q.3-0780 intelligere; et tx. 4, 6 et 7, ostendit intellectum non esse potentiam

17 d.2, q.3-0786 9

d.2, q.3-0786 conveniat intelligere, et lib 3, tx. 12, probat intellectum non esse

18 d.2, q.3-0791 2

d.2, q.3-0791 ait intellectum sine corpore esse; et tx. 65, 66 et 82, ait quod *

19 d.2, q.3-0970 8

d.2, q.3-0970 infra, lib 3, cap 5. Ait Aristoteles intellectum passivum esse *

- 20 d.2, q.3-0976 4
d.2, q.3-0976 Philopono quod per intellectum passivum intelligit cogitativam, nam
- 21 d.2, q.3-0978 1
d.2, q.3-0978 intellectum, et 1 Ethicorum ait partem sensitivam esse rationalem,
- 22 d.2, q.3-1202 7
d.2, q.3-1202 esse formam corporis; tamen non ostendit intellectum esse potentiam
- 23 d.2, q.4-0024 4
d.2, q.4-0024 5 Ostensum est intellectum et intellectionem non esse actus
- 24 d.2, q.4-0083 9
d.2, q.4-0083 sequi. Isti tamen ponebant in singulis hominibus proprium intellectum,
- 25 d.2, q.4-0094 3
d.2, q.4-0094 quam vocant "intellectum separatum", quae non est forma hominis, sed
- 26 d.2, q.4-0095 5
d.2, q.4-0095 illi assistens; et hunc intellectum aiunt esse eundem numero in *
- 27 d.2, q.4-0173 7
d.2, q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *
- 28 d.2, q.4-0200 1
d.2, q.4-0200 intellectum, et non alius. Impossibile enim est quod actio vitalis communicetur
- 29 d.2, q.4-0335 4
d.2, q.4-0335 inter eas ponit intellectum seu intellectivum, et inter opera animae
- 30 d.2, q.4-0346 2
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam
- 31 d.2, q.4-0346 4
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam
- 32 d.2, q.4-0350 4
d.2, q.4-0350 animae, intelligit ipsum intellectum spirituales prout coniungitur *
- 33 d.2, q.4-0354 3
d.2, q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurrimus, etc. Et ita
- 34 d.2, q.4-0357 7
d.2, q.4-0357 intelligimus primo; et in fine subdit intellectum contemplativum esse
- 35 d.2, q.4-0374 1
d.2, q.4-0374 intellectum. Ita D Thomas.
- 36 d.2, q.4-0381 6
d.2, q.4-0381 Dici etiam potest quod per intellectum contemplativum intelligit
- 37 d.2, q.4-0385 7
d.2, q.4-0385 est ratio." Non quod velit hunc intellectum esse illum quo nos *
- 38 d.2, q.4-0473 2
d.2, q.4-0473 eundem intellectum et idem principium intelligendi quod ego, quidquid
- 39 d.2, q.4-0481 1
d.2, q.4-0481 intellectum passivum", vel a solo intellectu passivo. Hoc tertium non

40 d.2, q.4-0858 5
d.2, q.4-0858 et qui ponunt unum intellectum in omnibus hominibus, aut principium

INTELLECTUS

- 1 Prooemium-0301 3
Prooemium-0301 Item, operationes intellectus suo modo pendent a sensibus et a
- 2 Prooemium-0324 12
Prooemium-0324 sed anima rationalis ut sic est, est de obiecto Physicae; ergo intellectus
- 3 Prooemium-0357 3
Prooemium-0357 20 Utrum intellectus sit de consideratione physica. Probat enim *
- 4 Prooemium-0485 5
Prooemium-0485 hoc vel ex parte intellectus, vel ad bona intellectus, quomodo una *
- 5 Prooemium-0485 9
Prooemium-0485 hoc vel ex parte intellectus, vel ad bona intellectus, quomodo una *
- 6 Prooemium-0495 7
Prooemium-0495 conformitatem quam habent cum naturali appetitu intellectus nostri; sed aliae
- 7 Prooemium-0503 5
Prooemium-0503 supradictas causas, propter integritatem intellectus, nam quaelibet nobilitas
- 8 Prooemium-0525 5
Prooemium-0525 separatas, et ipsum lumen intellectus perfectius penetrat. Et propter hoc
- 9 Prooemium-0604 3
Prooemium-0604 quam ratione intellectus habet, et illius perpetuitatem. Et ex hac parte
- 10 Prooemium-0610 6
Prooemium-0610 Deinde, haec scientia agit de intellectus actibus, lumine et *
- 11 Prooemium-0614 7
Prooemium-0614 extollebamus, quod docet quid sit lumen intellectus, et evidentiam praebet in
- 12 Prooemium-0617 7
Prooemium-0617 censenda, nam agit etiam de lumine intellectus, licet non adeo perfecte
- 13 Prooemium-0621 1
Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut
- 14 Prooemium-0628 9
Prooemium-0628 necessaria videtur. Agit enim illa scientia de operibus intellectus *
- 15 Prooemium-0642 6
Prooemium-0642 ex cognitione animae nostrae et intellectus facilius ascendimus ad *
- 16 Prooemium-0675 2
Prooemium-0675 notitiam intellectus inquiruntur difficilia sunt. Et propter hoc dixit
- 17 d.1-0031 2
d.1-0031 aut intellectus, aut sensus, aut localis motus et status, aut accretio et

- 18 d.1, q.2-0084 2
d.1, q.2-0084 Nam intellectus perfectior est intellectione. Est enim multo
- 19 d.2, q.3-0063 2
d.2, q.3-0063 melior intellectus; ergo videtur intellectus potentia corporea et organica:
- 20 d.2, q.3-0063 5
d.2, q.3-0063 melior intellectus; ergo videtur intellectus potentia corporea et organica:
- 21 d.2, q.3-0122 5
d.2, q.3-0122 Anima, cap 4: "Si intellectus, inquit, esset corporeus non posset
- 22 d.2, q.3-0134 3
d.2, q.3-0134 probaretur quod intellectus spiritualis non posset intelligere omnes res
- 23 d.2, q.3-0152 3
d.2, q.3-0152 intentionali, ut intellectus recipiens species omnium rerum debet carere
- 24 d.2, q.3-0184 8
d.2, q.3-0184 illa. Et ita procedit ratio Aristotelis, nam intellectus noster discernit et
- 25 d.2, q.3-0231 10
d.2, q.3-0231 se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis; intellectus autem
- 26 d.2, q.3-0235 4
d.2, q.3-0235 12 Tertia: Nam intellectus, si esset potentia organica, esset *
- 27 d.2, q.3-0245 7
d.2, q.3-0245 fiat sine organo corporeo. Quod vero intellectus noster ad illum ordinem
- 28 d.2, q.3-0254 1
d.2, q.3-0254 intellectus nostri.
- 29 d.2, q.3-0265 6
d.2, q.3-0265 spiritualem, cui debet esse proportionatus; intellectus autem noster, quamvis
- 30 d.2, q.3-0276 8
d.2, q.3-0276 spirituali. Quinta ratio sumitur ex modo quo intellectus noster *
- 31 d.2, q.3-0291 5
d.2, q.3-0291 15 Sexta ratio: Quomodo intellectus apprehendat res. Sexta *
- 32 d.2, q.3-0292 6
d.2, q.3-0292 ratio sumitur ex modo quo intellectus apprehendit res, non sistendo in
- 33 d.2, q.3-0300 5
d.2, q.3-0300 corpus, nam tanta subtilitas intellectus cum tanta grossitie materiae non
- 34 d.2, q.3-0302 4
d.2, q.3-0302 Et confirmatur, nam intellectus subtilitate sua res adeo
- 35 d.2, q.3-0310 7
d.2, q.3-0310 uniuscuiusque proprium conceptum formare; quod facit intellectus.
- 36 d.2, q.3-0312 5
d.2, q.3-0312 Id ostenditur ex reflexione intellectus, nam postquam intellectus concipit
- 37 d.2, q.3-0312 8
d.2, q.3-0312 Id ostenditur ex reflexione intellectus, nam postquam intellectus concipit

- 38 d.2, q.3-0326 3
d.2, q.3-0326 Adde quod intellectus cognoscit se ipsum, suos actus, suas
- 39 d.2, q.3-0330 10
d.2, q.3-0330 discursivam. Octava: Id ostenditur ex vi discursiva et iudicativa intellectus,
- 40 d.2, q.3-0331 7
d.2, q.3-0331 nam apprehensa re aliqua movet se intellectus ad cognitionem alterius,
- 41 d.2, q.3-0336 9
d.2, q.3-0336 maxime si addas quod iste discursus et motio intellectus sine *
- 42 d.2, q.3-0354 8
d.2, q.3-0354 nisi in amore summi boni, sicut neque intellectus quiescit nisi in illius
- 43 d.2, q.3-0357 3
d.2, q.3-0357 Cognoscit enim intellectus corpora, et ex illis aliquid melius illis *
- 44 d.2, q.3-0383 7
d.2, q.3-0383 demonstrationem desumptam ex proprietatibus et actibus intellectus et
- 45 d.2, q.3-0783 7
d.2, q.3-0783 obiecti, ut auditus a vehementissimo sono; intellectus vero non sic, sed
- 46 d.2, q.3-0792 1
d.2, q.3-0792 intellectus est quid divinum et impassibile, et lib 2, tx. 21, ait quod
- 47 d.2, q.3-0793 1
d.2, q.3-0793 intellectus differt ab aliis partibus animae, sicut perpetuum a *
- 48 d.2, q.3-0797 1
d.2, q.3-0797 intellectus seu mens"; item 2 De generatione animalium, cap 3, *
- 49 d.2, q.3-0838 7
d.2, q.3-0838 tamquam a ministrante species; quomodo operatio intellectus nostri pendet
- 50 d.2, q.3-0954 6
d.2, q.3-0954 operatio phantasiae semper concomitatur operationem intellectus, ut
- 51 d.2, q.3-0980 7
d.2, q.3-0980 Vel 2 dicitur cum Simplicio quod intellectus passivus
- 52 d.2, q.3-0982 4
d.2, q.3-0982 hoc statu dicitur intellectus passivus, quia est in potentia et recipit;
- 53 d.2, q.3-0985 3
d.2, q.3-0985 non est intellectus possibilis, quia semper sunt in actu, corrumpitur
- 54 d.2, q.3-0986 2
d.2, q.3-0986 igitur intellectus passivus quantum ad passibilitatem suam, non *
- 55 d.2, q.3-1204 1
d.2, q.3-1204 intellectus non debilitatur ex obiecto neque ex continua actione, nam
- 56 d.2, q.3-1206 1
d.2, q.3-1206 intellectus viget.
- 57 d.2, q.3-1208 7
d.2, q.3-1208 dissipatur et diminiuitur, non sic autem intellectus; sed per accidens *

- 58 d.2, q.3-1209 9
d.2, q.3-1209 contingit quod cerebro male affecto et phantasia laesa, intellectus *
- 59 d.2, q.3-1212 1
d.2, q.3-1212 intellectus, quae semper salva manet.
- 60 d.2, q.4-0181 10
d.2, q.4-0181 procedit; sed visio procedit a vera forma informante; immo intellectus
- 61 d.2, q.4-0186 5
d.2, q.4-0186 est anima nostra, ergo intellectus non est potentia nostra. Consequens est
- 62 d.2, q.4-0189 2
d.2, q.4-0189 ergo intellectus est potentia illius substantiae, quae est primum *
- 63 d.2, q.4-0191 4
d.2, q.4-0191 pars nostra; ergo intellectus, qui est potentia illius, non est potentia
- 64 d.2, q.4-0193 3
d.2, q.4-0193 Item, quia intellectus est potentia spiritualis, sive sit *
- 65 d.2, q.4-0197 3
d.2, q.4-0197 quia si intellectus non est potentia mea, certe neque actus intelligendi
- 66 d.2, q.4-0217 4
d.2, q.4-0217 Item, non potest intellectus percipere aliquid quod non fuerit
- 67 d.2, q.4-0235 2
d.2, q.4-0235 universalitate intellectus tamquam ex radice; ergo.
- 68 d.2, q.4-0261 10
d.2, q.4-0261 intellectivae; et ut sic non est forma corporis, quia intellectus non est in
- 69 d.2, q.4-0359 1
d.2, q.4-0359 intellectus, qui est potentia animae, non potest deputari alicui parti
- 70 d.2, q.4-0362 3
d.2, q.4-0362 secundum Aristotelem intellectus potentia animae; ergo principium *
- 71 d.2, q.4-0372 4
d.2, q.4-0372 adsit imaginatio et intellectus, tamen alia est ratio de intellectu, id est,
- 72 d.2, q.4-0382 6
d.2, q.4-0382 intelligentias separatas. Dixerat enim quod intellectus viventium *
- 73 d.2, q.4-0416 2
d.2, q.4-0416 ratione intellectus et voluntatis, ut sancti omnes exponunt. Et aperte
- 74 d.2, q.4-0464 1
d.2, q.4-0464 intellectus numero sit in omnibus hominibus, alias omnes eadem *
- 75 d.2, q.4-0465 4
d.2, q.4-0465 intelligent, nam ille intellectus esset indivisibilis omnino, nec haberet *
- 76 d.2, q.4-0470 2
d.2, q.4-0470 elicit intellectus species suas, quae in ipso sunt subiective; si ergo
- 77 d.2, q.4-0471 2
d.2, q.4-0471 idem intellectus indivisibiliter esset idem in omnibus, haberet etiam

78 d.2, q.4-0482 3
d.2, q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *

79 d.2, q.4-0486 7
d.2, q.4-0486 debet affirmare primum; ergo cum ille intellectus sit idem in omnibus,

80 d.2, q.4-0489 7
d.2, q.4-0489 Et tunc rursus sequitur quod idem intellectus numero

81 d.2, q.4-0493 3
d.2, q.4-0493 Tandem, ille intellectus esset finitae virtutis. Impossibile

82 d.2, q.4-0497 1
d.2, q.4-0497 intellectus in omnibus fuit: Quia si multiplicarentur intellectus, *

83 d.2, q.4-0497 8
d.2, q.4-0497 intellectus in omnibus fuit: Quia si multiplicarentur intellectus, *

84 d.2, q.4-0498 6
d.2, q.4-0498 multiplicarentur intellecta, atque adeo duo intellectus simul numero deberent

85 d.2, q.4-0505 3
d.2, q.4-0505 ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in

86 d.2, q.5-0120 7
d.2, q.5-0120 rationali separetur divina virtute, aut consideretur intellectus virtute; et

87 d.2, q.5-0148 9
d.2, q.5-0148 animae; ut si quis nimia attentione incumbat actioni intellectus aliquo

88 d.2, q.6-0029 8
d.2, q.6-0029 se requirunt praecisionem, et ita eas concipit intellectus. Anima autem

89 d.2, q.6-0257 4
d.2, q.6-0257 huius convenientiae abstrahit intellectus ab illis conceptum communem

INTELLEXERUNT

1 d.2, q.4-0078 3
d.2, q.4-0078 spiritualem, non intellexerunt qua ratione posset proprie informare materiam

INTELLEXIT

1 d.1, q.1-0061 5
d.1, q.1-0061 vita, ut Aristoteles etiam intellexit, 12 Metaphysicae, tx 39. At *

INTELLIGAM

1 d.2, q.3-0514 11
d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam

INTELLIGAMUS

1 Prooemium-0039 4
Prooemium-0039 4 Ut autem intelligamus processum Aristotelis, nota quod

2 Prooemium-0475 4
Prooemium-0475 27 Ut autem intelligamus in quo gradu sit habenda ista scientia, est

INTELLIGAT

1 d.2, q.3-0745 3
d.2, q.3-0745 Quid Aristoteles intelligat per operationes proprias et *

2 d.2, q.3-0746 6
d.2, q.3-0746 communes. 2 est notandum, quid intelligat per operationes proprias

3 d.2, q.3-0872 1
d.2, q.3-0872 intelligat eam quae non fit medio organo corporeo.

4 d.2, q.3-0987 10
d.2, q.3-0987 simpliciter. De anima vero separata non negavit Aristoteles quod intelligat,

INTELLIGATUR

1 d.1, q.3-0130 4
d.1, q.3-0130 explicetur et facilius intelligatur, tamen vere consistit in ipsa substantia

2 d.2, q.3-0398 6
d.2, q.3-0398 obscura tamen. Quae ut perfecte intelligatur notandum est quod

3 d.2, q.3-0457 2
d.2, q.3-0457 "vix intelligatur, inquit, a me ipso." Et plures rationes etiam adducit

4 d.2, q.4-0613 8
d.2, q.4-0613 Et probatur. Quia prius natura quam anima intelligatur

5 d.2, q.6-0270 7
d.2, q.6-0270 nomine "animae vegetativae" in membro dividente intelligatur ea quae

INTELLIGEBATIS

1 d.2, q.3-0672 2
d.2, q.3-0672 gerebam intelligebatis; eundem igitur esse credite, etiamsi nullum

INTELLIGENDI

1 Prooemium-0317 2
Prooemium-0317 principium intelligendi ad Metaphysicam. Patet enim ex dictis, et late

2 Prooemium-0318 6
Prooemium-0318 infra probabitur, animam, ut principium intelligendi est, esse animam

3 Prooemium-0365 9

Prooemium-0365 anima est principium vel augendi vel movendi localiter, intelligendi

4 d.1-0038 5

d.1-0038 vivendi, sentiendi, locomovendi, et intelligendi.

5 d.1, q.4-0014 7

d.1, q.4-0014 illa est principium vivendi, sentiendi et intelligendi.

6 d.1, q.4-0168 4

d.1, q.4-0168 principium sentiendi et intelligendi, sumit ergo "vivendi" pro "vegetandi",

7 d.2, q.3-0002 3

d.2, q.3-0002 Utrum principium intelligendi hominum sit aliquid

8 d.2, q.3-0036 5

d.2, q.3-0036 1 Quia si principium intelligendi nostri esset subsistens, non

9 d.2, q.4-0006 2

d.2, q.4-0006 principium intelligendi nostrum, ad perfecte cognoscendum substantiam

10 d.2, q.4-0036 9

d.2, q.4-0036 ergo nec forma hominis est perfectissima; ergo principium intelligendi

11 d.2, q.4-0046 6

d.2, q.4-0046 9 Quoniam alias hoc principium intelligendi semel separatum

12 d.2, q.4-0084 5

d.2, q.4-0084 et unicuique praebebant proprium intelligendi principium, quod erat

13 d.2, q.4-0090 2

d.2, q.4-0090 principium intelligendi, sed sentiendi et cogitandi per potentiam *

14 d.2, q.4-0140 7

d.2, q.4-0140 Et explicatur ratio. Nam si principium intelligendi

15 d.2, q.4-0151 7

d.2, q.4-0151 per quam constituitur non est principium intelligendi, sed sentiendi

16 d.2, q.4-0163 6

d.2, q.4-0163 3 Quia si hoc principium intelligendi non est forma mea,

17 d.2, q.4-0180 2

d.2, q.4-0180 actio intelligendi quam actio videndi; ergo tam a principio intriseco

18 d.2, q.4-0185 7

d.2, q.4-0185 3 Tertia ratio. Nam si principium intelligendi non

19 d.2, q.4-0190 1

d.2, q.4-0190 intelligendi principium; sed illa substantia est distincta a nostra, nec est

20 d.2, q.4-0197 11

d.2, q.4-0197 quia si intellectus non est potentia mea, certe neque actus intelligendi

21 d.2, q.4-0212 7

d.2, q.4-0212 5 4 arguitur, nam ipse modus intelligendi in homine inventus est

22 d.2, q.4-0213 4

d.2, q.4-0213 signum quod principium intelligendi est vera forma corporis. Experimur

- 23 d.2, q.4-0219 3
d.2, q.4-0219 huiusmodi principium intelligendi non esse substantiam aliquam *
- 24 d.2, q.4-0222 2
d.2, q.4-0222 principium intelligendi pendet a corpore, saltem tamquam vera forma
- 25 d.2, q.4-0224 6
d.2, q.4-0224 Et confirmatur. Quia si principium intelligendi esset *
- 26 d.2, q.4-0234 3
d.2, q.4-0234 ipsummet principium intelligendi, nam libertas voluntatis oritur ex *
- 27 d.2, q.4-0268 2
d.2, q.4-0268 vero intelligendi, absolute loquendo, salvatur sine corpore, ut in angelis
- 28 d.2, q.4-0270 5
d.2, q.4-0270 Ferrariensis. Tamen attrahendo principium intelligendi ad humanum,
- 29 d.2, q.4-0284 6
d.2, q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a
- 30 d.2, q.4-0313 1
d.2, q.4-0313 intelligendi est vera anima; ergo est vera forma informans. Minor probatur,
- 31 d.2, q.4-0320 3
d.2, q.4-0320 ergo principium intelligendi appellet animam, et inde concludat animam
- 32 d.2, q.4-0321 6
d.2, q.4-0321 esse formam, evidenter concludit principium intelligendi esse veram
- 33 d.2, q.4-0323 9
d.2, q.4-0323 Adde quod eodem modo id concludit de principio intelligendi
- 34 d.2, q.4-0327 9
d.2, q.4-0327 illa; et inter ea quae continentur numerat principium intelligendi. Et
- 35 d.2, q.4-0337 10
d.2, q.4-0337 cap 1, 2, 3 et 4. Censet ergo principium intelligendi esse veram
- 36 d.2, q.4-0363 1
d.2, q.4-0363 intelligendi erit vera anima, atque adeo vera forma.
- 37 d.2, q.4-0431 4
d.2, q.4-0431 Verbum divinum principium intelligendi nostrum; ergo tale principium non
- 38 d.2, q.4-0457 4
d.2, q.4-0457 2 sequitur principium intelligendi non esse unum tantum in
- 39 d.2, q.4-0473 6
d.2, q.4-0473 eundem intellectum et idem principium intelligendi quod ego, quidquid
- 40 d.2, q.4-0487 8
d.2, q.4-0487 et solus ille sit qui efficit actum intelligendi, efficit eosdem actus
- 41 d.2, q.4-0859 1
d.2, q.4-0859 intelligendi non esse unam animam, sed intelligentiam aliquam *
- 42 d.2, q.5-0061 1
d.2, q.5-0061 intelligendi, sentiendi, et vegetandi in homine.

43 d.2, q.6-0137 2
d.2, q.6-0137 principium intelligendi; anima sensitiva est principium sentiendi; haec

INTELLIGENDUM

1 d.2, q.4-0475 8
d.2, q.4-0475 principium intellectivum meum applicat virtutem suam ad intelligendum,

2 d.2, q.4-1027 3
d.2, q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius

3 d.2, q.6-0254 6
d.2, q.6-0254 3 principaliter notandum est ad intelligendum divisum quod

INTELLIGENS

1 Prooemium-0213 2
Prooemium-0213 materia, intelligens et volens.

2 Prooemium-0215 3
Prooemium-0215 materialium, et intelligens cum dependentia a sensibus.

3 d.2, q.3-0125 6
d.2, q.3-0125 denudatum a natura recepti; ergo intelligens omnia corpora debet esse

4 d.2, q.3-0127 6
d.2, q.3-0127 corporeum. Prima consequentia probatur, quia intelligens fit aliquo

INTELLIGENTE

1 Prooemium-0416 11
Prooemium-0416 agit de intellectu ut omnino abstracto a corpore, sed ut intelligente in

INTELLIGENTES

1 d.2, q.4-0341 1
d.2, q.4-0341 intelligentes cogitativam ipsam, quae est potentia sensitiva, quia verbum

2 d.2, q.5-0058 1
d.2, q.5-0058 intelligentes animam rationalem; et per animam, animam *

INTELLIGENTIA

1 d.1, q.1-0178 2
d.1, q.1-0178 extrinseca intelligentia, quae tantum unitur caelo per modum motoris; ergo

2 d.1, q.4-0118 6
d.1, q.4-0118 propria anima non est, ut intelligentia caeli, illi non conveniat univoce

3 d.2, q.3-0974 2
d.2, q.3-0974 ex intelligentia illius difficultatis, quam illo loco enodabimus.

4 d.2, q.4-0008 1
d.2, q.4-0008 intelligentia aliqua illi unita, an vero sit forma vere informans illud. Et videtur

5 d.2, q.4-0085 1
d.2, q.4-0085 intelligentia aliqua.

6 d.2, q.4-0146 3
d.2, q.4-0146 caelo et intelligentia movente. Homo igitur non potest esse essentialiter

7 d.2, q.4-0175 5
d.2, q.4-0175 Confirmatur 2, quia quantumcumque intelligentia

8 d.2, q.4-0238 10
d.2, q.4-0238 neque ille est dignus praemio aut poena, sed illa intelligentia quae *

9 d.2, q.4-0293 6
d.2, q.4-0293 ex eo quod secundum Aristotelem intelligentia movens caelum est anima

10 d.2, q.4-0432 2
d.2, q.4-0432 est intelligentia aliqua; est ergo vera forma nostra.

11 d.2, q.6-0156 4
d.2, q.6-0156 6 Quocirca pro intelligentia huius divisionis notandum est, 1,

INTELLIGENTIAE

1 d.1, q.4-0144 1
d.1, q.4-0144 intelligentiae moventi caelum. Illa enim non est principium quo caelum se

2 d.2, q.3-0243 2
d.2, q.3-0243 et intelligentiae cognoscunt; et non cognitione sensitiva; ergo *

INTELLIGENTIAM

1 d.1, q.4-0370 4
d.1, q.4-0370 21 Nota ad intelligentiam quod non quidquid est causa finalis *

2 d.2, q.2-0109 8
d.2, q.2-0109 vero in immortalibus, quod forte dixit propter intelligentiam, aut,

3 d.2, q.3-0943 1
d.2, q.3-0943 intelligentiam nota quod tripliciter operatio unius potentiae

4 d.2, q.4-0859 7
d.2, q.4-0859 intelligendi non esse unam animam, sed intelligentiam aliquam *

5 d.2, q.5-0005 10
d.2, q.5-0005 et videamus quatenam sit distinctio inter illas. Et ad intelligentiam *

INTELLIGENTIAS

1 d.2, q.4-0382 1
d.2, q.4-0382 intelligentias separatas. Dixerat enim quod intellectus viventium *

INTELLIGENTIIS

1 Prooemium-0544 9

Prooemium-0544 naturales videtur nobilior, quia agit de Deo et intelligentiis.

2 Prooemium-0548 5

Prooemium-0548 agitur de Deo et intelligentiis sub ratione motorum; quae ratio *

INTELLIGENTUR

1 d.1, q.4-0402 9

d.1, q.4-0402 dicta illis locis, et haec et illa melius intelligentur.

INTELLIGERE

1 Prooemium-0182 9

Prooemium-0182 operatio omnino spiritualis nullo modo concernens materiam, ut intelligere

2 Prooemium-0185 10

Prooemium-0185 habet a corpore in quo exercitatur; et huiusmodi est intelligere hominis.

3 d.2, q.3-0123 1

d.2, q.3-0123 intelligere omnia corpora"; sed constat experientia quod intelligit omnia

4 d.2, q.3-0134 7

d.2, q.3-0134 probaretur quod intellectus spiritualis non posset intelligere omnes res

5 d.2, q.3-0142 1

d.2, q.3-0142 intelligere omnia corpora, etiam assereret esse determinabilem per

6 d.2, q.3-0437 9

d.2, q.3-0437 independente ab alio, ut a substantante, impossibile est intelligere *

7 d.2, q.3-0733 1

d.2, q.3-0733 intelligere est phantasia, id est, imaginatio quaedam, aut sine *

8 d.2, q.3-0780 1

d.2, q.3-0780 intelligere; et tx. 4, 6 et 7, ostendit intellectum non esse potentiam

9 d.2, q.3-0786 2

d.2, q.3-0786 conveniat intelligere, et lib 3, tx. 12, probat intellectum non esse

10 d.2, q.3-0795 1

d.2, q.3-0795 intelligere, et 12 lib Metaphysicae, tx. 17, dicit "nihil prohibere quod

11 d.2, q.3-0823 10

d.2, q.3-0823 quod si aliqua operatio est propria animae, illa est intelligere; quod

12 d.2, q.3-0825 2

d.2, q.3-0825 si intelligere est imaginatio quaedam, aut non est sine imaginatione,

13 d.2, q.3-0827 1

d.2, q.3-0827 intelligere nostrum neque est nec esse potest sine phantasia. Et *

- 14 d.2, q.3-0828 5
d.2, q.3-0828 concludatur isto modo: Si intelligere est phantasia, vel non est sine *
- 15 d.2, q.3-0829 7
d.2, q.3-0829 phantasia, anima non est separabilis; sed intelligere non est sine phantasia;
- 16 d.2, q.3-0854 1
d.2, q.3-0854 intelligere non est sine phantasmate, atque adeo non est sine corpore;
- 17 d.2, q.3-0857 7
d.2, q.3-0857 corpore esse." Et rursus ait quod intelligere videtur simillimum *
- 18 d.2, q.3-0862 1
d.2, q.3-0862 intelligere esse operationem independentem a corpore, tamquam ab *
- 19 d.2, q.3-0920 9
d.2, q.3-0920 45 Sed quid ad primam illam conditionalem: Si intelligere non est sine
- 20 d.2, q.3-0921 8
d.2, q.3-0921 phantasia, etc? Communiter responderi solet quod si intelligere *
- 21 d.2, q.3-0926 1
d.2, q.3-0926 intelligere non est sine phantasia, sed quod nos pro isto statu non
- 22 d.2, q.3-0927 2
d.2, q.3-0927 possumus intelligere sine phantasia.
- 23 d.2, q.3-0930 7
d.2, q.3-0930 duos status in anima et in intelligere: alium in corpore, alium extra
- 24 d.2, q.3-0933 5
d.2, q.3-0933 dicere quod anima potest intelligere sine phantasia, est dicere quod
- 25 d.2, q.3-0934 3
d.2, q.3-0934 separata potest intelligere.
- 26 d.2, q.3-0935 8
d.2, q.3-0935 Philoponus ergo exponit aliter, scilicet quod si intelligere non
- 27 d.2, q.3-0953 6
d.2, q.3-0953 tamquam a concomitante, ut pendet intelligere nostrum a phantasia, quia
- 28 d.2, q.3-0966 4
d.2, q.3-0966 non probat Aristoteles intelligere non esse sine phantasmate isto *
- 29 d.2, q.4-0165 9
d.2, q.4-0165 est illa substantia spiritualis, ego autem minime, quia intelligere est *
- 30 d.2, q.4-0215 10
d.2, q.4-0215 lassato corpore et sensibus laesis, non potest anima nostra intelligere,
- 31 d.2, q.4-0336 3
d.2, q.4-0336 semper numerat intelligere, ut patet ex prooemio, et ex hoc lib 2,
- 32 d.2, q.4-0361 5
d.2, q.4-0361 Anima, cap 4, ait intelligere esse operationem animae. Est ergo *
- 33 d.2, q.4-0474 5
d.2, q.4-0474 ego intelligo debet Petrus intelligere, nam quando ego intelligo, *

34 d.2, q.4-0499 2
d.2, q.4-0499 necessario intelligere res numero differentes. Consequens tamen est

35 d.2, q.4-0500 9
d.2, q.4-0500 falsum, nam omnes possunt eadem rem in universali intelligere. Ratio

36 d.2, q.4-0524 1
d.2, q.4-0524 intelligere, sentire, et alia opera vitae exercere. Neque potest tamen

37 d.2, q.4-0634 1
d.2, q.4-0634 intelligere per animam quam animam ipsam, quia licet subsistat anima,

38 d.2, q.4-0796 9
d.2, q.4-0796 habet pro fine informare, sed etiam esse et intelligere: et quia separata

39 d.2, q.5-0122 11
d.2, q.5-0122 ergo est in aliqua specie illius, nam impossibile est aliquid intelligere

INTELLIGERENT

1 d.2, q.4-0465 1
d.2, q.4-0465 intelligerent, nam ille intellectus esset indivisibilis omnino, nec haberet *

INTELLIGERET

1 d.2, q.3-0897 5
d.2, q.3-0897 5 Nam si Aristoteles intelligeret illo modo: Quod si

2 d.2, q.4-0226 2
d.2, q.4-0226 simplicibus; intelligeret ergo sine discursu et sine deceptione ulla, *

3 d.2, q.4-0494 7
d.2, q.4-0494 ergo est quod in tot hominibus intelligeret simul res adeo diversas

4 d.2, q.4-0797 5
d.2, q.4-0797 a corpore etiam adhuc intelligeret, ideo non prorsus frustraretur suo

INTELLIGET

1 d.2, q.4-0176 8
d.2, q.4-0176 movens caelum illi accidentaliter uniatur, numquam caelum intelliget

INTELLIGI

1 Prooemium-0646 7
Prooemium-0646 naturae est specialiter utilis. Quod dupliciter intelligi potest:

2 d.1, q.2-0135 5
d.1, q.2-0135 liberum. Et ita debet intelligi D Thomas, supra.

3 d.1, q.3-0008 4
d.1, q.3-0008 sine quo neque intelligi nec definiri potest.

4 d.1, q.3-0039 7
d.1, q.3-0039 aptitudinem ad informandum; aptitudo autem nec intelligi potest sine ordine;

5 d.1, q.3-0085 4
d.1, q.3-0085 Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *

6 d.1, q.3-0124 3
d.1, q.3-0124 Quod sic intelligi potest, quia ex vi modi quo anima informat caput,

7 d.1, q.3-0255 3
d.1, q.3-0255 esse nec intelligi potest sine suo termino. Quocirca neque omnis res,

8 d.2, q.2-0089 1
d.2, q.2-0089 intelligi fieri sine cognitione.

9 d.2, q.3-0250 5
d.2, q.3-0250 ipsum; non potest autem intelligi altior gradus cognoscitivae potentiae,

10 d.2, q.3-0289 3
d.2, q.3-0289 enim potest intelligi quod res spiritualis, aut spiritualiter sumpta, per

11 d.2, q.3-1020 9
d.2, q.3-1020 ait quod continetur in potentia materiae, non debet intelligi contineri

12 d.2, q.4-0606 6
d.2, q.4-0606 in composito. Quod non potest intelligi de distinctione reali, nam illud

INTELLIGIBILE

1 Prooemium-0418 2
Prooemium-0418 huiusmodi intelligibile non excedit limites physici, quia tantum est

2 d.2, q.4-0043 6
d.2, q.4-0043 finem suum; ergo cum principium intelligibile sit incorruptibile et

INTELLIGIBILEM

1 d.2, q.4-0468 1
d.2, q.4-0468 intelligibilem, nam licet phantasmata sint diversa, tamen phantasma non

INTELLIGIBILES

1 Prooemium-0376 7
Prooemium-0376 est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

INTELLIGIBILI

1 Prooemium-0360 10
Prooemium-0360 consequentia, nam si agit de intellectu, ergo agit de intelligibili, nam

2 Prooemium-0417 6
Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et

3 d.2, q.3-0784 4
d.2, q.3-0784 potius ab eccellente intelligibili perficitur maxime. Lib etiam 1, tx. 9

INTELLIGIBILIBUS

1 Prooemium-0376 5
Prooemium-0376 est agere de rebus intelligibilibus, ut intelligibiles sunt ab humano

INTELLIGIBILIS

1 Prooemium-0362 3
Prooemium-0362 res est intelligibilis; ergo.

2 Prooemium-0413 5
Prooemium-0413 ageret de ratione entis intelligibilis ut sic, ageret de omnibus entibus

3 d.2, q.4-0469 3
d.2, q.4-0469 est species intelligibilis, ut infra videbimus, sed ex phantasmate

INTELLIGIBILITATIS

1 Prooemium-0410 4
Prooemium-0410 perfecte comprehendere rationem intelligibilitatis, atque adeo ipsam

INTELLIGIMUS

1 Prooemium-0206 5
Prooemium-0206 esse obiectum huius scientiae, intelligimus de viventi materiali, quod est

2 d.2-0018 1
d.2-0018 intelligimus.

3 d.2, q.4-0155 5
d.2, q.4-0155 experimur nos esse qui intelligimus; unde intellectio mea est operatio

4 d.2, q.4-0317 7
d.2, q.4-0317 esse id quo vivimus, sentimus et intelligimus; et hinc infert animam

5 d.2, q.4-0354 6
d.2, q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurrimus, etc. Et ita

6 d.2, q.4-0357 1
d.2, q.4-0357 intelligimus primo; et in fine subdit intellectum contemplativum esse

7 d.2, q.4-0386 1
d.2, q.4-0386 intelligimus, sed potius quod differentiam ponat inter eum, quo nos *

8 d.2, q.4-0387 1
d.2, q.4-0387 intelligimus, et alium. Et hanc expositionem insinuant Alexander et

INTELLIGIT

1 Prooemium-0247 7
Prooemium-0247 in ordine ad formam. Et hinc intelligit differentiam quam Aristoteles

2 Prooemium-0250 1
Prooemium-0250 intelligit Aristoteles quod physicus non considerat formam nec illam

3 Prooemium-0253 7
Prooemium-0253 corpore et anima rationali. Nec etiam intelligit dialecticum numquam

4 d.1, q.4-0081 6
d.1, q.4-0081 vitam habere, ubi nomine "vitae" intelligit operationem vitalem, ut

5 d.2, q.3-0123 8
d.2, q.3-0123 intelligere omnia corpora"; sed constat experientia quod intelligit omnia

6 d.2, q.3-0128 4
d.2, q.3-0128 modo illa quae intelligit, et illa recipit. Primum antecedens patet, quia

7 d.2, q.3-0614 8
d.2, q.3-0614 et imago, quia sicut Deus se immutabiliter intelligit et universi ordinem

8 d.2, q.3-0940 3
d.2, q.3-0940 primum autem. intelligit quod sit phantasia ipsa organica; ergo per

9 d.2, q.3-0972 3
d.2, q.3-0972 mortem non intelligit anima; ergo non operatur; ergo non est; ergo

10 d.2, q.3-0976 6
d.2, q.3-0976 Philopono quod per intellectum passivum intelligit cogitativam, nam

11 d.2, q.3-1001 1
d.2, q.3-1001 intelligit post mortem manere animam, ut D Thomas ibi, lect 15, 16 et

12 d.2, q.4-0096 9
d.2, q.4-0096 omnibus hominibus; qui tamen non in omnibus eadem intelligit, propter

13 d.2, q.4-0164 9
d.2, q.4-0164 sed aliqua substantia spiritualis mihi accidentaliter unita, qui intelligit

14 d.2, q.4-0173 3
d.2, q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *

15 d.2, q.4-0174 1
d.2, q.4-0174 intelligit; ergo similiter, etc.

16 d.2, q.4-0199 1
d.2, q.4-0199 intelligit, qui elicit intellectionem; ille autem elicit, qui habet *

17 d.2, q.4-0282 5
d.2, q.4-0282 Item, homo est qui intelligit; ergo per formam intelligit; sed

18 d.2, q.4-0282 9
d.2, q.4-0282 Item, homo est qui intelligit; ergo per formam intelligit; sed

19 d.2, q.4-0283 1
d.2, q.4-0283 intelligit per animam ut est intellectiva; ergo ut sic est forma.

20 d.2, q.4-0299 4
d.2, q.4-0299 formam veram formam intelligit, et eam dicit esse actum; et ideo subdit

21 d.2, q.4-0346 3
d.2, q.4-0346 illum intellectum intelligit intellectum separatum, de quo inquit aliam

22 d.2, q.4-0350 2
d.2, q.4-0350 animae, intelligit ipsum intellectum spirituales prout coniungitur *

23 d.2, q.4-0381 8
d.2, q.4-0381 Dici etiam potest quod per intellectum contemplativum intelligit

24 d.2, q.4-0478 4
d.2, q.4-0478 ergo quod unus intelligit, intelligit alius.

25 d.2, q.4-0478 5
d.2, q.4-0478 ergo quod unus intelligit, intelligit alius.

26 d.2, q.4-0627 4
d.2, q.4-0627 dicitur quod anima intelligit, sapit, etc; et hoc non alia ratione nisi

27 d.2, q.4-0630 7
d.2, q.4-0630 ubi ait quod anima sapit et intelligit; qui tamen, 1 lib dixerat quod

28 d.2, q.6-0228 3
d.2, q.6-0228 tamen qui intelligit propriam rationem animalis id non negabit. Sic etiam

INTELLIGITUR

1 d.1, q.2-0116 5
d.1, q.2-0116 qui habet scientiam; quod intelligitur sumendo praecise id quod *

2 d.1, q.3-0013 6
d.1, q.3-0013 2 Nam vel per corpus intelligitur materia, et hoc non, quia

3 d.1, q.4-0139 2
d.1, q.4-0139 vivimus", intelligitur de principio intrinseco quo operatur ipsum *

4 d.2, q.3-0407 2
d.2, q.3-0407 Unde intelligitur sensus illius distinctionis, scilicet quod forma

5 d.2, q.3-0941 2
d.2, q.3-0941 secundum intelligitur dependentia a phantasia.

6 d.2, q.4-0576 4
d.2, q.4-0576 Adde quod difficile intelligitur, quomodo per entitatem *

7 d.2, q.4-0608 4
d.2, q.4-0608 docuerat, supra; sed intelligitur de distincto modo essendi, nam anima

8 d.2, q.4-1000 4
d.2, q.4-1000 locus De Caelo intelligitur de his quae fiunt per propriam *

9 d.2, q.5-0075 5
d.2, q.5-0075 viventem", ubi per "spiraculum" intelligitur "rationalis anima", et per illud

INTELLIGO

1 d.1, q.1-0188 6
d.1, q.1-0188 exponantur, ego tamen sic illa intelligo. Dixerat Aristoteles in 1 cap animam

2 d.2, q.4-0172 12
d.2, q.4-0172 forma mea, sed substantia integra a me distincta, ideo non ego intelligo

3 d.2, q.4-0474 2
d.2, q.4-0474 ego intelligo debet Petrus intelligere, nam quando ego intelligo, *

4 d.2, q.4-0474 9
d.2, q.4-0474 ego intelligo debet Petrus intelligere, nam quando ego intelligo, *

INTELLIGUNT

1 d.2, q.4-0505 4
d.2, q.4-0505 ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in

2 d.2, q.4-0964 8
d.2, q.4-0964 singillatim corda eorum." Quod de animabus sancti intelligunt. De qua

INTELLIGUNTUR

1 Prooemium-0447 10
Prooemium-0447 25 Proprietates huius scientiae. Ex his quae dicta sunt intelliguntur

INTENDAT

1 Prooemium-0374 5
Prooemium-0374 illius; quod si illis intendat probare animam intellectivam non *

INTENDIT

1 Prooemium-0640 8
Prooemium-0640 considerationem habere eum qui de virtutibus agere intendit."

2 d.1, q.4-0245 8
d.1, q.4-0245 ex qua videtur sequi quod natura prius intendit operari quam esse,

3 d.2, q.3-0399 10
d.2, q.3-0399 licet corruptio semper sit per accidens, quia natura non intendit per

INTENSIVE

1 Prooemium-0562 1
Prooemium-0562 intensive infinitum, esse unum de se tantum, esse de se aeternum et omnino

INTENTIO

1 Prooemium-0071 7
Prooemium-0071 est corpus animatum; si tamen consideretur intentio Aristotelis, hic,

INTENTIONALES

1 d.2, q.2-0062 1
d.2, q.2-0062 intentionales et superiores potentias exercet actus suos; at vero principium

2 d.2, q.3-0221 4
d.2, q.3-0221 et per species intentionales immutantur, et qui inter illos est perfectior,

INTENTIONALI

1 d.2, q.3-0152 1
d.2, q.3-0152 intentionali, ut intellectus recipiens species omnium rerum debet carere

INTENTIONALITER

1 d.2, q.3-0151 1
d.2, q.3-0151 intentionaliter recipit illud, satis est quod sit denudatum ab illo in esse

2 d.2, q.3-0153 6
d.2, q.3-0153 ipsis speciebus. Tamen quod recipiens intentionaliter res alias debeat

INTENTIONE

1 d.1, q.4-0382 7
d.1, q.4-0382 secundum se, aliud prout cadit sub intentione agentis. Saepe enim *
2 d.1, q.4-0384 4
d.1, q.4-0384 ut cadat sub intentione agentis habet illam. Et tunc demonstratio *

INTENTIONIS

1 d.1, q.3-0200 8
d.1, q.3-0200 esse posterius forma ordine executionis, tamen ordine intentionis et

INTENTUM

1 Prooemium-0282 5
Prooemium-0282 14 Ex quibus probatur intentum, nam homo est simpliciter ens

2 d.1, q.4-0169 3
d.1, q.4-0169 tum quia intentum eius fuit omnes gradus viventium in particulari

3 d.1, q.4-0247 10
d.1, q.4-0247 operari, principalius est ipsum esse quam operari, et magis intentum a

INTER

1 Prooemium-0018 6
Prooemium-0018 quantitati et mutationi. Sunt autem inter sensibiles substantias quaedam

2 Prooemium-0109 2
Prooemium-0109 viventibus inter se, haec pars de anima est prima, quia dat notitiam primi

3 Prooemium-0153 4
Prooemium-0153 De vegetalibus, quod inter eius opera continetur, licet Alexander, De

4 Prooemium-0190 3
Prooemium-0190 quasi media inter spiritualia et materialia. Quare de primis viventibus

- 5 Prooemium-0238 9
Prooemium-0238 sic qualibet illarum ignorata, maneret ignota essentia; tamen inter has
- 6 Prooemium-0248 2
Prooemium-0248 ponit inter modum definiendi physici et dialectici, nam dialecticus,
- 7 Prooemium-0462 8
Prooemium-0462 6 Ethicorum, cap 3, virtutes intellectuales numerat inter bona *
- 8 Prooemium-0487 2
Prooemium-0487 enim inter se quamdam connexionem, ratione cuius sunt sibi invicem
- 9 Prooemium-0532 5
Prooemium-0532 Comparando autem scientias naturales inter se, scientia de anima
- 10 Prooemium-0533 5
Prooemium-0533 est nobilissima omnium. Unde inter omnes scientias habet tertium locum.
- 11 Prooemium-0535 4
Prooemium-0535 De Caelo viventia inter omnia entia naturalia esse in supremo gradu;
- 12 Prooemium-0543 9
Prooemium-0543 Arguit ergo 1 contra dicta, quod scientia Physicorum inter
- 13 Prooemium-0586 7
Prooemium-0586 anima, alia de corpore animato, ut inter eas fieri possit comparatio,
- 14 Prooemium-0652 9
Prooemium-0652 utilis, nam ex hac doctrina perfectius cognoscitur differentia inter
- 15 d.1, q.1-0023 5
d.1, q.1-0023 3 Ista ergo quaestiones inter se non dependent; et ideo ad solutiones
- 16 d.1, q.1-0074 1
d.1, q.1-0074 inter philosophos de compositione rerum naturalium, an sit ex atomis,
- 17 d.1, q.1-0087 7
d.1, q.1-0087 Heraclitus vero asseruit esse vaporem medium inter aerem et aquam.
- 18 d.1, q.1-0125 3
d.1, q.1-0125 nempe quod inter entia quaedam sunt substantialia, quaedam *
- 19 d.1, q.1-0128 9
d.1, q.1-0128 ex eo quod res animata est substantialis, immo inter composita *
- 20 d.1, q.2-0007 4
d.1, q.2-0007 actus, tamen quia inter hos actus unus supponit alium, et alter ab altero
- 21 d.1, q.2-0120 4
d.1, q.2-0120 vel secundo, nam inter hos melior est status existentis in actu secundo;
- 22 d.1, q.3-0026 2
d.1, q.3-0026 sit inter has res collocanda. De quaestione illa communi vide dicta
- 23 d.1, q.3-0065 9
d.1, q.3-0065 6 Pro expositione notandum est, 1, differentiam esse inter
- 24 d.1, q.3-0075 5
d.1, q.3-0075 differentia prima et essentialis inter formas. Ex qua oritur alia, nam

- 25 d.1, q.3-0077 8
d.1, q.3-0077 ideo tales exigunt dispositiones. Differentia ergo essentialis inter formas
- 26 d.1, q.3-0112 5
d.1, q.3-0112 epicyclos. Est ergo differentia inter animam et alias formas: quod illa
- 27 d.1, q.4-0227 10
d.1, q.4-0227 modo ordinatur ad haec, quo ipsum esse et operari inter se *
- 28 d.1, q.4-0392 4
d.1, q.4-0392 confirmatione. Anima etiam inter res imperfectas annumeratur, et eius
- 29 d.2, q.1-0004 3
d.2, q.1-0004 1 Quod inter res naturales sint quaedam habentes vim intrinsecam ad
- 30 d.2, q.1-0027 10
d.2, q.1-0027 modorum, nam haec differentia est minima omnium, quae reperitur inter
- 31 d.2, q.1-0109 6
d.2, q.1-0109 1 Ex parte formae, quia inter gradus rerum est essentialis
- 32 d.2, q.1-0112 2
d.2, q.1-0112 essentialiter inter se subordinati, nam quod perfectius est supponit minus
- 33 d.2, q.1-0125 4
d.2, q.1-0125 et ad discernendum inter alimenta; ergo si sensus ordinantur, ut ad
- 34 d.2, q.2-0035 1
d.2, q.2-0035 inter haec habent medium res sentientes; ergo, si in duobus extremis
- 35 d.2, q.2-0043 4
d.2, q.2-0043 sed quasi media inter plantas et animalia; unde "plantanima" ea vocat.
- 36 d.2, q.3-0185 2
d.2, q.3-0185 iudicat inter corpora absque impedimento corporalis organi; signum
- 37 d.2, q.3-0220 2
d.2, q.3-0220 infimi inter potentias cognoscitivas sunt, sunt aliquo modo immateriales.
- 38 d.2, q.3-0221 8
d.2, q.3-0221 et per species intentionales immutantur, et qui inter illos est perfectior,
- 39 d.2, q.3-0321 3
d.2, q.3-0321 operari; et inter eas, res sentientes perfectius; ergo materia impedit
- 40 d.2, q.3-0365 10
d.2, q.3-0365 est forma perfectior, quo a materia abstractior; sunt autem inter
- 41 d.2, q.3-0368 8
d.2, q.3-0368 imperfectae, ut omnino materiae immersae sint. Et inter has *
- 42 d.2, q.3-0371 5
d.2, q.3-0371 ipsius naturae postulat, ut inter haec duo extrema detur quaedam forma
- 43 d.2, q.3-0419 13
d.2, q.3-0419 q 50, a 5, et Ferrariensis, 2 Contra Gentes, cap 55, et inter se
- 44 d.2, q.3-0610 10
d.2, q.3-0610 retuli, et alia est quae sequitur: Quod est, inquit, inter duo rerum

- 45 d.2, q.3-0612 8
d.2, q.3-0612 assimilatur; intellectivum autem principium hominis, quod constituitur inter
- 46 d.2, q.3-0701 4
d.2, q.3-0701 mirabitur quis quod inter tantos philosophos nullam principis eorum *
- 47 d.2, q.3-0808 7
d.2, q.3-0808 animalium, cap 10, ait solum hominem inter animantia esse participem
- 48 d.2, q.3-0869 3
d.2, q.3-0869 adeo sunt inter se germana, ut vix possit secundum ignorari, cognito
- 49 d.2, q.3-0999 7
d.2, q.3-0999 Aristoteles dixit de felicitate mortuorum, et inter alia quod prosperi *
- 50 d.2, q.3-1157 4
d.2, q.3-1157 fuit controversum unquam inter sanctos; tamen primum non est *
- 51 d.2, q.3-1210 9
d.2, q.3-1210 impediatur; quod provenit ex quadam concomitantia et coniunctione inter
- 52 d.2, q.4-0011 11
d.2, q.4-0011 et potentia; res autem spiritualis et materia prima non habent inter se
- 53 d.2, q.4-0203 1
d.2, q.4-0203 inter illa duo supposita; ergo.
- 54 d.2, q.4-0209 6
d.2, q.4-0209 a supposito humano, et unio inter haec est tantum accidentalis. Quae
- 55 d.2, q.4-0243 10
d.2, q.4-0243 dantur aliae informantes materiam, et dependentes ab illa; ergo inter
- 56 d.2, .4-0316 3
d.2, q.4-0316 cap 2 inter viventia numerat intellectivum, et concludit animam
- 57 d.2, q.4-0327 3
d.2, q.4-0327 illa; et inter ea quae continentur numerat principium intelligendi. Et
- 58 d.2, q.4-0332 4
d.2, q.4-0332 Aristoteles animam rationalem inter causas formales, et ideo ait incipere cum
- 59 d.2, q.4-0335 1
d.2, q.4-0335 inter eas ponit intellectum seu intellectivum, et inter opera animae
- 60 d.2, q.4-0335 8
d.2, q.4-0335 inter eas ponit intellectum seu intellectivum, et inter opera animae
- 61 d.2, q.4-0339 8
d.2, q.4-0339 10 Sed nota quod ubicumque ponit intellectivum inter potentias
- 62 d.2, q.4-0353 8
d.2, q.4-0353 Veritas tamen est quod Aristoteles semper numerat inter potentias
- 63 d.2, q.4-0386 7
d.2, q.4-0386 intelligimus, sed potius quod differentiam ponat inter eum, quo nos *
- 64 d.2, q.4-0530 2
d.2, q.4-0530 ut inter res spirituales tantum et corporeas tantum, daretur una quasi

65 d.2, q.4-0531 2
d.2, q.4-0531 media inter utramque, quae ambas in se contineret.

66 d.2, q.4-0550 6
d.2, q.4-0550 partis, et late prosequitur. Et inter argumenta Scoti solum illud habet

67 d.2, q.4-0556 8
d.2, q.4-0556 et ex consequenti partium. Invenit tamen differentiam inter hominem et

68 d.2, q.4-0578 5
d.2, q.4-0578 esse arbitror differentiam illam inter animam rationalem et alias formas.

69 d.2, q.4-0662 7
d.2, q.4-0662 21 Ad quartum respondetur esse differentiam inter Angelum et

70 d.2, q.4-0667 7
d.2, q.4-0667 integram. Et haec est essentialis differentia inter Angelum et animam.

71 d.2, q.4-0702 7
d.2, q.4-0702 2 Contra Gentes, cap 69; immo inter haec non potest fieri propria

72 d.2, q.4-0725 6
d.2, q.4-0725 24 Ad septimum respondetur quod inter corpus et animam debet

73 d.2, q.4-0781 5
d.2, q.4-0781 Ex quo colliges differentiam inter animam et alias formas,

74 d.2, q.4-0819 9
d.2, q.4-0819 tunc talis status non potest esse perpetuus, quia inter contraria non

75 d.2, q.4-0912 2
d.2, q.4-0912 animae inter se distinguantur numero, et ab Angelis specie, non possunt

76 d.2, q.4-0965 10
d.2, q.4-0965 re latius Hieronymus, ep ad Marcellinum, quae est 27 inter epistulas

77 d.2, q.5-0004 10
d.2, q.5-0004 1 Diximus de singulis animabus, superest ut comparemus eas inter se,

78 d.2, q.5-0005 6
d.2, q.5-0005 et videamus quatenam sit distinctio inter illas. Et ad intelligentiam *

79 d.2, q.5-0007 11
d.2, q.5-0007 non possint reperiri simul in eodem supposito, quin potius habent inter

80 d.2, q.5-0020 5
d.2, q.5-0020 1 Quia ea quae inter se distinguuntur essentialiter *

81 d.2, q.5-0143 1
d.2, q.5-0143 inter operationes et potentias hominis, etiam inter illas quae ad diversos

82 d.2, q.5-0143 7
d.2, q.5-0143 inter operationes et potentias hominis, etiam inter illas quae ad diversos

83 d.2, q.5-0162 3
d.2, q.5-0162 sunt ita inter se subordinati quod unus supponit alium et est quasi

84 d.2, q.5-0169 6
d.2, q.5-0169 sensitivum et rationale sunt gradus inter se ordinati, et unus alium perficit,

85 d.2, q.6-0375 2
d.2, q.6-0375 separabiles inter se et constituentes diversos modos viventium. *

INTERFECIT

1 d.2, q.3-0679 3
d.2, q.3-0679 immortalitate, sese interfecit. Et Cicero, Tusculana 1 refert idem. De

INTERFICIENTES

1 d.2, q.3-0068 9
d.2, q.3-0068 nihil." Et Eccle 21: "Dentes eius, dentes leonis interficientes animam

INTERIRE

1 d.2, q.3-0078 1
d.2, q.3-0078 interire, tamen postea reproduci a Deo tempore resurrectionis, ut refert

INTERITUS

1 d.2, q.3-0066 3
d.2, q.3-0066 "Unus est interitus hominum et iumentorum, et aequalis utriusque *

INTERIUS

1 d.2, q.2-0084 2
d.2, q.2-0084 et interius in capite habent eadem organa et receptacula sensuum et

INTERLINEARIS

1 d.2, q.4-0411 2
d.2, q.4-0411 ordinaria interlinearis, et Nicholaus de Lyra, D Augustinus,

INTERPRETANDUS

1 d.1, q.4-0397 5
d.1, q.4-0397 23 Et ita est interpretandus Aristoteles quandoquidem de illius *

INTERPRETANTUR

1 d.2, q.4-0355 1
d.2, q.4-0355 interpretantur illum Philoponus, Simplicius, D Thomas, *

INTERPRETARI

1 d.1, q.1-0194 6
d.1, q.1-0194 11 Ex quibus patet recte interpretari nomen "entelecheia" per actum et

INTERPRETATIO

1 d.1, q.1-0195 7
d.1, q.1-0195 formam, quod in Physicis annotavimus. Unde interpretatio Ciceronis

INTERPRETATIONEM

1 d.1, q.1-0110 6
d.1, q.1-0110 endel,cheia", id est, "motio." Quam interpretationem defendit Angelus *

INTERPRETATUR

1 d.2, q.4-0366 7
d.2, q.4-0366 potentiis animae? D Thomas sic illa interpretatur: Dixerat ibidem

INTERRUMPAMUS

1 d.2, q.3-0165 5
d.2, q.3-0165 potentiis cognoscitivis, ne hic interrumpamus principalem quaestionem.

INTERRUMPI

1 d.2, q.2-0168 2
d.2, q.2-0168 quae interrumpi naturaliter non potest, ut est motus cordis. Quem *

INTERRUMPITUR

1 d.2, q.2-0174 1
d.2, q.2-0174 interrumpitur, ut in Physicis dictum est.

INTERVENIT

1 d.1, q.2-0099 8
d.1, q.2-0099 7 Quocirca ad evitandam deceptionem, quae hic intervenit, oportet

INTIME

1 d.2, q.4-0170 4
d.2, q.4-0170 1 Nam magis intime est Deus intra me quam illa

INTRA

1 Prooemium-0178 11
Prooemium-0178 11 Nota pro solutione quod illa omnia dicuntur vivere quae intra

2 d.1, q.2-0258 5
d.1, q.2-0258 quas viventia possunt habere intra se, e quibus sese possunt perficere.

3 d.2, q.3-0158 8
d.2, q.3-0158 Item, in visu nostro, qui licet habeat intra se unum visibile,

4 d.2, q.3-0174 8
d.2, q.3-0174 materialibus unam rem cognoscibilem a potentia, existentem intra illam,

5 d.2, q.4-0069 6
d.2, q.4-0069 ergo homo habet formam sensitivam intra latitudinem sensitivi, specie

6 d.2, q.4-0170 7
d.2, q.4-0170 1 Nam magis intime est Deus intra me quam illa

7 d.2, q.4-0171 6
d.2, q.4-0171 substantia a me distincta possit intra me esse; et tamen quia non est

8 d.2, q.4-0239 3
d.2, q.4-0239 fingitur esse intra hominem.

9 d.2, q.6-0191 1
d.2, q.6-0191 intra eundem gradum, descendendo ad particulares species, vel *

10 d.2, q.6-0194 3
d.2, q.6-0194 specificari potest intra eundem gradum, et sic specificatur in plantis; et

11 d.2, q.6-0358 3
d.2, q.6-0358 modo operandi intra eundem gradum operationis. De qua re diximus

INTRANS

1 d.2, q.4-0559 10
d.2, q.4-0559 subsistens, ideo illa primo recipit in se esse, et intrans materiam, illud *

INTRAT

1 d.2, q.4-0557 8
d.2, q.4-0557 res alias, quod in aliis primo forma intrat materiam, et ex illis fit *

INTREM

1 d.2, q.3-0514 6
d.2, q.3-0514 inquit, est ante me, donec intrem in sanctuarium Dei et intelligam

INTRINSECA

1 d.1, q.2-0214 1
d.1, q.2-0214 intrinseca perfectione, ut in re libera, aliquando vero ab extrinseco

2 d.1, q.3-0244 6
d.1, q.3-0244 Quae aptitudo est absoluta et intrinseca ipsi rei.

3 d.1, q.4-0047 10
d.1, q.4-0047 sensu illa ultima particula "potentia etc", non est de intrinseca ratione

4 d.2, q.1-0008 2
d.2, q.1-0008 ab intrinseca quadam virtute nutrir. An vero hoc sit sufficiens ad

5 d.2, q.1-0077 2
d.2, q.1-0077 mutatione intrinseca; at vero vegetabilia transcendunt hunc modum *

6 d.2, q.1-0234 7
d.2, q.1-0234 in vegetabilibus inventa provenit vel ex intrinseca limitatione seu

7 d.2, q.3-1211 9
d.2, q.3-1211 ipsas potentias, quae infra explicabitur, non ex virtute intrinseca

8 d.2, q.4-0161 8
d.2, q.4-0161 2 Ex ratione operationis vitalis, de cuius intrinseca *

9 d.2, q.4-0232 11
d.2, q.4-0232 principium ergo talis potentiae est de substantia mea; ergo est intrinseca

10 d.2, q.4-0784 2
d.2, q.4-0784 magis intrinseca, sed provenit ex imperfectione aliarum formarum, quae

INTRINSECAE

1 d.1, q.1-0134 1
d.1, q.1-0134 intrinsecae fundantur in substantia rei. Alia in huius confirmationem

INTRINSECAM

1 d.1, q.4-0189 9
d.1, q.4-0189 quia non datur per proprietatem animae, sed per intrinsecam quamdam

2 d.2, q.1-0004 10
d.2, q.1-0004 1 Quod inter res naturales sint quaedam habentes vim intrinsecam ad

3 d.2, q.4-0183 9
d.2, q.4-0183 per illam viderem, nisi ego ipse per formam intrinsecam illam *

4 d.2, q.6-0334 10
d.2, q.6-0334 intrinseco activo, et per se est requisita ad perfectionem intrinsecam

INTRINSECE

1 d.1, q.3-0011 3
d.1, q.3-0011 anima autem intrinsece et essentialiter relationem non includit, alias

2 d.1, q.3-0184 4
d.1, q.3-0184 organicum non includit intrinsece accidentia, sed extrinseca quadam *

3 d.1, q.3-0188 1
d.1, q.3-0188 intrinsece includat dispositiones; aut quomodo accidentia possint *

4 d.1, q.3-0252 11
d.1, q.3-0252 re, et circumscripto omni alio extrinseco, res ipsa in se intrinsece manet

5 d.2, q.1-0190 7
d.2, q.1-0190 inanimatis, tamen disponere illam heterogeneo modo, intrinsece sumendo

6 d.2, q.2-0065 7
d.2, q.2-0065 immaterialis; at vero actio sensuum est intrinsece organica et corporea;

7 d.2, q.3-0502 1
d.2, q.3-0502 intrinsece sequitur ex ratione virtutis et vitii, id non habet rationem praemii

8 d.2, q.4-0577 2
d.2, q.4-0577 spiritualem intrinsece et formaliter existat corpus hominis. Unde falsum

9 d.2, q.4-0657 8
d.2, q.4-0657 non potest, quia esse subiectum accidentis includit intrinsece quod

10 d.2, q.4-0688 7
d.2, q.4-0688 Et ratio est, quia effectus formalis intrinsece includit *

11 d.2, q.6-0055 6
d.2, q.6-0055 quia esse rationale hominis est intrinsece dependens a sensitivo et

INTRINSECO

1 d.1, q.1-0175 8
d.1, q.1-0175 operante, sed etiam debent fieri a principio intrinseco illius. In hoc enim

2 d.1, q.2-0179 6
d.1, q.2-0179 non habeat libertatem, tamen ab intrinseco habet quemdam modum

3 d.1, q.4-0139 5
d.1, q.4-0139 vivimus", intelligitur de principio intrinseco quo operatur ipsum *

4 d.2, q.1-0068 9
d.2, q.1-0068 1 Nam vivere dicitur res illa quae ab intrinseco potest se

5 d.2, q.1-0079 10
d.2, q.1-0079 quam substantiali, nihilominus non cessant ab actione, sed ab intrinseco

6 d.2, q.2-0026 5
d.2, q.2-0026 illa quae a principio intrinseco eius in quo est active procedit, non per

7 d.2, q.3-1061 3
d.2, q.3-1061 quia ab intrinseco sit immortalis. Quod quidem non videtur contra

8 d.2, q.4-0118 3
d.2, q.4-0118 inquam, ab intrinseco ratione suae propriae essentiae et naturae. Ista

9 d.2, q.4-0162 6
d.2, q.4-0162 essentia est quod procedat ab intrinseco principio operantis.

10 d.2, q.6-0322 4
d.2, q.6-0322 se et ab intrinseco, sed semper ab extrinseco patiuntur, vel circa *

11 d.2, q.6-0334 1
d.2, q.6-0334 intrinseco activo, et per se est requisita ad perfectionem intrinsecam

12 d.2, q.6-0337 3
d.2, q.6-0337 a principio intrinseco, et eius principium est propria anima, ut supra

13 d.2, q.1-0070 6
d.2, q.1-0070 conceptione; sed plantae se ab intrinseco movent nutritione et *

14 d.2, q.1-0241 3
d.2, q.1-0241 primus ab intrinseco separabilis, nihilominus est vera anima, quia illud

15 d.2, q.4-0180 10
d.2, q.4-0180 actio intelligendi quam actio videndi; ergo tam a principio intrinseco

INTRINSECUM

1 Prooemium-0294 8
Prooemium-0294 naturale; ergo. Antecedens patet, quia est principium intrinsecum *

2 d.1, q.3-0237 8
d.1, q.3-0237 ut ad terminum, sed tamquam ad finem intrinsecum propter quem facta

3 d.2, q.4-0590 9
d.2, q.4-0590 2 Quod substantantur a suis subiectis. Primum est intrinsecum

INTRINSECUS

1 d.1, q.4-0304 5
d.1, q.4-0304 secundarius, sed primarius et intrinsecus; at vero finis intrinsecus animae

2 d.1, q.4-0304 9
d.1, q.4-0304 secundarius, sed primarius et intrinsecus; at vero finis intrinsecus animae

INTRINSECE

1 d.1, q.1-0180 3
d.1, q.1-0180 ipsa anima intrinsece componat substantiam animati.

2 d.1, q.4-0305 3
d.1, q.4-0305 ad quem intrinsece ordinatur anima, est ad dandum esse et vivificandum

INTRINSECUM

1 Prooemium-0202 3
Prooemium-0202 formam, quae intrinsecum principium est materialium actionum, posse

2 Prooemium-0421 7
Prooemium-0421 mens seu anima non est principium intrinsecum motus eius, in quo est,

INTRODUCAT

1 d.2, q.3-0445 6
d.2, q.3-0445 circa aliquod subiectum in quo introducat suam formam, et *

INTRODUCENDO

1 d.2, q.3-0446 1
d.2, q.3-0446 introducendo generet aliquid, et generando corrumpat aliud; sed in anima

INTRODUCTIONE

1 d.2, q.4-1019 4
d.2, q.4-1019 ponere illam in introductione animae rationalis. Et tandem fatetur quod

INTRODUCTIONEM

1 d.2, q.4-1018 4
d.2, q.4-1018 efficientiam aliquam circa introductionem formae substantialis coguntur

INTRODUCTIONIS

1 d.1, q.3-0166 10
d.1, q.3-0166 materialis ad receptionem animae, hoc vero constituitur ex vi introductionis

INTUERI

1 d.2, q.3-0266 8
d.2, q.3-0266 directe et intuitive non possit res spirituales intueri propter *

INTUITIVE

1 d.2, q.3-0264 6
d.2, q.3-0264 esse spiritualem, quia directe et intuitive potest cognoscere rem *

2 d.2, q.3-0266 3
d.2, q.3-0266 directe et intuitive non possit res spirituales intueri propter *

INTUITUR

1 d.2, q.3-0116 6
d.2, q.3-0116 ipsum non per corpus verum intuitur; aut ipsam veri *

INTULIMUS

1 d.2, q.3-0918 1
d.2, q.3-0918 intulimus. Cum ergo medium illud posuerit Aristoteles, non est cur

INTUS

1 d.2, q.3-0129 1
d.2, q.3-0129 "intus existens prohibet extraneum", ut patet in visu, qui si esset

2 d.2, q.3-0136 1
d.2, q.3-0136 intus existens prohiberet extraneum.

3 d.2, q.3-0144 7
d.2, q.3-0144 Item, ex illa solutione habetur quod intus existens non

INUSITATUM

1 Prooemium-0051 1
Prooemium-0051 inusitatum et invisum in scientiis est sane quia impossibile. Totum

INUTILEM

1 d.2, q.3-0929 6
d.2, q.3-0929 1 Quia reddit processum omnino inutilem, nam supponit

INVENERINT

1 d.2, q.3-0086 7
d.2, q.3-0086 2 Quid Aristoteles et alii philosophi invenerint.

INVENIAT

1 d.2, q.5-0128 1
d.2, q.5-0128 inveniatur suppositum completum in specie ultima substantiae, atque non

INVENIEMUS

1 d.2, q.6-0320 3
d.2, q.6-0320 Tria autem inveniemus in rebus inanimatis:

INVENIMUS

1 d.1, q.2-0101 8
d.1, q.2-0101 actus secundus per se solum. Quo facto, invenimus quod id quod *

2 d.2, q.1-0032 3
d.2, q.1-0032 operationes, nullam invenimus quae non sit communis rebus inanimatis.

INVENIO

1 Prooemium-0575 8
Prooemium-0575 non posse, ideo nullam in Physica partem invenio quae scientiam

INVENIRI

1 d.2, q.3-0085 5
d.2, q.3-0085 1 Quid ratio naturalis inveniri in hac re possit.

2 d.2, q.4-0983 6
d.2, q.4-0983 inquit, in terris nulla origo inveniri potest; nihil enim est in animis

3 d.2, q.6-0349 5
d.2, q.6-0349 rebus materialibus, non poterit inveniri alius modus animae. Et ita

INVENIT

1 d.2, q.6-0225 1
d.2, q.6-0225 invenit rationes formales animae vegetativae et sensitivae esse genericas.

INVENITUR

1 Prooemium-0477 6
Prooemium-0477 reperitur divisa, in scientiis ipsis invenitur unita. Est enim scientia

2 Prooemium-0625 6
Prooemium-0625 32 Tamen in particulari descendendo invenitur haec scientia ad alias

3 d.1, q.3-0227 1
d.1, q.3-0227 invenitur in multis generibus. Quae distinctio semper mihi displicuit,

4 d.2, q.5-0154 1
d.2, q.5-0154 invenitur haec consonantia, quod una vehementer alterata, alterantur

INVENTA

1 d.2, q.1-0234 3
d.2, q.1-0234 in vegetabilibus inventa provenit vel ex intrinseca limitatione seu

INVENTIONE

1 d.1, q.1-0111 10
d.1, q.1-0111 Polizianus, 1 Miscellaneorum, cap 1, et Rodolfus, 1 De inventione, cap

INVENTORES

1 d.2, q.5-0091 5
d.2, q.5-0091 can 11; inquit impietatis inventores esse illos qui sentiunt homines

INVENTUS

1 d.2, q.1-0029 9
d.2, q.1-0029 2 arguitur. Nam modus ipse operandi, in plantis inventus,

2 d.2, q.1-0095 1
d.2, q.1-0095 inventus. Nutriunt enim se quadam proportione observata in omnibus suis

3 d.2, q.4-0212 10
d.2, q.4-0212 5 4 arguitur, nam ipse modus intelligendi in homine inventus est

INVESTIGANDAM

1 d.2, q.3-0743 6
d.2, q.3-0743 fundamenta et principia prima ad investigandam immortalitatem animae, ut

INVESTIGANDI

1 Prooemium-0697 6
Prooemium-0697 Tandem methodus quam hic ponit investigandi definitionem,

INVESTIGANDO

1 d.1, q.1-0005 1
d.1, q.1-0005 investigando quaerimus, an sit actus, et quomodo. Et ratio dubii est,

2 d.2, q.3-0297 4
d.2, q.3-0297 uniuscuiusque propriam essentiam investigando, et modum et ordinem

INVESTIGANDUM

1 d.1, q.4-0102 4
d.1, q.4-0102 principio huius libri investigandum esse quae sit maxime communis

INVESTIGANS

1 d.1-0004 2
d.1-0004 ubi investigans animae substantiam duas definitiones illius praebet, et

INVESTIGAT

1 d.2, q.3-0296 1
d.2, q.3-0296 investigat quid sit de quidditate, et deinde ad accidentia revertitur,

INVICEM

1 Prooemium-0127 6
Prooemium-0127 definire partes per sese ad invicem, id est, unam per aliam et e contra.

2 Prooemium-0487 10
Prooemium-0487 enim inter se quamdam connexionem, ratione cuius sunt sibi invicem

3 d.2, q.2-0122 8
d.2, q.2-0122 Probatur, nam quando duae potentiae sunt sibi invicem

4 d.2, q.4-0913 2
d.2, q.4-0913 ad invicem transmutari; sunt ergo tot animae quot homines hactenus

5 d.2, q.5-0166 4
d.2, q.5-0166 ordinati, et sibi invicem deserviunt, et pertinent ad complementum

INVISIBILIA

1 d.2, q.3-1110 7
d.2, q.3-1110 III, sessione 11, dicitur animas et invisibilia omnia esse *

INVISUM

1 Prooemium-0051 3
Prooemium-0051 inusitatum et invisum in scientiis est sane quia impossibile. Totum

INVITO

1 d.2, q.3-0456 4
d.2, q.3-0456 cap 5, illo invito fuisse in lucem editum, esseque adeo difficilem ut

IPSA

1 Prooemium-0297 3
Prooemium-0297 quodammodo ab ipsa anima rationali ut sic.

2 Prooemium-0392 11
Prooemium-0392 esse id cuius gratia, addit: "Nam sicut artificialium omnium ars ipsa

3 d.1, q.1-0055 2
d.1, q.1-0055 est ipsa anima, ut multi improprie dicunt, sed anima est principium

4 d.1, q.1-0180 1
d.1, q.1-0180 ipsa anima intrisece componat substantiam animati.

5 d.1, q.1-0182 3
d.1, q.1-0182 et planta ipsa est quae augetur; ergo istae operationes procedunt ab

6 d.1, q.3-0050 2
d.1, q.3-0050 est ipsa entitas materiae, ita forma in essentia sua non est nisi entitas

7 d.1, q.3-0074 8
d.1, q.3-0074 2 in effectu formali quem habent in ipsa materia. Et haec est

8 d.1, q.3-0080 9
d.1, q.3-0080 Anima igitur primo differt a formis inanimatorum, quia ipsa

9 d.1, q.3-0126 2
d.1, q.3-0126 ab ipsa anima dimanaret; illas autem dispositiones non requirit in

10 d.1, q.3-0130 9
d.1, q.3-0130 explicetur et facilius intelligatur, tamen vere consistit in ipsa substantia

11 d.1, q.3-0145 3
d.1, q.3-0145 sed quod ipsa anima, ut conferens gradum vitae, supponat gradum

- 12 d.1, q.3-0146 4
d.1, q.3-0146 corporis a se ipsa secundum diversam rationem collatum, ut notavimus
- 13 d.1, q.3-0170 8
d.1, q.3-0170 declarat modum proprium informandi animae, per quem ipsa ab aliis
- 14 d.1, q.3-0191 10
d.1, q.3-0191 anima definiri per illud, quia talia accidentia sunt priora ipsa anima in
- 15 d.1, q.3-0197 2
d.1, q.3-0197 accidentia ipsa ordinantur ad animam praeparando subiectum in quo
- 16 d.1, q.3-0198 1
d.1, q.3-0198 ipsa debet recipi. Et isto modo possunt poni in definitione.
- 17 d.1, q.3-0218 9
d.1, q.3-0218 materiam dispositam ut per se ordinatur ad accidentia ipsa, sed ad
- 18 d.1, q.3-0251 11
d.1, q.3-0251 aliquid, aliud referri, nam esse aptam ponit entitatem absolutam in ipsa
- 19 d.1, q.3-0252 8
d.1, q.3-0252 re, et circumscripto omni alio extrinseco, res ipsa in se intrinsece manet
- 20 d.1, q.4-0309 10
d.1, q.4-0309 principium operandi taliter"; immo etiam in ratione finis operatio ipsa
- 21 d.2, q.3-0004 10
d.2, q.3-0004 1 Cognitio animae intellectivae tanto nobis difficilior est, quanto ipsa
- 22 d.2, q.3-0100 4
d.2, q.3-0100 ordinatur, et quia ipsa operatio in potentia tamquam in subiecto *
- 23 d.2, q.3-0163 10
d.2, q.3-0163 potentia cognoscitiva debet esse alterius naturae a rebus quas ipsa
- 24 d.2, q.3-0277 2
d.2, q.3-0277 cognoscit ipsa materialia, nam quodammodo spiritualisat illa, dum abstrahit
- 25 d.2, q.3-0280 4
d.2, q.3-0280 operatio ostendit in ipsa potentia, a qua fit, consimilem abstractionem
- 26 d.2, q.3-0349 1
d.2, q.3-0349 ipsa delectabilia corporalia odio habere potest, neque ab obiecto ullo.
- 27 d.2, q.3-0429 7
d.2, q.3-0429 illo formam; forma autem a se ipsa separari non potest; ergo esse
- 28 d.2, q.3-0490 1
d.2, q.3-0490 ipsa virtus et delectatio illius; et sufficiens poena mali est turpitudine
- 29 d.2, q.3-0735 10
d.2, q.3-0735 aliquem habet affectum aut operationem propriam, fieri potest ut ipsa
- 30 d.2, q.3-0904 9
d.2, q.3-0904 animae immortalitatem, tam secundum Aristotelem, quam in re ipsa. *
- 31 d.2, q.3-0940 7
d.2, q.3-0940 primum autem. intelligit quod sit phantasia ipsa organica; ergo per

32 d.2, q.3-0946 4
d.2, q.3-0946 imaginandi a phantasia ipsa.

33 d.2, q.4-0561 5
d.2, q.4-0561 hominis est spirituale, sicut ipsa anima. Quae sententia ingeniosissima

34 d.2, q.4-0628 2
d.2, q.4-0628 quia ipsa est subsistens, nam operari subsistentium est. Maior patet

35 d.2, q.4-0652 5
d.2, q.4-0652 sustentaretur ab illa, quia ipsa quantitas habet sufficientem concursum Dei,

36 d.2, q.4-0737 6
d.2, q.4-0737 corpus contrarietati subiectum. Quapropter, licet ipsa anima sit *

37 d.2, q.4-0919 7
d.2, q.4-0919 filii"; et rursus: "anima quae peccaverit, ipsa morietur." Et passim

38 d.2, q.4-1024 4
d.2, q.4-1024 sit necessarium, nam ipsa anima fit a Deo in materia disposita; ergo

39 d.2, q.6-0124 4
d.2, q.6-0124 potentialitatem materiae, licet ipsa materialis non sit.

40 d.2, q.6-0162 4
d.2, q.6-0162 Explicatur hoc per ipsa viventia quae per has animas

IPSAE

1 d.1, q.3-0140 7
d.1, q.3-0140 diversum ministerium ad quod ordinantur partes ipsae. Quae differentia

2 d.2, q.6-0247 11
d.2, q.6-0247 non reperiuntur univoce in Deo et creaturis; at quando rationes ipsae

IPSAM

1 Prooemium-0076 7
Prooemium-0076 "Quantum autem de anima secundum se ipsam prius determinatum

2 Prooemium-0410 7
Prooemium-0410 perfecte comprehendere rationem intelligibilitatis, atque adeo ipsam

3 d.1, q.3-0182 4
d.1, q.3-0182 quodammodo per se ipsam.

4 d.2, q.3-0116 8
d.2, q.3-0116 ipsum non per corpus verum intuitur; aut ipsam veri *

5 d.2, q.3-0322 6
d.2, q.3-0322 quod res agat circa se ipsam; ergo illa reflexio circa se arguit *

6 d.2, q.3-0616 2
d.2, q.3-0616 se ipsam aliquid considerat, attingit ad esse sincerum et divinum, et,

7 d.2, q.3-0696 4
d.2, q.3-0696 aliis errarunt circa ipsam animam, nempe aut circa originem illius, aut

8 d.2, q.3-0875 3
d.2, q.3-0875 etiam per ipsam inesse competereque videntur." Ubi illam vocat *

9 d.2, q.4-0341 3
d.2, q.4-0341 intelligentes cogitativam ipsam, quae est potentia sensitiva, quia verbum

10 d.2, q.4-0538 6
d.2, q.4-0538 vero forma substantialis potest se ipsam sustentare sine causalitate

11 d.2, q.4-0634 6
d.2, q.4-0634 intelligere per animam quam animam ipsam, quia licet subsistat anima,

12 d.2, q.4-0713 5
d.2, q.4-0713 instrumentum; tamen ad intellectionem ipsam indiget corpore non ut subiecto

IPSAMET

1 d.1, q.2-0141 3
d.1, q.2-0141 primus, sed ipsamet essentia divina, mirabili modo intellectui beato

2 d.1, q.3-0052 6
d.1, q.3-0052 accidentale superadditum formae, sed est ipsamet differentia essentialis

IPSARUM

1 d.2, q.3-0268 3
d.2, q.3-0268 ascendit, et ipsarum spiritualium rerum conceptus formare conatur; ergo

2 d.2, q.6-0381 8
d.2, q.6-0381 sunt, et quodammodo essentialis, si attendatur radix ipsarum *

IPSAS

1 d.2, q.3-0192 6
d.2, q.3-0192 Experimur enim intellectum cognoscere res ipsas sub propriis *

2 d.2, q.3-0319 4
d.2, q.3-0319 et circa se ipsas nihil. Unde res inanimes fere nullam actionem possunt

3 d.2, q.3-0320 11
d.2, q.3-0320 habere circa se; viventia autem possunt aliquo modo circa res ipsas

4 d.2, q.3-1211 1
d.2, q.3-1211 ipsas potentias, quae infra explicabitur, non ex virtute intrinseca

5 d.2, q.6-0182 10
d.2, q.6-0182 ipsis animabus, quia cum illa viventia constituentur physice per ipsas

IPSE

1 Prooemium-0388 6
Prooemium-0388 prima omnium, quam antiqui et ipse, 2 Caeli, animam caeli *

2 Prooemium-0389 3

Prooemium-0389 appellabant, quam ipse ponit aeternam, non habentem efficientem causam,

3 Prooemium-0510 4

Prooemium-0510 nota 3 quod ipse non comparat hanc scientiam omnibus aliis, sed

4 d.1, q.1-0060 13

d.1, q.1-0060 ita sicut solus Deus est sua natura et sua deitas, ita solus ipse est sua

5 d.1, q.4-0015 5

d.1, q.4-0015 Rursus, convenit Deo, nam ipse est primum principium vitae

6 d.1, q.4-0323 9

d.1, q.4-0323 ad reddendam causam definitionis datae 1 cap, ut ipse dicit. Et ad

7 d.2, q.1-0029 5

d.2, q.1-0029 2 arguitur. Nam modus ipse operandi, in plantis inventus,

8 d., q.3-0031 7

d.2, q.3-0031 animas brutorum esse immortales. Quod insinuat ipse Dialogo De

9 d.2, q.3-0341 1

d.2, q.3-0341 ipse tamquam entia fingit; et haec omnia proprio lumine et virtute.

10 d.2, q.3-0455 5

d.2, q.3-0455 animae. Quamvis de hoc ipse Augustinus dicat, lib 1 Retractationum,

11 d.2, q.3-0473 1

d.2, q.3-0473 ipse Deus; ergo pertinet ad providentiam Dei et ad summam bonitatem

12 d.2, q.3-0492 10

d.2, q.3-0492 Domine, [...] et sic est, ut omnis animus inordinatus ipse sibi sit poena."

13 d.2, q.4-0173 2

d.2, q.4-0173 quae ipse intelligit, quia per alium intellectum et alium actum *

14 d.2, q.4-0183 6

d.2, q.4-0183 per illam viderem, nisi ego ipse per formam intrinsecam illam *

15 d.2, q.4-0212 5

d.2, q.4-0212 5 4 arguitur, nam ipse modus intelligendi in homine inventus est

16 d.2, q.4-0240 4

d.2, q.4-0240 7 6 Nam ipse ordo rerum docet esse dandam formam aliquam *

17 d.2, q.4-0482 8

d.2, q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *

18 d.2, q.4-0943 8

d.2, q.4-0943 materiae. Quod insinuat saepe D Augustinus, quod ipse dicit animam fieri

IPSI

1 d.1, q.3-0244 7

d.1, q.3-0244 Quae aptitudo est absoluta et intrinseca ipsi rei.

2 d.2, q.3-0271 1

d.2, q.3-0271 ipsi impedire illum possint, quominus ascendat ad superiora illa obiecta

3 d.2, q.3-0877 6
d.2, q.3-0877 contrario, illam vocat propriam, quae ipsi animae inhaeret, et non est

4 d.2, q.4-0159 9
d.2, q.4-0159 1, ex dictis, nam quod est principium operandi ipsi

5 d.2, q.4-0753 2
d.2, q.4-0753 Quod ipsi inepte concedunt.

6 d.2, q.4-0985 5
d.2, q.4-0985 nihil dedit Deus homini ipsi divinius." Et 1 De legibus: "Animus

IPSIS

1 Prooemium-0477 5
Prooemium-0477 reperitur divisa, in scientiis ipsis invenitur unita. Est enim scientia

2 Prooemium-0666 8
Prooemium-0666 difficillima nobis est haec scientia, nam in ipsis quae experimur plura latent

3 d.1-0041 3
d.1-0041 distinguuntur in ipsis viventibus, nam sicut in plantis quaelibet pars habet animam

4 d.1, q.4-0251 8
d.1, q.4-0251 etiam potest quod esse datum a potentiis ipsis est primo et per se

5 d.2, q.3-0153 1
d.2, q.3-0153 ipsis speciebus. Tamen quod recipiens intentionaliter res alias debeat

6 d.2, q.3-0267 6
d.2, q.3-0267 coniunctionem ad sensus, tamen ex ipsis rebus materialibus ad immaterialia *

7 d.2, q.4-0502 7
d.2, q.4-0502 multiplicantur species et actus existentes in ipsis intellectibus. Et hoc docet

8 d.2, q.4-0842 3
d.2, q.4-0842 circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare

9 d.2, q.4-0884 3
d.2, q.4-0884 nisi in ipsis corporibus diversis.

10 d.2, q.6-0182 1
d.2, q.6-0182 ipsis animabus, quia cum illa viventia constituentur physice per ipsas

11 d.2, q.6-0183 8
d.2, q.6-0183 animas, qualis fuerit differentia et convenientia in ipsis compositis, talis

12 d.2, q.6-0190 1
d.2, q.6-0190 ipsis compositis gradus genericus dupliciter contrahi potest, scilicet vel

13 d.2, q.6-0192 10
d.2, q.6-0192 ascendendo ad superiorem gradum. Et idem censeo dicendum de ipsis *

14 d.2, q.6-0364 8
d.2, q.6-0364 Sed argues, nam gradus viventium sumuntur ab ipsis *

IPSIUS

1 Prooemium-0284 10

Prooemium-0284 obiecto Physicae; ergo et anima rationalis, quae est forma ipsius

2 Prooemium-0637 4

Prooemium-0637 et de felicitate ipsius; et istorum omnium principia ex hac scientia

3 d.1, q.2-0087 4

d.1, q.2-0087 sunt quasi participationes ipsius primi actus; ille autem est quasi fons

4 d.1, q.4-0069 8

d.1, q.4-0069 disposita, non tam proprie explicaret effectum formalem ipsius animae,

5 d.1, q.4-0358 3

d.1, q.4-0358 nam medium ipsius est quid posterius quam animae quidditas; neque

6 d.2, q.3-0196 8

d.2, q.3-0196 Alia tamen ratio reddi potest ex parte ipsius potentiae

7 d.2, q.3-0371 1

d.2, q.3-0371 ipsius naturae postulat, ut inter haec duo extrema detur quaedam forma

8 d.2, q.3-0504 11

d.2, q.3-0504 gratificatio illi facta a rectore universi, sed est quasi passio ipsius virtutis.

9 d.2, q.3-0874 5

d.2, q.3-0874 "Quorum quidam, scilicet affectus ipsius esse proprii, quidam animalibus

10 d.2, q.4-0546 7

d.2, q.4-0546 corpore, esse, quod erat hominis, manet ipsius animae tantum; et propter

11 d.2, q.4-0547 9

d.2, q.4-0547 hoc anima est immortalis, quia est subiectum primum ipsius esse.

12 d.2, q.4-0767 4

d.2, q.4-0767 quod est causalitas ipsius formae, et ita amittit causalitatem suam, et

13 d.2, q.4-1027 8

d.2, q.4-1027 animae. Quod intelligendum est de dispositionibus accidentalibus ipsius

14 d.2, q.4-1028 8

d.2, q.4-1028 geniti, nam si sit sermo de accidentibus ipsius generantis, illa effective

IPSO

1 Prooemium-0120 6

Prooemium-0120 De animalibus ait: "Quare de ipso, id est, de animato, tunc

2 Prooemium-0633 2

Prooemium-0633 eo ipso quod haec scientia ad Dialecticam confert, ad alias omnes est

3 Prooemium-0677 6

Prooemium-0677 sensibilis, et connexio passionum cum ipso. [...] Quantum ad primum facilis

4 d.1, q.1-0174 9

d.1, q.1-0174 Item, operationes vitales non tantum debent recipi in ipso

- 5 d.1, q.4-0009 8
d.1, q.4-0009 organicum quod non sit physicum; et eo ipso quod organicum est,
- 6 d.1, q.4-0056 3
d.1, q.4-0056 pro composito ipso substantialiter organisato non est quidditativa, sed
- 7 d.1, q.4-0072 5
d.1, q.4-0072 in definitione sumitur pro ipso composito organisato organisatione
- 8 d.1, q.4-0133 11
d.1, q.4-0133 principium sit forma vere informans, oportet quod operatio procedat ab ipso
- 9 d.1, q.4-0312 8
d.1, q.4-0312 Et confirmatur, nam si consideremus rem in ipso *
- 10 d.2, q.1-0198 6
d.2, q.1-0198 secundum rationem universalissimam, nam eo ipso quod aliquid habet esse,
- 11 d.2, q.3-0210 9
d.2, q.3-0210 11 Secunda ratio sit: Omnis virtus cognoscitiva, eo ipso quo
- 12 d.2, q.3-0457 6
d.2, q.3-0457 "vix intelligatur, inquit, a me ipso." Et plures rationes etiam adducit
- 13 d.2, q.3-0878 2
d.2, q.3-0878 in ipso animali ratione animae; huiusmodi autem est omnis operatio
- 14 d.2, q.3-1199 2
d.2, q.3-1199 corpore, ipso concurrente tamquam causa illius, est corruptibilis;
- 15 d.2, q.4-0018 7
d.2, q.4-0018 3 Quantitas in Sacramento altaris, eo ipso quod sit subsistens,
- 16 d.2, q.4-0237 2
d.2, q.4-0237 ab ipso homine et a potentia illius, non certe est homo qui peccat;
- 17 d.2, q.4-0284 4
d.2, q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a
- 18 d.2, q.4-0378 2
d.2, q.4-0378 intellectu ipso alia est ratio, id est, quia ratio intellectivae potentiae est
- 19 d.2, q.4-0470 7
d.2, q.4-0470 elicit intellectus species suas, quae in ipso sunt subiective; si ergo
- 20 d.2, q.4-0579 5
d.2, q.4-0579 Nam omnis forma eo ipso quod aliquid entitatis habet, aliquod partiale
- 21 d.2, q.4-0639 12
d.2, q.4-0639 nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso
- 22 d.2, q.6-0249 8
d.2, q.6-0249 modum actus et potentiae, tunc etiam in ipso superiori distinguuntur.

IPSORUM

- 1 d.2, q.4-0661 6
d.2, q.4-0661 illis habet, tamen sine informatione ipsorum accidentium.

IPSOS

1 d.1, q.2-0119 2
d.1, q.2-0119 comparant ipsos actus praecise, sed statum rei existentis in actu primo

IPSUM

1 Prooemium-0055 2
Prooemium-0055 cognoscere ipsum ens naturale.

2 Prooemium-0514 5
Prooemium-0514 divinissimum obiectum, nempe Deum ipsum, et habet supremum *

3 Prooemium-0524 7
Prooemium-0524 illius obiectum divinius est. Attingit enim ipsum Deum et substantias

4 Prooemium-0525 3
Prooemium-0525 separatas, et ipsum lumen intellectus perfectius penetrat. Et propter hoc

5 Prooemium-0659 3
Prooemium-0659 cognoscit se ipsum, et ideo illi maxime naturalis est et valde utilis.

6 d.1, q.1-0047 4
d.1, q.1-0047 vitam, quod se ipsum per se movere potest. Tamen, licet ab operatione

7 d.1, q.1-0049 11
d.1, q.1-0049 significandam, a qua profluit operatio. Et hoc modo vivere est ipsum

8 d.1, q.1-0091 8
d.1, q.1-0091 quod est quidam numerus semper movens se ipsum. Quae sententia

9 d.1, q.2-0111 11
d.1, q.2-0111 sed quia habet illum et alium. Tamen si praecise comparemus ipsum

10 d.1, q.2-0140 2
d.1, q.2-0140 Item, ipsum lumen gloriae ibi non est principalis actus *

11 d.1, q.2-0266 7
d.1, q.2-0266 Item, Deum necessitari ad amandum se ipsum maior perfectio

12 d.1, q.3-0162 12
d.1, q.3-0162 Quae forma non est nisi anima, et tale corpus organicum est ipsum

13 d.1, q.4-0026 11
d.1, q.4-0026 operari dimanat ab esse, tamen esse est propter operari, quamvis ipsum

14 d.1, q.4-0139 8
d.1, q.4-0139 vivimus", intelligitur de principio intrinseco quo operatur ipsum *

15 d.1, q.4-0222 5
d.1, q.4-0222 competit, in quo radicitur ipsum operari; ergo in forma, quae est

16 d.1, q.4-0227 6
d.1, q.4-0227 modo ordinatur ad haec, quo ipsum esse et operari inter se *

17 d.1, q.4-0234 6
d.1, q.4-0234 suarum, sed ut constituat vivens ipsum in completa essentia. Quod

18 d.1, q.4-0247 4
d.1, q.4-0247 operari, principalius est ipsum esse quam operari, et magis intentum a

19 d.1, q.4-0310 5
d.1, q.4-0310 ultimo ordinatur ad perficiendum ipsum esse; ergo in nullo genere

20 d.2, q.1-0200 6
d.2, q.1-0200 alterius ordinis et rationis, etiam ipsum ens appetens erit nobilioris

21 d.2, q.3-0026 8
d.2, q.3-0026 esse, si operatio omnis formae est materialis, ipsum esse erit materiale.

22 d.2, q.3-0116 1
d.2, q.3-0116 ipsum non per corpus verum intuitur; aut ipsam veri *

23 d.2, q.3-0250 1
d.2, q.3-0250 ipsum; non potest autem intelligi altior gradus cognoscitivae potentiae,

24 d.2, q.3-0326 6
d.2, q.3-0326 Adde quod intellectus cognoscit se ipsum, suos actus, suas

25 d.2, q.4-0004 10
d.2, q.4-0004 primus et forma informans et primum principium, quo vivens ipsum

26 d.2, q.4-0350 3
d.2, q.4-0350 animae, intelligit ipsum intellectum spiritualem prout coniungitur *

IPSUMMET

1 d.2, q.4-0234 1
d.2, q.4-0234 ipsummet principium intelligendi, nam libertas voluntatis oritur ex *

2 d.2, q.3-0180 4
d.2, q.3-0180 cognoscatur. Unde si ipsummet organum esset pars obiecti talis potentiae *

IRA

1 d.2, q.3-0961 1
d.2, q.3-0961 ira, gaudium, etc, pendent ab illa; si hoc, inquam, ita est, *

IRASCITUR

1 d.2, q.5-0156 7
d.2, q.5-0156 vitalis cordis commovet humorem, et appetitio irascitur; et si *

IRRATIONALIS

1 d.2, q.4-0150 7
d.2, q.4-0150 materialis. Illa autem substantia essentialiter est irrationalis, quia forma

IRRATIONALIUM

1 d.2, q.4-0133 3
d.2, q.4-0133 gradum animalium irrationalium, alias homo essentialiter esset brutum;

ISTA

1 Prooemium-0475 10
Prooemium-0475 27 Ut autem intelligamus in quo gradu sit habenda ista scientia, est

2 Prooemium-0655 2

Prooemium-0655 apparet ista compositio sicut in viventibus.

3 Prooemium-0678 4

Prooemium-0678 et certissima est ista scientia; quantum ad secundum difficilis et nobis

4 d.1, q.2-0233 4

d.1, q.2-0233 operandum; quamvis ergo ista anima habeat modum et terminum in his *

5 d.1, q.3-0129 5

d.1, q.3-0129 Ex quibus colligitur quod ista organisatio, licet per accidentia

6 d.2, q.1-0236 7

d.2, q.1-0236 universalium adiuvantium. Verum est tamen quod ista omnia ita sunt

7 d.2, q.2-0086 5

d.2, q.2-0086 aliquid; dedit ergo illis ista organa ut sentirent.

8 d.2, q.3-0431 5

d.2, q.3-0431 Et eodem modo concludit ista ratio, si sumamus quod esse per

9 d.2, q.5-0133 4

d.2, q.5-0133 Et confirmatur, 1, ista ratio. Quia animae distinctae

10 d.2, q.5-0158 4

d.2, q.5-0158 alteratur. Quae docent ista omnia esse in eadem anima radicata.

ISTAЕ

1 Prooemium-0468 8

Prooemium-0468 beatitudinis relucet. Isto ergo modo dicuntur scientiae istae honorabiles.

2 d.1, q.1-0182 8

d.1, q.1-0182 et planta ipsa est quae augetur; ergo istae operationes procedunt ab

3 d.2, q.2-0127 11

d.2, q.2-0127 nihil esset utile nisi possemus haec fugere, illa prosequi. Unde istae duae

4 d.2, q.3-0754 10

d.2, q.3-0754 tamen in corpore perficiuntur, et in illa subiectantur; et istae operationes

5 d.2, q.3-1090 2

d.2, q.3-1090 omnes istae sunt regulae infallibiles fidei; et imprimis omnia adducta

6 d.2, q.4-0426 6

d.2, q.4-0426 ab intellectu et voluntate; ergo istae operationes sunt operationes *

7 d.2, q.4-0631 11

d.2, q.4-0631 anima non ridet nec flet. Et ratio differentiae est, quia istae *

8 d.2, q.5-0006 4

d.2, q.5-0006 quaestionis, nota quod istae animae non sunt ita diversae et repugnantes, ut

9 d.2, q.5-0021 8

d.2, q.5-0021 ubicumque sint observant eam distinctionem; sed animae istae tres *

10 d.2, q.5-0117 3
d.2, q.5-0117 materiam, et istae videantur in 1 De Generatione, aliae sunt *

11 d.2, q.5-0171 3
d.2, q.5-0171 anima. Et istae rationes probant etiam quod in brutis est eadem anima

12 d.2, q.6-0157 2
d.2, q.6-0157 quod istae tres animae considerari possunt aut secundum suas integras

13 d.2, q.6-0402 3
d.2, q.6-0402 respondetur quod istae animae sunt distinctae secundum proprias rationes

ISTAM

1 d.2, q.2-0019 5
d.2, q.2-0019 bruta vivunt, eo quod istam animam participant.

2 d.2, q.3-0728 2
d.2, q.3-0728 quaestionem istam numquam ex professo tractavit, nec satis clare aperuit

3 d.2, q.3-0909 11
d.2, q.3-0909 omni modo, illa est immortalis; et quia anima potest habere istam

ISTARUM

1 Prooemium-0152 1
Prooemium-0152 istarum scientiarum diversas partes edidit. Aliud enim volumen fecit

2 Prooemium-0236 3
Prooemium-0236 Item, utraque istarum pertinet ad essentiam rei: materia ut

3 Prooemium-0270 4
Prooemium-0270 metaphysica, quia proprium istarum scientiarum est agere de generibus et

4 d.1, q.3-0085 3
d.1, q.3-0085 Utraque differentia istarum intelligi potest in illis verbis *

5 d.2, q.1-0239 7
d.2, q.1-0239 perfectionem universi, usum hominum, et conservationem istarum rerum.

6 d.2, q.2-0031 2
d.2, q.2-0031 principium istarum actionum, est vera anima.

7 d.2, q.6-0057 3
d.2, q.6-0057 4 Utraque istarum opinionum est mihi difficillima, et imprimis quod

8 d.2, q.6-0235 4
d.2, q.6-0235 differentias ultimas constitutivas istarum animarum, propositiones sunt falsae;

9 d.2, q.6-0236 8
d.2, q.6-0236 si tamen fiat reduplicatio secundum integras essentias istarum *

10 d.2, q.6-0277 3
d.2, q.6-0277 Secunda convenientia istarum animarum est in modo *

11 d.2, q.6-0295 8
d.2, q.6-0295 sensu non esset conveniens ad tradendam scientiam istarum animarum,

12 d.2, q.6-0298 1
d.2, q.6-0298 istarum animarum, quas Aristoteles, 2 cap, tradit, communes sunt.

ISTE

1 d.1, q.3-0224 3
d.1, q.3-0224 responderi quod iste ordo animae, et similes, sunt relationes transcendentales,

2 d.2, q.2-0070 2
d.2, q.2-0070 et iste a gradu sentientium; iste etiam a gradu ratiocinantium.

3 d.2, q.2-0070 6
d.2, q.2-0070 et iste a gradu sentientium; iste etiam a gradu ratiocinantium.

4 d.2, q.3-0336 5
d.2, q.3-0336 maxime si addas quod iste discursus et motio intellectus sine *

5 d.2, q.3-0968 2
d.2, q.3-0968 solvitur iste locus.

6 d.2, q.6-0305 4
d.2, q.6-0305 constitutiva eorum. Et iste est communis sensus huius divisionis, et non

ISTI

1 Prooemium-0046 4
Prooemium-0046 una pars sunt isti libri De Anima, alia pars sunt Parva Naturalia, etc.

2 d.1, q.1-0105 10
d.1, q.1-0105 quod Thales dixit animam esse diis plenam. Putarunt enim isti deum

3 d.2, q.1-0110 9
d.2, q.1-0110 ordo et immutabilis, nam semper inferior supponit superiorem; isti

4 d.2, q.6-0368 3
d.2, q.6-0368 Respondetur quod isti termini: vegetativum, etc, *

ISTIS

1 d.1, q.1-0183 1
d.1, q.1-0183 istis suppositis secundum ea quae eorum substantias integrant; et non

ISTIUS

1 d.1, q.4-0147 3
d.1, q.4-0147 Unde genus istius definitionis, scilicet "principium quo" *

ISTO

1 Prooemium-0417 10
Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et

2 Prooemium-0542 1
Prooemium-0542 isto loco nos cogeret ad addendum nonnulla.

3 Prooemium-0688 7

Prooemium-0688 34 Et haec videntur satis de isto prooemio, et de toto lib 1 De Anima,

4 d.1, q.2-0121 9

d.1, q.2-0121 et ideo in tali statu consistit beatitudo; et isto etiam modo operatio

5 d.1, q.2-0165 7

d.1, q.2-0165 Ait 2 quod esse actum primum isto secundo modo est de

6 d.1, q.3-0160 3

d.1, q.3-0160 substantiali; et isto modo significat idem quod compositum ex materia et

7 d.1, q.3-0163 8

d.1, q.3-0163 vivens per animam constitutum. Et "corpus organicum" isto modo

8 d.1, q.3-0168 2

d.1, q.3-0168 Et isto etiam secundo modo potest sumi "corpus organicum" in

9 d.1, q.3-0198 5

d.1, q.3-0198 ipsa debet recipi. Et isto modo possunt poni in definitione.

10 d.1, q.4-0046 12

d.1, q.4-0046 illi esse, aliud dare illi virtutem ad operandum; tamen etiam in isto

11 d.1, q.4-0093 6

d.1, q.4-0093 particula utrumque esse comprehendit, nunc isto, nunc alio modo illam

12 d.1, q.4-0156 7

d.1, q.4-0156 primum vitaliter operandi. Constatque animam esse isto modo definitam

13 d.2, q.3-0410 6

d.2, q.3-0410 potest in se sustentari. Et isto modo esse desinunt omnes formae

14 d.2, q.3-0788 9

d.2, q.3-0788 concludit esse perpetuum. Et ex praemissis sequitur aperte isto modo:

15 d.2, q.3-0828 2

d.2, q.3-0828 concludatur isto modo: Si intelligere est phantasia, vel non est sine *

16 d.2, q.3-0926 10

d.2, q.3-0926 intelligere non est sine phantasia, sed quod nos pro isto statu non

17 d.2, q.3-0956 7

d.2, q.3-0956 Hic ergo non loquitur Aristoteles de isto tertio modo, quia est

18 d.2, q.3-0966 9

d.2, q.3-0966 non probat Aristoteles intelligere non esse sine phantasmate isto *

19 d.2, q.4-0595 9

d.2, q.4-0595 illud, et componendo unam naturam, non repugnat. Et isto modo anima

20 d.2, q.4-0779 2

d.2, q.4-0779 quae isto modo per se conveniunt, separari possunt ab eo cui *

21 d.2, q.4-0825 7

d.2, q.4-0825 Status igitur animae separatae esset violentus isto primo modo, quia

22 d.2, q.5-0022 7
d.2, q.5-0022 distinguuntur essentialiter; ergo ubicumque sint distinguuntur isto modo.

23 d.2, q.6-0215 8
d.2, q.6-0215 differentiam suam continetur in illo gradu; et isto modo solae animae *

24 d.2, q.6-0222 6
d.2, q.6-0222 contentam in illo gradu; et isto modo anima rationalis non est formaliter

25 d.2, q.6-0251 5
d.2, q.6-0251 inferiori et superiori. Et isto modo ratio animae vegetativae et sensitivae

26 d.2, q.6-0267 6
d.2, q.6-0267 Item, ab anima in communi isto modo explicata sumitur

27 d.2, q.6-0282 5
d.2, q.6-0282 abstrahendo a nutritione. Et isto modo videtur communiter sumi "**

28 d.2, q.6-0290 8
d.2, q.6-0290 adaequate respiciente omnia opera vitalia hominis. Et isto modo membra

29 d.2, q.6-0370 3
d.2, q.6-0370 eorum, et isto modo tantum sunt tres gradus viventium, ut argumentum

ISTORUM

1 Prooemium-0637 6
Prooemium-0637 et de felicitate ipsius; et istorum omnium principia ex hac scientia

2 d.1, q.2-0078 4
d.1, q.2-0078 3 Tota essentia istorum actuum et formarum consistit in

3 d.2, q.2-0162 4
d.2, q.2-0162 naturae in compositione istorum animalium, nam quia nimio usu vires

4 d.2, q.3-0841 2
d.2, q.3-0841 nullo istorum modorum pendet a corpore; operatio autem communis

5 d.2, q.4-0891 1
d.2, q.4-0891 istorum locorum, nam secundum fidem haec loca sunt destinata ad *

6 d.2, q.6-0212 9
d.2, q.6-0212 8 1 Ex his colligitur, 1, diversa acceptio istorum nominum,

7 d.2, q.6-0330 4
d.2, q.6-0330 sua ab aliquo istorum abstrahit, censetur superare limites formae *

ISTUD

1 d.2, q.3-0734 5
d.2, q.3-0734 imaginatione non est, nec istud esse sine corpore potest. 2 Si anima humana

ISTUM

1 d.2, q.3-0964 7
d.2, q.3-0964 et modo loquendi Aristotelis, nam ad istum modum ait lib 3, tx 160,

ITA

1 Prooemium-0035 6

Prooemium-0035 ibi demonstrantur passiones illorum obiectorum, ita hic passiones *

2 Prooemium-0037 4

Prooemium-0037 ad praecipua obiecta, ita etiam hic. Est igitur hoc obiectum huius

3 Prooemium-0092 1

Prooemium-0092 ita ad illius perfectam cognitionem pertinent. Nec est contra rationem

4 Prooemium-0130 3

Prooemium-0130 corporis organici, ita corpus organicum sine anima cognosci non potest;

5 Prooemium-0393 3

Prooemium-0393 est principium, ita in naturalibus aliqua est causa, a qua omnia habent

6 Prooemium-0411 12

Prooemium-0411 rationem entitatis; et sic ageret de ente ut ens est; et ita ageret de omni

7 Prooemium-0417 3

Prooemium-0417 corpore. Et ita agit de intelligibili ab hoc intellectu isto modo. Et

8 Prooemium-0587 11

Prooemium-0587 sed una est de toto et de partibus scientia. Et ita cessat obiectio

9 Prooemium-0616 2

Prooemium-0616 veritatis, ita ex hac parte laudanda est scientia de anima, et utilissima

10 Prooemium-0618 5

Prooemium-0618 sicut Sapientia, quia non ita penetrat originem quem habet a divino

11 Prooemium-0621 6

Prooemium-0621 intellectus attentius vim rationis, et ita vel magis firmatur in actu, aut

12 Prooemium-0657 8

Prooemium-0657 naturalissima et utilissima est cognitio sui; et ita Angelus perpetuo in

13 d.1-0042 12

d.1-0042 et vim augendi se quod ex eo patet, quia divisae augentur, ita in

14 d.1, q.1-0059 3

d.1, q.1-0059 hominis. Et ita vita distinguitur a vivente, sicut natura a supposito. Et

15 d.1, q.1-0060 1

d.1, q.1-0060 ita sicut solus Deus est sua natura et sua deitas, ita solus ipse est sua

16 d.1, q.1-0060 11

d.1, q.1-0060 ita sicut solus Deus est sua natura et sua deitas, ita solus ipse est sua

17 d.1, q.1-0072 2

d.1, q.1-0072 Et ita constat animam esse. Tamen quid sit illud quaerimus.

18 d.1, q.2-0042 8

d.1, q.2-0042 subiecti; huiusmodi autem est actus secundus, nam ita actuatur ut nullam

19 d.1, q.2-0135 3

d.1, q.2-0135 liberum. Et ita debet intelligi D Thomas, supra.

- 20 d.1, q.2-0174 6
d.1, q.2-0174 potestatem supra operationem suam, et ita poterit ab operatione cessare.
- 21 d.1, q.2-0245 3
d.1, q.2-0245 superiori; et ita est quasi praedicatum accidentale, aut ad modum *
- 22 d.1, q.2-0255 2
d.1, q.2-0255 Et ita satisfit argumento supra facto per Caietanum: Nam licet
- 23 d.1, q.3-0050 5
d.1, q.3-0050 est ipsa entitas materiae, ita forma in essentia sua non est nisi entitas
- 24 d.1, q.3-0118 10
d.1, q.3-0118 in dispositionibus differunt, et ad diversa sua officia ordinantur, ita
- 25 d.1, q.3-0122 9
d.1, q.3-0122 diversas sui partes distinctas etiam partes organicas constituit, ita anima
- 26 d.1, q.3-0137 8
d.1, q.3-0137 nam sicut forma ignis requirit materiam dispositam, ita anima. Quamvis
- 27 d.1, q.3-0204 7
d.1, q.3-0204 sicut potentia per actum optime definitur, ita etiam anima per suum
- 28 d.1, q.3-0216 5
d.1, q.3-0216 et constituit compositum; et ita eadem est aptitudo ad utrumque, licet
- 29 d.1, q.4-0020 3
d.1, q.4-0020 habet essentiam, ita unam potest habere essentialem definitionem; ergo
- 30 d.1, q.4-0107 4
d.1, q.4-0107 figurae in communi, ita, etc. Unde hic determinat quaestionem quam in
- 31 d.1, q.4-0142 2
d.1, q.4-0142 essendi, ita et operandi.
- 32 d.1, q.4-0196 7
d.1, q.4-0196 esse, et haec duo distincta sunt, ita etiam esse principium essendi et
- 33 d.1, q.4-0228 9
d.1, q.4-0228 ordinantur; ergo sicut esse prius est quam operari, ita, etc.
- 34 d.1, q.4-0267 8
d.1, q.4-0267 procedere ad probandum notiora secundum se; et ita ex notissimis
- 35 d.1, q.4-0368 3
d.1, q.4-0368 operationem; et ita quoad nos demonstratio erit per causam, non tamen
- 36 d.1, q.4-0397 3
d.1, q.4-0397 23 Et ita est interpretandus Aristoteles quandoquidem de illius *
- 37 d.2-0025 10
d.2-0025 continetur in potentia in posteriori, ut triangulus in quadrangulo, ita hic
- 38 d.2, q.1-0186 4
d.2, q.1-0186 vilissimum animalibus brutis, ita, etc. Idem, 3 De partibus animalium, cap
- 39 d.2, q.1-0236 9
d.2, q.1-0236 universalium adiuvantium. Verum est tamen quod ista omnia ita sunt

- 40 d.2, q.2-0045 7
d.2, q.2-0045 sicut vegetabilia constituuntur per principium nutritionis, ita tactus est
- 41 d.2, q.3-0139 3
d.2, q.3-0139 non est ita determinabilis. Quod saepe respondet Caietanus. Sed
- 42 d.2, q.3-0184 3
d.2, q.3-0184 illa. Et ita procedit ratio Aristotelis, nam intellectus noster discernit et
- 43 d.2, q.3-0206 2
d.2, q.3-0206 et ita non potest cognoscere suos actus et suas species, quae corporales
- 44 d.2, q.3-0231 6
d.2, q.3-0231 se habet simpliciter ad simpliciter, ita magis ad magis; intellectus autem
- 45 d.2, q.3-0308 1
d.2, q.3-0308 ita in confuso res cognoscunt, ut simul cum propriis obiectis multa
- 46 d.2, q.3-0413 3
d.2, q.3-0413 corpore, et ita per se fit, et per se deberet corrumpi, si posset *
- 47 d.2, q.3-0422 6
d.2, q.3-0422 Tamen sensus est, quod esse ita convenit formae, ut per illam conveniat
- 48 d.2, q.3-0615 3
d.2, q.3-0615 mente concipit, ita anima nostra, quando a sensibus sequestrata per
- 49 d.2, q.3-0751 4
d.2, q.3-0751 principium vitae, et ita nulla est vitalis operatio propria corporis, sed
- 50 d.2, q.3-0842 9
d.2, q.3-0842 dicitur, quae uno vel altero modo pendet. Et ita secundum Aristotelem
- 51 d.2, q.3-0844 7
d.2, q.3-0844 a corpore ut a ministrante; et ita anima non habet operationem *
- 52 d.2, q.3-0961 10
d.2, q.3-0961 ira, gaudium, etc, pendent ab illa; si hoc, inquam, ita est, *
- 53 d.2, q.3-0967 11
d.2, q.3-0967 modo sed alio, tertio videlicet, quod semper se concomitatur. Et ita
- 54 d.2, q.4-0015 13
d.2, q.4-0015 dicit per se esse; informare vero esse in alio; haec autem duo ita
- 55 d.2, q.4-0040 6
d.2, q.4-0040 quia esset perfectissima forma, et ita informaret perfectissimo modo,
- 56 d.2, q.4-0269 3
d.2, q.4-0269 patet, et ita ex se non postulat ut sit forma corporis. Et hoc certe voluit
- 57 d.2, q.4-0354 10
d.2, q.4-0354 animae illum intellectum, quo nos intelligimus, discurrimus, etc. Et ita
- 58 d.2, q.4-0505 1
d.2, q.4-0505 ita plures intellectus intelligunt eandem rem vel in universali, vel in

59 d.2, q.4-0560 11
d.2, q.4-0560 communicat materiae; et ideo est vera forma, sed independens; et ita esse

60 d.2, q.4-0639 4
d.2, q.4-0639 nisi inhaerendo subiecto, ita ut sustentetur ab illo; et ideo eo ipso

61 d.2, q.4-0690 6
d.2, q.4-0690 nullum effectum formalem ordinatur, et ita nullum potest tribuere.

62 d.2, q.4-0707 9
d.2, q.4-0707 argumentum quod sicut potentia non est actus corporis, ita etiam anima non

63 d.2, q.4-0729 4
d.2, q.4-0729 corpus caeleste esset ita aptum, argumentum procederet; tamen quia

64 d.2, q.4-0760 8
d.2, q.4-0760 accidentis; ergo illa unio est accidens, et ita in morte hominis non *

65 d.2, q.4-0767 7
d.2, q.4-0767 quod est causalitas ipsius formae, et ita amittit causalitatem suam, et

66 d.2, q.4-0842 6
d.2, q.4-0842 circuitus in ipsis deferuntur, donec ita se gerant ut mereantur pervolare

67 d.2, q.4-0882 7
d.2, q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae

68 d.2, q.4-0918 9
d.2, q.4-0918 18: "Omnes animae, meae sunt; sicut anima patris, ita et anima

69 d.2, q.4-1030 7
d.2, q.4-1030 remote, inquantum ad illam disponunt. Et ita nulla manet difficultas.

70 d.2, q.5-0006 8
d.2, q.5-0006 quaestionis, nota quod istae animae non sunt ita diversae et repugnantes, ut

71 d.2, q.5-0039 5
d.2, q.5-0039 esse semper realiter distinctas, ita quod si una pars, v.g. caro, habet

72 d.2, q.5-0151 3
d.2, q.5-0151 virtutem, et ita dum alteri incumbit, ab aliis distrahitur. Qua ratione

73 d.2, q.5-0162 2
d.2, q.5-0162 sunt ita inter se subordinati quod unus supponit alium et est quasi

74 d.2, q.5-0174 5
d.2, q.5-0174 ad sui solutionem, et ita unumquodque eorum in quadam quaestione

75 d.2, q.6-0029 5
d.2, q.6-0029 se requirunt praecisionem, et ita eas concipit intellectus. Anima autem

76 d.2, q.6-0097 7
d.2, q.6-0097 sicut equus habet formaliter animam sensitivam, ita homo; et illa

77 d.2, q.6-0167 10
d.2, q.6-0167 sicut homo componitur physice ex corpore et anima rationali, ita animal

78 d.2, q.6-0176 8
d.2, q.6-0176 per has tres animas; haec autem praedicata ita se habent quod sumendo

79 d.2, q.6-0201 3
d.2, q.6-0201 vegetativae. Et ita constat quod diximus primo Notabene. Nam

80 d.2, q.6-0203 7
d.2, q.6-0203 solum, sed essentialiter includit gradum vegetativum, ita anima sensitiva

81 d.2, q.6-0286 4
d.2, q.6-0286 dividenda sumantur stricte, ita ut "anima vegetativa" significet animam

82 d.2, q.6-0349 10
d.2, q.6-0349 rebus materialibus, non poterit inveniri alius modus animae. Et ita

ITAQUE

1 d.2, q.1-0089 1
d.2, q.1-0089 itaque genus, nam id quoque vivere fatemur. Locum supervacui *

ITEM

1 Prooemium-0143 3
Prooemium-0143 9 Notandum item est quod quamvis haec scientia tradatur per

2 Prooemium-0699 2
Prooemium-0699 Aliae item quaestiones, quae in prooemiis disputari solent, *

3 d.1, q.1-0199 8
d.1, q.1-0199 esse formam; et comparat illam scientiae. Modus item definitionis et

4 d.2, q.2-0141 9
d.2, q.2-0141 est vitaliter operari. De quo infra latius. Motus item animalis etiam est

5 d.2, q.3-0500 2
d.2, q.3-0500 Secunda item evasio non est probabilis, nam praemium

6 d.2, q.3-0648 2
d.2, q.3-0648 "Cedit item retro, de terra quod fuit ante,

7 d.2, q.3-0797 4
d.2, q.3-0797 intellectus seu mens"; item 2 De generatione animalium, cap 3, *

8 d.2, q.4-0421 2
d.2, q.4-0421 Arguitur item ex illo 2 Ad Cor 5: "Omnes [...] nos *

ITER

1 d.2, q.3-0528 8
d.2, q.3-0528 totos libidinibus tradiderunt [...] iis devium [...] iter est seclusum a *

ITERUM

1 d.2, q.2-0092 13
d.2, q.2-0092 ut canis timet hominem aut locum a quo vel in quo fuit iterum et semel

2 d.2, q.3-0314 11
d.2, q.3-0314 qua certitudine et modo illud cognovit; et si opus fuerit iterum atque

3 d.2, q.3-0315 1
d.2, q.3-0315 iterum reflectit supra suos actus reflexos; hoc autem supra vires est

IUDICANDO

1 d.2, q.3-0338 6
d.2, q.3-0338 ascendendo, de materialibus et moralibus iudicando, et circa earum

IUDICANTUR

1 d.2, q.4-0838 7
d.2, q.4-0838 Phaedone ait quod post mortem animae iudicantur, et quae *

IUDICAT

1 d.2, q.3-0185 1
d.2, q.3-0185 iudicat inter corpora absque impedimento corporalis organi; signum

2 d.2, q.3-0332 10
d.2, q.3-0332 et ex uno principio conclusiones colligens de omnium veritate iudicat.

IUDICATIVA

1 d.2, q.3-0330 9
d.2, q.3-0330 discursivam. Octava: Id ostenditur ex vi discursiva et iudicativa intellectus,

IUDICATIVAM

1 d.2, q.3-0329 7
d.2, q.3-0329 17 Octava ratio: Intellectus habet vim iudicativam et *

IUDICATUR

1 d.1, q.2-0107 1
d.1, q.2-0107 iudicatur actus secundus perfectior primo. Sed est fallacia, quia non

IUDICII

1 d.2, q.4-0923 3
d.2, q.4-0923 In die iudicii omnes homines creati resurgent, "ut unusquisque referat

IUDICIUM

1 d.2, q.3-0513 6
d.2, q.3-0513 quo Scotus, sed ad futurum iudicium illius solutionem reservat: "Labor,

IUDICO

1 Prooemium-0227 3
Prooemium-0227 finem. Tamen iudico absolute dicendum esse considerationem animae

2 Prooemium-0572 8
Prooemium-0572 esse hac scientia non negarem. Tamen quia iudico ascensum *

IUMENTORUM

1 d.2, q.3-0066 6
d.2, q.3-0066 "Unus est interitus hominum et iumentorum, et aequalis utriusque *

2 d.2, q.3-0571 3
d.2, q.3-0571 hominum et iumentorum, et quod tam brevis sit vita illius, propter quem

IUSTITIA

1 d.2, q.6-0039 4
d.2, q.6-0039 formali superiori; sicut iustitia et sapientia, quamvis ex se habeant

2 d.2, q.6-0244 8
d.2, q.6-0244 in illo non distinguuntur. Et hoc modo iustitia et misericordia non *

3 d.2, q.6-0246 11
d.2, q.6-0246 est quod tunc illae rationes non conveniunt illis univoce, ut iustitia, etc.

IUSTITIAM

1 d.2, q.3-0474 2
d.2, q.3-0474 atque iustitiam illius poena malum afficere, et praemio afficere bonos,

IUSTORUM

1 d.2, q.3-0524 9
d.2, q.3-0524 27 Audi philosophos de poena malorum et de iustorum praemio in

2 d.2, q.3-0601 4
d.2, q.3-0601 inquit, est coetus iustorum, beatorum caelicolarum, qui venientes e

3 d.2, q.5-0055 1
d.2, q.5-0055 iustorum", et ex illo 1 Thes 5: "[...] ut sit integer spiritus vester,

IUSTOS

1 d.2, q.3-0522 2
d.2, q.3-0522 dare, iustos vero praemia recipere; alias et mala manerent impunita,

2 d.2, q.3-0602 2
d.2, q.3-0602 terris iustos triumphantes excipiunt"; et infra: "animus purgatus *

IUSTUS

1 d.2, q.3-0481 8
d.2, q.3-0481 evangelicarum, ait ex ore D Petri: "Si iustus Deus est, anima immortalis

IUVAT

1 Prooemium-0620 2
Prooemium-0620 plurimum iuvat intellectum in illa reflexione, nam per illam considerat

2 Prooemium-0635 7
ias morales plurimum iuvat

IUVATUR

1 d.2, q.1-0232 4
d.2, q.1-0232 fructus, quia non iuvatur a calore solis, aliquando vero potest, quia

2 d.2, q.1-0233 1
d.2, q.1-0233 iuvatur; saepe provenit ex arte. Unde universaliter variatio operationum

IUXTA

- 1 Prooemium-0012 8
rooemium-0012 in aliis scientiis Physicae dicta sunt, et iuxta illa consequenter *
- 2 Prooemium-0077 7
Prooemium-0077 est." Et rationabiliter quidem procedit Aristoteles iuxta methodum
- 3 d.1, q.2-0176 1
d.1, q.2-0176 iuxta mensuram perfectionis eorum. Anima enim rationalis, quia *
- 4 d.1, q.3-0139 9
d.1, q.3-0139 anima vero in diversis partibus requirit diversas dispositiones iuxta
- 5 d.1, q.3-0234 4
d.1, q.3-0234 Quocirca responsum est, iuxta tradita in principio capituli De ad
- 6 d.1, q.4-0071 6
d.1, q.4-0071 6 Ex quibus colligo quod iuxta mentem Aristotelis "corpus organicum"
- 7 d.2, q.3-0334 6
d.2, q.3-0334 praemeditatur, vel probabiliter vel certitudinaliter, iuxta rei materiam:
- 8 d.2, q.4-0840 9
d.2, q.4-0840 perpetuo; quae vero deliquerunt, sed curabiles sunt, purgantur iuxta
- 9 d.2, q.6-0269 2
d.2, q.6-0269 Et iuxta hoc divisio animae in vegetativam, etc, sic explicanda est: Quod

MAYÚSCULAS

I

- 1 d.2, q.4-0864 2
d.2, q.4-0864 Bracarensi I, can 6, contra Priscillianistas, et in VI Synodo, act 11, et
- 2 d.2, q.4-0937 6
d.2, q.4-0937 Damnatur hoc in Concilio Bracarensi I, can 5, et a Leone,

IACOB

- 1 d.2, q.3-1030 4
d.2, q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *
- 2 d.2, q.4-0922 9
d.2, q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:
- 3 d.2, q.4-0949 5
d.2, q.4-0949 egressae sunt de femore Iacob." Item, quia alias homo non generaret
- 4 d.2, q.4-1014 12
d.2, q.4-1014 Et in alio testimonio pars sumitur pro toto, et sensus est Iacob genuisse

IAMBLICUS

- 1 d.2, q.4-0846 8
d.2, q.4-0846 animam fuisse ante corpora, sequuntur Platonici, ut Iamblicus, *

IANDUNUM

1 d.1, q.4-0099 3
d.1, q.4-0099 cap 5 Iandunum, q 3. Qui omnes asserunt definitionem esse

IANDUNUS

1 Prooemium-0098 4
Prooemium-0098 Iavellus, q 1, Iandunus, q 3. Et hi ad obiectum totius scientiae

2 d.2, q.5-0042 4
d.2, q.5-0042 Anima, circa finem, Iandunus, 1 De Anima, q 8, Ockham, Quodl

IAVELLUS

1 Prooemium-0098 1
Prooemium-0098 Iavellus, q 1, Iandunus, q 3. Et hi ad obiectum totius scientiae

ID

1 d.1, q.4-0197 6
d.1, q.4-0197 operandi sunt distincta, saltem formaliter. Id videre est in calore: Est

2 d.2, q.1-0091 7
d.2, q.1-0091 vice excrementi semina et fructus emittunt." Id patet *

3 d.2, q.1-0215 2
d.2, q.1-0215 actione. Id tamen provenit ex defectu, quia iam non potest tantum convertere

4 d.2, q.3-0312 1
d.2, q.3-0312 Id ostenditur ex reflexione intellectus, nam postquam intellectus concipit

5 d.2, q.3-0330 3
d.2, q.3-0330 discursivam. Octava: Id ostenditur ex vi discursiva et iudicativa intellectus,

6 d.2, q.3-0650 1
d.2, q.3-0650 Id rursus caeli fulgentia templa receptant"

7 d.2, q.4-0304 1
d.2, q.4-0304 "Id quo vivimus et sentimus est forma"; sed anima est id quo

8 d.2, q.6-0169 1
d.2, q.6-0169 Id etiam patet, nam "vivens" significat illum primum gradum

IDCIRCO

1 d.2-0005 4
d.2-0005 membrorum definitiones assignat. Idcirco antequam ad potentias *

2 d.2, q.4-0295 1
d.2, q.4-0295 Idcirco ex his libris De Anima hoc probatur evidentius. Docet

IDEM

1 Prooemium-0258 11
Prooemium-0258 2 Caeli, cap 12, et 12 Metaphysicae, et alias saepe. Idem *

2 Prooemium-0329 3
Prooemium-0329 17 Dices: Idem est de omnibus aliis rebus. Respondetur:

3 d.1, q.1-0068 6
d.1, q.1-0068 appetere vitam, id est, operationem. Idem, 1 Politicorum, cap 3, et

4 d.1, q.4-0075 6
d.1, q.4-0075 et 7 Metaphysicae, lect 10. Idem Themistius, hic, cap 7, *

5 d.1, q.4-0079 7
d.1, q.4-0079 et concludit horum actum esse animam. Idem colligitur ex tx, 3,

6 d.1, q.4-0105 6
d.1, q.4-0105 diximus igitur quid anima sit." Idem colligitur ex cap 2, ubi

7 d.2, q.1-0061 2
d.2, q.1-0061 vivere." Idem D Augustinus, 1 De civitate, cap 20, lib 11, cap 16.

8 d.2, q.1-0186 6
d.2, q.1-0186 vilissimum animalibus brutis, ita, etc. Idem, 3 De partibus animalium, cap

9 d.2, q.1-0209 5
d.2, q.1-0209 quamdiu vivit, tamdiu nutritur. Idem Themistius, Albertus, Averroes,

10 d.2, q.3-0076 3
d.2, q.3-0076 ante natalem." Idem tenuerunt Epicurei et Alexander Aphrodisius

11 d.2, q.3-0596 4
d.2, q.3-0596 poenis semper subiacet. Idem Trismegistus inquit: "Omnium pater

12 d.2, q.3-0608 4
d.2, q.3-0608 2, cap 18. Idem habuit Plato in Phaedone et in Phaedro,

13 d.2, q.3-0630 9
d.2, q.3-0630 Nyssenus, lib 2 De virtutibus animae, cap 9. Idem Porphyrius,

14 d.2, q.3-0631 3
d.2, q.3-0631 supra citatus. Idem Cicero saepissime, specialiter Tusculana a, et

15 d.2, q.3-0636 3
d.2, q.3-0636 sanctimoniamque demigrare." Idem De somno Scipionis, et oratione

16 d.2, q.3-0646 9
d.2, q.3-0646 seniumque ignorat." Refert Eugubinus, lib 9, cap 15. Idem

17 d.2, q.3-0647 6
d.2, q.3-0647 Epicharmus poeta, ut supra retuli. Idem Lucretius dicens:

18 d.2, q.3-0651 1
d.2, q.3-0651 Idem Epictetus et Lactantius, 7 lib Divinarum institutionum.

19 d.2, q.3-0653 8
d.2, q.3-0653 Apollinem respondisse in oraculo animam esse immortalem. Idem colligitur

20 d.2, q.3-0666 1
d.2, q.3-0666 Idem crediderunt Persae et Medi, ut patet ex verbis Cyri *

21 d.2, q.3-0722 3
d.2, q.3-0722 fuisse dubium. Idem Hervaeus, in 1, d 1, q 1, Niphus, De *

22 d.2, q.3-1111 2
d.2, q.3-1111 incorruptibilia. Idem in Concilio Viennensi, sub Clemente V.

23 d.2, q.4-0351 2
d.2, q.4-0351 imaginationi. Idem inquit infra, lib 3 De Anima, cap 27 et 34, et lib 2

24 d.2, q.4-0443 1
d.2, q.4-0443 Idem in Concilio Lateranensi V, sub Leone X, sess 8.

25 d.2, q.4-0677 4
d.2, q.4-0677 putat id impossibile. Idem Scotus, Quodl 9, et Capreolus supra.

26 d.2, q.4-0833 9
d.2, q.4-0833 aliis corporibus, et transmigrare de corpore in corpus. Idem tenuerunt

27 d.2, q.4-0849 6
d.2, q.4-0849 Hieronymus refert, Apologia contra Rufinum. Idem Gregorius Nyssenus, lib

28 d.2, q.4-0865 4
d.2, q.4-0865 in ep Sophronii. Idem Leo, Papa, ep 71, cap 10 et 11, et ep

29 d.2, q.4-0867 2
d.2, q.4-0867 episcopum. Idem Hieronymus, supra, Damascenus, lib 2, cap

30 d.2, q.4-0954 3
d.2, q.4-0954 lib 2. Idem D Augustinus, De spiritu et anima, si eius est opus,

IDEO

1 d.1, q.2-0217 9
d.1, q.2-0217 imperfectionem dicit, et communis est omnibus agentibus naturalibus. Ideo de hoc

2 d.1, q.2-0268 5
d.1, q.2-0268 Haec difficultas Theologiam sapit. Ideo breviter *

3 d.2, q.4-0808 1
d.2, q.4-0808 Ideo dici posset quod violentum stat dupliciter: aut

IESU

1 Prooemium-0007 4
Prooemium-0007 Francisci Suarez Societatis Iesu

IGITUR

1 d.2, q.3-0916 5
d.2, q.3-0916 est, nec forte verum. Igitur verum medium demonstrationis est illud

2 d.2, q.3-1011 7
d.2, q.3-1011 animalium, cap 3, ubi sic ait: "Igitur vegetativam animam in *

3 d.2, q.5-0013 3
d.2, q.5-0013 supra reddidimus. Igitur proposita quaestio non habet locum si

IGNIS

1 d.2, q.1-0033 7
d.2, q.1-0033 Trahere enim aliud commune opus est. Ignis enim trahit *

2 d.2, q.4-0681 7
d.2, q.4-0681 Et inductione etiam patet in materialibus. Ignis enim

III

1 d.2, q.3-1110 1
d.2, q.3-1110 III, sessione 11, dicitur animas et invisibilia omnia esse *

2 d.2, q.4-0447 7
d.2, q.4-0447 Praeterea in Concilio generali, sub Innocencio III, quod

3 d.2, q.4-0916 9
d.2, q.4-0916 Leone X, sess. 8, et Concilio VI, Constantinopolitano III, act. 11.

ILLA

1 Prooemium-0504 4
Prooemium-0504 illud ingenium acuit. Illa tamem honestior censenda est et magis *

2 Prooemium-0602 7
Prooemium-0602 hanc scientiam ad plura esse utilissimam. Illa enim praebet *

3 d.1, q.4-0028 7
d.1, q.4-0028 origo est forma rem naturalem constituens. Illa enim dat rei esse *

4 d.1, q.4-0037 7
d.1, q.4-0037 autem "organici" ad differentiam corporum inanimatorum. Illa autem

5 d.1, q.4-0049 5
d.1, q.4-0049 quodnam sit corpus organicum. Illa igitur definitio animam in proprio

6 d.1, q.4-0144 4
d.1, q.4-0144 intelligentiae moventi caelum. Illa enim non est principium quo caelum se

7 d.1, q.4-0175 3
d.1, q.4-0175 Sed dices: Illa definitio convenit etiam corpori, nam cum

8 d.2, q.4-0150 2
d.2, q.4-0150 materialis. Illa autem substantia essentialiter est irrationalis, quia forma

9 d.2, q.4-0231 7
d.2, q.4-0231 potentia illa est proprie potentia mea. Illa autem est potentia spiritualis;

10 d.2, q.5-0121 3
d.2, q.5-0121 argumentor sic: Illa anima continetur sub genere animae sensitivae;

11 d.2, q.6-0175 4
d.2, q.6-0175 et non planta. Illa ergo tria praedicata sunt quae primo constituuntur

ILLI

1 Prooemium-0396 9
Prooemium-0396 quam animalia caduca atque mortalia." Et deinde dicit: "Illi genus

2 d.1, q.4-0120 1
d.1, q.4-0120 Illi autem auctores falsi sunt putantes quod secundum *

IMMERITO

1 Prooemium-0116 1
rooemium-0116 Immerito tamen, nam in cognitione distincta a partibus ad *

IMMO

1 Prooemium-0081 5
Prooemium-0081 organisatione viventis nihil tractat. Immo lib 3 Physicorum,

2 Prooemium-0412 10
Prooemium-0412 ente eo modo quo Metaphysica agit de omnibus rebus. Immo si Physica

3 d.2, q.4-0051 8
d.2, q.4-0051 secundum naturae ordinem nullum violentum est perpetuum. Immo

IMPLICAT

1 d.2, q.6-0079 1
d.2, q.6-0079 Implicat ergo dicere formam tantum esse eminenter talem, et tamen

IMPOSSIBILE

1 d.2, q.4-0200 5
d.2, q.4-0200 intellectum, et non alius. Impossibile enim est quod actio vitalis communicetur

2 d.2, q.4-0493 7
d.2, q.4-0493 Tandem, ille intellectus esset finitae virtutis. Impossibile

IN

1 Prooemium-0023 2
Prooemium-0023 2 In processu autem scientiarum Physicae tradita est iam scientia

2 Prooemium-0211 5
Prooemium-0211 distinctione responderi solet communiter: In anima rationali duo sunt:

3 Prooemium-0451 3
Prooemium-0451 denique difficillimam. In quibus verbis auctores mysteria magna

4 Prooemium-0680 1
Prooemium-0680 In qua difficultate est advertendum quod res abstractior

5 d.1-0050 1
d.1-0050 In reliqua parte capitis solum probat unam definitionem per

6 d.1, q.1-0016 9
d.1, q.1-0016 2 Utrum anima ut sic sit forma informans. In hac quaestione non

7 d.1, q.1-0175 10
d.1, q.1-0175 operante, sed etiam debent fieri a principio intrinseco illius. In hoc enim

8 d.1, q.3-0150 1
d.1, q.3-0150 In hoc ergo sensu "corpus organicum" significat materiam *

9 d.2, q.1-0045 2
d.2, q.1-0045 2 In hac quaestione fuit antiquorum sententia opinantium plantas non

- 10 d.2, q.2-0017 2
d.2, q.2-0017 3 In hac quaestione est omnium philosophorum, immo omnium *
- 11 d.2, q.2-0172 6
d.2, q.2-0172 tamen de nomine non disputo. In hac autem operatione reperitur
- 12 d.2, q.3-0034 2
d.2, q.3-0034 3 In sola ergo anima humana habet locum proposita quaestio. Cuius
- 13 d.2, q.3-0070 2
d.2, q.3-0070 4 In hac materia fuit antiquus error Sadducaeorum qui negantes *
- 14 d.2, q.3-0469 5
d.2, q.3-0469 24 Tunc est argumentum: In quavis Republica bene instituta
- 15 d.2, q.3-0649 1
d.2, q.3-0649 In terras; Et quod missum est ex caetheris coris,
- 16 d.2, q.3-0778 5
d.2, q.3-0778 proponit in illo prooemio. In lib autem 3, quasi sub illo subsumens.
- 17 d.2, q.3-0965 10
d.2, q.3-0965 et 161, quod imaginatio non est sine sensu externo. In 3 autem lib
- 18 d.2, q.3-1006 7
d.2, q.3-1006 quantum ad statum quem separata habebit. In 12 vero Metaphysicae
- 19 d.2, q.3-1109 5
d.2, q.3-1109 argumenta in contrarium solvant. In VI etiam Synodo, Constantinopolitana
- 20 d.2, q.3-1119 8
d.2, q.3-1119 145 "Exibit spiritus eius, etc." Io 4: "In spiritu et veritate."
- 21 d.2, q.3-1124 7
d.2, q.3-1124 incomprehensibili Dei natura, et homil 3, In Gen, D Gregorius, 5 *
- 22 d.2, q.4-0076 2
d.2, q.4-0076 2 In hac quaestione antiqui philosophi magis errarunt quam in *
- 23 d.2, q.4-0303 2
d.2, q.4-0303 dixerat. In 2 demonstrat late, ubi ad finem sic concludit dicens:
- 24 d.2, q.4-0318 5
d.2, q.4-0318 esse actum et formam. In qua demonstratione, ut procesus sit verus,
- 25 d.2, q.4-0410 5
d.2, q.4-0410 Nativitate, Chrysostomus, homil 12 In Genesim, Eucharius, Glossa
- 26 d.2, q.4-0888 1
d.2, q.4-0888 In fide etiam est alia ratio, quia anima extra corpus non
- 27 d.2, q.4-0923 1
d.2, q.4-0923 In die iudicii omnes homines creati resurgent, "ut unusquisque referat
- 28 d.2, q.4-1032 1
d.2, q.4-1032 In homine enim non est alia anima nisi rationalis; et quia in illa
- 29 d.2, q.5-0035 3
d.2, q.5-0035 3 arguitur: In homine vel in bruto sunt quaedam partes

30 d.2, q.5-0038 2
d.2, q.5-0038 3 In hac quaestione fuit sententia quorundam has tres animas

31 d.2, q.5-0069 7
d.2, q.5-0069 Toletano XV, 537 et in cap "In quadam", De celebratione missarum. Ex

32 d.2, q.5-0097 2
d.2, q.5-0097 19. In quibusdam vero libris Conciliorum non habentur illa verba in

33 d.2, q.6-0010 1
d.2, q.6-0010 In hac quaestione omnes qui tenent unitatem animae in *

34 d.2, q.6-0292 2
d.2, q.6-0292 divisio. In hoc sensu tamen est extra sensum omnium philosophorum,

INDIGET

1 d.2, q.4-0111 8
d.2, q.4-0111 ex illis resultet unum compositum substantiale subsistens. Indiget enim

INFORMAT

1 d.1, q.4-0201 5
d.1, q.4-0201 substantiali, ut est anima: Informat enim, et est principium operandi; et

INNOCENCIO

1 d.2, q.4-0447 6
d.2, q.4-0447 Praeterea in Concilio generali, sub Innocencio III, quod

INNOCENTIUS

1 d.2, q.3-1141 2
d.2, q.3-1141 docet Innocencius Papa, epist ad quinque episcopos, quae habetur

INQUIT

1 d.2, q.3-0824 7
d.2, q.3-0824 Aristoteles ibi aperte testatur, et omnes. Inquit ergo Aristoteles quod

2 d.2, q.3-0840 1
d.2, q.3-0840 Inquit ergo Caietanus quod operatio propria dicitur illa quae

3 d.2, q.4-0438 5
d.2, q.4-0438 et fide catholica, "Porro." Inquit: "doctrinam [...] seu positionem

4 d.2, q.4-0445 1
d.2, q.4-0445 Inquit: Anima rationalis "vere per se et essentialiter humani corporis

INSINUAT

1 d.1, q.4-0086 12
d.1, q.4-0086 et uterque Caietanus, et Soto, 3 Physicorum, q 1, ad 3. Insinuat

INSPIRAVIT

1 d.2, q.4-0406 7
d.2, q.4-0406 "Germinet terra, etc; de homine vero: "Inspiravit in faciem eius,

INTELLECTU

1 Prooemium-0582 8
Prooemium-0582 Totum non potest praescindi a parte. Respondet: Intellectu recte

INTELLECTUS

1 d.2, q.3-0058 2
d.2, q.3-0058 4 Intellectus in operibus suis habet maximam dependentiam

2 d.2, q.3-0255 4
d.2, q.3-0255 13 Quarta ratio: Intellectus noster cognoscit spiritualia. Unde *

3 d.2, q.3-0275 4
d.2, q.3-0275 14 Quinta ratio: Intellectus noster cognoscit materialia modo *

4 d.2, q.3-0311 4
d.2, q.3-0311 16 Septima ratio: Intellectus reflectit supra suos actus. Septima.

5 d.2, q.3-0329 4
d.2, q.3-0329 17 Octava ratio: Intellectus habet vim iudicativam et *

INTER

1 Prooemium-0651 4
Prooemium-0651 cognitio potissimae scientiae. Inter naturales tamen ad praecedentes est etiam

2 d.2, q.3-0460 1
d.2, q.3-0460 Inter quas rationes potissima est quae ex providentia Dei

3 d.2, q.4-0252 5
d.2, q.4-0252 vero ut est intellectiva. Inter quos videtur esse Ferrariensis, 2 Contra

INVENIES

1 d.1, q.2-0113 9
d.1, q.2-0113 primus melius actuatur quam secundus, ut argumenta probant. Invenies

INVENIT

1 d.2, q.4-0556 5
d.2, q.4-0556 et ex consequenti partium. Invenit tamen differentiam inter hominem et

IO.

1 d.2, q.3-1040 7
d.2, q.3-1040 et falso regnum eius praedicatur aeternum. Io 12 "Qui odit *

2 d.2, q.3-1119 6
d.2, q.3-1119 145 "Exibit spiritus eius, etc." Io 4: "In spiritu et veritate."

3 d.2, q.5-0078 4
d.2, q.5-0078 occidere, etc." Et Io 12 dicitur: "Qui amat animam suam perdet

IOANNES

1 d.2, q.4-0847 8
d.2, q.4-0847 Porphyrius, Proclus et Plotinus. Et idem tenuit Ioannes, episcopus

IOANNIS

1 d.2, q.1-0064 5
d.2, q.1-0064 eorum." Et ex illo Ioannis: "Nisi granum frumenti cadens in

2 d.2, q.4-0868 5
d.2, q.4-0868 12, Cyrillus in id Ioannis: "Qui illuminat omnem hominem,

IOB

1 d.2, q.3-0478 9
d.2, q.3-0478 vita alia animae. Quae ratio videtur sumpta ex Iob, cap 21, et

2 d.2, q.3-1047 7
d.2, q.3-1047 moritur, quomodo poena inferni praedicatur aeterna?: Iob 21, Mt

IPSA

1 d.2, q.6-0119 2
d.2, q.6-0119 Respondetur: Ipsa in se non est corporea; est tamen formaliter

IPSE

1 Prooemium-0399 6
Prooemium-0399 habere animam quae esset natura. Ipse autem Aristoteles inquit contra

IS.

1 d.2, q.3-0581 7
d.2, q.3-0581 dicitur: Sap 2 et 15, et Is 22, 56. Ad quod insinuandum

ISAAC

1 d.2, q.3-1030 1
d.2, q.3-1030 Isaac, et Deus Iacob." Et additur Mt 22: "Non est autem Deus *

2 d.2, q.4-0922 7
d.2, q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:

ISRAEL

1 d.2, q.3-0480 3
d.2, q.3-0480 "Quam bonus Israel." Et D Clemens, lib 3 Recognitionum *

ISTA

1 Prooemium-0608 2
Prooemium-0608 corrigendos. Ista enim omnia fundamentum habent in animae *

2 d.1, q.4-0296 10
d.1, q.4-0296 Quia nec causam explicat, ut patet, per causales proprietates. Ista enim

3 d.2, q.6-0021 3
d.2, q.6-0021 non formaliter. Ista pars negativa probatur:

ISTAЕ

1 d.1, q.1-0023 2
d.1, q.1-0023 3 Istaе ergo quaestiones inter se non dependent; et ideo ad solutiones

2 d.2-0019 3
d.2-0019 Quinta conclusio: Istaе animae ratione semper *

3 d.2, q.4-0118 10
d.2, q.4-0118 inquam, ab intrinseco ratione suae propriae essentiae et naturae. Istaе

4 d.2, q.4-0948 7
d.2, q.4-0948 costa Adae, et Gen 46 dicitur: "Istaе sunt omnes animae quae [...]"

ISTE

1 d.2, q.3-0973 4
d.2, q.3-0973 non est immortalis. Iste locus est difficillimus in 3 De Anima, et pendet '

ISTI

1 d.1-0039 3
d.1-0039 Quartadecima conclusio: Isti quattuor gradus *

2 d.2, q.4-0083 2
d.2, q.4-0083 sequi. Isti tamen ponebant in singulis hominibus proprium intellectum,

ISTO

1 Prooemium-0468 3
Prooemium-0468 beatitudinis relucet. Isto ergo modo dicuntur scientiae istae honorabiles.

ITA

1 Prooemium-0110 6
Prooemium-0110 principii viventium, quod est anima. Ita Ammonius, Theophrastus.

2 Prooemium-0115 5
Prooemium-0115 compositis ad eorum partes. Ita Alexander, Averroes, Niphus.

3 Prooemium-0264 2
Prooemium-0264 materiam. Ita exponit Albertus, lib 1, tract, 1, circa finem, D *

4 d.1, q.1-0063 3
d.1, q.1-0063 sibi communicatum. Ita D Thomas, dicta q 18, Albertus, supra, *

5 d.1, q.3-0185 2
d.1, q.3-0185 ratione. Ita respondent qui putant accidentia non subiectari in materia

6 d.2, q.2-0166 2
d.2, q.2-0166 amissas. Ita Aristoteles, lib De somno et vigilia.

7 d.2, q.3-0194 1
d.2, q.3-0194 Ita explicant hanc rem Themistius, Simplicius, et Aegidius,

8 d.2, q.4-0374 2
d.2, q.4-0374 intellectum. Ita D Thomas.

9 d.2, q.4-0409 3
d.2, q.4-0409 sit spiritualis. Ita exponit hunc locum Leo Papa, sermone 4, De *

ITAQUE

1 d.2, q.3-0800 5
d.2, q.3-0800 esse non possunt. [...] Itaque extrinsecus eam venire impossibile est [...]

ITEM

1 Prooemium-0236 1
Prooemium-0236 Item, utraque istarum pertinet ad essentiam rei: materia ut

2 Prooemium-0291 1
Prooemium-0291 Item, anima habet omnes suas proprietates cum aliqua *

3 Prooemium-0293 1
Prooemium-0293 Item, anima rationalis absolute est natura, et homo, ens *

4 Prooemium-0298 1
Prooemium-0298 Item, ridere et huiusmodi passiones sunt materiales, et tamen

5 Prooemium-0301 1
Prooemium-0301 Item, operationes intellectus suo modo pendent a sensibus et a

6 Prooemium-0304 1
Prooemium-0304 Item, nam res simpliciter pertinet ad illam scientiam, quae

7 Prooemium-0379 1
Prooemium-0379 Item, falsum est animam humanam non esse naturam, et non

8 Prooemium-0381 1
Prooemium-0381 Item, est falsum intellectum seu mentem in nullis animalibus

9 Prooemium-0653 4
Prooemium-0653 animata et inanimata. Item confirmatur veritas de compositione

10 d.1, q.1-0131 1
d.1, q.1-0131 Item, quia anima est primum principium omnium *

11 d.1, q.1-0142 1
d.1, q.1-0142 Item, quia manente eadem materia, manet res mortua. Et

12 d.1, q.1-0174 1
d.1, q.1-0174 Item, operationes vitales non tantum debent recipi in ipso

13 d.1, q.2-0033 1
d.1, q.2-0033 Item, felicitas, quae est summum bonum, in actu secundo *

14 d.1, q.2-0036 1
d.1, q.2-0036 Item, meritum et demeritum in actu secundo consistit, propter

- 15 d.1, q.2-0039 1
d.1, q.2-0039 Item, priora generatione sunt imperfectiora; actus autem *
- 16 d.1, q.2-0041 1
d.1, q.2-0041 Item, ille est actus perfectior qui melius tollit potentialitatem
- 17 d.1, q.2-0140 1
d.1, q.2-0140 Item, ipsum lumen gloriae ibi non est principalis actus *
- 18 d.1, q.2-0148 1
d.1, q.2-0148 Item, actus secundus est signum maioris perfectionis, et habet
- 19 d.1, q.2-0163 1
d.1, q.2-0163 Item, quia animam esse actum primum alio modo erat adeo
- 20 d.1, q.2-0193 1
d.1, q.2-0193 Item, Aristoteles probat hic animam esse actum primum ex
- 21 d.1, q.2-0196 1
d.1, q.2-0196 Item, Aristoteles colligit definitionem animae, sumptis *
- 22 d.1, q.2-0200 1
d.1, q.2-0200 Item, facta divisione substantiae in materiam, formam, etc,
- 23 d.1, q.2-0227 1
d.1, q.2-0227 Item, quod est de ratione animae debet convenire omni *
- 24 d.1, q.2-0265 1
d.1, q.2-0265 Item, necessitari ad videndum Deum magna perfectio est.
- 25 d.1, q.2-0266 1
d.1, q.2-0266 Item, Deum necessitari ad amandum se ipsum maior perfectio
- 26 d.1, q.3-0043 1
d.1, q.3-0043 Item, aptitudinalis ordo accidentis ad substantiam est de
- 27 d.1, q.4-0008 1
d.1, q.4-0008 Item, prima multa continet superflua. Nullum enim corpus est
- 28 d.1, q.4-0109 1
d.1, q.4-0109 Item patet, nam anima dicit unum conceptum communem et
- 29 d.1, q.4-0114 1
d.1, q.4-0114 Item, forma substantialis univoce dicitur de omnibus formis
- 30 d.1, q.4-0285 1
d.1, q.4-0285 Item confirmatur, nam qui definiret calorem esse quod
- 31 d.2, q.1-0168 1
d.2, q.1-0168 Item, in inanimatis illa actio per se versatur circa extrinsecam
- 32 d.2, q.2-0025 1
d.2, q.2-0025 Item, 2, ex secunda definitione, nam operatio vitalis est
- 33 d.2, q.2-0051 1
d.2, q.2-0051 Item, res habens tactum habet operationem quamdam altioris
- 34 d.2, q.2-0074 1
d.2, q.2-0074 Item est alia ratio, quia perfectum potest includere id quod

- 35 d.2, q.2-0087 1
d.2, q.2-0087 Item patet, quia animalia bruta sunt aliquo modo docilia, et
- 36 d.2, q.2-0090 1
d.2, q.2-0090 Item, timent quando vident inimicum aut percussorem, *
- 37 d.2, q.2-0094 1
d.2, q.2-0094 Item, omnes motus aut signa exteriora, quae in brutis videmus,
- 38 d.2, q.2-0100 1
d.2, q.2-0100 Item, quis dicat puerum ante usum rationis non sentire *
- 39 d.2, q.2-0144 1
d.2, q.2-0144 Item, animalia movent sese, etiam si sint in perfecto statu
- 40 d.2, q.3-0108 1
d.2, q.3-0108 Item, potentia spiritualis debet habere subiectum *
- 41 d.2, q.3-0144 1
d.2, q.3-0144 Item, ex illa solutione habetur quod intus existens non
- 42 d.2, q.3-0158 1
d.2, q.3-0158 Item, in visu nostro, qui licet habeat intra se unum visibile,
- 43 d.2, q.3-0333 1
d.2, q.3-0333 Item, ex praesentibus praeterita ratiocinatur, et futura etiam
- 44 d.2, q.3-0340 1
d.2, q.3-0340 Item, circa realia entia, et circa illa quae entitate carent, et
- 45 d.2, q.3-0463 1
d.2, q.3-0463 Item, est evidens in ratione naturali hominis finem esse *
- 46 d.2, q.3-0663 6
d.2, q.3-0663 Gallorum gentem immortales animas credidisse. Item tenuerunt *
- 47 d.2, q.3-0803 4
d.2, q.3-0803 communicat actio corporalis." Item lib 2, tx. 45 expresse ait animam non
- 48 d.2, q.3-0932 1
d.2, q.3-0932 Item petitur principium, nam secundum illam expositionem,
- 49 d.2, q.3-1033 3
d.2, q.3-1033 locum Matthaei. Item Mt 10: "Nolite timere." [...]
- 50 d.2, q.3-1046 9
d.2, q.3-1046 Symbolo habetur: "Et regni eius non erit finis." Item, si anima
- 51 d.2, q.3-1048 2
d.2, q.3-1048 25. Item, quomodo dicitur quod Patres antiqui Christum in *
- 52 d.2, q.3-1051 1
d.2, q.3-1051 Item, si anima non manet quomodo est "sancta [...] et salubris [...]"
- 53 d.2, q.3-1112 1
d.2, q.3-1112 Item, secundum fidem anima est spiritualis; ergo et *
- 54 d.2, q.3-1184 1
d.2, q.3-1184 Item, qui negat hanc veritatem esse demonstrabilem, etiam

- 55 d.2, q.3-1207 1
d.2, q.3-1207 Item, potentia organica per se loquendo ex obiecto *
- 56 d.2, q.4-0042 1
d.2, q.4-0042 Item, quia forma ordinatur ad informandum tamquam ad
- 57 d.2, q.4-0121 1
d.2, q.4-0121 Item, quia operari consequitur esse; ergo quod est *
- 58 d.2, q.4-0132 1
d.2, q.4-0132 Item, quia homo secundum essentiam suam excedit *
- 59 d.2, q.4-0193 1
d.2, q.4-0193 Item, quia intellectus est potentia spiritualis, sive sit *
- 60 d.2, q.4-0217 1
d.2, q.4-0217 Item, non potest intellectus percipere aliquid quod non fuerit
- 61 d.2, q.4-0278 1
d.2, q.4-0278 Item, anima intellectiva ut sic non est substantia completa;
- 62 d.2, q.4-0280 1
d.2, q.4-0280 Item, homo essentialiter est intellectivus; ergo per formam;
- 63 d.2, q.4-0282 1
d.2, q.4-0282 Item, homo est qui intelligit; ergo per formam intelligit; sed
- 64 d.2, q.4-0284 1
d.2, q.4-0284 Item, anima in ipso modo intelligendi habet dependentiam a
- 65 d.2, q.4-0286 1
d.2, q.4-0286 Item, id patet ex multis passionibus quae in composito *
- 66 d.2, q.4-0433 1
d.2, q.4-0433 Item, secundum fidem homo est capax gratiae, fidei, et visionis,
- 67 d.2, q.4-0479 1
d.2, q.4-0479 Item, vel intellectio fit a solo intellectu separato, quem
- 68 d.2, q.4-0482 6
d.2, q.4-0482 diceret, alias intellectus nihil efficeret. Item, quia ipse admittit *
- 69 d.2, q.4-0572 1
d.2, q.4-0572 Item, essentia et existentia sunt eadem entitas; sed de *
- 70 d.2, q.4-0649 1
d.2, q.4-0649 Item, si Deus, conservando concursum quem nunc praebet
- 71 d.2, q.4-0882 1
d.2, q.4-0882 Item, sicut anima ordinatur ad corpus, ita diversae animae
- 72 d.2, q.4-0885 1
d.2, q.4-0885 Item, si animae essent prius corpore, infunderentur in
- 73 d.2, q.4-0894 1
d.2, q.4-0894 Item, tales animae vel essent in statu merendi, vel iam in
- 74 d.2, q.4-0905 1
d.2, q.4-0905 Item, quia impossibile est quod individua diversa simul

75 d.2, q.4-0922 10
d.2, q.4-0922 filium meum"; et illud: "Deus Abraham, Isaac et Iacob." Item:

76 d.2, q.4-0949 6
d.2, q.4-0949 egressae sunt de femore Iacob." Item, quia alias homo non generaret

77 d.2, q.6-0053 1
d.2, q.6-0053 Item, anima rationalis, ut rationalis est, dat esse sensitivum

78 d.2, q.6-0081 1
d.2, q.6-0081 Item, illa divisio de continentia in hoc vel illo genere est

79 d.2, q.6-0185 1
d.2, q.6-0185 Item, quia cum homo essentialiter sit vivens, animal, et

80 d.2, q.6-0267 1
d.2, q.6-0267 Item, ab anima in communi isto modo explicata sumitur

IULIANUM

1 Prooemium-0302 8
Prooemium-0302 corpore. Propter quod D Augustinus, lib Contra Iulianum, lib 5,

2 d.2, q.4-0866 9
d.2, q.4-0866 93 ad Turribium episcopum, et ep 11 ad Iulianum *

IUSSISTI

1 d.2, q.3-0491 9
d.2, q.3-0491 culpa. Propter quod D Augustinus, 1 Confessionum, ait: "Iussisti,

IUSTINUS

1 d.2, q.3-0707 6
d.2, q.3-0707 esse mortalem, ut Clemens Alexandrinus, Iustinus Martyr, Sermone

IUSTORUM

1 d.2, q.3-1028 8
d.2, q.3-1028 Probat: Sap 2, 3 et 4 cap: "Iustorum animae in manu

IUSTUM

1 d.2, q.3-0521 1
d.2, q.3-0521 Iustum est scelestos homines post obitum suorum criminum poenam

IUVANT

1 d.2, q.3-0790 1
d.2, q.3-0790 Iuvant etiam alia Aristotelis testimonia, nam lib 1, tx. 45,